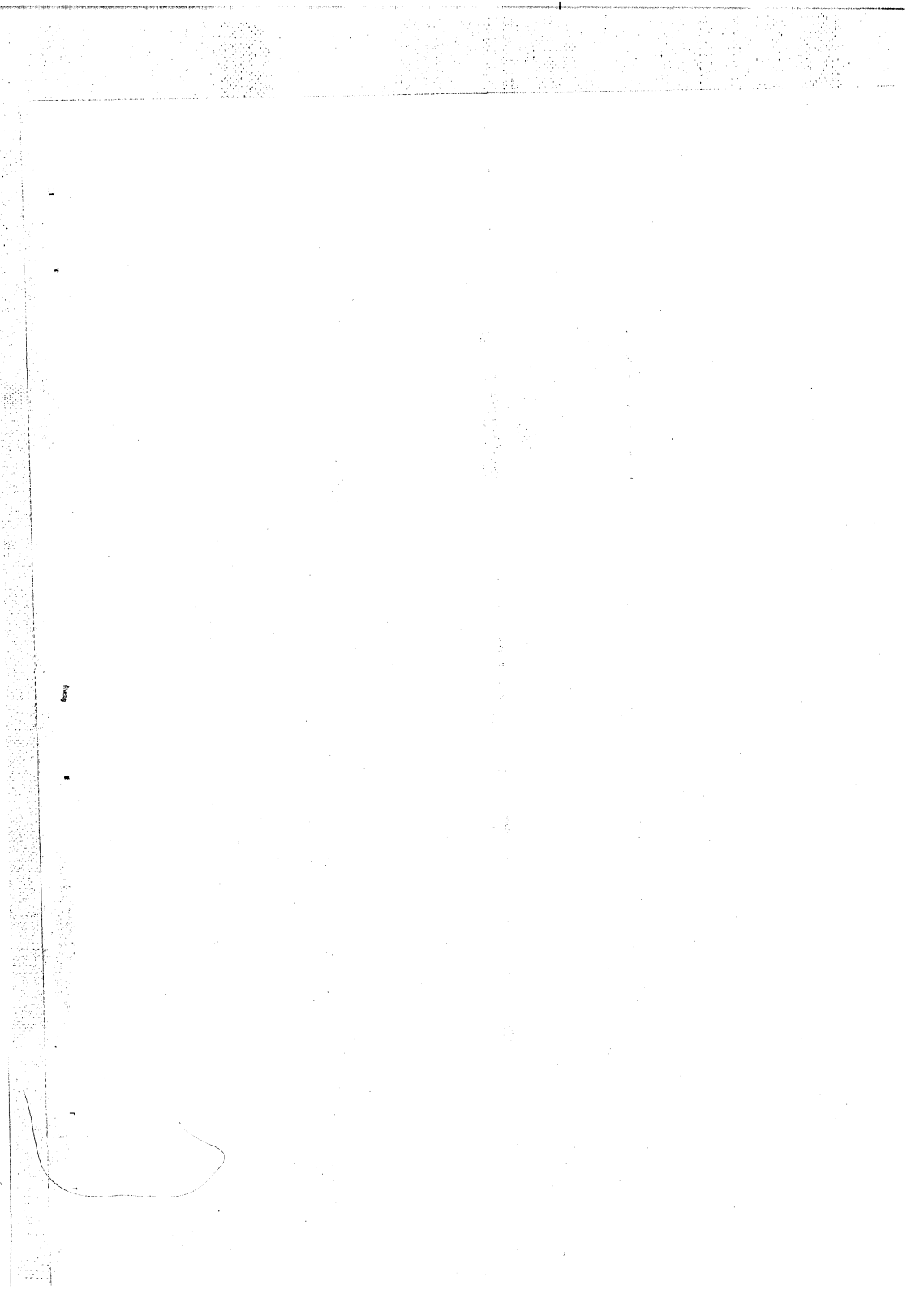

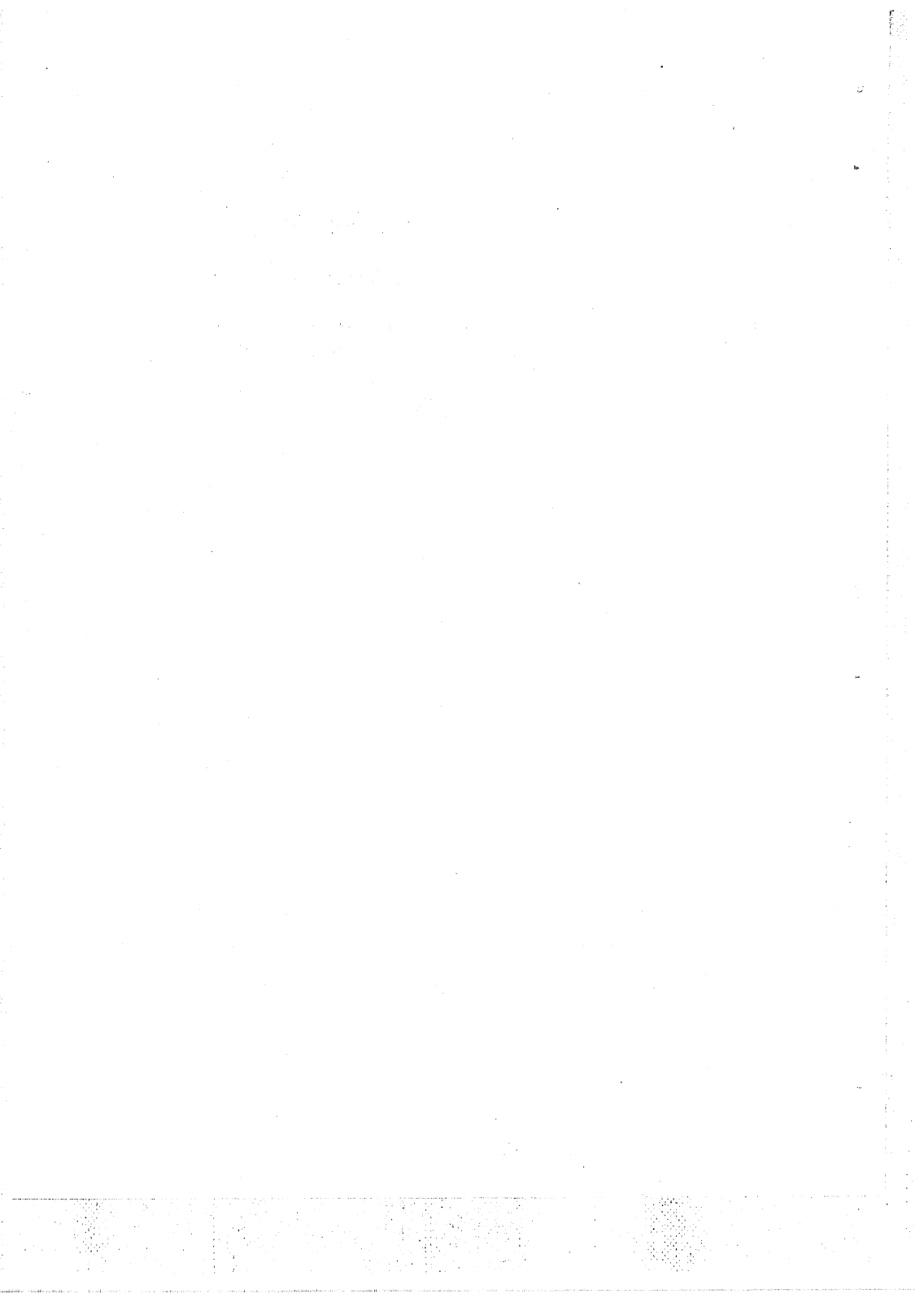
بجبهه آثا قلم اعلى

٤١

اين مجموعه با اجازه محفل مقدس روحاني ملي ايران بنيد الله ارگانه
بتمداد محدود بمظور حفظ ككبر شده است ولى از انتشارات
مجموعه امري نميآيد .

شهر النور ١٣٣٣ بد يبع

سرکار خانم طلعتیہ عارفی و جناب پرویز
عارف زادہ این مجموعہ را ذر تاریخ
۱۴ شہر السائل ۱۳۲ بدیع
۵۴ / ۱۰ / ۴
ملی آثار و آرشیو امر تقدیم فرمودند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قد غرّب نزلت فيهم بما طلع صبح العين من قولهم يكلمهم
قد وعده من في العالم ينهوا ملك القدم فلما آتاهن اعرض عنه
العباد الامرت اليه المعقد القدير منهم مرتكب بالاداء
معرضاً عن مطلع اللهاام ومنهم من ثبت نزل الال ان غلطاً
عن نزل الامير الا تحتم من الصاعرين طوبى لك
بما وجدت عرف المحبوب وامننت باليه الفرد خبير كن
طاكراً باختمه الايقان في هواد محبت الرضمر بوز الكرابيه من
للانصار على انهم تجذب به النزلت وتسلمه افئدة الرامة

الان

قبل هذا يوم فسر لانه في رب العالمين في الامكان والارباب
 الفضل هذه التمس التمسها لشرقت ثموسر المعاني ووليا
 تبارك الرحمن الذي اظف من هذا الامر البديع يا ايها العالمين
 في هؤلاء المقصود اننا معكم في كل الاحوال يسعدنا
 فاديت به الله ربك ورب العالمين طوبى لك بما
 مقبلا الى المقصود ومعنا عن الذراع عن عن الله لذا استر
 سلطانهم بين لانه انطق من الامم بذكر ربك ملك العدم
 على شانه توجبه به في العالم لانه ربك يؤيدك كيف يشاء
 لا اله الا هو المقدر القدير قد ليس هذا يوم الوقوف
 تحركت الاشياء من نزلها ملك الاسماء ونادت
 الذرات المكنة له المقتر ذر الطل العظيم طوبى لمن
 قام من سنة الوصر ونصرته في هذا الامر الذي به ظهر ما نزل

في علم الله المقتدر العليم المحيط : كبر خيرا على من في حوزة
 بشرهم بهذا الذكر الذي طارت القلوب وراءه
 افئدة المقربين : قد ارجوا انهم في راس الامكان
 انهم يستقيموا على الامور التي تعظم من افئدة العباد
 بعد ظهر المشركين لذلك نطق الورد قد اذ تصد المقصود
 الا قصر من انهم عليهم خير : انما البها و عليك وعلى من
 من الذين رضوا وانهم انوار هذا المصباح الذي لو قره الر
 في قطب الامكان وكانوا من المقربين

بسم الفرة الواحدة العزيز الحكيم

تعالى الذي قرره لاهد البهت ، ما لا قرره لاهد لانت وال
 مطالع الايقان من الامكان : لو كنت عجا وشروا
 التقييد بما اتمرت عليهم انوار التوحيد في ان غياة ربه

العزيز المختار اولئك انما سرورة الشرا تفتت باحن
 ومصباح الهدى لمن في الارضين السموات ^{ان} نسد الشيا
 ن يؤثرهم على سبلح لفره بالانقطاع الذي تفوح منه راحة
 الرحمن من الاكلون ويحفظهم من رويح التمر من اثار رات
 الذي كفروا باله ينزل الآيات لانه الام عظيم على ^{ان}
 كل من رثم ذكر عظيمة يضرب العلم ويصنع وادراك ^{ان}
 طوبى لمن اقبل الى الوجه مقطعا عن اجحات تظن ورايهم
 ظلم في جزاء الظور لمرء الفسك في اعلى المقام لانه الذي ^{ان}
 اولئك يتكلموا بطور معضا عن المفسر في شجرتهم من
 اهد الضلال انا دعونا ان سرفق الاحوال الى الله
 متهم من اعرض ومنهم من توقف ومنهم من اقبل الى العسر المساع
 لانه الذي اقبلوا اولئك من جوهر الخلق والذين اعرضوا ^{لك}

ليس لهم نصيب من رحمة رحمة رحمة العزير الوهاب
 تمت حجة الله على خلقه وبرهانه على عباده بمشاهدة ملك
 كريم العزيز العلام انهم الذين فازوا بذكر الله فزادوا له
 محمداً فاز بقدر انجده له حسن آل ياريتها العبد لهم استمع صبر
 العلم الاعلى انه ارتفع في سبح الاعظم لو كان جمال القضا
 بين ليدبر الاشرار فخلقوا كثر شراً لا ييم الله انما ظهرت
 والشرق ولكن الناس فرغوا من حجاب انك كنظراً
 الى نظرك فاطفاً بنائه من العباد

هو الذي خلق في ملكوت البيان

انهم يا مصطفى قد ذكرت من العلم الاعلى وذلك مرة اخرى لتشرق
 مولى الورد وتقوم على الابرار انهم يصحح بعد انك الاشياء
 بين الارض والسماء وهذا يعني ان اقدار الشرق المسلمين

القسيوم في ذكر ان سر باله كذا لا اعظم لعدت بينهن ويؤمن
 ويؤمن الى الله رب ما كان وما يكون في كل سنة عدلنا الله
 على شانه نظير الارما في الملك كذا لك يا ملك من عنده لوح
 محفوظ في الاخران عن الدنيا ومكارهما توكل على الله عليه تو
 عبادكم من في انهم اشرب رحيق الجحيم ثم اس من في دلائلها
 ليتم نعم الى العزيز المحبوب في انهم اشكروا الله بما ذكرت لدى
 العرش مرة بعد مرة لانه يتركهم توجه اليه بترك تحزب به العفو
 كذا لك نطق انهم البيان في هذا المقام الذي جعله الله عز وجل
 بطران اسمه المهيم على الغيب وانشود

بسم الاعظم

قد يا الله ويا رب ويا نور اقد وقلت لا انا لم تسميت بها يا
 الحار في كل بك يا ملك الاسماء واقرب انام صياك

لا تدر فرضة من قبلك الا على من يملكك الا انك لا تدري
 اسماك بملك الامم والقبائل كما لا تدري اسماك بولادك
 وعروة احصاك باهم تحدر لغيرهم من غير ان يحوارك ومقار
 له من ظهور نور وجهك امر ربك لو كنت عبدا منهم لم ي
 عما نزلت في كتابك وقضيت اعناقهم لا يكل ولا خذوا
 كتابك بقوتك وعملوا ما امر ولا يبرح عندك ولا خذوا ما
 تلقى لغيرهم لربك امر ربك امر ربك امر ربك امر ربك
 بكت ما نزلت في اللوحك امر ربك فاشهرهم من عظام
 كونه قبلك ثم اكتب لهم اجرهم ثم في سحر لسانك وفا
 برحمتك وصالحك اسئلك يا مالك الملوك وراحمهم ابو
 يا من تقدر لهم حيل الدنيا والاخرة ثم اكتب لهم ما لا عرفهم
 من خلقك ثم اجعلهم من الذين ظفروا في حوك وظفروا

حول عرشك فمركز عالم هو ملكك انت المعتمد
 العليم هو المقدر على ما يشاء بقوله انتم فيكون الخبير
 يا حفي المنيث بنيد عن ستر ان استمع نزل من منظر
 لانه لاله الا انا الامر العليم قد ان معك لذي اجز من التما
 مقبدا الى ارض النجا لانه لهوات مع البصر اما قبلك
 في الله لزم اسرج نيك وقد لك احمر بال العالمين
 لك لزم تترك في ارض الله وبالروح والريح نيك به لك
 يا كلك الرخم من منظره الكريم ذكر عن در با حكمة على
 تجذب به عقولهم وتشرح صدورهم لانه من منظر الاحوال
 لدر العليم الخبير لزم اسرج بولكر لياك وبما تحرك به على
 لانه لهوات صدق الامين قد قرر لك من لدر الله تقر به
 يفتخر الموحدين بالجهاد عليك وعلى الذين فازوا بما

وتسبحوا بحمده الممتنين

سبحة الذرية تصعدت نفحات التمدن ومرت الجبال
 كتاب نزل من ليل المظلم الامن بصبر في ملكوت الاله
 ليخبر به المقام يقوم بصحة الحكمة والبيان في الرحم سبط
 الامتعة الالوف ولا تضعف الصفوف من عوالم العالم الى الام
 الاعظم الذرية انقلب الامور ونزعت الاديان
 يا ايها المذكور في قديم على ذكره ونسأله من عباده وعرفهم ليري
 وسبع ثم ان عليهم كلمة التبرح صاحت الصخرة ونزلت
 الاركان قديما على الغافلين مائة قرآني من اضطرب من
 القلوب وفاحت به نفحة الرحمن في البلاد من قد لا يمكن
 من علم ما عندكم عما عند الله صعبوا الالهام وتسبحوا بعبوديته
 تركبوا العيون والاعلام هذا اليوم لانفعكم من حارث الارض

ولا جنودها و فوجها اتقوا الله ولا تسعوا قلنا حرم محبات
 اذا اتى الوعد ولا مشرق الطورا عرض عن العلماء
 الى انهم اتوا بطعنهم نافع به المبدأ الاعلى وعزم ورسولهم ثم غارت
 بصار لا اظهرنا الامر ولا ربنا العباد قصر الاعلى وهم يدنا
 الامور الصراط انهم قصر الامور على ذكرهم من خلقهم بكلمة
 التي نزلناها في الكتاب كذلك نوزنا آفاق الدنيا
 نورا العرفانم طوي لمن عرف وويد كعتر غافر مراتب
 كبرتهم قبل على حتمهم الذين نزلوا العالم فهم هذا الامر الذي
 زلت الاقدام اليه المشرق من افق غير عندي
 وعلى من قبل الى الله في المآب

وما ذكرتم في مصحفكم للذين باجروا بسيد الله وتوجهوا الى انما كان
 اجر الذين يضررون الله بما يورثونهم ولا نفهمهم ثم شهدوا ذلك على

ألا على فرج العليم قد أرسلناه لوجاهة نبيك نفاخت
رؤيتك من الصابرين

يا مصطفى عليك بجاه الله مولى الورد فدكاس حرم الخوم
ثم استدرج منها باليقين لئلا يقرب إلى رتبك فلك
في سرادق العلم والحكمة واليسار تعالى الرحمن من هذه النعمة
الكبرى وسفر هذا الكون إلا صفر لنتك لولا فرقت به كل
أجر يا بحر العطاء أولئك الضحايا ما لك ملكوت الأسما
هو العليم لا بحرم

لنم يا خليفة الصحف وسفر الكتب لنتم اسمع نداء الله من
شطر بحر القدم من البقعة النور من الشدة الأبر لئلا
أنا المقدر الصديق لعن الله من ظلمك وكره حقت

في البسملة محمد لله من الظالمين انك لا تخزنه قد روت
 بخلافه اوله نزل لك بصحيفة ذكرك بين العائنين انما اطلع
 باو في من افق سماه الامير وبع ذلك سر بالحكمة والبسملة كذلك
 ادرت من له ربك الرحمن اياك انما نعتك من في الاكوار
 عنم ذكر ربك العزيز الحميد فانظر في ما البسملة وقله دراهم
 قد اكره والامر بايمه زين سماه البسملة بنمى العلم والتبسم
 لولاه نطق شجر الطور وما غرقت حمامة الامر على افان في حبه ظهور
 كذلك اشرف نبي الوحي من افق ذكر ربك العزيز الحكيم
 قد ما قهره لو يستنشق اجد بجزم كثر حرف نزل في البسملة
 قميص المنير قد هذا هو الله عز الله محمد وقبر عهد نفسه و
 قبر خلق السموات والارضين قد هبت ارياح نقضنا
 نظر القدرة والافتاد وادخرت عنهم الاستقرار البسملة

هو الحاکم علی ما یرید فی بعد و روزانہ فی الشجر الی اعظم بقدر الی اللہ
 مشرق الارض وغربها لعل العبد بان البلاء مانع بهم لکن
 لندود و غیر ذلک الشجر نزع الامم الی اللہ مالک القدم لکن
 القدره رغماً لأنف الذین کفر و ابائتہ الغزیر العظیم و
 الغافلین فی حوضهم ثم اذکر ربک بروح وریح انما تعد و
 باقی فی کل چیز انما اذکر الانیم من قبیله و بشیرہ بذاکر لایه
 یوفی برفع اللہ الذین ظلموا من غیر بیئتہ و لا کتاب غیر لیس
 علیک و علیهم من امر اللہ الغزیر العظیم

هو لکن سر اللعظم العظیم

ذکر من لکن نامہ فی العالم لیس بسم اللہ رب العالمین
 فکرم اللہ حیات من الامکان منکم من اقب و فاز و منکم من
 عن الفرد العظیم انما استمع نذر انی من جمل سجن لکن لایه الی

هو العبد المخلص
 نشهه كما سكت الله قبل خلق السموات
 والارض ولكن الناس اكثرهم من الغافلين قد اذودوا
 لهودهم ونبتوا من يدوهم الى الحق المبين
 كتب الله وسطانه لانه لكفك وقد ركب الاراد
 لانه لهو المقدر القدير لانك كرك من جناب الاعظم
 ركبك ومنهم من الراسخين قد راحطنا الاكف من جاور
 مظاهر امر الرحمن من الذين كفروا بالله العزيز الحميد
 طوبى لك بما اقبلت به وديار للمعربين

بسم الله الاله سر الاعظم

كتاب من ليل الرحمن الى امر فانه يكون ايجل في الامم فيها عرض
 في الامكان الامن شدا الله المقدر العزيز المختار العظيم
 نفضد مولاه وكنهه ناطقا بذكره من الاحزاب لانك كركه بوجه

الى الله وتوثير الذين قاموا على نصرته لمرحبتهم الغرير الوهاب
 طوبى لك بما توهمت الى الافق الاطلس سمعت نداءك
 الاسماء زود امر بقدرته وسلطان لتسبح الذين وجدهم عرف
 الفميص لركبك من اهل التصدير والذين عجلوا اولئك
 من اهل الضلال ولوليعبد من الله في الغتة والاصال انما
 عرفنا توحيك الى الله توحيك اليك من هذا التمجيد اعظم
 وذلناك هذا اللوح الذي يطير في الافاق قد يوم نزل
 يوم الله توحيوا اليه ولا تسبعوا اخر غاف مراب قد ناله
 قد امر الوحد وظهر الموحود والملك لله ملك الرقاب
 اتقوا الله ولا تسبعوا هولاء الذين يسيكوا بحبال الظنن تشبوا
 بريد الادم رجعوا من ريعولم في قطب العالم الى الله
 المقدم هذا خير لكم يادى الى الابصار كذلك زينا معلوم اللوح

بذكر مالك الجبروت انما قرنه وقد لك الحجر يا مولانا
 لئلا الهاء عليك وعلى من معك من الذين آمنوا بالله العزيز الغفار

بسمه المقدبر على من في الابراج

قد ظهر اثنى بلطانه لا تمنعه حجب العالم وشؤون الامم ينطق في
 كثر الاحيان انه لا اله الا الاله العزيز الوهاب قد ارتفع النداء
 على شان اهلهم من اجله وكنن الناس انهم فرغفده وضل
 طوبى لمقدركم بهم القدير وصنام الورد وقيد الاله تقوية
 ما منعتها سبحات الجمال تم على خدمته الامر ونشرنا سن هذا
 الظهور الازهر به لار العالم وارضاد لفق الابراج قد باقوم قمر
 سرت نسائم الرحمن وظهر ما هو المسطوح من الزبد والالواح
 فافوا الله ولا تحضوا الحق بافوا لهم اجمعون من عوالم الاله اعلى العالم
 قد بر كوترا بحولهم من دم شتيه زعم الرحمن وقد كثر الحق

المختوم باسمه المهيم على الاديان كذالك تزيان في العالم نور
بيان الاسم الاعظم التز الى من سماه الوحر بقدره وسلطان

بسمه المهيم بقسيم

فرضت الشهور والسنين وكان جمال القدم في سبعين قبة
الاخزان الفرج الامكان والشفة لرفاد العالمين اذا ظهر الام
ولنا في الظهور قام التسر على الاعراض منهم من ينكر
الحرمية ومنهم من كبر بالمولي المخلصين ومنهم من قال ان الآيات
منقريات من تفسير ومنهم من خسر على من لها كذالك ورد على المظالم
من جوه الغافلين لا جدنا عرف جنت ذكرا كبهذا اللوح
البيدع لتشر من رخص محبة ربك وذكره من عباده
الراقرين يستدركوا ما فات عنهم في الام الله ومقرين الى هذا
الجهر العظيم كذالك برودنا سراج ابيس في منحة

للامكان طوبى لمن استضافه وودى للبعيد

للافسر الامنع اعظم

لتم الشجرة تترك ورقه من ادراجها وتتركها فضلا من لبر الله

المهم العتوم لتهجها بياض الرخم الى الاق الاصل وقربها

الى المقام المحمود لتهجها المحبوب قد ظهر الحق وانه لمقصود سموات

والارض ولكن ان سر الرخم لا يعرف برعوه هم في الدنيا

والا نام الى مطلع الالهام وهم لا يعرفون طوبى لك ايها

يا سمعت نداء وراقت الى وجه الغر فان نفس راذا عرض حتى

كل مشترك مره اشكر ربك بهذا الغضد الاعظم الذي

بهذا الاسم الذي جعله الله مولى الغيب والشهود

يا ابناء الانسان

بهدن ما يدبث يدره شيئا ظاهرا شيئا لاجل الامم الحرة

این مظلوم شما را وصیت میفرماید بآنچه که سبب تلو و است
 زینوا اینها کلمه نظر از الاعمال و در او کم با کلید الاخلاق
 لتی تفسیرها الآفاق نور ظاهر و مشرق و نیز در مشهور
 دلائح و تملیح لغز نفوس غافل در کمین آن بجهت و بستند
 خود را با هم حق خط نمایند آگاه باشید پیدار باشد
 اتمیت و صمیمیت او طوبی للعالمین

٢٠

صحيفة الله المهيمن القويم

هو الذكر الناطق بعلم

الحكمة التي ظهرت مشرق لآية ومطلع بينة ومصدر راد مراد
لانه هو الذي برز في حركات الاسرار ونطقت الاشجار وجرى

وواجت البحر طوبى لمن فاز بعرفانه وسبح ندائه وعلم بالمرتب

فكر كتابه وودع لمن نزل كتابه وجادل بآياته وكفر بربانه وكره

حجته التي نزلت في الارباب المولاهب والالطاف وامنق

نير العدل من كل اجماعات وهدى المناد الملك ليله ملك

المبدء والمايب النورات طمع من فوق السلطة الله

رتب الارباب والهجاء المشرق من افق المشتية والارباب
 والتكبير الظاهر من نور الورد على الادر من الزمير ^{نقذوا}
 عمده وميتاقه ونضروا الامين عبده ونظفوا ثيابه في
 لولئك منافع الارب الافقه والصلوب ومطالع ^{السم}
 مالك الملوك بهم امطر السحاب وظهرت حلاله الارض
 وما كان غلوا فيها مستورا تحت اطباقها سحاب
 يملك الوجوه واليهن على الغيب والشهيد ^{استدب}
 الاعظم الذمير ظهرت اسرار الكتم وما كان مستورا
 تصحف لزم توتير لوليك على نصره لركل ^{ما كلفه}
 لزم رتب استك بقدرت الرغبت الكائنات ^{بعبق}
 التي احاطت الموجه لست لزم جعل نور صفائك اعلام ^{تلك}
 فرار ضحك ودرلات لركل من خلقك ^{ترتبه}

عملت به بحیابره و الفراعنه در مرتبه اخذ غنمه غرور
 بقصه اقدارک و لزومه طغیان غم بین اهلک و
 انصر المفلوین بخودک نم احفظهم من تراعدک الذی لفر
 یک و آیات و قاموا علی تفسیح اکلک انت المفسه
 علی مات و فرقتک زبام تمیز السوارح الارضین
 لا الاله الا انت الهمم المتعالی السلام کلیم یا ایها الطائر
 فر هو له محبتی ازینکه در اشتغال اولی بر آن ارض ذکر خود
 لینه احمد حین بیانک از لاد و عطا مقصود عالمی است میدن
 و با انزاله الهه فرستیده فائز است شد هر یک در از قبر مظلوم
 میور بیان منور دار است نند همی که در آیه هزاره عطا
 مطلع نور احدیه کونز بیان است میدن و بعد حکم علی مقام
 موع رسیدن لا ذکر اهام من قبر و نه هنر دایمین آیات

حوت كبريت عرف من عرفاته انحف راكحة لبسانه
 طوبى لهم ونعم لهم نشهد انفسهم فازوا باصفاء براءه
 الاصل وصرير قلب الابهر اولئك عباد وصدقهم الله في
 من قبله ومن بعد ان الله ولي الحسين ولا يصح احوالهم
 نسئد الله تبارك وتعالى انهم يوفونهم على استقامته لا يزلوا
 العالم وسطوة الامم انه هو المقدر العزيز الفضال ذكركم
 ذكروا صحرا محمودا انه فاز بالاقبالين بالذكريات
 نسئد الله تبارك وتعالى انهم يمدوا بخود البسائم وحرر
 بقوته وقررت المرحاضات الجاهات يا غنم لا تسعنا
 ذكركم من قبل طوح الاح من رقة نير عناية الله رب العالمين
 طوبى لك من نطق بذكره وقلب فاز بجزارة حمر ولبس ترف
 بنت حرة لا يروى له وليد اضرت كل في منقطعة عن الارض

وفرحنا والآنك وثروته باطنه لكل المظلوم
 السجين بالوثوق على احوال النفوس مرة اخرى وتجد بها
 ربك هو الناطق العليم قد يقوم صعوده عندكم من
 الظنون والادام وجدوا ما لو تم لهم لرب العرش
 العظيم قد اظهر لهم نور قلب عباده بانوار معرفته
 وزمير رؤسهم بالهدى مستبصر وهما كلهم بالواب
 انقطاع في الايك انت انت المقدر على انك دالة
 الا انت القوم المقدر الحكيم انت والله حق قدير جلالة
 في ذكر انجذاب كونه حيا من مقدر في ما يمشي الاموات
 في نفحات بيان بحيات تارة فان توفرت انه هو المقدر
 ناسا بقوله كنه فيكون ذكر جناب ميرزا عبد الحسين
 نمودند كه صدق اعلى من طوبى له ونعم له لسند الله

تبارک و تعالیٰ انهم بوفقه علی خدمته امره و نیز نیت نظر از الاستیقا
 علی شان لایمنعه الاسماء غیر بالکنا و محبتها و مقدرها یا
 عبدالحسین نزل من مظلوم را بکشتر جانم بشنو نزل کرد
 سینه خرب شیععه بر اسما معتکف و از حق فخر و بیان
 آنچه خود را بجز و سائر احوال عالمها کتیبند
 عز و دست نریز بقدر رسید که در کلام خود اسبابی از حق خود
 و طایفه گرفتند و چشمه فخر بوم ظهور و میدگان بر مشرق و می
 الطیر و مطلع الحمام ربانی و در و در و در آنچه بباله حصه و بیضا
 نوحه خود و گسسته اشما بباله و در به شمع قدر علم شمع
 بطهور ک و در سوار ک علی سر بر لعنه خانم فر قطب الامکان
 و بیضا ک نام و وجهه الادیان است کتیب با مالک الملکوت
 و سلطان بحر و دست با کتیب که در به شمع است افنده الامم

وبنور الملك الزبرية نورت العالم بحفظ من شرا الظالمين
 انزلت لا عبدك وابن عبدك اقبلت اليك منقطعا
 عجم ورك ووردت منك بزاي فضلك وعطائك
 امرت لا تخسرن عن مجربانك وشمس حرك انك انت المعينه
 على مات دلاله الا انت الغفور الرحيم ذكر نجاب
 لبراهيم را نوحنا نذكره فمر هذا المقام الاعلى وبتبر
 يا تالله من ساداتنا انزلت العالمين يا ابراهيم سمع
 الله اذ حض العلم الاعلى الملك ليه العزيز الحكيم نسند الله
 لشمس برزقك المائده انزلت من سادات عطا دريك اللكم
 لا تخسرين سانية الزبرية انجرت افده المقربين والمخلصين
 تذكرك الحمد يا ابراهيم حقيق المنحوم وعرفتنه طرد
 الممدود اسلك انتم بفرز ان بطراز الالهة بين خلقك

انفتح على وجهه مفتاح اسمك الاعظم لبواب الغنم والحدود
 انت انت المقدر على ما تدل الاله الا انت الفرد الواح
 المقدر القدير يا علام قدير لو لا الحشر والذليل
 وبعد درالواح شتر ما انت ودما انت وعقبت نصحت
 مودوم ولكنم للشر نصح الله را شندند وتره قور را سعي
 فحت تدبير مخفي من سوف يرهم انفسهم في خسرانهم
 فقدر ان ظهر خارج الزحاح بعد همت چه نزلع و بعد
 و فاد منعه منه منعاً عظيماً في الزبر والالواح ارجح
 يسطير كلامه في ما يراهم بسبب تقديس عباد و ارتضاع
 كلمه است انه هو المودان صح الحكميم يا رضا صبر على
 ذلك خشنه وكنناك بنو كبري مع قمر طلت الافاق
 من لآت ربك مالك يوم اللان ولكن الناس

في ريب من نسي الله ان يوتيكم عن فراق الاجاب
 كظها وتبركت اليه انه هو العزير العلام ونزل في
 الحين من تبرعت ثم الترات فرسا الله ما انه احدا
 الذي تبرع الله فركت في المين نسي الله ان يحفظها
 ويوتيهما على ما يغير لهذا اليوم المبارك العزير البديع انه
 سمع يا محرج من قوله العباد ان ربك هو السميع البصير
 يا اجبال يوم يوم نصرت لكم اء بكمت وبنابر من راء
 وصيت منسائهم يا عمالكم سيد اقبال اهل عالم
 بعرض واطراف اذ لم تكتب خارج شده اند نسي الله ان
 يوتقهم ويوتيرهم عن ما يوجب به افئدة العباد انه هو
 المقدر العدير يا حديد عليك بما في وجهه نسي الله
 ميرك بذكر اعظم فان كنت للكرهه اليوم مقام كلمة الله

نحو بعض معلوم نه طوبی از کلا نفسیکه با نه فائز شده بمقتضی
 مبین برانند هر کلمه سیکه از فم الله بانفس ظاهر شده
 او بمنایه سدره باقیه در تفسیر مبارکه است و در هر حق
 انما شر و لا شر و لا شر و لا شر تارة و غیرم طوبی للهارض
 و للهارض الحاد الطاهر من افق سما طوبی علیکم یا اولیاء
 و علی الذین استغفم الاسماء عن التقرب الی الله الفرد
 الواحد المقدر القدر یا ظمیر الاعطی طوبی لک یا طاهر
 منک لای اکلمه و ایسانه و ما یح به بحر الشبان
 فی الامکان تعالی الرحمن التمر النطن الا شاد ما نطق
 به سدره الطور طوبی من عمر لنگه لادکر جم جبین و شرب حین
 الوصال من به عطای لادکانم حاضر الیه المظلوم بخصیفة
 له اجمعات آنه بتمیز بعضی عن بعض فر کاتب الاسماء من ابرار

منزل الآيات طوي لك بما وجدت عرف البين
وقصدت المقصد الأقصر والمزودة العليا إلى ان حضرت
وفرت بما منع عنه التراجعا ولا ذكرناك فمقبور وذكر لك
بما انجرت به أفدة المقربين في يوم الله رب الارباب
كفهم شيئا على امر ربك بحيث لا تمنعك خطوة الزين كغيرها
في المآب اذ استور جمال القدم على العرش الأعظم
بعده وسلطان الجاه من لئلا عليك وعلى الذين قبلوا
وقالوا لك الحجر ما لك الرقاب وذكرنا اول ما في
الميم والياء وشبههم بما قدر لهم من العلم الاعلى في الزبر و
الالواح طوي لك يا ارض الميم والياء بما اظهر الله
من راحة الميم بالالف والحاء الله انزل لنا ذكره في
الحمد من علم الاعلى طوي له وطمح حبه امرا حتى لم يكن بالملك

لا ذكرنا ذكركم ولنا في هتك الذي منتمنا مستعجم الاسماء
 عن المقرب الى الله مشرق الالهام فذو الكوب استغاثه
 من ير العنايه ثم اشربوا منه باسم ربكم العزيز الوهاب
 لا تحرفوا عما ورد من حق منقر كذاب الذي منتمنا لولا الاثامه
 والصدق بالكذب الا انتم من بذوا الباب الله وراحمكم
 وكفروا باياته التي انزلت خصصت لها الادكار فحول
 بذكر منتمنا الضرورة بعمل بوضوح مجانب ومنه القبول لذلك
 نطق العلم اذ كان المظلوم بين الادم والاشجار
 سينتم عليكم مجاد الرخم لان الله من كور وجهه مستبدا
 لزم منتمنا الظهور عن مولد الورد فذوالذي الابدال رداً بكم
 العزيز المختار لولا انتم لارضوا ذكركم منتمنا
 طول وجه توجبه ولقلب اقبه ولس منتمنا وليد انت

کتاب الامین الامام ظهیر است و مکمل طور بر سر سینه نبوی
 جسد نمائیدت نیز فانی نور با نجه که با قمر و دست جناب
 امین علیه بحالی و غیا میر کرد لیا که نیز ارض و اطراف را
 ذکر نموده و بحت اقدس فرستاده از حق تعالی طلبیم
 نماید فر ما بر بر استقامت کبر و فرزند دارد و نظر از غایت
 لام و ز قلم در سرور و لوح در خدیب و فرج طویله از بر روی
 نفسیکه بند از قلم اعلی از نوم غفلت بر خور است و بجز
 لام الله قام محمد اشکره دارم محمد الفاضل العظیم
 و همة العنایة التلیس لها نظیر و الملک ولا شیهة
 العباد اما دقانات سلاز قد مطلقم ذکر نماید و بانوار
 بیان مقصود عالمی نموندر دارید التورات طع اللامع
 من افق ساد البسکه ان علمک ما اولیای و علیکن با اولی

و علی

و علی کسب مقیم در اجنات علی امر الله مالک الاسباب و اوصاف

بسم الله المقدر العليم الحکیم

در حضرت مقدر لایق و سزات در از قلم علی لایق

بقا جبار منجی و عالم ملک و ملکوت در این جو نصیب است

باقیه دائمه فائز منجی سبحان الله در کائنات

نزد از شرط علی مرتفع و نام صبح ظهور در هر یوم در هر روز

و لکن خلق عالم از کسب ممنوع و محروم الا من اراده من الا قدر

و آخر حجت من طین الا و نام فصله من خنده و هو المقدر

الغریز الوهاب سبحانک یا سلطان الوجوه و ملک

الغیب الشهود تشهد نزد القاب بقاءک و فناء الاسباب

و بقدرت و عجز فرم الارض و السماء استلک من

فرقتک زمام کائنات بجز لایق و ظهورات

وعزب سطانة وعظم برمانه يسر التبريه منرت نسائم
 العرفان على فري في الامحان يا خلد عليك بجان
 وعنايتي قد حضر المجه بلبابك وعرضه امام الوجوه انزلنا
 لك ما تضيوع به عرف المعاني والسياسه من الاديان
 تشكره وتحميهم الراي سخن هند روم فيه تحت لولاب الكرم على
 العالم واشرق نيرا بجي من افق اسلحه الله رب العالمين
 لا وجدنا من كتابك عرف جنتك وتوحيبك وفيك
 على صفة امر الله مالك يوم الدين قد فرزت من قبائلنا
 ربك نسد الله لانه نور بك افده عباده يوم عرفه
 ويعدك بخير الحكمة والسياسة هو المقدر القدير منزل
 يوم فيه انجزت حقايق الاشياء من نور لور بجانك
 مالك ملكوت الاسماء ولا تفرقت من آفاق سماواتنا

يتموس المومنين والالطاف طوبى لعبد نبذ الدنيا
 من كل من ملكوت بيان ربه لمبين العليم يا خليفه قرأنا
 الا انفسه الذين نبذوا الالمانه وراحمهم وازنكوا ما ناج به
 العدل وكما عرف بصير اذا اذك لو تزي بيان في وجبه
 عرف عناتير قدر المومنين لك الحمد بما سقتهم سببها
 ذومع عنه الرضفك وجعلت من مقبلا الى انفك الال
 اذا عرض عن علم والاولها من فر لا يك استكبر
 امك التزميه شرف الارض والسماء ويطا
 التزميه شرف السماء بان تومر في علمه وكله وتساك وقدر
 الى ما قدرته لا ضيف اليك انت الله لا اله الا انت
 انفقوا الرحيم انا ارفنا انهم نذروهم محمد عليهما
 وعنايتهم في كتاب الاسماء ونشره بعنايه الله رب

العالمين اسمع التذاهم شطر عصارته لاله الامم
 الواحد العليم الخبير لا ذكرناك من قبيل وازننا لك
 ما ج به بحر العرفان من الامكان نحمد الله اني نؤيدك على
 محبات عباده ويوفقك على استقامة يستقيم به حرب
 فلقه انه هو المقصد على ما يشاء بقوله العزيز المبدع
 قديما على الارض ضعولا الطنقم والادام قرأت القوم بر لا
 الايات من لمر الله المقصد القدير لا ينفعكم اليوم ما
 عندكم الا بحمد الامر التز به راحتم من فرائض الظلم واهتم
 وجوه المعرضين قد لايم انهم تخوفتم سطوة الظالمين ان تعلم
 انتم ركن الله ينز كقول الله لا تشبهات من هدهم بعين
 تم باسم ربك على رحمك وبشر الناس بحبذا الطور الذي
 اتيسم به نقر الطور وما من استرة الملك لاله

العزيز الحميد لا تسمع منك رجفناك ورائنا ألبك
 آقبنا إليك وازر لناك ما لا ينقطع عرفه برولم
 والصفات اشكر ربك بهذا الفضل الاعظم قد لك
 الحمد يا من قبضت زمام الكائنات اشهد انك
 طهرت واطهرت ما كان يلوذ من العلم وفرقوا من الضميمة
 المحمودة العلم الاعلى طوبى لمن فاز بما يابك وسع من ادك
 وود لك شكر انكره في الفضل المبين قد فاس الا
 بيدك المنير من تربتها باسم ربك المهيمن على من فر السجود
 والارضين ثم امن العباد الذين اقبلوا الى الوجه بركه
 الحكيم كذلك نطق من المظلوم اذ كان من امير المؤمنين
 اولادنا انهم تذكر فضيلته الحسن بن سترت سم لم يفرج ويكون
 انت كرينه يا قاسم هذا اليوم فيه طهرت الاسرار

والطهرت

ونظمت الاشجار وجرت الانهار بما استمر على عرش
 الظهور مصلح الطور الذر به لتفعمت الصبيحة وذاكر المناد
 مائة قرآني الموحى بسطار منهنير لا امرنا كعتر بالامانة
 والريانة وبعاتر تفعم بكلمة الله من عباده وامحضر بلاد
 من انفس من القبر ومنح من اعرض الى الزجر كفر بالذرا الى من
 ساء الفضل بسطار عظيم قدر ما انا الارض اتقوا الله
 ولا تشعبوا اهلوا الذين انزلوا الهودة وسلطانة وجواد
 بامانة امترا حاطت السموات والارض لا لكم ان تعلموا الا
 عن هزرا النوريات طلع المشرق للسمع لا تنصكم لوجه الله
 طوبى لمن سمع وقال لك الحمد يا من يذكرك مفايح علوم
 الاولين والآخرين انت اذا قرنت بامانة
 عرف بنا قدر المصطفى لك الحمد يا من يذكرك مفايح علوم

واذنلت لي يا مغيث يا قيا به ولام ملكوتك استسكنت
 باسمك جبر فرات حمتك من قلم عنيتك بحر بابك
 المذموم ماج امام وجوه عبداك يا مغيث من الذين يترجوا رحمتك
 الاستقامة من رايك عطاك وقدرة يا مقصودي
 خير كائنات عالمي خور الملك انت انت الفضل الكريم
 يا محمود الله المظلوم لئن لم يركب في حقها المجدد وبشرتك
 يا قهر المقيدين في كتاب الله المقدر العزيز الوحد خذ كتابك
 بقدره من عنده ثم اهد الناس الى اتق العرفان اعملا
 فمن له الله مالكا اوجه اياك لنتبعك فوضوا
 المعرضين ونعاق الناقصين الذين يفتنوا عهد الله وعرضوا
 عن حراطه المدهى هذا يوم فيه اشرق نير الطور من افق
 اللقمة الله رب ما كان وما يغيث قديما البين انفقوا الرحمن

وامنوا بالذرية فتح باب السماء وظهر ما كان مستورا عنهم
 كذالك غشت حماة العرفان على اعلا الانصاف طوبى لعموم
 يسعون يا قلم الاعلى اذكر من ثم ميرزا قندقي تذكر
 شجوب به افئدة الذين اقبلوا الى الله مستخرين لوجهه بقوله لئن
 لا اخبرنكم من ثم لو كنا على الله الذي خلقك وبتوكل وازنل
 لك ما يكونن باقيا بعد الملكوت قديما الارض زوااؤ
 ما كالمير الانقطاع وبها ظلم بطر ان القدر لا كالم يعلم
 ما عندكم مما عند الله ضعوا الظنون قرا الى القدر بسلطان
 مشهور لا كالم ترضعكم سبحان العلماء الذين اعرضوا
 عن الحق عظام الغيوب البهائم لانا عليك وعلى
 اخيك وعلى الذين يشربون باهر المجرى حصر المحوم
 لئن يا قلم اذكر من ثم منضرا لله ليقرح بهذا الذل الذي

به فاحت نفوس البسائر في الامكان واشتد نيرانها
 باللعنة الله مالك الغيب والشبهه يا نصر قرا الى النصر و
 هذا الامر الذي به ارتعدت فرائص كل غافل محبوب
 قد حاطتنا الاكلع من هجر الجحارت بما اتسبت الامر لثمن
 كغزوات همدو المشهود طوبى لغير فارت بذكر الية
 فزلايه وشهدت بما شهد الله انه لا اله الا هو المهيمن القيم
 طاب في لك بانيدت الموهوم سمعت التعداد اذ ارتفع
 بالحق من هذا المقام المرفوع قل لغير الحرك الحمد
 يا اثير نيز على الاقالم ولك الشكر ما غفر من الامور
 به ارتعدت فرائص كل طالب محوود امر ربك
 باقدار شيتك ونفوذ لعتك وبجز فضل وعطا
 وسما وجوك ورحمتك يا اثير نيز على الاستقامة على

الذميرية زالت اقدارم خلقك لا افرح حفظته بقدرتك التي
 بها تخرت ممالك الوجوه لاررت لا عبدك ولرب جسدك
 قد اقبلت الى افقك اسئلك بان لا تنسبنا عما قدرته
 للمؤمنين من عبادك والمخلصين من ربنا انك انت الله
 المقدر العزيز المحبوب يا جمال القدم ول وجهك شطرنج
 اخر ثم اذكرهم بغير قبح فيه الا في الاعلى لياخذوا
 الشداء وتقربوا الى الله مولانا نام قد حضر اسمك في
 الاعظم انزلنا لك لا تابتات اترجها اخذنا الشطاء
 الانباط مسخا من براغم العتق الذين آمنوا بالمعصوم واهل
 العهد والميثاق اياك انهم يفتك شر من الاشياء والى
 لا تخونك سطوة من ظالم مرتاب قد كتب الله
 لا تمنعها فوضنا العالم ولا ظلم من فاجر كفر بالله المقدر

العزيز الوهاب قد طهر ما كان من قبله من عصبية الله
 عن الابصار انك اذا شربت من عطاك اكثر لعنة
 والالطاف من المهر لاعدك وابن عبدك
 اعترف بالنطق بدب من عظمتك وما انزلته من كتابك
 امر رب الشهد بوجدانك وفردانك وبهدس
 ذراتك عن الاشباه وتنزيه كينونتك عن الامثال
 اسلك بحفيف سيرة الحكمة وهز نسائم فخرها
 بان تجلست في راسك وراسها في حبيب بحيث لو جمع عن
 من على الارض لا تلتق من خر صراطك امر رب قد
 ما ينصره في حيا عالم من عولامك ويجعل غزير العزل انك
 انت المقدر العزيز الفيض يا بالفتح قد اتى الفتح
 ومعه مفتاح فحللت العلوم والنفوس من لذة الله مالك الرقاب

هذا يوم فيه تعطر العالم من نوح من الوحر ولكن الامم لهم
 اعرضوا وكفروا بالله من تلك الآيات قد اقمتم تقوا
 قد اشرق النور من افق الظهور واى من كان من قوم ابراهيم
 في الزبر والالواح انضربك بالحكمة والبرية طوبى
 ولهم بما امر به في ام الكتاب هذا اليوم فيه يسمع من
 اهل الجبال والبيداء قراءة الرحمن بسطهم غلب من في الارض
 فيغربك لنتهم الدنيا والوانها ورضف اولئك
 تتبركها بما امرت به من اهل الله المقدر المختار بت
 لهم لهم قودوا من نوحه اكلت ثم اقم في ارباب اقدية
 خلقك امر من تلك مقبلا اليك ومنجزا باياتك
 امسلك بانوار وهيك ولاقدرك بين عبادك بان
 كتب في حفظهم من كل ان الذين انزلوا محبتك في تصور

عهدک در غیور ماناج به المذا الاعلیٰ فی العشر والاشراق
 نور قلبی ز نور معرفتک ثم اظهر من نورنا احکامک انت
 الفی الواحد العزیز العلام یا علی علیک بحیث
 با برتر از مظلوم ملائمتی از عظیم کرمت انفس را سله
 تقریب باقی اعلا غایب پر در صین و حشر ما انکله الکریم فی
 الفرقان تک جوید و عهد غایب قال و قوله ای قل الله
 ثم در همسم فی خوض حکیم بکنم سدره انیم کلمه مبارکه در حق
 فرقا تم با بر مقتود عالمین غر سر شد و انما شر ام و ز طام
 و در توجه آخر هر مقام استقامت کبر است با بر بنیکه
 مبارکه کلام غایب عهد کند ای ترکت مده قوم لا یومنون
 بالله وهم بالآخرة هم کافر من انفس فار شد با نچه
 این صین از علم اعلا مایل اوست اهد بحی و اصحاب

سفینه جمل و الابرین از بصره مرصحه عباد و آذ از سر کرده
 با و کام لایق است بهره و اصفا بجهت نیستند در لیالی لایم
 لایات بنیانه امطار زانکه و با طرب آفتاب بنیات از
 آفاق الواح طهر شروق و لایح مع ذلک قوم محبوب و
 عاقبت در ضرب شیعه نظر بنا بطنش و او کام تربیت از
 و بنفیرات چند متمتک از ازل نجات و حی و استماع
 ندر از سحر طور ممنوع و محروم مانده اند از حق بطلب محمد و
 لامثال انحراب ز اظا هر نفس نایر و جمیع عباد را بنار محبت
 و نور از مشعر و منور در در دست قادر و توانا و دلا
 و عینا یاب نه العظمه و ل وجهک الی من سهر بر صبر
 حسین ثم انک لایم خلائق علمک با بجهت مؤیدانی
 لایک علی صدقه امکن ازت انت المقصد المهمین علی

من فی السموات والارضین امریز سرادق حضرت
 و خراج بر اعلیٰ اعلام منصوب جلوی از کله عمیده که کلمه الهی
 در این یوم عزیز بربع فائز گشت قیام تا قیام حقیقت که از
 ذوق عظیم سرادق نموده کلمه الله معادله نمینمایند آنچه در
 شکر نامت دنیا عباد را از مولی الورد محروم خسته امروز
 از خیف سدره منتهی است کلمه اصفا منتهی باارض جلوی ملک
 با شرف بقدم مولک و طبع لمن اخذ منه کلمه فی
 لایه کلاذ لزمه و رعیه یافت شود از جمیع استیارات در
 فاطر السماوات اصفا نماید تلاح و جدال و اعراض و اعتراض
 منع شده اجتناب حق جبر جلاله اعمال و اطلاق طیبه در خسته
 بعد همت رحمت الخیر از بر این نیت است هر با نیز خوب بود که
 موقوف بر نصرت امرایم نموده اند بیستغفار لایه البیضاء ان

بیستغفار
 در

يتكورا بالمولدانية فمخيد اللوح بتقوية الله المقصد الغرير
 الحميد لذلك نطق العلم زوئيشير المطولوم في سجنه العظيم
 من عنده عليك في علم الزين شيتورا باذالك لولم الله
 العالمين يا عباس فبقرق قول عبد الملك النهر العظيم
 واللعو المخرج لك لى الحكمة والبسائر التمر كانت
 فراصد اول المودقة في التمر وشكر وشجرتك الكرم
 لا اظفرنا ما كان طينونا في انزل الانزل يشهد بركم
 عنده كتاب عظيم انظر ثم اذكر ما انزلنا في كتاب
 القرم والجزنا القوم بحسب هذا اليوم الغرير البديع حبر
 بطور الريب وقال الزين بحيد النهر خلا ما وشير على مشرف
 الارض يهوه الله اجنحه اسمه قد يابلا البسائر تقوا
 قرظفرنا ما كان مرقوما في الالواح وكل ما لالتعا دله كتب اسما

وعلى ابنك كبر فخ فيه عليه وتشير وبرحمة الله التي تسبقت
 من في السبلات والارضين لا اردنا لزمنا فمنا
 احسن منهم سميعا لشكر الله رب العرش العظيم
 شكر الله لزم جعلك متقياً على امرنا بحيث لا نزلك
 شجاعت العلماء ولا تخوفك سطوة الامم ولا تضعفك
 قوة المشركين قد لك الحمد يا ارحم الراحمين
 من يرعناك وتفتننا ولا يك ولزلت لي ما
 يكون باقياً بقاء ملكوتك اسئلك بمصباح الابرار
 حفظته من ارياح عاصفات بانم تقدر لي ما يحفظني من غيري
 يا اتيك وبتسبحا بحمد فضلك امر ربك لا اله الا انت
 بوصفك وكونك العظيمك وسلطانك
 اسئلك بجزائك وسما رحمتك بانم تقدر علي صفة

اوليك الذين اخذوا لانفسهم معينات حوائجهم
 عهدك ووفائك كمررت ارجعهم قهرا الى رفقك
 وشرب حقيق المحنوم من ليل اسبغ القويوم امام وجوه
 انت الذين شهدنا ذم وذلنا بحجوك ولديك وكل
 فقر لعظمتك وغناك كمررت ترائنا قائما لرب
 فضلك اسلكنا لئلا تخيبنا عما قدرته من كتابك
 انت المقدر على ما تشاء باسمك المهيمن على من في
 السموات والارضين يا محمد عليك بها لئلا يجرده
 دربار رحمتك لهم نون شير وبعثت شرفا لئلا يتردد
 قلم اهل فرين ومنور شير لرقبته لئلا يفتخر
 طوبى لك ولايك تشهد لانه صعد الى الرفيق الاعلى
 برحمة الله التي سبقت الارض والسماء وهذا يوم

کلمه مقبره بالا فایز به احد من قبر شهید بزرگ منظر عظیم
 لاله لاله الاله العزیز الیاب و ان طین فی المبدوء
 الماتب اکثر مطمننا بقصد مولدک لانه محکم
 ویزر و هو العزیز العلام البهائم من لانه علیک و علی
 نشد لانه نوبه کما علی ما یرتفع به مقامک من العباد لانه
 کثرت قدریر یا معمار یا عبد الله است لدر الملوک
 مذکور و بشرف اصفا فخر لدر ذکر است منجیم یا بتیکه
 فنور سلاطین یا معمار یا معادله نماید است کر تک المشفق لکر
 یا معمار ارکان عبت و نیز هم از ظلمت شرکین حرکت بجه
 لا اشر قدرت در تو هست کیبوت او هام و ظنم خرب
 شیعده معدوم نمائی و با مال صدق و قدرت پرورد
 تعمیر کنیز و با بولر نیز لایق منور دار من لکر بر موت لور

حرب قبله بیچاره را از لعنت الله منع نمود و طلعت
 مقصود را در تختند و برصاص بعضا شهید شدند و بعضا
 بر منابر لب و لغت شغیر از حق بجوایه ارض را از منابر
 انحراب مقصد سردار و منزه فرمایند الله هو المقصد المختار
 یا قلم اذکر و تمجید بر این فرج و یکون من انشاک کریم محمد
 اسمع النداء الذی ارفع من هذا المقام الاعلی الشرف
 المحمداً الله لا اله الا هو الغفر الو احد العظیم الخیر ان
 الذین نقصوا میثاق الله وعهدده لولیک من الاخیرین
 من کتاب الله رب العالمین اقد یا قوم قد جاء الیوم
 والقیوم نیاد بر بسمه المقصد العظیم لا یمکن ان یمنعکم ما
 عند الجملاد عن الافق الاعلی ضحوراه غمدهم و خذوا ما
 من ایزم علی خیر طوبی لک و لمن صدق الله فتمجد الله عز

كونه الباقى به عطا و ربه الكريم انه فاز بالافاز به الترتيب
 ستم العظمة في هذا المقام الرضيع اقبل الى الاقوال على
 اذا عرض عن الزور الاضحت والله مالك ملكوت السموات
 واعترف بما نطق به القلم واقر بما تكلمت به السمع والفضل من الله
 مقدر رقيب لا ياتى معصية من صعبه وذكرناه بما جاح به بحر العرفان
 وما جاح به عرف غفاته الله الغفور الرحيم طوبى له ومن ذكره بعد
 بما تكلم من الزور تكلم بهم البها عليه وعلى الذين يفتخرون
 رب العرش العظيم يا اياهم الله انهم مظلومون در اين صحنه كلا
 اذكر من تهاير وازرعى مطلبه اوليا وخواصه لا مؤثره من تهاير برآ
 سبب اصلاح عالم و راحت ادم است در حق باطل
 عظيم ظاهر و باطن اوليا و خواص شيعه من خاتم النبى و ربه
 شهيد مؤمنه و لكن خبر از رفيع علم ظلم لويه عدل با الله ظاهر

و هویرا طوبی لا اولیایه بناک چه که از اول امر و نوازل هر چه
 نمودند در موارد باب و ضرر از بصر محمد بن حنیف استند از
 سلطان عالم در آنکه هر چه ظاهر شد از آنجا از آنجا که
 شفاعت نمودند از آنجا که هر چه و صواب سفینه عمل از حق
 میطلبیم که در امور ما بر اتحاد و اتفاق این لام صیت
 عهد اولیای حق و خلق مرفوع از حق بطلبید اینم بنده را پذیرا
 نماید و نور اتفاق را حساب اختلاف ستر کنند از آنجا که هر چه
 الغالب الغیر از حکیم یا محمد اغنام هر روز باب حسن
 و همراها طه نموده در برین کبره وارد شده آنچه که حسین صفا
 کریت و چنین ملا علی مرتضی کتبت در اطوار اموال آن
 بالاطار و قالوا ما نوح به المقبولون نسد الله تبسک و دعا
 اینم یو تیر هم علی الرجوع الیه و الا نایه که بر این فضیله از آنجا

المقته على ما تيسر وكلمة المهينة على من استسودر والرد
 البها من لمة عليك وعلى اخيك كبر عليه من قبيل وذكره بما
 وتوره بنور بياني العسير البديع لا اردنا ان نذكر هذا
 احين من هذا العلم المنير شجر محمد فمن ما سوت اللات
 لتعزبه نفحات الذكر وتقربته الى الحق علام الغيوب محمد
 اسمع نداء المظلوم انه ظلم واظلم ما كان منوفا من عند الله
 مالك الوجوه قد ياتوم انصفوا فيما ظلموا من لالم الخليل
 حجابات الاسماء عن موجودكم ضعولا الادهام ثم اقبلوا
 الى الله الهنم القسيم لذلك انزلنا الايات جعلنا
 قوادم لك لظلمها فحيث هذا الهولاء التي سمد من نير
 لرياحه قرأه الرب الموعود استور على المرشدين
 مشهور اذا وجدت عرف الرحمن قد لك المحر الي

يا شمس قمر يا هلال وانزلت في سقر برودم ملحك وطلو
 اسلك بلبابك المبين الذي نطق امام الوجوه الله لاله
 الا هو الفرد الواحد المهيمن على الغيب وشهوه كمن في
 كل الاحوال سميتك بحبك واطعنا نك من خلقك
 انت انت المقدر على كل شيء وقبولك كل شيء كمن
 قدرا ولا تخون يا بغير لسان عطاك وبجر فضلك
 افتح على وجوهنا ووجه اولياك ابلاب غناك
 انك انت المهيمن العزيز الوحد يا نعمة الله قسطنا
 النعمة ونزلت المائدة ولكن القوم الشرس لا يعرفون
 نبيذ النعمة الله ورؤسهم متشكين ما عندهم من الاوهام
 قد يا ايا الارض علما قرآنيهم ابرهم بظهوره تغرطت الله
 المهيمن العتيق يوم قراج بحر البستان امام وجوه الاديان

انصود

انصفوا ولا تكونوا من الذين كفروا نعمه الله بعد ذلك الخ
 كفروا بسب ربهم وانزلنا حججه ايمهم منته على ما كانوا
 الظنوا والظنوا لرسخ التوريطع واشترق من لفي سماه لظهور
 والسدره تناو من الملك لده مالكا اليوم الموعود لده
 ما ج عرف البيان وما ج بحر العرفان طوبى لمن وجد وعرف
 ويد لك غافر محبوب انتم

حمد مقصود عالميا نه لاه در جميع رحلت رزقتم اعلا شير ذكر
 اوليا و اصفيا نك و ظاهرين الام ابته حوسنا
 المهر اصفا نمعه لانه لار ظلم معتدين ومقر تار ت مقفون
 برحق ميسن چه والوحشده لعمر بنا ورب العرش رب
 قمر لوال الصديق بالكذب والامانه بانحنائه والاقبال
 بالاعراض العدل بالظلم والانصاف بالاعتقاف لده

فاح كما منصف وصعدت زفلات كما موقن زفلات
 عبرات كبت بصير اسد الله تباك وتكالن
 يؤيهمم على الرجوع اليه والاناثة له ربان فضله
 القيام امام الله له هو المقدر العزيز المختار
 بالكل لم يتم لعباد الله قوله جبر حلاله وعم نواله
 لعمر الله انهم المظلوم من غير مبين ليس فيهم من غير ما ورد
 من اعداء بدست الذين يريدون حشر وعملوا ما صدقت به
 زفرات ونزلت عبرات ونوح به التوح وبقلم شهيد لك
 كتاب الله المبين لا اظفر بالامر ونزلنا الايات
 والقوم اكثرهم من الغافلين قد خسر الذين اكبروا
 حجة الله وبرهانه ونقصوا اعينده وميثاقه نسد الله
 لهم يؤيهمم على الرجوع انه هو المتواكب الكريم قد باد

المأذون من الجحش ولكن القوم الكرم من المعتد من طوبى
 لك بما وجدت نفحات الوصر وعرفت من بها نورا
 في كتب الله العزيز الحميد في استوار محمد الطويل
 عشر الظهور وورعها اليها في سنج خفا، لايات للتميز
 قد يا معتسر البش ضعوا ما عند القوم وخذوا حقهم المحموم
 باسم القوم ثم اشربوا منه رجا كعج حبه بعد
 وكفى عالم مر يب كذلك طلع نور البشيا من افق
 رحمة ربك الرحمن لتفرح وتوهم من اثاكرين
 يا حسن بعد ميرزا النظر، طهر واشرق من افق الله
 رب هذا المقام الرضيع ثم اسمع ما ارتفع من منزل
 الافق الاعلى وقد يملك الاسماء وفاضر السماء
 اسلك بصريح المقربين في فراقك وضميخ المخلصين

في الأيك وبسحر لايتك وشرق وحيت والهاك ان
 توتير في على استعانة لا تزل لها حنوا العافلين ولا صهو
 الظالمين امر رب لا عبدك وابن عبدك ما روت
 الاخذته امك اسكك بانوار فجر ظهورك الختم لا ينبر و
 اوليك عاقرة لا صفياك فر محلا لايت ايت
 تلال مقلد الى افق امك وشمك ما محمد فضلك قد
 تقم نزل الى حة شمسك ولب طوقه سك انك انت
 المقدر على مات وكلمتك العلي لا اله الا انت المقدر
 العزيز الحميد يا علم اذكر فيم شمس حجة بالقة النبوة
 انتم ربك بغير ما شاء وهو اله يمن القويم سبحان الله
 هالك حركت لا ادر لا عاير لا يما نخبة ميسماير مشدود
 بقصر لست حار حرة بقطره مشغف معلوم نيت بلدوم

و بر مان نقطه لولی و ز قبر او با بنیاد ایماز اولجه العبر العرف
 یوم الله سلیمان فتم نقطه اول با علی التمداد بکمال عجز
 میفرمایند که طایرین در آن روز بوی میانی و حروف است که از
 محبوب مانند و عذر نماید آنچه را که خرب فرقه غیر خود
 امروز با ط الله میسوط هم بها با جاکت بخت و نشا ط
 بزرگ و نشا شغیر از حق میطلبیم مقبلین را از اول و ج بحر حمت
 نماید و از اول زیت بر مان در از لوق سماء الهام
 و تملق منحرف نماید بگریزاید عیانیت را با یاد مر جا
 و قدر ک الهام و با مالک الارض و السماء استکبار
 القوم الذنوبه انکسر ظهر مطهر الا و کام و الظنن و مالک
 الذنوبه بخت ما کانم و باکنش بان کتب لی جرم منع نرد
 و سرع الی باب فضیلت و مشرب رجحان الشیخ منیر

عطاك بترين ما ولى على ارضك واصفائك
 ارضك في بلادك وعمر الدنيا بقوتك المحمدا
 اغناك يا مولد الورى وارزقوا ما جبه العدل وصالح
 الانصاف ادرت تسع ضيغ المخلصين وترى ما ورد عليهم
 الظالمين اسلمك بقدرتك الشرائط الكائنات
 يا من تحفظ اجنالك في شرا وراك ثم احسنهم
 عدلك انت المتقدر الشرائط تمنحك قدرة العباد
 ولا قوة الا هم ثم اسلمك بالمر انب تعفرو ولا يروى من كتب
 عطاك وتثبت بزيد فضلك انت ارحم الراحمين
 وفر قبضتك زمام فر التماس في الاضمين يا عالم الابرى
 اذكرهم ستر سجده قديسك لتجزية نفوس الاسباب الى مقام
 لا يرفيه الا سلطة الله وعظمته وحقه وراقت داره كلك

لنزل الآيات وصرنا ما نرجو وهو المقدر الأمر القدير
 لأننا أقبالك وسعدنا بك وعوناك إلى يقين
 الفرج سر السمع وتر ما منع عن علماء الأرض وعرفنا بها
 الأفضى إلى الله العزيز الكريم المسير لا حد له موقف اليوم
 في هذا النبأ العظيم فيغير لغيره لغيره لغيره لغيره
 الرحي وسمعت النداء من شطر العرش تقبل لبيك لبيك
 يا مفضل العاقين والمذكور في آية الأندلسين أسلمك
 بورك الساطع ودمك المهيم التامع لغيره لغيره لغيره لغيره
 بدمك ومقام كلمتك لغيره لغيره لغيره لغيره
 ولا دبر الأبرار فضلك أنت التمر بالحق تكسر
 العلم الأعلى وخطك كانه مستورا لغيره لغيره لغيره لغيره
 أسلمك لمصباح التمر راحة الأبرار وباسمك الرحي

سحر تبه الا سماء بان تفتقر على القيام على خدمته و توبه
 على ذلك و تائبك بحيث لا تغرب افع البغضاء و لا تخوفى
 انما جبر الاغداء امر رب الكتب لى محجوك ما تغرب لى
 و يحفظ ناصر الاملك و حافظا ما لم تغرب به فى كتابك لا اله
 الا انت الفضل الكريم يا سعيد عليك السلام
 العزيز الحميد احفظ ما نطق به بسترى فى ذكره و ذكرى
 بقوله كتبت جوهره فى ذكره لانه لا اله الا انت ربنا ربنا ربنا
 مالك فى البنية كمال يصير مفرها كنه سلطان
 و مالك غيب و شهو من استاره هم معروف و شهو
 باجمه در بيان نازل شده مكرراين فقره اول ذكره
 و همچنين فقره است و مكرره از قلم ميثر ظاهر شده مع ذلك
 معرضين بيان در اول كلمه بيان استلال مىكنند در

در زبان حق و احقاق چلب با هر چه بهایت است مستقیم باشد
 که در هر از معروضین مجال تکلم نیاید چه هر نفس در این
 بیان استدلال نماید و در آن زمین مخالفت امر الله
 و شاعت است مع آنکه گوئی مستبصرین مقصود از بیان و ترویج
 ذکر این امر بعد است طوبی للفاضلین انک احفظنا
 ذکره لک لکن لا یجوز انک تشرکون مجالاً فی الاعراض عن الله
 رب العالمین و الاعراض عن الله ما یحیی من ان
 عظیم خیر یا قل ان ذکر من سمع نداء الله یتقن بهدی
 فی کتاب اسماء لیثکر الله رب العرش و الترتیب
 البیت المعمور استعده علی ما هیئت الله انه لا اله الا هو
 المبین المقسوم یا محمد فی کتاب الله بقوة لا تمنعها
 قوة العالم ثم اقر بانک من ملکوت بیان ربک العزیز

الموجود قد ياتى الارض هذا اليوم الله لولا انتم تعرفون
 هذا اليوم خبر به النبيون وبشتر به التوراة والانجيل
 والقرآن قد لا تمقر لكم ولا محرب لاحد الا بعد هذا
 المشهور وهذا الحمد الممدوح ياتى الارض فانوا الله
 ولا تنكروا الذين اتى بايات احاطت شرق الارض وغربها
 يتعهد بذلك من عند لوج محموم لستم اليه بالسر والبرهان
 والروح في سيد اء الخضرين وبقيد ياتى كلك الغيب
 والشهوه انى اجد عرف في صدك طوبى لارض شرق
 بعد ذلك ولعبد وجد عرف طهورك في هذا اليوم المبارك
 المحبوب كذلك اظهر الفجر لآيته واليوم اعلمه طوبى
 لمن فاز وقال لك الحمد يا سلطان الوجوه الجاهل من انى
 وعلى الذين منعتهم شجيات التوم عن التقرب الى البيت

المعمور یا مجرب علی علم اعلی در این جنین بنام کلمه علی
 باطن بالهت قرآن من کان من قوا فی الکتاب و سطوراً
 فی الصحف و مذکوراً فی القلوب **سُبْحَانَ اللَّهِ**
 بِنُصْرِهِ کَلِمٌ وَاسْتِقَامَتُکُمْ أَنَّهُ لَیْسَ بِمَعْرُوفٍ وَ یُحِبُّ وَ هُوَ الْمُعْتَدِرُ
 الْعَدِیرُ لَیْسَ لِیَوْمٍ رَأْسٌ مَجْمُوعٌ وَ مَشِیءٌ مَعْبُودٌ نَسِیْتُ هَذَا مَعْدِ
 اشیاء فائز تویم یا آنچه که سبب برادری خلقت است
 صراط نرا می نماید و می لانه کثرت عدل و انصاف
 نصیحت می نماید طوبی از کلام نفوسیکه با صفا فائز با
 عاقله اشکر الله ربک رب العرش و الثرانی ذکرت
 فی سجنه الاعظم بقرآنه ذمک و انک فی کتاب الله
 نالک هذا المقام الکریم یا صادق صدق و کسرت از
 صفات زکات الهی و همت طوبی از کلام نفوسیکه

يا شريك جيتنہ قہر و عین من الکذب و نوح بہ الروح
 و صبح بہ حق صادق امین لا استکبر و خزل صبر بجز
 و اشکر اللہ مالک ہذا اليوم البديع قرعت البديع
 سبیلہ و رأیت مالار لہ احدی شہرہ لک منصف
 خیر و کلام بصیر امانت و دیانت و خفت و صفت
 و صفایح ممتاز حق جہ جلالہ است طوبی لمنین
 امیکلہ بحب اللہ من الفانینہ فی کتاب اللہ القور العیبر
 لہ یا قلم اذکر من شہر قیامہ باقر و بشرہ بعناية اللہ
 الغیر الجمید یا شہر قیامہ قلم اللہ لک الحمد
 یا شہر قیامہ مصدر و لامرک و مطلع احکامک اللہ لک
 مقامک فی ارضک لک ریت ہستک بانوار شہرک
 و بالضحیۃ اللہ ما اطلع نجا احد الا نفعک و با مطرک

نیز

عنایتک و بکسار کتبتک و زبرک و اولواکتابتک
 علی حبیبک ثابتاً و لا یغنی مستقیماً بحجتک کفر فی المیزان
 و لا وضوءاً و الغافلین و لا سطوة الذین کفروا یوم المشرق لریز
 لا عبدک و ابن عبدک و اعترف بقدرتک و تقدر فی الاله
 اسکتک بنم تویرتک علی تبارک ما فات عن غیرتک
 فقیمتک الایعاجیز من شرب رحمت الواسع من عطا
 انک انت المقدر علی مات الاله الا انت العظوف

العقود انقهر

الحمد لله لئلا تصدق عن غیر فضل الهی در هر صحن خاطر
 و مشهور لآیات عالم الا حاطه منحه بستانت رام بود
 کابله و موجو مع ذلک کثر غافر و محجوب لای
 علاجیست همه منع منحه و همچنین که ذلک از اصفا

نذازت شرط غرض در لیا و لام مرتفع و نوزاد از هر چه بر سر
 و لاج بنای اشراط است و اولاد قیامت ظاهر
 در مقام عالم از احصاء ذکر که من غیر و قاصر این غیر نیست
 هر یک از اولیا بکبر میرسد و از بحر حقیق و افاضت کرم
 رخصا میطلبند که در موفق و در او بر آنچه سبب از رفیع کلمه
 و مقامات این است طویل از کلام نفوس سیده بعد از آن
 و اختلاف بکنز لاشبهه لغز استقامت کبر و فائز نشینند
 در درجه مجرب بر اعلیٰ المقام مرتفع و اولاد نخبه ظهور دارند
 علی و نوح و سایر اعیان ظاهر در هیچ منصف و عالی اعد
 انکار نهمه و نینمایر با بر این عید و اجبر از ارض بجا
 عجز و استمال از غرض متعال آنچه سزاوار بود دست
 طلب نایم و بان شک جویم آنه هو الشفق الکریم هو

الغفور

الغفور الرحيم وهذا نزل بحسب منزلة محمد عليه
 بحمد الله قوله حيث نزل وحي جلاله يا ابن العظمة
 لا تمنع فيوضاتك عن اوليائك ولا تخيبهم عما قررت به في
 كتابك لا صفياتك اقبل اليه المريد
 ثم اذكره بذكر تجزيبه بافضة العالم استشهد له اليوم
 يومك غنم امام الوجوه وعلمه لزم السبيل وملكوت حصر واوتوا
 لا صفاء زركم الاعلى وصيرتكم الاعلى لا تمنع المؤمنين
 عن غيرهم بل كل فضل لا يحكم بالامر قرتك وانتم هم
 من طين الادماء بعظمتكم وسلطانكم وقوتكم واقتداركم
 لانت الذم لا تمنع شؤنات البشر ولا اعراض من
 انكر وكفر لا اله الا انت الفياض الكوزم يا محمد قبه على لا
 ذكرناك من قبه وفي هذا الحسن وسيد السالكين والعباد

انهم يؤيدوك والذين آمنوا على ما بين يديهم وبعثنا
 قدامك احمديا لظهر عاقله نزلت الامم يا فضل
 لآيات عظمتك ادرت كرم الفقير قائما له من حيا
 والعاجز متمسكا بمجد قوتك وسلطانك قدرته
 لعزك وخطابك انت المقتدر العزير الازلي
 انهم نزلوا من السماء اذ انفرج كوكبين انت كريم
 اوقات حقيقت اذ انق سمار اسلمه اشراق منعم
 وميفر يا اياها الارض قد خلقتم لهذا اليوم اعرفوا مقام
 وظهر فيهم من الله العلم الحكيم وميفر يا عروب الله
 لا تخزوا عما ورد عليكم في سبب سوف ترضى بالاراء عن
 الابراع وتجزى نفسكم في مقام كريم جدا ما يدت يرفق
 بانحدر بعرضه لظهر قوتك لا تفرحوا بما عندكم ولا تأسوا

من روح الله ورحمته انه مع عباده المتقين ^ت يوم ^{عظيم} ^م
 ونصبت عظيم خورلا محروم من انساب حق خيرة جلالة
 انزل بلا راد لي مقدر في رحمة الله سبحانه سبب حبات
 ابرو وراحته سرديت قد لك الحمد بما سمعتني نزل
 ووقفت على الاقبال اليك وبقيت نزل في عرفانك واذني
 يا ايتك واطهرت لي بيناتك لمررت لا عبدك
 واذن عبدك اسئلك ان لا تنزع عن سما فضلك ولا تن
 بحر عطائك انك انت الكريم في القصد العظيم ^{سما}
 يا حسين اسع نزلك في شطر خمير واذكر الامير ^{عليه} ومارك
 في سبيل الله المفضل العارفين قد اعرض عن مرتبة ^{عليه}
 وقام على قلب بعد ما خطتة في سنين متواليات انعمه
 لانه امر لاني وكلمت عنتم واعرض عن جمالي بعد اذ خلقه

من طين لا ذب يتجدد لك من غده كتاب مسين قل
 اطر لطر لك الحجر بما ذكرتم ولك الشكر بما هتمتم
 ولك العطاء بما سمعتم شك بانه توبه لمنكرين على الابرار
 والمعرضين على الاقبال والظالمين على العدل والبر
 تركت نفس متوجهة الى اخره وجهك اسدك
 لا تخشيتن عن برائع فضلك وجهك انك انت المقدر

على ما شاء ولا اله الا انت المولى المعين

يا قمر قد وجهك نظير ستر بومع ثم اذكره بالايام
 برلام الملك والملوك قمر طهر من كان غنونا وانه من كان
 مستورا عن الاجار والعين طوي النفس سمعت النداء
 واقبلت الى الافق الاعلى ووديد الصخر فانفجر مجرب هذا
 يوم قفنا من المندوم في الجحمت القوا لله يا قوم ولا تبغوا

م

کت شریک ممنوع ہذا یوم قدرت بی عینہ الملائکۃ
 ونطقت الاستیاء قرآنی الحق بسطائے شہود قدس
 لا یفعلکم الیوم شرمین الاستیاء ولا امر من الامور الاخذرا
 الامر المحترم اقبلوا بوجہہ نزلنا الی اللہ مالک الیہ
 ثم الضرورہ بمنہ الاضاق والاعمال امر امر الحق علام
 الغیوب کہ لک ارتفع صیر قلمی الاعلیٰ فضلا من لک
 الغیر البدیع یا کبیر علیک سبحان ذکر کت نفی
 مظلوم مذکور و نالشت آنچه در شبہ و شتر مذکور شد
 کبیر لکم شہادت مہم بر عظمت و عطا و عزت
 و بجا مرقی تو کت است لک نیک ضوضا ہر امکان
 ارحمہ لک تمنع تمنع و شتر ناست مطالع ظن منہ و اودام
 تبار شیت باز نداشت قدرت عالم تراد

انتموه و کفر اتم کلا از ذکر و تحب منع کنی محبت
 عباد نعمت لاسد نموه نفاق همدشفاق تر از اشراف
 ممنوع نخت امر که بر حکم بر کرمیت کورای دعه
 و میدهند فقیرانت را از بحر غنا محروم کننند و محبت جان
 از ملکوت شروت منع نینز توئی قادر و تولا و تولا
 و بینما یا قلم از ذکر و ستمشند مرصاد و کینه
 جذب نفحات الذکر و تقربه الی مقام لایسع فیها الا ذکر
 و ثناء و لایررفیه الا تجلیات انوار نیت بر امره العزیز
 البدیع هذکتاب نبطن باحی و بدعو العتد الی الله
 رب العالمین اللهم الذینم اعرضوا الیوم عن الله و سخطه
 اولک ۲ ضلال مبین نسئ الله تبارک و تعالی
 ان یرزقنا علیه علی ما یحب و یرزقنا لهم بالقرآن علی ما

فرقتا حين اذ لم يزل من اضعف تمت
 قوتك والذليل تشبث باذيال رداً عنك والمكين
 قام لهم باب جهنك والعاقر جرد عليك وسماحتك
 اسلك لني تقدر على ما يفرح بقلبي وتقربه عنك انت
 المقدر الفاضل العليم الحكيم الهادي من لانا عليك
 وعلى من بعدك من خلائك وذكره من قبلك وشره
 باياته ونوره هم نور جنتك من سبقك في ذنوبك
 والارضين نحمم الكتاب بالاسمين الذين سمايت
 قبيلها ومهدر وسند الله لها لاني بوقتها تقدر به وسلطان
 ويعرفها من غير لايمة الغرير السديد كثر ذكرك
 انك تعلم اعطى جاريه من قبلك لوج المنع ادر من مخصوص
 انك من نبتك وارسلت له من فانزله

عنایت احاطه نمود و رحمت سبقت گرفته قلم علی در
 ولایم باولی متوجه و با نیت نه متحرک بهر کس نبوی است
 منصور شوند و با استقامت کبریا فائز همکار شد
 نیز آفاق از افق عراق الی حدین کرد اخبار و الهی
 بعین با عقین و الاض مع رضین و انکار منکریم در یک
 از الواح این کلمه علیا ناله در جمیع مدن و دیار
 با عقین مرتفع شود طوبی مستقیم بود و در راه مستجاب
 المحکم استین بر عهدا راز و کز اخبار عالم ظاهر شده
 میزند با نیکه در جمیع مدن و در عراق با عقین مرتفع خواهد
 که لک نظر سان العلیم و هذا اللوح المبین شایر
 هر نفس با حق مرتفع کجاست نسد الله بک و تعالیه
 یوتیرلم علی الاستقامه الکبری و یغظکم عن مفرات المؤمنین

والمفسر تبيخ لانه هو المقتدر العليم الحكيم ^{تتم}
 لانه الله مبتلي مصباح عالم وجه لا يتورق وجهه لانه
 كبرياؤه يورق طلع مشرق آيات ومطلع نباتات فان
 كونه سله لا يبينه وتوجهه فانيد لانه تبا هو
 الموقر الحكيم ذكر جناب درقا عليه حب الله وعنا
 فهو لوجه بعد عرض دراحت المنع لادرس لير
 آيات بهللات مانك قوله عز بانه ويزر بانه يا
 دوليا في قرنا لا جعلنا الورق ذاكرا من جنس ذالهد
 الى صراط الله المستقيم انه فار بالاقبال ولقد الاما
 وقام على خدمته الامر وهو النسر الى هذا الان لم يبر
 بالله من ذكر سر الا خدمته الامر وعهدنا فاعبر بقول الله
 رب العالمين ان الله انم يحفظه جنه العيب ومحرم

سلطانة المیزع علی من غیر السموات والارضین وشد
 یوفقت علی حفظ هذا المقام العزیز الرفیع ^{سی}
 او دیگر آنکه در لوح این قدر مخصوص جناب میر علی اصغر و
 جناب جابر علی اصغر علیهما بحسب آلاء الله نازل و ارسال شد
 شد الله انهم یؤتیهم الیهما لیسر یا من کما و سر العطا و حق
 البقار انه هو الفیاض المنفق الکریم و همچنین در خصوص
 جناب مشهد میر علی کلاه جوهر علی سید سجاد الله نازل و ارسال شد
 فصد و رحمت و الطاف که در لاجاطه منحه هر یک از
 مقبلین از بحر بی پایان رحمت شریفت نصیب برداشتمند
 و از نفحات و حرمانه منور انچه لکله شیهه مندر شده
 از حق میطلبیدم در هر صین بر اقبال و توجه و استقامت است
 و محبت و شفقت اولیا و خدیو منیر لید تا از انرا رسد

جميع اهل عالم با نچه سبب اعظم - از بر امر نظر عالم در است
 لایمم فایز کونم از بر بنا هو الفضال الکرم و هو المقتدر
 العفورا الرحیم جناب صحت بکرم جان بنیاد
 و همچنین جناب میرزا محمد مرعیهها بهاء الرحمن که تیسرا
 میرسانم و از حق از کلا رایت نیز بطلد آنچه لایم
 سها بخش و کرم است فی الحقیقه آنچه ذکر است
 عظیم از کلا بر جناب جنید چه که ذکر اولیا است
 از رسال داشتند و از کلا هر طلب است
 نمودند و باب عنایت بر وجه کار باز و مفتوح له الحمد
 فی حد الامتداد و له اشکر بر و ام مکه و ملکوت لته هو الغنی
 المتعال البقاء و الذکر و التنا و علیک و علی
 اولیا الله منک الذین منعتم خصضا العالم عن التوجه الیه

المفتد الغريز الحميده محمد

بهر الناطق امام وجود الاعراب

يا لوليا در لوح دنيا اينم حكمت عاليات از مشرق بيان
 تا لك السما و صفات نازل حمد و ثنا سلطان مبین
 الايق و سرائر در سیم قلمین بلا بحضور حضرت علی ابن
 و حضرت امین مزیں فرمود و بانوار ايقانم و استقامت
 و اطمینانم متولد داشت علیهما بحمد الله و بحمد فرقتهم
 و الارضین النور و البهائم و التکبیر و الشناء علی ایاك المره
 للقرین بحسب انشراق نور الاضطراب و ثبت حکم الاختیار
 لله المفتد الغريز المختار و بحکم ماج بحر العطاء و ماج عرف
 عنایة الله مولى الورد نسله تعالى انیم یحفظهم بحجوده و یحکم
 بسلطانه و یضربهم بقدرته و لیس علیبت الائمة الملكة

نماز

فاطمه اشک و مالک ملکوت الاسماء بنا عظیم میفرماید
 امر اصحاب اهل بیت شامت رن رحمت و مطلق شفقت
 و محبت بودید و آفاق وجود نور خود در دشت شما نور
 و مزین بودید لایحه که برکت خود بر هلاکت خوف
 و حسرت است خود قیام خود یا افاضه و بار دلایلی است بین
 برانید خیمه امر عظیم است جمیع اهل عالم
 فلا گرفتند و خله گرفت روز در شماست و نیز
 لوح کواحه شما بر نصرت امر قیام نمایند و بخوبی
 بشنیدند و قلوب اهد عالم شفق شود باید از شما
 ظاهر شود آنچه سبب آسایش در رحمت پیکارگان
 روزگار است که رحمت را محکم نماید است بر بندگان
 از اسیر فانی شوند و با لعل رسند امر روز ناله

قول بندگان و خیزد انصاف مرتفع هر دو نیز دستم عالم
 امم را در خاطر همه بر استر میگویم حق جبر جلاله باد
 بیفعلیات و ظاهری و با علم حکم ما بر هر چه باید بقولش
 مستقیمه لاضیه فرضیه با و ناظر باشند یا اولی
 آنچه از سحت منع است حق جبر جلاله ظاهر شود
 حق لاریب فی نقطه اولی میفرماید الله لو حکم علی السماء
 حکم الارض او علی الارض حکم السماء لیس لاصد ان یقول
 لم ویم لاسمع مقالات العباد و یسمعه الذرات
 یا ایها الحق سمع ویرر وهو السمع البصیر لا یغیب عن
 علمه شئ و یشهد بربک ان الله الملک الحق العدل
 البصیر قد یقوم هذا یوم الله لو انتم تعرفونه قد استوی
 مقدم الظور علی غیره الظور و عالم کفر بالذکر یوم

المشور لعمر الله انما اتى الله تالكا والقيامة تقمير ما
 البشر بالله قرانك مالك القدر وبظهوره تزين المنظر
 الاكبر اتقوا الله ولا تكونوا من الغافلين يا اولياي
 لا اردنا ان نمن عليكم بذكر ما سترناه لتوقن حقا تفسيرات
 عنده علم غيب في كتاب مبين هذا يوم من يوم الله
 ما شاء ويثبت وعنده ام الكتاب ولكن ان كنتم
 من المعرضين لا نذكر اولي هناك نبشهم باقبا
 اليهم وبالكلمة لهم سما مشية الله رب العالمين
 لا اظلم انتم تمنعوا انفسكم عن فرات جبر من علم الاعمال
 من انهم مقتدر قدير لا لغت فيهم لغت نور لا توجبهم
 اوليا باهر براد مستقيم باشند استقامتكم شهوات
 فرعون واثار رات عاقين وسلطون طالمس اولي

حرکت نہ ہر طوبی لمن تکت بجا واخذ کاسر للستقا
 منہ بر عطا درتہ و شرب بلسہ الغریزہ البدیع کلمۃ بخی
 قبل بصفا فاکر لہ انماح ہم عصر غایم وصاحت کلمۃ اللہ
 مقصود من فی السموات والارضین فرغت عبادی
 اعجل لہم عن التوجہ الی یمین عدل اللہ لعنیر لعیظم نسئلہ
 بتاک و تعالی انہ یویدہ الثغر علی ما یحب و یرض و یقہ
 علمہ والایغیر لہوم اللہ رب اللکر الترفیع نسئلہ اللہ
 انہ یحفظہ بحجۃ و یحررہ بحجۃ و یجعلہ من الذین یضروا امرہ من
 عبادہ و نسئلہ انہ یفتح علیہ مفتح اسدہ الرحمۃ البور
 اکلمہ و البسیا لہ ہوا المقدر علی ما یشاء و ما یرہ المبرم
 جناب متکفل لالک کانہ علی رب یمین عندکم عام
 کاکثر لوارتم من العارین فرغت الاعمال تنصیر لہ

المال يشهد بذلك ربنا العزيم المتعال في هذا الرفع ^{بمجاهد} قلا
 بالرد تلك الأرحمة ثم غنما وفضلا من له يشهد بذلك
 فوالجك وكما منصف بصير نسد الزمير ^{بمجاهد} فوالجك
 غنم حوزنه والتثبت بما أكله في كتابه العظيم ويوقف على
 الرجوع إليه والائتانه له راية المنيف انه هو الفضل
 المتوالب الصادق الامين لا يلم له من علم شبهات
 العالم وضوضاء الامم فخذوا ذمائل رواد رحمة ربكم التي
 سبقت لمن في السموات والارضين ^{البصائر} المشفق
 من ان يسم آدابنا على اوليائه وعلى الذين سمعوا به
 وقالوا لبئسك لبئسك يا مولاي الاسماء ولبئسك لبئسك
 يا محبوب المقربين ازقيد ان قلنا على لبيك كلمة على جار
 لا تشد توركت فائز ولا تطشوا من حاد واراد فضد حمرت

المصطفى سر از احصای تو مت لا طهرنا الله من صغائر
 من قبله بگوئی بماند و غفرنا و فضلا من غفرت من لا الفضل
 الکریم یا اولیائی رحمت خود را از دست میدهی
 آنرا من مآثر من قلم الاعلی من الصحیفه المحمداة لست ما اطلع بها
 الا الله العزیز العلیم ضعوا ما عند القوم تمویجین ال
 ما عند الله ربکم و ربکم الا اولین قسم با قیامت
 در رافق سخن حکما مشرق و لاجت لکرین امر درین
 خارج نشسته هر آینه که تراهد آن و میقتید مشهور
 میکشند این لایم خبر ما خوشتر از انجاست رسید
 نوریکه لهدیر این در اطفاء و سنه جاهد و عمر از جن مختلفه
 بطور و بروزه و اسباب تنجید و اشراق از من غفر
 غفرت من ظاهر تنجید آنچه حال از اعین عالم مستور است

کنز

لذلك نطقك من العظمة فضلاً من عنده وهو الفضل الكبير

هو المبدأ العبادي وهو ما مع الحبيب

محمد متصفاً عالم بالآتي ومنزلت في بغايت اعظم

كوتر علم وعرفان لا يزال مبدول دانت وارز قلمه

رايت الملك ليله لادام وجوه برافرايت سطوت

ظالمين ومنع مسكين وضرباً جاهلين اورا منع تنجو كجر

كرم بيت علم مولج كه عالم ملك وملكوت لاد حاطه معمه وانفا

فضد بت في مشرق كه جميع علوم و فنون لا منور منحه

سبت غفائه وجل سلطانة وعز برهانه النور المشرق

امن في سماء ابحو والطار على اياك لمرامه الزم اخذوا

كابه بقدره لم تمنعها جنود الاعراض ولا منظر الاله

علم الذين وصفهم الله في محكمات به قبر ومن بعد رجال

لا یتطهرن تجار و لایس عنین ذکر الله و فی مقام آخر لایستغفرون
 بالقول و هم یامر و یعلون بحکم اظلم الله امر و یسلط
 و یحکم هدر الخلق الی صراطه المستقیم و نبأه العظیم و حکم
 الآله و علت الآله و ظهرت النوره از زینا هو المقدر
 علی ما یشاء و فی قصه زمام الامور من الاولین و الآخیرین
 و بعد در این یوم مبارک چهار ساعت از روز گذشته
 این بعد تصد فرمود سر اعلیٰ و جنت علیا منجه و بعد از حضور
 امام وجهت ان عظمت بانصکات حکمات و آیات باهرا
 ناطق قال و قول الحق یا محمد بن عبد الله علیه و آله
 نامه ارسال داشته لیه الحمد لعنایت مخصوصه اولیا و حجرات
 فائزند و نار محبت در زلفنده و قلوب مستعدند الله
 از یوم فتنم علی ذکره و شناسه و خدمه امین و بکلی علیهم السلام

رحمة المطار حجه ويستقيم من به عطية كوتر بيانه لانه هو
 المقدر العزير الفضل بافضله ورايته حين تارة
 بحضوره فانه ولا يظلمونهم بغير قرأت فهو طوبى لك
 بما وجدنا منك من السخية الاستقامة فهذا الثبات الذي به
 اضطررت ان كانم الذين كفروا يوم الدين قد يقوم
 اتقوا الرحمن ولا تكونوا من الظالمين قد امر البسرا
 واشترى بنته الايمان من افق سما وبنائه الله رب
 العالمين لا اكرم انتم خيركم شؤنات الا شرار وعمال الفقير
 وعوهم انفسهم مقبلين الى الله الفسد والجحيم انهم تصدوا
 عهد الله وميثاقه ولا تكلوا ما نوح به الروح الامين ان
 الظالم فزارض اليه قدر كتب بالاحقرت به لفرقة الاصفى
 وذابت ارجال المخلصين وطهرت ارض الطمان

اخبرناكم به في كتابنا الا ان سر عنده علم قلتم ان سر فرج الميسر
 سوف يرفخ الظالم صبرا واعمالهم انتم ربك لم تنتقم
 المقعد الصديقه قد يخرىب الله لا علم انتم تحوكم منظر
 الاوهام او تحوكم مطالع الطنوع الزينيف و آيات الله
 وحجته وانكروا هذا السبب المستقيم لا تشبهنا هم كعلم
 الظهور هذا الظهور الذي استوزع على عشر ليل في
 قطب الامكان رخا كعبر جاهد بعهد وكن في امرت
 انك اذا فرت بقرات رحمة ربك الذي حرر من قلبه
 الاعلى سمعت نرايه الاحل قد لك الحمد يا ابراهيم
 الى افق ظهورك ستمت كونه عرفانك وعرفتم مشرق
 لايت ومطلع بينك اسئلك باسمك الذي شئت
 به ما كان وما يكون ان تحفظ عن شر اعدائك وتؤمن على

الاستقامة على حجبك ثم أسلك باموال العالم
 باسمك الا فضل الاقرم لمنه توبة حضرة السلطان و
 اوليائه على الاقبال اليك والتوجه الى دولتك و
 كرمك وفتحه على حفظ اغناك من ذهاب رخصك
 ثم الكتب له بالعتبة اليك ويسقيه كونه عرفانك
 ثم عرفه بالهجرة سبحة اوليائك الذين طهرت قلوبهم
 عن الضغينة والبغضاء وعن الفياذ واجمال لك
 انت المقدر لغز المعالي لا اله الا انت العزيز
 القياض كرمك زين اوليائك بالصبر كرمك
 والاصطبار الحكيم وتوهم بنور معرفتك ولا هم على
 التوجه الى عبادك وهداهم في ليلتك
 انت المشرق الخفورا الكريم انعم الله المحر آفاب

برهانم از لاف سما به بیان زبانی است در اقصای شرق و غرب
 و در اکرین و میقلین که از صفیتر حاضر و حاضرش برینونند
 منم بقدر انهم که مروج بحر بیاند و منم بقدر انهم که خطی کجلیات
 از نوار نیت غطائند امروز در هر یوم صحیفه نازل
 و در هر لیل کتایب ظاهر سبحانی الموعودین غایت
 کبریا در عالم غیب و شهود را احاطه نموده خلق از ننگ غفل
 و محبوب لایحه سکر عالم عرفان را اخذ کرده مع
 ارتقاع نوا و ظهورات سلالات مولی الورد که در دنیا
 غفلت مانده اند صمیمه که گاه ننمود و صورتی شایسته با
 در جمیع جهل کجید فضا تشنگ نموده و نیز در عینیت
 تشنگت جنت شایسته با در عالم بودیم با کرم محمد و منم
 هذا العبد لیرض یومئذ با لیس و سید رسیده

ترس المقربین و المقبولین من لایکرم المعرضین من عباده
 و درو علیهم حتی که مانع به سخنان ملکوت و خبر و
 لرزش آید هم علی الانابت که برایت و الرجوع الی
 بساط قربت انک انت المقدر العزیز الوهاب
 و استینه ذکر جناب آقا خانم و سُر لاول علیهم السلام
 منحصر بعد از عرض در ساحت آقا سر مخصوص هر
 منزل شده آنچه که عالم و مفسر بان معادله نمیشد
 همدانانک بجناب آقا خانم علیه بحب الرحمن
 بسم الله الرحمن الرحیم باب الکریم علی العالم
 یا آقا خانم اسمع ندای من نظر سخنرانی که از لقم علی است
 فانه با صفاته الشرق و الغرب عتات من لدر الله
 الشفق الکریم لا اظفر ما کان منوما من العلم و الکرم

ما قررت به عيونهم في السموات والارضين شكوا
 بحمده الذلر الاعظم الذي خلق من سمائه غياية ربك العليم
 الخبير قد لك الحمد يا اله الاسماء و لك البهائم
 يا مولاي الورع بما ذكرته من اذ كنت منظرًا مسجونًا بين ايدي
 الغافلين و هذا ما كتبه الخبير سمعته في عليته بحمد الله

بسم القائم امام وجوه العباد

يا سعيد عليك بحمد ربك الجليل انه ذكرك فهذا
 الحسين بابايت انجرت بها حقائق الوجوه و ان نسبت
 الخائنين الذين نبذوا عهد الله و لا تقبل متمسكين بما
 عندهم من الصور و التماثيل قد لك الحمد يا الهي
 بما تنزل الی صراطك الطاهر المبين و انزلت الی شعبه
 يا قبلا الی افقك المنير اسئلك ان تخبثني بغيره

انتر فر

انك انت ارحم الراحمين : وهدانا نزل بحجرتك

عليه **بسم الميتين اعليم** بحمد الله
يا حسن عنديك بحمد الله والوعده الموعودين

الامام ووجه الغيب الشهير ويا مهيمن بالعباد تعلم و

تعرف نفسك ما كنا نسترنا عنهم لانه ربك هو الغيب من

العلم اعلمكم لا تحزن من شئ قد قدر لاوليائك ما خرجت

عنه ذكره اقطام العالم وامن المخلصين كذلك ذكر

منه هنده لوج عظيم وهدانا لك بحجاب جبرائيل عليه السلام

بسم الله الرحمن الرحيم

يا جبرائيل عنديك بحمد الله والامام محمد بحمد الله

ارحم بطلبند عباد را با و ما مشد او ام عزت شيعه

مبتدا انظر ما به محور اعدا و لترينه عالم مشهورند ولكن

بظلم ظاهر گشتند که همه بر اسم شریک و انصاف متحر
 مانده و اندر از حق امید آنکه بحال بهمت ضرب الله بر حفظ
 عباد قیام نمایند تا بهشت به از خرب خردی ظاهر نشود
 و مجرد احوالات نشو آنچه که سبب استعمال یا ضعیفه
 و بعضاست که حضرت سبک لدر المظلوم و کلمه بحضرت
 الکتاب المبین امروز روز تبلیغ است باید هر یک از
 اولیا بنام امر عظیم توجه نماید و حکمت و بیان در روح
 و ریحان غافلین را باقی آگاه هر گاه در فایده که لک
 غنمت حاتم البیت علی اع غصن الامکان از امکن
 له من الله رب العرش العظيم و هزاره بل بحسب غریزاً
 علیه بسد الزیر بنات ختم حقیق المتمدیم بحمد الله
 یا عزیز قد صبر الیک المعلوم من غیره اشتهر الله فی

لا ترفع النداء و غمايه من الله المقدر القدير طوبى
 لا ذن سمعت و لعين رزقت و ويدر للناظرين كل
 قرآني مني كما من مستورا عن العيون و ظهر من تضوع به عرف الله
 رب هذا المقام الرفيع قرآني الموعود بسيلطان
 غلب من في السموات و الارضين لو يسجد احد
 من الهماء قدرته تحت بلائن البغضاء و يشهد بذلك
 كذبا في البين قرآن طلت لرياح الضم صبح اليه ما
 يوم الدين قرآن المبرور لرب عبادك على القيام على
 خدمتك و اذ همم على الاستقامة على حجتك
 انك انت المقدر الزم شجرت بفضلك العائنا
 و عظمتك المكنات لا اله الا انت القور المقدر القدير
 و هذا منك لفرخ خان عليه بها الله

بسر المهين من في الغيب والشهود
 يا فتوح الخاقان المهر اسلك ببولج حجر البر
 وباشجار فوه و سر حمتك وباشمار سره بجانك و
 باشلاقات نير عطائك و بظلال اود لو ايسات
 عناتيك وبالاخهار الجارية من حنبت اهلوك اشغلتني
 مستقيماً على امك بحيت لا تغزقوا من العباد ولا الهنوم
 غم اود اكله و ارحمك اميرت اخفظ خربك
 غم اعدائك ثم افسح مع وجهك الموراب الكرم و احو
 بقدرتك و سلطانك اميرت امير ضعفاء الارض
 مقبلين الى ارض اعدائك اسئلك انهم لا يشتموا
 اهلوك و اغفر فضلك في لا يك انت انت الذي سجدت
 الصخرة لبعطائك و حركتك و تقويتك و قدرتك و لجم

و العجز عظمته و غمك و شتم بقوات الرضا طقت
 مملكتك انت الذي لم يمتنعك الجنون ولا الخوف
 والصنفون تغدنا انت و حكم ما تريد و انت انت العزيز
 المحمدي انتم الاحشام عالم جنين فضيلت ابره منحه
 و ياد و ملك الامم بر احصاء آثره و ياد كشته لا انفسه
 ظاهرته و آنچه كه ارز در ملك و عصمت من في العالم احراج
 بعضه الاسباب مجازله و محاربه و نفاق و اختلاف
 بقوات قلمت كه انت و از الولوج مجنون و با آنچه نسبت
 و ايجاد و محبت و لعنت و دوست و يك هميت است ثابت
 فرمود و كمال با نيز از منوي كلك صاحبان بصيرت و سمع
 مغفون و الهيكه توجه نمايند كمال است اله و معدوم من
 نمايند لا يعبدون و اربع فضل اله و رحمت تا هجر بحال

عجز و استیصال می یابد آنچه را که سبب ارتفاع مقامات این
 خربت امید کند این خرب عظیم با نور قدم از آنچه
 فساد از آن متصوحت با آن استنمائید و خود نشوند
 و اجدد مقام خود را برانند و بشنند اکثر از خلق حال را
 داده اند بر مردم فیه و این خرب مظلوم می گوید فی الحقیقه
 خود متبصر نیست به وجه و کلمه نظر با غماض بعضی بعد از است
 ضم غیر جهت بر خردا هر از اسباب اصلاح عرف فساد
 یافتند نعوذ بالله از اقرار امر الی من جمیع اللوح
 بالمعروف بلکه بمعروف معروف ناطق جهت طوبی
 از کلام نشو سیکه بغیر نظر نمایند بسته نیست در خفا
 تجلیات انوار نیست اصلاح ظاهر و هویدا که از بنیاد
 هو الشقی اکرم او هو الفیاض الغفور الرحیم آنکه

ذکر جناب هاشم بیک نعلیه بجا، الله لا تنوح فی نعیه
عرض در ساحت امنع لاد تسرا لینه لایات تمهید
بنا سکه نزل قوله عز بیا نه و صبر بر ماته

بسم الهیمن علی الاسماء

انبعید لانتقال اولیاء ذکر نموده و کمال باقی علی
دعوت فرموده و لکن اثر از تفحات لام محروم مانده آ
چه که بمطالع سر دوام خطمتن ناظر نموده نیز سبحان الله
آفتاب ظهور از رافق طوریت در مشرق و لاج کذا بر ای
لا در مجال توقف نموده نیت از حق میطلبتیم انوار
مخوف نماید و اولیاء شیر را از آثار سرده دلالت محروم
نماید بایها قد مشین علیک بجا لیه اهر فانه
شده بر آنچه که در کتب اهر مذکور و مسطور است امید

اولاً در یوم المهر از سجده بجز اصدید و تحلیات کفاب
 حقیقت منع نشوند و از نا عقیقین و مریدین و معزین محفوظ
 مانند عالم متحیر چه که است همه شیوه عبادت محبت در یوم
 نعمتها راقیه و اتم چشم میبوشند از نیت سکر
 غفلت که اکثر رزق از دست میدهد مگر اتم چشم از نیت
 لایک علی حق است اهره و الاصفاء التکامل منغیر اوما
 انحلل و طوبی بختم عن التقریب باب حمتک الذی فتحته
 علی فرس السور و الارضین ثم قرأ یا ارحم الراحمین
 بقوتک و مرید ابارادک انت انت المقدر الامر
 الحکیم البصیر من لدنا علیک و علی الذین تبسکوا بحمدا
 احمد المبین انتقم از روز حکم محمدا ید مبارکه بل
 برده بر سو طمان از افق سماء سلحه الله ظاهر و لاج

یشهد که در این عالم علی بن ابی طالب علیه السلام
 سلطنت الهیتمه المحیطه انعبند نمیدانند چه عرض نماید
 و در چهار دارد انظار آت در هر صحن از سحاب
 جاری و زلف از هر جهت که در ارتفاع و از هر شطری
 بیاید سمیع عالم را رحمت کلمه الهیه را حاطه نموده بایر
 بصورتی که در هر دو جهت است تا آنکه همه را محروم نماید
 از دست قادر و توانا انعبند خدمت او لایزال از
 علیهم السلام و عنایت و رحمت سلام و تکبیر مرتب از
 حق مطالب در جمیع از نفوس متقدسه را با نور از شرف
 کبر منور فرمایند تا جمیع منزه جبر بر او ثابت و در آن
 و مستقیم مشهور شود از آنکه الله ربنا هو المودع المقدر
 والقدر القدر

هو الله تعالى استنه لفظ التقدير

الحكمة التي تفرد بالجمال وتوقد بالجمال وقد عرّف
 المقام وهو الغنى المتعالي في المبدء والمآل في
 الاحكام التي لم يزل كانه معتدب عن ذكر الحقائق
 ونزها عن اعد وصف المحنات باسم اسماء ما
 بحر العلم في العالم ويطن الاسم الاعظم بين الامم
 ومن كلمة العلي طيفر الافق الاعلى ونظمت سورة
 المستحقين بين الارض والسماء تعالى سلطانه الذي به
 نصبت اعلام الجلاله بين لبريه وولات القدر
 على اجمال استمحه وبنده الاله اعلى انجرت الاشياء
 وظهره نطن مستم التطور على اعلى مقام استناد تعالى على
 ظهور هذا النور واطار امره في هذا البحر انما هو الذي

به ظهر فصد الخطاب في المآب لاله الأهل العزير الزمان
 والصلوة المشرفة قرم لفق سما لمره والسلام الظاهر
 من ثم مشيئة على ابيائه وارضفياؤه الذين انقصوا
 فسيده لاظهار امره واعلاء كلمته هم الذين
 ظهرت اسرار القاب وما كان مستورا في الزبور
 الالواح وبهم برز علم التوحيد ونور التفرير وفرد
 حماة الامر على الاخصاص انه لاله الأهل العزير المنان
 حسين عليك بقاء الله كتموكه جناب خليف عليه
 غير تيرتبار سال دلالت عهد حاضر نقاد ووجه مظلوم
 مرة بعد مرة عرض نمود لاله العزير نجات وجات العزير زاد
 متضوع به من فصد يستمد له الهدى السمع والابصار
 وعزير لطفها من لطف نطق من حركاته انه لاله الأهل

العلم الحكيم لا نذكره فضلاً عن غيرنا ونشره بعناية
 الكريم لا سمعنا نراؤه وذكرناه بمجذب اللوح المبين
 طوبى له وللذين قاموا على الامر وقالوا قرآنا الوعد ^{معدوم}
 نيا ومن الاقوال على القول بالقرآني مالك الاستماع
 وفاضر السامد الذي يظفر المكسوف وبرز المنخرق ونظن
 السبيل قرآني الجليل وبرز صراط المستقيم لزم الليل
 نيا وبقية جليل لزم افراج لعناية ربك انه ذكر
 في ليله فيها احاطة الاضلال من الذين انكروا حجة ^{بالية}
 وبرهانه ونقصوا من شانه وجا حرد الامر وجاهدوا ابائهم
 التي بها تحركت عظمهم فيهم ونكر الذين ذكرتهم في
 كتابك ونشرهم بفضله ورحمته وتوحيدهم بغير
 لوزر العدل في العالم لزم ربك الرحمن لهم ان تصفق

المشفق الكريم يا ولي في فرينك لا لم لزم خولم
 شئوننا الظلمتكم بجوارحه موقنين على الله المقيمة
 العالين القدير لزم الزم لراد ولزم لظفون نور الله
 اولئك من الاخيرين في كتاب الله بين العالين
 قولوا ايلاء العالين الذين لا يعلمون اسلافهم ولا يتجربون
 الارض و فرغتها والين قياصرة الملكات فاضم
 وقصورهم لزم اجبروا ولا يكونوا من العالين لزم الزم
 اعرضوا عن الله ولا تلهوا بغيره وانعم الله لعبادها
 ولا تلبوا فر لياهم القليلة الفانية ما نوح به لرب
 الملكوت قد اخدمهم الله بغيرهم عنده انه لهوا الاخذ
 المقدر العدل الحكيم لزم اسر حولا واجبا بذكر لزم
 لعمر الله لا تعاوله الكنوز ولا خزائن الارض كلف شهيد

بركت من عنده كتاب منير فذوا كاسر الصلاح باسم
 ربك علم مستخر الاريح ثم اشروا بوا متخار غما للذبح انكروا
 من ابيهم بايات لاتعاد لها كتب القديس محمد
 العظمة في هذا المقام الرقيق لمرور بها
 تفسير من امينها بروحته باسمها وحوت من غيرها
 بالمرز ظاهره انزل اول اربع اربعين شبه انهم ظاهره
 غفلت من غير سيدة تفسير لانه معادل
 اخر زقيد وبعد آيات برعية منسوخه كورده لزلوا عرض
 نموده از و بنفسيكه قابل ذكر من وجهه نيت منقولند
 حال در انزله الرحمه من الغرقان تفكر غايبه كبريه
 و واضح من غير به قوله تعالى وفتح في الصنوع فضع من في
 المتوليت و من الارض الامتدالة الله ثم نفع فيه

فاذام

فاذا هم قيام ينظرون واشتقت الارض نورها
 ووضع الكتاب وحسب النبيين والشهداء وقضيت عنهم
 بالحق وهم لا يظلمون جمع الروم من صفت مشايخهم
 الاخرة احرف وجه الله العلى العظيم نفوس مستقيمة
 ثابته را سخن را مردوز از لاله بجز و چون مقامات
 بقلم و مداد تمام نیندیرد سوف يظهر الله ما كان
 مكتوما في علمه الخبير در این حد که فرقی با خود علم و عرفان
 ستود در فقه است و نانی تفکر یابید و همچنین در آیه ما
 در آیت راست عظیم منع آمدن انبیا تمام معنی ظاهر و مهور
 ما سر ظاهر از او فاضل از حق بطلبید شنیدیم ما سر از
 غبار هم مقدس فر ما در دست یزدان کاشند آنچه
 در از کلام او از عدم بوجه آمده اند لایست ظاهر است

با هر آنچه که از قبیل نیر و از لک است نموده اند در
 این ظهور عظیم غیر ستر و حجاب و کمال تصریح غیر نماید
 دیده و شنیده اند سوره الهیه مابین برتبه نرسیده
 و لکن احدی است نه باشد و کفر از غیر هم بر همش
 زود گشت در دنیا و آنچه در دست همه مینماید بعد
 از جمع و خود در همه بر این نیستند از هر کس
 قرآن را می بلابند در جمیع قفسه در اعصار فر همش
 ارض و جابره بلا در حق است ارض که اندر کمال می
 و از جهاد در اخوان سدره و اطفال نور احده کوی
 نموده اند و لکن اله اطرد هم بقدرت و از طهر با اراد
 سلطان الهیمن علی العباد جابره در رتبه اولیه
 جهل از رتبه با علم معرفت رتبه اند

قطع طرق الله وسبيله ونسب جميعهم على المبرزين
 وارجع لست چه كه لست نذعلت منع وسبب الكفار
 ويا لم من شره هو لا كحل و صيت مينايم تقوى الله
 وبره وبصير وراصطبار و يحفظ آيات الله و كلماته لست
 يمسه المشركين اهلته مالك ما كانه وكنه العباد المشرك
 من افي اليقار عليك وعلى اجرائه فيناك الذين فازوا
 بايات الله مالك الملك اكبر وصاحب العظمة
 والجرود يا محمد قبح حسين ابن لوح اتمع لغز
 لدمسر اعظم لان جناب خلد لرسال دار تقربه
 عينه و عيشه الذين ما اختلفوا فر هذا لست بالاعظيم
 اهلته الغفور الريم

بسم ربنا الاله اسرار الاغصان لعلى التبرك
 امر و زنا و سلام ذکر و بیان مخصوص اولیا و جن
 و شیطان هدایت عالم است کل از سبید رحمت منعم
 عرف قیصر لایستند و بشر و است شتافتند منع
 بالنعین و سطوت عالمین و ملک اکبرین اعراض علی و اعجاز
 فقها است کل از ز نور وجه مالک است منع نحو از نور
 عرفان راجح فلاح سلا با سیم مستخر راجح نوشیدند نوشیدند
 است کل از انهار و جداول عالم یعنی و پستان نحو لعمر
 محبوب و محبوبکم و مقصودنا و مقصودکم و مقصودهم فی السعرات
 و الارض است اندان بنویسید که در کتب قیود بعد
 مذکورند تعالی الذر ایز هم و غیر مفهم در ظاهر هم در محکم
 علی قدره امره است مذکور است در حدیث او و در تفسیر

اعداد

اعداء رسول الانام سيد النجوم رببه لئن تو برهم و تو برهم
 و نيز تو برهم خبير ما عنده انه هو اعلم نزل الوهاب سبحانك
 يا منزل الامطار و مجرر الانهار سلك بجوارح خلقك
 الذين و فوالبعيدك و مستأقك يا نوره لئن تو برهم
 على استغاثه لانزلها حتى الظنم والادنام ولا تمنعهم
 الانام لئن تو برهم ملا اليبان و تسمع تطوق به
 انهم وتعلم اعمالهم واعراضهم عن المقام لئن تو برهم
 ثبتت حججك في انزال الآزال و طهرت آيات
 قرنتك بالعظمة والاجلال اسلك بالشمس العلم
 و مجرر الرمم يا نوره تو برهم على الرجوع اليك انت
 انت المقدر على ما شاء لا اله الا انت العليم الحكيم
 ثم جند بالهمز و مقصود من عبدك الخليل من الناصر

لا امرک و ان طقین تذکک : از مرتبت زبده خیر الانوار
 انت انت لغیر المتعال و بعد نایه انجذاب معطر
 بزکرتنا مجرب عالمیات عین سلوک کجایه هویرا
 و قلب بلا و جبر لغیر کفار از حق جبر جلاله میطلبم
 انجذاب را کوی فرماید بر آنچه سزاوار است و بعد
 قرائت و اطلاع قصد مقام اعلیٰ نموده امام و جبر عرض
 و بشرف اصفا فائز هذرا تا کلمات مملکت حکمت
 در بنا و تکلم در بیت فرخ لارض و اشکای قوله جبر جلاله

هو انت مع بعلم

چلید همه عالم بنیاید صبیانیت همه میزنند
 بر لحد در هزار این کلمه علیا تعجب نماید چه که قدرش نزنند
 با موی که همه برفت از دل آل کزیت هر کوه میزند و با یاد

نحو از کلاس خود میافرودند آنچه را که از اطفا شرعاً
 و قاصرند رو هم کار خلافت و طعن بر جمع را از
 بیفهم منع کرده الامت است والله از کلاس حق تفسیر بر
 و کما سر لیه بر نذر ارد بنیانه اعلمت شده مشهور
 بلو علم که از استغرق و تشتت در میان غفلت
 و نادانی است از دست غریبند از حق جبر جلالت
 مسکت نماید قطره از دریا و زانای بر عباد خود منبذ
 دارد و غایت فرمایند است بخت شده و توان در
 بیان نظر نامع لکن بر حزب شیعه و اعمال و ثمرات آن
 مطلع گشتند چنانچه پیشم دیده اند و بگوشت شنیده
 مع ذلک بهمان روایات مجرد متکلم نموده اند گویم
 از سلطان حسین محرومت لا و بعد بر از بحر عظیم مریع

قد الہا معبود اسجدوا شہادت میدہم بوجہ ^{میت تو}
 وفردانیت تو و بخششها سر قریب و جدید تو ^{توئی}
 اگر گم میکند لامطار سحاب سمار رحمت بر شریف و
 وضع بار بیدہ و اشتراقات انوار آفتاب بخشش
 بر صحر و مطیع تا پیدہ اگر حکیمیکہ سافج رحمت ^{میت}
 ساجد و جوہر عنایت کعبہ اہمیت را طائف ^{از تو}
 سوال میری نام فضا قریبیت را مطلق و جوہر جدیت ^{را}
 پیجویم کہ بر مظاهر و جوہر جسم فرمای و از خصوصیات
 ایست محروم سازد جمع محتاج و فقیر نردانت
 الغنی الغالب القدر ^{تتخر} لہ الحمد والمنہ بحسب
 ذلتی تو لاج کہ اینم خادم فای از عمدہ ذکر و یا و صفا
 بر کبر معروم سلاخی حضرت بوجہ ^{توئی} نہ و بیانیہ ^{کمال}

عجز و زنگ را با ذیال ردا در کمر شمشیرت که آنجانب را
 در جمیع احوال موفق داند و عبادت شر را از قصد تو
 محروم نفس را بر آنه علی کلام شمشیر تو و بالا حاکم حیدر
 لکنه در باره حبیب مکرّم جناب اقامت را علی احوالی
 میرزا محمد خان علیه صاحب دارالرحمن مرقوم داشتند تا
 اینت نمی رسید و لاهم وجه محبوب عالمی نه عرض شد
 یک لوح المنع که در سرت نه لایه ذیک لوح
 احاطت نه پسر از سما غایت و فضل نازل و آنچه
 حسب الامر نوشته ارسال شد از حق میطلبید
 فائز فرمایید بقا آنکه ناله بحر بیاد رحمت بیات مندرج
 سبب حرکت و عقد اشتغال کوه و بر خدمت
 تمام نمایند بغیر تبلیغ از عهد خدمت اینت نمی گیرند

در از حق جلاله تأیید مطیبه تأیید که لاریت در قطر
 ظاهر و موبد که دوست بخشنده که حجاب عالم و ام
 لا و لامع نموده و نماید لائله بر قرارت ظاهر و غیر
 بموط طوبی از بکله نفوسیکه در این مطلع لام خود را از
 استراحت انوار آفتاب عنایت محروم نموده از زین
 الرحمن موعظ الکرم وهو اجدد الکرم لاله الا هو العظیم
 کند ذکر حضرات اولیا جناب آقا میرزا محمود و جناب
 میرزا آقا خان و جناب آقا محمد حسن خان علیهم السلام
 فرمودند که در حمت انوار سر سبز کوزند که آقا میرزا
 عرض اسم مخصوص هر یک از آنها فصد نازل آنچه
 در عرفش بود ام اسماء حسنه صفات علیا بود ام است
 و انیفاً از حق جلاله است و آید هر یک از آنها

سئل برادر شتر ظاهر و باهر و ترفع فرمایند دوست قاضی محمد
 سائین و دوست آید آید و مقصود قاصدین لاجب
 والذکر والتشاد علی جانبک و علی الذین منعتهم الا ان
 عن الله ربنا و ربکم و ربهم فممن استوارت الارضین

بموالادوسر الاعظم العلی الاعمیر
 تعالی من یطق و انطق الاستیاء بزرگه قانیه و تعالی من یظفر
 مخرونا فرسردق لمره و فی طاط عمه و تعالی من یضرب حرسین
 و اولاده بانام العطاء بین ملا الامکانیم تبهر من تبریب
 و اخذ باسمه الاعمیر و شرب بزرگه المقدس عن الادکار
 تعالی من کانیم قائمین العباد مرة یطق باسمه الاعمیر
 و مرة بکلمة العلیا و تعالی من سمع نداء الاعمیر و توجه الی
 انفة الاعمیر و سمع منه ما امرت به الکلیم فرج برت استیاء

والجسب في المعراج عن تجرأ نوار مالك الاسماء
 الذي يوق بهن الارض على ما ظهر وطفه سلطانه المهمن على
 من في الارض و اسماء وبعد قريغ الفان لكنا بك الذي
 كان مستورا فتم لهجة والوداد ومزنا بذكر الله لك
 الابجاد واذا فتمت وقرئت توجهت الى الشرق العرش
 وعرضت كما فيه اذا تبسم جمال القدم ونطق بما يكون
 روحا لاجب العالم ونورا للفاق استرنا اطلع بها
 الله مالك الامم قال وقوله الحق قد سمعنا نزلته ونو
 اليه وارجبنا به هذا الكتاب طهين الذي نفي شهيد
 لا اله الا هو والذي نطق انه هو الاسم الاعظم لك
 نطق قلم الوصر ولكن الناس التهم من الغافلين ما عيب
 انهم فسح ثم استبشر بما توجه اليك كما تربك ونزل

لك ما تجر به ذكرك بروام الملك المملوك ولذا
 قم وقد لك البحر بالآله العالم ولك الضياء بضياء
 العالمين وما ذكرت فيجسست بغير طوبى له بما ذكره لري
 العرش وتحرك عند ذكره من العظمة والكبرياء في هذا
 المقام الذي شتم بالاسماء الحسن وطوبى بالبحر الا عظم
 ربك لهوا حتى علام الغيوب كبر عود وجهه في قلب المطول
 وقد تمك بجد الامر وقد مالك الرقاب بسبك
 باسمك الوهاب بان لا تجعز محروما عما عندك فاكتب لي
 ما كتبه لعبادك الاتقياء الذين نبتوا الدنيا وتوجهوا
 الى افق الاعلى اللهم رب لا اله الا انت توحيت بعقل
 وجهك وتثبت بنبي حيا لك انه تعفرا وكرمك
 انت خير لاهم واكرم نبي رذا الله كبر حور ليعرك

و عنایتک لا اله الا انت المقتد العظیم حکیم منتقی
 انشاء الله بعنایات لاجتصاصه کمیت فائز باشد
 و بشراقات انوار وجه فرخ از حق جد و غیر مجزا
 و جمیع دلها فی فضل عظیم فائز فرمایند و باقی اعراض
 نماید هر کجا در ضمیر مع آنکه لایق ظهور نباشد بلکه منسحق
 و محسوس است مع ذلک اکثر متعجب و سهولت بر دست یافتند
 بشا هدی میشوند بسیار عجیب است در مهنور لذت بر حق
 اطهر و لذایف است لذت و بمقام بخت در قرب که غرضان الله
 است فائز نشده اند از حق مطلقین با همین بلا از حق
 فخر بوم الله بیدار فرمایند و همچو کمال از شجاعت خیر
 حیات جاودان عطا نماید لکن لهوا الواهل المعطر اکووم
 در هر چه بر غیر مرتفع شده و میستوی چه که عالم اعلی در الواج

ذکر

و آیات کبریا جمع را با هم از اخبار فرموده اند که این سخن
 بجز و عزت پناه بر بند و بر زمین او متمسک نشوند این قضیه
 اکبر و صفت طهره در جمیع کتب مسطور است الیوم
 جمیع جهنمست بحال خضوع و خشوع و عبودیت صرفه خلق را
 بخوانند در فرم گفته فرشته از جنود در سخن مشهور کنند
 قسم با قاسم اقی بیان هر چه مقرر الیوم از عبودیت
 صرفه بالا تر نموده نیست از حق تعالی پیغمبر که این فایز بود
 و حضرت با این مقام ناظر باشند و الله بهیچ کس نیست
 الا صراط مستقیم ان شاء الله همیشه در لام بحال روح
 در میان بزرگتر من مشغول باشید و جمیع آقایم و موالید
 و محتاجان و مشفقان و غمخواران از قبیل این عالم جان
 ذاکر شود حق شاهد و کلام است در این عالم در کمال

بزرگوار است که مشغول به دعا و امید چنانست که
 محبت و حرارت در این روز که از کله در آید و
 بنوع و نیت ظاهر باشند و بزرگوار است که مشغول به دعا
 علم کنید

هو المفعول علی الاخصاص

قرآن را ما کاتب عموماً فی ملکوت البیت و اطهرنا ما
 فرکتب الله رب العالمین فمن ان سمن و جعفر
 البیت و قبل الی الرحمن و منجم من عرض و المکران
 انضمت الی الله العظیم حکیم نعماً لمن سمع النداء
 و انجذب بآیات الله و تحق کعبه فافر بعید لکن الله
 وجدوا حلاوة البیت و اهد الیه الهدى و سکت اب الله
 البیت را حمید یا ایها المسلمین انکم المظلوم من غیرکم
 و یشرک بغفایات ربک و بزرگوار است که بآیه از فیض

بالحکم

الكريم قرارنا لك وللذين حضرت اسمائهم لدى
 يغنيهم عن كتب العالم شهيد بذلك فهذا اللوح المبين
 الذي ذكر في هذا الحين من قلم الله مالك يوم الدين
 انك اذا شربت رحي الوصوم كما سأل النبي في ذلك
 فبلايات ربك الرحمن قد ظهر انك بوطنك
 ووجهك وبما جرت من قلمك الاظهر من قلم
 انفق الاعلى اسئلك بمقصود العالم ومجرب اللام
 باسمك الاعظم الذي جعلته نوراً للذين من عبادك و
 المخلصين من خلقك ونازل من اعرض عنك وعنك
 واعرض عليك في لاك بان تؤيد عبدك هذا عن
 محبت عبادك وسبوات خلقك ووقفه في
 الاحوال على ما يتصور به عرف رضائك واسئلك

يا مولاي الورود رب العرش والعرش يا محب منقطعاً عن
 دوائك على نصرة ملك وناطعاً بيا تقرب عبادك الى الله
 عنك وجمالك ما مطلع الجبال وجمالك يا مشرق
 الجبال لا احب الوجوه الا لوجهك واناك ولا اريد
 الا ما قدرته لمن قمت تقديرك كبريت ليز في علي
 ما ينسفر لا يابك و ظهورك وما انزلته في كتابك
 يا ما قلمك ونفوس مستشيتك و لا قدر اربابك يا من
 عبادك على الرجوع اليك والامانة لكم يا من فضلك
 واخضوع عند ظهورك عظمتك كبريت لا تنعم
 عن امواج بحر بانك ولا عن بيت شهده لا اقررتك في
 لايك انت اليز لا تمنك مشيومات العالم ولا
 اعراض الامم وانت اليز يا طهرت الصديقين

فرحمته مقالاه ولاعدراك ونجيت الخليل من نار
 ذات الوقوع لجهنم لا لقدرتك وسلطنتك سئلك
 بآياتك اكله وروايات عنك بان تعدد لاويك
 خير الاخرة والاولى وما تقر بهم اليك يا مالك الاشياء
 لا اله الا انت المعتمد القدير

بسم الاكرم الاعظم

كتابك نزلت بالحق لمن اخذه جذب بينه الرحمن والهاب
 مولاه اذ اتى ما عظيم يا دبر يوم الله فرما سورة طوبى
 لذى سمع سمع وله قلب اقترب اليه بفرح مبين ان
 انتم سمعوا شرا لها تقترب من نوره ولكن العموم
 اكثرهم من الغافلين قد ظمروا ما كان من سؤلا في حجب
 الغيب وبرز ما كان مستورا فزالت الله رزق لمن

من هذا السفر وجد عرفتم سريع البرع عاتي
 ومنهم من اعرض وعرض على ما نزل من ملكوت بني
 البديع كمن عالم نقص اميتا لله وعهدكم
 من غافر سبع النداء واقبل بقلبه الى الله العليم
 جليل لا ذكرناك من قبر وارسل اليك ما
 علم ظهوره واقدار وحمته وشقته وفضل النور احاط
 من في السموات والارضين لا تحزن عما ورد عليك
 قرفا بالرفيق الاعلى من لمن بالله مالك هذا اليوم
 المنير لا ذكرناه فضلا من عندنا عليك وعليه وانا
 الفضل الكريم طوبى له بما فازه بالاقبال اذا عرض
 الترعيب والتمني خلقنا هم نخبره لمرر المحل المتين
 لشم ربك غفر احوال حين صنعته وطهره عن الآثام و

او غلبه في مقام عبرت عن اوصافه اسن العارفين
 كتبر في هذا المقام على اعين في هذا ك الذي نشره
 رحمن بياني و فازوا بما جسر في قديم الال على انهم
 لهو الغفور الرحيم المهادم له من الله مالك الاسماء
 عليك وعليه وعلى الذين نزلت اسمائهم في لوحى الحفظ

بنام مقصود علم

يا غلبه عليك بقاء و غيرت
 و من رات في برفاة باهمر و لاسل باق اعلى راه
 و بيد عطار رحمن العاصيات فرمى و سيات لعه
 بالعه محطه از ميان برداشت تا پرتو نور جمال الله
 رات بهره نماند و جان نثار گشتند و باين نيش
 در نفس لار است هم بر اندر عشق و محبت راحت

تازه باقیه بریده بخشیدند و از اینها نسیم خوشتر درود
 قسم باقیاب حقیقت که در این صحن از اقیانوس هم شیر
 در ادلک عالم از ذکر اثر و مثر این نسیم روحا عجز و قاص
 است حیات حکمت و عظمت آاره تعالی ذکر و عزت سنی
 و لا اله غیره یخلد نایب در سال نمود جناب حسین
 بچای بحت آمد سر و ستاد و این لوح منح انیس
 در جلاله نایب نسیم الله تبارک و تعالی از تو پروردگار
 و عباده علی بن سینا لایمه و کعبک خادما لامره و قطعا
 بزرگه و ذکر اولیای اله الذین جعلناهم اولاد علیا علیه
 السلام الا هو طوبی لغیر فایز بایک و عرف باطن بایک
 العظمه لانه من غیر من غیر من غیر اولیای کبریا
 طرا را ذکر منسمایم کبریا و علی علیه السلام هم باقیه

اليهم ولو جهر لهما من هذا الشطر البعيد من آخر القول
 قد سبحت يا منور الآفاق والناطق في يوم التلاوة
 أسلك بالانوار مشرقه من افق حركتك وانجم سماء
 فضلك بان نور عبادةك على فرق منعهم عن الاقبال اليك
 والحضور امام وجهك انت الذر الذي يربك
 الكائنات وبفضلك الملكات اسلك بان
 لا تخشع بهم عندك وخلصهم من الظنن والاولام انت
 المقصد العزيز هو الذكر العظيم لعماد
 وفاضل ومام عالم را اذ ينهض وسبوت لامل عبدا
 انت هبة النور التي اعلى منع كنهه بصنانه كنفه
 بكنانه الله حتى لا عابره سبحت الله مقترية عدل علم
 عالم از لوطا سر از زعفران وبيد بر عهد ظالم

تمیث کند در جمیع قرض و اعصار این نفوس ظالمه
 بر مشرق و مغرب و در آرد و در آنچه جمیع عبود
 کر لیت و از جمیع طوب جنین مرتفع لکن آنچه در سینه
 لایسره ظلمت عالم را احاطه نموده بود نیز خویشتن فانی شده
 و از فرات رحمت نوشیدر این مقام اعلی را با
 مالک اسما حفظ نما و حکمت و بیان و روح و ریخته با عبود
 لرض و شرف نامت تغییر بنظر انجانب با نور آفتاب
 ظهور اقبال نماید و له المذکور مذکور آید در جمیع احوال
 حکمت با نظر بشر حق جبهه جلالت در عراق و ارض شتر
 و سخن اعظم حکمت امر فرموده مخصوص بعد و در این
 سخن عظیم و بعد از شهادت جناب بر بیع علمیه بجهانی
 و ستم زار استی بر این قلم لایسره خود قلم سطوة
 اینجانب

لو تضعفتم قوة الفراعنة سوف تغمر الدنيا ما فيها
 ينقر يا قزوين لمر الله رب العالمين سبحانك

وعلى الذين فازوا بعرفان الله قهر هذا اليوم المبارك

العزير هو المبتسئ الخبير المبيع

قرآنك لك الآيات من قبه وندرك قهر هذا الله فضلاً

من لمانه هو الفضل القديم وتكبر من هذا المعام على

ووجوه الذين نطق منصف (الانه از وحب الله رب العالمين

لم من عبيد اعلم العلم والعرفان ومنع لادام الرجم وكما

من جهات شرب من بحر العلم بامر المهين علم من في السموات

والارضين ان شاء الله فهو مستقيم راسخه دخلت

سلطان احدية مسيح كما شند و بانوار وجه مشور

رود است و جميع ذرات بالملك لله باطقت باير

شاربان کوز بقا بزکراته مالک الاسماء طس بسند
 بتائید سب قیام قاعدین توجبه غافلین قور
 لیسر لام لبر اند لیسر هانر لامیت هر در کز کز
 الحنیه ذکر کز ز قلم اعانت شده طومر لیسر
 و شرب و فارو و بدی اللیسر انا لیسر علی وجوه الیسر
 هر هذا المقام البعید و نزل کرم با هر حسی لیسر
 خزائن الارض کلها انه لیسر الغفور الرحیم و صلیم
 بالاستقامه البربر و با حکم به الله من کتابه السدید
 سدر الیسر بان توفیق و یقین کلم ما قرره لاصفیه لیسر
 لیسر لیسر ان طس بان حق من الخلق العظیم
 یقین لیسر لیسر بان توجبه بحر الغفر لیسر الیسر
 الذر صعد الیسر الیسر الیسر انما غفرناه فضلا لیسر

تشكر ربك مالك المملوك هذا يوم فيه ^{تتم} شمس
 احوو وارفعت سماواتهم بهذا الاسم الذي ^{يتم} تنطق به
 بهذا الاسم لرفع من قبال الاسماء وبهذا التور
 انشرفت الارض ولارت الوجوه يا خلد ان الحمد لله
 ما ذكرت من علمه الا على مرة بعد مرة لانه لو ان
 الناظر بنام خلد ومحمد بن النعمان
 انشأ الله لم ينزل ولا يملك بحمد مطلع امرهم من
 وصر صعدان منكم بشر دنيا وما فيها دراهم ^{لست}
 وآية قبره والامر خوله هو انما نحن وعلمنا بحمد امره من
 بحمد حمدنا برصراط المستقيم ^{بسم} وازكر الله
 فارغ وانزلهم كور الرزق من رزقهم وسر شيطانهم
 رفق لو حيد محروم ما نزه لهم تابع حولها ^{هو} مستند

و همچو جام مینمانید که حق را بر ما بعت میکند ز سحر است
 و بجز از عمر خود مستلا شوند باید کجبال نسرح و سرور ز کبر
 مالک ظهور منعمان است ایضا علی الذین استقاموا علی
 الامر و اتبعوا بسمه الخیرین الغریب امر الله المحکم الخ
 یا لهم و آله الارض و السماء و سلطانهم سلطانهم فی
 ملکوت الاسماء تر سر یا از تلبه که تر فی لایک من
 ارض الا و قد سفک فیها دم اصغیانک و من هو اذ
 الا و قد صعرت لیس ز فرات اجابک استکب لکم
 العالم و المقتدر علی الامم بانزل فی سماء عنک
 فیفسح به قلوب حبیبک کهرت فی نظر العظیم
 بمخاطرات رافک و صلصکم فی طفا خلفک و عصا و تبرک
 کهرت تسع صمیم القلوب و حنین افنده امنابک
 الحمد لله

اسكتك بانتم تدل سدر التلم بعشر العدل
 انت المعتمد على ما شاء وانك انت المهيمن القويم

بسم المهيمن على كل ما يكون

شهادة الله انه لا اله الا هو والتمتع بظن الحق لانه سطر العظم
 ظم الغيب والشهو وبه نزلت الصلوات والالواح وظهر
 ما كان مكنوزا في خزائن الابراج من عرف به اعرف بالله
 وسلطانه والتمتع عرضاته من المالكين طوبى لمن
 نزل درته ورجاهه ووديد كثر غافر بعد فرستعانه
 ورجبناك بهذا الكتاب المبين لتقرب من العباد
 وتقوم على ذكر ربك على ما لا تنفك انت واليه

هو الشاهد التام

شهادة الله انه لا اله الا هو والتمتع بالاسم الا

انه لم يزل العالم طوبى سميع سمع نراة الاحل ولعالم اخذ
 لنفسه سبيله مستقيم لا يظننا الامر ولا نزلنا الآيات
 ولا رسلنا البرهان والقوم الكرههم من النامع نراة
 العفلة على شرا انكروا من خلقهم ذر فمهم الا انهم من الآيات
 فرسالة لميسن قد ما على البيا القود الرحمن لا تشعوا
 كما كاذب لرسولهم انهم منعكم عن صراط الله وخواكم يهتد
 الشياطين المبين لهم فموا البصاركم ثم انظره وبالعدل
 والانصاف لعلك تأمركم من عنده كما حفظت انما اذا
 سمعت نراة ووجدت عرف ورايت افقر قد لك الحمد
 يا من ذكر نراة نزلت على بال ايعاد له ما من الارض انما است
 المعطر هو المشرق من انوار النبى
 النبى جى انظر نظير قمر ما يرت العيون ولا ينطق من غير نطقه

المهتمه على الامكان ان ينصرف من قام على نصرة امره ^{كيفية}
 نسا بالعظمة والافتداد لا تمنعه جهو العالم ولا استلا
 الامم نطق بجحى في قطب الابراج انه لاله الا هو احسن
 الوهاب نعيالم نسمع نركد المحبوب وتوجه اليه بالروح
 والرياح لا وجهنا عرف حجتك نزل لك هذا الروح
 ربك في الاصل لا تختر من الدنيا وشؤونها
 ستفهم بغير لك ما قرأ في الكتاب كذلك دل على
 العشر ونطقش الورق قابيرج الحى سند الله
 يوفقت على خدمته ويحكك من الذين فازوا بالاستقامة
 الكبر في هذه الامم الذين نزلت البوار

هو الذي نظر لعظمته

قرتكم في الاعمال من الذين هم بعلوم ما يجوز عنكم في الكتاب

وَهَيْبَتِنَا الصَّاعِتِ، التَّوَجُّهَ إِلَى هَذَا الْمَقَامِ مِنْكُمْ مِنْ بِنْدِ امْرِئٍ
 مِنْكُمْ مَنْ اتَّبَعَ مَا أَمَرْنَا فِي الْأَلْوَابِحِ طَوْبًا لِمَنْ يَتَّكِبُ بِالْأَمْرِ
 لِقَدْرِ عَاقِبَتِهِ رَبِّ الْأَخْيَارِ الَّذِينَ جَعَلُوا الْإِسْلَامَ صِرَاطًا
 رَبِّ الْعَالَمِينَ أَوْ تَتَّبِعُونَهُمْ أَحْسَنُ بِالرُّوحِ وَالرِّجَالِ مِنَ
 إِلَهِ الْأَنْبِيَاءِ وَرَعَى أَنْزَلَ إِلَهُهُ الصَّحَابَةَ وَالْأَلْوَابِحِ الْبَرِّ
 فَهَذَا زَيْدٌ أَسْرَجَ بِنُكْرَتِكَ تَمَّ عَمْدًا لِمَنْ سَبَّكَ إِلَهُهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِمِثْرَةِ الْأَمْرِ قَدَّ إِلَى مَالِكِ الْقَدَمِ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ وَيُحْمَدُ
 الْمِيرَانَ أَسْمَ مِنْ أَسْمَاءِ مَعِينِ إِنَّهُ مَا لَوْ كَلَّمَ الْأُمَّةَ بِرَبِّهَا
 أَنْجَسَ لَأَكَلَتْهُمُ حَرَمٌ شَرُّ مَا فِي الدُّنْيَا أَوْ مَنَعَتْهُمْ فَارِحُوا
 مِنْ حَرِّ طَرَسٍ يَتَّقِمُهُ خَافُوا اللَّهَ وَلَا تَسْبَعُوا بِأَعْيُنِكُمْ
 اتَّبِعُوا مَا أُمِرْتُمْ بِهِ مِنْهُ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
 سَوْفَ تَنْفِرُ الدُّنْيَا وَمَنْعَكُمْ

بِسْمِ اللَّهِ

و مقرر است ذکر تکلیف فحصر الایمان بر ائمه خاتمین علیهم السلام
و تمام اینها در کتاب ذکر و عبادت با آنکه در کتابی است و مقتدا الی الله

نام خداوند متعالی

اوقات حقیقت مشرف و ظاهر و محکم طویز یا شمس و شمس
در کلام نفوس سیکه با این فرض اعظم و فرج اگر فائز است
لطف عرض حق الله و کف بر بایسته و جا کمال بسیارانه از
قرآنی که رب العالمین در دست از لیس که کبریا
و باقی اعلا هر دیت بیایم هر یک که کمال اتحاد بر دست
در قیام نمایند قیام سیکه اضطراب او را از خدا نماید و ترس
با و سله نیاید امر در دست لایم در دست و عدول
عزیز است اعضا هم معرود از حق بطلید نویسی غایت فرما
تا استفادت تمام بر دست از مالک نام قیام نماید

لا دست قادر ومقتدر قد شهدت بقرته الكائنات
 وبسلطانه بسيد الكون من افعى الاقدار الممكنات
 قد اظهننا الامر وازرننا الآيات للذين نبذوا الاوثان
 واقبلوا الى مشرق اليقين واتبتنا بها اسمعنا محمد ^ص _{عليه السلام}
 ما اطلع به الا الله العليم الخبير لو يعرف من هذا الغضد الا
 وهذا المقام الا نور الاضطرطيس شرح في مواضع كثيرة
 العالمين كمن غيبه فانما نور الوجود وحركه من سنة
 الوحد ولم يتكلم به من قبله ثم بعد معرفته
 يعرفه الذين قبلوا مقامهم العباد وشكروا نعمه المعظم اللذي
 باختيار الرحمن تمسكوا بما نزلنا ولكن من جبروت الاقدار
 تالله لا يعادله باخلق في الامكان يشهد بذلك من خلق
 بالحق انه لا اله الا هو العليم الحكيم هنيئا لك يا منسب

لقد حین انتم لاذت بالقیوم بامرہ البدرع انتم شکر الہ
 بهذا الفضل قد لک الحمد بالمجرب العارفين

ہو الیسا مع المحب

یا عبداللہ حمدکم مقصود عالم را کہ از سمات و بحر طوق
 آگاہ فرمود و در آنجا جمیع عالم از کبر غریب این یوم
 و قدرت امر خلق شدہ اند و لیکن جنم ضریر قلم اعلیٰ و جنم
 مشہر مرتفع عزب شیعہ طلاق بر اعراض قیام نمودن الامم و
 از اصحاب احمد اعلیٰ علیہ السلام و غیرت و غیرت تسبیح
 من فر الارض و السماء امر مشرب اعراض کفایتم نمود
 بر سفاک دم اظہر شرفیور و چون انک اذا فرزت بیبا
 دیک الکریم قدر الحمد لک الحمد بجاهتمیز و انتم علی
 عرفانم یونک الکریمیت بلکنک و زبرک الولا حک

ولك الشارة باقر فممن نك العظیم و در ملك القديم سفتین كبر
 بیانك لم انهم قبلت الی انك الاعلی و مقامك الی
 استك یا لك ملكوت الانب و سحر حمتك و سما فضلك
 بنه تغفر له و لوالده من یمنك و با بانك ابره رب
 لا اله الا انت الیك ما اخذت لنفسك ما یواك استك
 به ملج سحر عنك و اشرافا من انزلت حلتك بنه تغفر
 له یسفر انك انت المقدر علی ما تشر و فرقتك زمام
 الانب و لا اله الا انت القوم الصبر یا عبد الله حق لربك
 لقا طهر شده و لكنم مشركن حایلند و منك نیر مانع نسند
 ان یتب لك اجر لقائه و ما یسفر لقدرته و سلطنته و قدر
 البهار بنام مقصود عالم مالك المم علیك
 حمدت سر از معانی و بیانك مالك امكانك لا یق و سزا

عالم را بنور غناش منور فرمود و از دیده مقبلین و مقتدرین ^{نور}
 لایحه فرین داشت در بجهت ذلت نور عزت از نور اراده
 منشرق و در بجهت فقر آفتاب غنا از سما مشیت عالم
 و مطلق جاس سلطان و جاس بر مانند لاله خیره نامده انجانب
 رسید و لام و جبهه مظلوم گلاست شد بشرت اصفا فرست
 ایته احمد بنشانه علم مابین همه عالم بسم حق مذکور است به جهت مشهور
 این کلامه عدلی بنشانه که هر پیمانند در از خلاقه قبل از این ظاهر شده
 هفتاد لک و نود و نیا لک نسیم الله انم توفیقک و توفیک
 علیما یحب و خیراته یحیی الوری و رب الهم شر و الهم شر جواب
 عزرائیل مقبلین از سما مشیت نزلت و ارسال شد از حق
 میطلبت نفوس مذکوره را موفق فرماید تا از بحر استیصال و کلمات
 و آیات اهریسات مند و از این نعت و هر قسمت بر توفیق نصیب

بجز از نور لاله آنجناب در ساحت لایزال که نور کبریا
 و هیبتند حکم لغا و اجر لغا و ذکر لغا و کلام لغا آنجناب از قلم
 ثبت شده این ذکر را فرست و اعصار و تغییر است عالم مخصوصاً
 اجم محو نماید شیخ بزرگ است عالم بصیر و کاتب عارف چنانچه
 ذکر و تر از زوقات حکمت اقتضای توجیه نماید و لکن با
 در جمیع احوال در لیا لیا حکمت ناظر باشند و بان متمسک چه
 که این کلمه علیاً مکرر از قلم اعلی جار شده و ستماد ذکر
 منطوقم تکبیر ربهم و تجلیات آفتاب عنایت حق مسرور در
 انه معهم یسمع و یرى و هو السميع البصیر البصیر البصیر
 انق ستماد تکوینی علیک و علی الذین اقبلوا و قالوا لک
 الحمد بما اظهرت لنا صراطک المستقیم و بناک العظیم
 هو انظر نعم الله علیک

ایست احمد دست نشانی بر سر دلو بهتر بود که بهتر بر سر خوله بود
 از لفظ اشهر را به لغات عالم ممنوع نماید و مشتق از لغت و لغت
 امم با نزلت لغت بقیع با نزلت و حکم مایرید و هو القوم الغائب
 القدر نامیات رسید نزلت را شنیدیم و با این لوح
 امین اندر حلال غنایت شد تا از بجز ستوده در لایست
 اطمینان شد و در انجمن عالم بزرگ و نامشروع علمای
 ایلام عبادت را از ایام ممنوع نمودند و از بحر اعظم مردم داشتند
 در زمان بزرگ لغت بقیع حضرت قائم تفکر نام علم ممنوع و در علم
 غنیم فائز از لغت بقیع سیده و الغنایه فی غنیمینه بقیع با نزلت
 حکم مایرید و هو العسیر از احمد نسد الله انهم یوتیرک
 و یتدک بجموع الحکمة و البیضا لانه علی نشر و قدیر قد کت احمد
 یا اطر با ذکر نشر فی سحرک الاعظم از کنت مسجودین را بدی

للام اسئلك بآيات الكبر من ظهورك عن غنايتك في
 ناموس الانبياء بانهم كتب الي من قديك على ما يترتب اليك
 وينفعنا من عود الملك انك انت المقدر العليم الحكيم
 بسمه المقدر على ما كان

وقد خصت السما بالرفعت هذه السماء التي تر من
 زقها من ذكر اسم الربيع قد كتبت البحار بما تخرج هذا
 البحر الا عظم وطارت اجمال با اسم هذه الا ^{المؤمنين} عظم
 قد فاحت نفحات المحبوب اذ شرب جبال اقدم في سجنه العظيم
 قد حبر كوتر احواله بما فتح في الله من هذا المنظر الكريم
 طوبى لمن عرف المحبوب اذ ظهر بين الناس بسطانه ^{المهم} على
 العالمين كلك نظر بان العظمة اذ كان في حزن ^{عظيم}

هو الحق في اعلى

منظور

منظوم زفات در لیا ل و لایم خلق را بجز جبر جلالت
 نموده و آنچه در جلوه عباد و ستون در البلاد است بیانات
 شافی که کاتب ذکر فرموده در ستان هم را بقدر
 و تزیین و بجا بر نفع به الامر و صحت نموده آنچه الموم سبب
 اعلا دلمه و ظهور نور است اتفاق بجه و خلاصه بود چه که
 زفات با دستور و مقام انسان با و مشهور کلا حال
 و اصفا با امر هم بقسم الاعلیٰ عن سینه و در جمیع ارض
 ایقان منور مشاهده شد که در هر جا شنویدی
 منظوم کلا یصح ناصح امین ملک بوشران اصفا نامیده
 خیر کلمه عا عن دلم و ما عند الامم که لک نطق است
 فرمولت ایضا طبع طبع در همیشه است
 و عهد و ویدر لک کشین

بویات همه کس

با محمد اشجار رجا سیف لوهام قطع نموده و بویات
 عدل و انصاف را با کمر ظلم و کلاه کج و زخارف
 خانه کدر را از ملکوت قتل کفر محروم نموده یا غربت
 جسد و ما اجداد را هم شتر در شب میفیلین از زوایات
 معرضین محفوظ مانند در قمر و اعصار خربین نظیر
 و لوهام مشغول و ثمرات اعیان نفوس غافلانه گشته
 عالم قمر و لونه و شهید شکر کوهنر حمد کفر مفصود عالم
 در کلا تا نیند فرمود و لاه منو قدک الحمد لله
 و لک ایشنا مفصود العافین

بسم الله الرحمن الرحیم
 مفصود از کلا بجا رسائی و ایات کلامه مردمان
 درین

تربیت شوند و سبب راحت خود و سایر بندگانش
 هر امریکه قلب در راحت نماید و بر بزرگای آن نیز بفرزاید
 و سایر را لاضر و در وقت خلایق بودی مقام این است
 بندگت که در این نیت مزین باشد و الا بیست تر
 از جمیع مخلوق مشایخه میجو بگوید هر چه است امروز را
 غنیمت شمرید و خود را در فیوض خدایت بجز معانی جزو
 نمایند از حق بی طلبیم جمیع را بطراز عباد پاک و خالص
 در این یوم مبارک فرستید فرمایید لکنه لهما حکم المختار

یا درقا

یا ایها الطائر فر هود و محبته نالک الالاسماء الشریفة
 قد حجت و ذکره بایات ربیع فی شرح نطق غنایه مولاه
 قد ذکرنا کثیر الالاسماء فضلا عن غنایه و ذکرنا الذین قاموا

وقالوا البشك يا آله العالمين طوبى لمن فارها بما شجرة
 قلم الاعلان فزهم اليقين في كتاب مبين قد سبج
 يا فالح اجبت وبارئ الشمة اسلك بالاسم الثمر
 به انجرت البرية ونادى الروح من البرية يا تخليق
 الذين ما نعتهم تشتمهم سمك المكنة لذي منبر خمر
 الحين وبع كعت الى الله رب العالمين

بسم القوم القدير

يا ربك هسيم لانك لركل بما قبل الله المهنم القوم
 لوجه وجهه الى وجه الله وقلب اقبل الى مقامه المحمود
 لزم نظره ثم اذكر اذ توجه بخليد بقدره بجليد الى المقرة
 الاضنام باسم ربه مالك الانام طوبى ليدرك احصاها
 انظمتها والادهم بخذل الاسم الثمر به انصع من الارض

والله اعلم

والسماء الامن شاء الله المعقد النحر تمت
 الحكمة وتثبت بنيد ركب النور الوهاب لانه
 ذلك لادكان مسجونا في السبح الاعظم وتوجه اليك اذ
 لغزته الا خلف طوبى لك وثن فاز بالاستقامة الكبرى
 قر الله بسم الغفور الرحيم ملك الانام
 لا ذكرناه فمقبور ومن بعد ونذكر في ههنا كخبر الجبر
 غناية ربه في المقام الاعلى لانه لا من واجب وصعبا
 الى الله رب العالمين قد طهره الله فضلا عن غفوه
 رحمة من لانه انه هو الرحمن الرحيم طوبى له بما
 بنكر قلم الاعلى النور الابدان له شرم الاستبصار شهد
 بنكر من استور على شرم اسمه العظيم الجهاد
 من ان فضل عليه وعلى كثر عبيده ثابت راسخ مستقيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الْأَرْضُ مَا لَكَ قَدْ تَضَوَّعْتَ رَأْسُكَ الْقَمِيصُ وَرَأْسُكَ
 الظُّهُورُ وَطُنَّكَ مَكْحُولٌ الطُّورُ وَالنَّاسُ أَلْتَرْتَهُمْ مِنَ الْعَالَمِينَ
 يَا وَيْلَيْكُمْ لِمَ الْاَعْلَى مِنَ الدُّنْيَا وَالْأَيَّامِ تَشْهَدُ بِذَلِكَ مَا لَكُمْ
 الْآنَ مِنْ فِرْهَذَا الْكِتَابِ الْمُبِينِ قَدْ نَزَدُوا الْيَقِينَ عَنِ رَبِّكُمْ
 مَتَّعْتِكُمْ بِمَا مَرَدُوا مِنْ لَدُنْكُمْ خَافُوا بَعْضَهُمْ نَشْهَدُكُمْ
 نَزَدُوا الْكِتَابِ اللَّهُ وَاحِدًا كَتَبَ فِيهِمْ إِلَّا أَنْهُمْ فِيهَا
 طُوبَى لَكُمْ وَالسَّامِكُ وَمَنْ تَشْهَدُ بِهَذَا الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
 فَمِنْ هَذَا الْيَوْمِ الْمُنِيرِ لَا تَحْرَمُوا شَرِيحَ تَوْقَاتِ عَلَى اللَّهِ لَنْ يُؤْتِيَهُ
 مِنْ رَأْسِهِ عَلَى فَدْرَتِهِ أَمِنْ الْعَسْفَرِيَّةِ الْعَظِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَشْهَدُ رَبُّنَا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْيَمِينُ الْقَسِيمُ وَاللَّهُ ظُهُورُ الْحَقِّ

وَالْحَقُّ

وينطق من الخلق انه محمد البيلالي طمنا نخلص العالمين ^{بني} انه
 فرسجينة الاعظم ويرع الامم الى الفسدر الخبير طوب لمن
 سجع نزلته واتقيد اليه وويرع لهم عرض واتبع مش
 عالم مريب ^{وتسغنا نزلتك} ورجلناك بهذا اللوح
 المبارك العزيز المبدع ^{توفا على الله} فترث الامور
 انه يحفظ من لثا سيد طانه المهيم على العالمين

الاقوسر للاعظم الابهر
 ذكر من له فالمن ذكر له من العرش لثا كنفحات الذكر الى ^{معناه}
 يطير باجنحة الاستمباق الى الله فالك الرقاب ^{توجه} انه
 الى من توجه ليس ينطق بذكر الذين قاموا على نصره ^{البناء} لامرؤ في
 طوب لمن التقط لثا المعالي فتمت منه وترك الفاط العموم
 لاهد الاوهام ^{لبيضا} همتا لمن شرب الخمر الحمر ادمت ^{النبت}

واذنوه الشكر على ما انقطع عن الامكان قد لا تحصى
 بيان بين خلقه ورحمة عن غايه العباد وطره لمن فاز به و
 منها عند شروق نور جمالي من افق وجهه شروق على الافاق
 لا تحبسن الذين غفلوا على امر الا انتم من هم الضلال
 يعذبهم اجمعهم ولا يطوفتمهم البسيت وتقومت بالاسرار هل
 لا عاصم اليوم لا احد الا انتم سرع بقلبه الى مطلع الغض الذي
 اطمئت القلوب وقرت الابصار قد يا قومه بالسهو
 السدرة المنته فرعدت الانثا واثم غفلهم بعد الذي
 خلقتم لحنه النداء الاحل يستعد بذكلك الابراع الى امسى
 تتبعونهم ظهور الخ اقبلوا الى وجه المهدى التي ظهر عنك
 ما منحتها حجابات الفجار كسيرة الوب الموهوم باسم الفيتو
 ثم خذوا قبح الفلاح باسم فالق الاصباح كذلك احسينا

اجساد الالفاظ من رنجات بحر بين ربك من غير الارياح
 اذا قربت باللوح وانجرت من كوثر الرحم قد لك
 التناؤ يا مطلق الشفاء ولك البقاء يا من بيدك بهما تسوا

والارضين

بسمه الباقى بعد فناء الاشياء

سبحانك الذي تزل الآيات بالحق وجعلها قيات من غير قيات
 والارضين مجا حير الله الارض بعد موتها انهم لهموا المقدر
 العزيز وزيه نساء البسما بانجم المعاد البسما وطرقتنا
 الوجوه باسمه الحنيز المنيع فوجدنا منك عرف
 الاقبال لذلك هذا اللوح الذي لا يعاود له خلق في
 الارض ان ربك لطو العليم الخبير انتم الذين استيقظوا
 من نزل الله اولئك من هم البقاء من لوج عظيم ان

استقم على الامر و تدارك ما فات عنك كذلك لعظمتك
المستخبر من الرزق عليه حكم يطلع امره عليك بالحقنة كذلك ملك
من يرفع لك الى الله العزيز الكريم تفكر في لا اله الا
و روي في سيرة النبي صلى الله عليه وآله وسلم في العامين ثم علم ذلك
مولى بك استقامته لا تمنعها نفس ان تجار ولا يحن الذين كفروا
بالله العزيز الحميد انا البهاء على عهد البهاء النبي
استقر واعلى الفلك احمد باد باسم الله مالك الاسماء
الا تخم من بسمة النبي صلى الله عليه وآله وسلم الملك والملكوت الفاضل من
ما لله ان ملك الجبروت نباد من في السماوات الى المقام
الذي استقر فيه عرش اسمع الا عظم الذي من سماوات العظمة
سلطان احاط في العامين ثم تحرك قلم الاعلى في كتاب الاحسان
كما تحرك في قديم نطق و نصيب انه لا اله الا هو العليم الحكيم الوهيد

ان سر حلاوة الذكر انظر مطلع من مطلع السبب ليدنا
 وناضج وبتين الى قبله الافاق الذكر كمن هذا التلميح
 لغير قد اخذت التاسر لهو رنهم وبها منعوا عن هذا
 العظيم طوبى لقاد قبح الى الوجه ليقوت خرق الحجاب صبح
 اليقين قد ذكر ذلك له من العرش و نزل لك هذا اللوح
 انظر منه لاحت يمشى البينهم وتقررت الورق على الانشا
 انه لا اله الا هو العليم الخبير هذا لوح لو ما خذه بيد القوة
 ليكون معك فكره الاحوال وينصرف بروام الله رب العالمين

هو الله عظم القوم الامم
 قد خسر له من العرش العباد الذين آمنوا بالله اليهم يقسمون
 اليهم وجه القدم من التمجيد الاعظم اسم او لظن بآيات الله العزيز
 المحبوب طوبى لهم بما حضروا وسمعوا ما تكلم به الله رب

ما كان ولا ينبغي قد رثته لظهور الله فيما سوره يستشهد بك
 الاشياء انتم تعرفون لا يعزب عن علمه ثم رثته
 ما خلق بقوله الفلكنين لا وجدنا عرف حبك وسعدنا
 ووجدناك بهذا الكتاب المحموم الذي كحل عن الكتاب الاعظم
 ولله هذا اللوح المحفوظ الذي ينطق في العالم انه لا اله الا هو
 العزيز الوه استقم على الامر ثم اشكر ربك يا نزل
 لك ما لا تعد له كنوز الغيب والشهود كبر على وجه احبارهم
 بهذا المقام المحمود البهار عليك وعلى من شرب من
 الوهم هذا الصبح الذي من شرب عبادك يكون
 هو المقدر على ما يشاء

يا محمود بذكرك الوهم هذا المقام المحمود ويدعوك الى الله
 المهيمن العتيوم قد سمعنا بجهلك وحسنك في الامور

وعرفنا ما انت عليه انتم ربك هو العالم الخبير له تسع
 نزلتك وارجاك بالانقاد له من الارض كلها افرح
 وكنت من الشاكرين مستغفر العالم وفيه لغير القضا
 وقصورهم انهم الفراعنة واقدمارهم واليهج
 ونفوذهم قد رجوا من قصورهم الى قبورهم انهم ربك
 هو المذكر الحكيم لغير حمد الاكفر وكبرياءه وليس عظمة وقدره
 ولغير نغمة الساسم ولامره الجازم وحسبه الناعم
 رجع الامرة خالفا مضطربا مترلا لاف خشيته التبر
 العالمين تتخذونه كانه على جانب من الخب ما ظهر منه
 في لامة الاخيرة ما يخرج به جمال القدم من النور
 العظيم يا محمود لا تخزني ما ورد عليك افرح بخداك
 البشير اشكر الله بما عرفك هذا الامر الله حبيب

كات عالم مرپ انت قد كنت نزلور المر المظلوم
 و توجه اليك طرف الله العالم المحيط قاسمها كمين
 فرقيقتك زمام العالم اسندك بالاسم الاعظم الهمي
 فتح كابر باب وطق كات كليله ورتنغ كات فقير بانقتر
 الى يسبحي لعظمتك و واققدارك و جوك و الطافك لى
 رب لا الذر اقبلت اليك و توقلت عليك قد لي
 يا غفر فر عول ملك انت تعلم في نفس و لا اعلم ما في ^{نفسك}
 و انت انت المقدر القدير لا اله الا انت الغفور الرحيم

هيات به و المشهود

يا محمود بزرگ ناک الوجوه فر مقامه المحمود و بشرك بعناية ^{الله}
 العزيز الوجوه ظوم لنفس فازرت بعلمه الله انها من اعلى
 الخلق في لوح محفوظ لآل انتم عنك شرمات الخلق عن

الح

الحق ومع الموتى وتمتلك باسمه المحمدي من يقوم كلك
 لظنك ان المظلوم من التبريد لشكره في الدنيا والآيات في
 اصير وكيور انك اذا وجدت عرف بيا وفرت
 بوجوه قرك المحمدي بالاك البقاء ولك الشايد سلطان

يا محمود

قد حضر كتابك الذي رسلكه الى اسم المحمدي في هذا الخبر
 فيه نيات من المظلوم انه لا اله الا هو المحمدي استمير ان
 رطمس بفضله ورحمة ثم اذكره بذكر نظيره بالارواح
 والعقود بينه كذا من لوجه الى الوجه انهم يعير بالامر
 في كتاب الله الفرد الواحد المقدس العزيز الودود و
 ما ذكرت في الذين قسبوا الى المطلق الامر فبهم برك
 رسالتهم فهذا المقام المنوع لا سغفنا نرحم

وذكرناهم في نزل الكتاب ونسند الله بان يوقلهم على

يحيى وضرر لانه طهو الحق علام الغيوب

بسمه المهيمن على الاسماء

لانا ذكر الله في كل الاحوال على شان لا ينفعنا اجره وما ورد
 علينا من الذي كفرد بالبهرامان وارضوا عن الله رب
 العالمين قد خلق العالم لذكراك القدم منكم من غفر منهم
 فمن سمع وسمع الى الله العزيز الحكيم طوبى لمن تشك
 بحمد الله وتقرّب الى بحره العظيم ويدن من الله اذ جاء
 الذكر من لدن عليه خبير هنيئا لك بما شربت رحمن الذكر
 واقبلت الى افق امر ربك المعطر العادل القديم
 رستم على الامر بحمد الله وقوته ثم انطق بتنا وليتبه من

كاتبنا في بعيد

لو لم يكن لغيرك من ذكر نبره وبعثت فأنز قديما جبارا
 قرأت المنجاة والقوم فميرت ميسر اسمع النداء من
 المنسحق من القوم للاعلى لانه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم
 يا عبد الله

حضر اسمك له المظلوم ذكرناك بالانعام له الاستيلاء
 كلها لغيرك هو الصادق الأمين اشكر الله بهذا
 الاعظم وقد لك الحمد يا ملك الأمم باليد على الأقران
 لاذنك امرك كرجب عيسى يا ابراهيم لزم الكتاب
 تلك والآيات ظهرت والبيئات نادت الملكة
 رب العالمين اعرف مقام الكبرية انما تخدق من غير علم
 من عولم ربك المقدر القدير البهاء على اولياءه واما في

هناك اللآلئ آتت به ربت الكبرياء الرافع القدر

يا ربها التي طقت بناتي وان ظرا لي القدر وان اعم على صدره الذي
 لا زيناك بطراز غيايتر والعتيقاك طبر واطهرناك لتبتدع الذي
 بين عباد من قر حضر العبد الخاضع لهذا المحسن في كل وقت وعون
 له من الوجه ما ارسله اذا ظهر بحر العنيفة باموالج الرحمة
 والعتاد واشرق نير الفضل من افق البقاء وذكرناك
 بما انجز به الملا الاعلى وخرج الروح من مقامه الابدي نورا صغارا
 نرا الى الزمخضر مقابلة راسه وبادر باعلى الشدايد يا ملا
 الارض والسماء هذا هو الملك المنير في انزل الانزال النزي
 نزلت كتب الله رب العرش والعرش في انزلكم يا ملا الارض ان
 تمسوا انفسكم فضعوا ما عندكم ثم اسرعوا بالقلوب الى مقام

فيه استور القيوم على عشر الظهور وينطق انه لا اله الا الله
 الفرد الواحد العليم الخبير طوبى لك بما اقضت امورك على
 ذكر من وثائق وخدمته لمرمر العزيز المحبوب ذكر من قبل اولياء
 وشرهم بفضله وحمته وتوهمه بانوار بيانه البديع قد
 ارتدنا لعم مانا كبر على التذاد وشيخه بفضله وجهه لالمر لمر لمر
 الوجوه من الغيب والشهود نعاظمه فانما انوار ملكوته ودي
 كثر من بعض بعيد يا مصطفى عليك بجهاد الله مولى الورى
 فدقات من حقيق الخيوم ثم اشرب منها باسم القيوم لانه
 يقربك الى ربك ويدخلك فى سرادق العلم والحكمة
 واليسى تعالى الرحمن منعم هذه التهمة لكبر مستقر هذا
 الكور الام صفر انت اذا فرقت به قرك لك الحمد يا حمدا
 ولك الفضل يا ملك ملكوت الاسماء

یا نعمه الله لعسر الله كلما اردت ان اذكر لولياي
 تذكر الاشياء من اجسامهم هذا من فضل علمهم وفضلهم
 بشر نفسك ولولياي باجر من فضل الاعيان هذا من فضلهم
 نطق الله بانه لا اله الا الله عز وجل الوهاب يا قاسم
 لقاب سميت در اين ليد ظلماني زرافون حقا بشر تا وجه
 نموده ليدرك وهم تعرف من هو هو الله بهي القاسم
 ربك ثم شكر وحمد الغضن الذي لويجه بالالمحسب ولوفا
 لستقطر منه كونه كونه من الامكان تمسك بالحكمة ثم ادخل
 الناس في دينه النبيا لمرافقه الله العزيز المنان
 يا فتح الله قدامه فتح الله ونصره وامنه كان محضونا
 فر عليه بشير الناس وقد افحوا البصائر قد اشرف من
 لوق العرفان من البر كان ضعوا عندكم مقبلين الى الله

رب العالمين قرا تميز العالم من نفحات الوحدانية
 الوجه جذب الظنورانية تظن من طرد البسبب قد فتح باب
 السماء وآت فاطر بالسلطان غلب من على الارض آت
 هو الفرد الواحد المقتدر العزيم يا فتح الله قد خلقت
 لنصرة امر ربك تشك بها ولكن من التاصرين انما
 النصرة هم تبليغ الامر بالسياسة لا بالانزاع والجدال العرف
 ولكن من العاقبين يا محمد تفر اسمع نداء من شجر سبحي
 لانه يجربك الى الفخر ويستيقك كوثر البسبب من عظمك
 ويحفظك عن خوض وتقرتك الابطاط من ربك
 اذا وجدت عرف غمات قد المهر للمهر لك المهر يا نبينا
 بنور امرك الى المشرق لا تنك ومطلع بينك تنك
 انك ظهرت واظهرت يا محمد اسماء عبادك بانيه

بقاء اسمائک وصفاتک ازک انت المقدر علی ما
 یؤمر قضیبک زمام من فی الارضین و السموات باختر
 مالک تضار کلا من حیث عطا لک لک تقدیرا
 فهو و در سنج عظم غیر استر و حجاب کتلا بالک فرم
 دعوت فرم هو هنیئا لک چه در این صحن فرخ ذکر
 الطهر بنمت ظاهر مشرب و کفر من انت کریم خلیفت
 فرت بر حقی الوحد و شرب کون البقاء من غیر العطاء و
 ذکر ت مره بعد مره ان نوصیک و الذین آمنوا بینه
 امر الله بکم و رب العرش و التمر و مالک الاخرة و الاله
 انه هو الفضل الکریم یا مر عباده بالحق برکم الیه و یم
 الذین لا خوف علیکم و الهم من نزل یشتیر لکم حننا
 هذا المقام الاعلی انما حبه المظلوم توجه الیک فر منظر

الشيخ و انزل لك ما يجرت المخلصين عرف الله المهيمن
 القوم اذا فزت بفراغ رحمة ربك الرحمن قد لك
 الهربا لك الامكان بما تورت القلوب بنور معرفتك
 وللا تومن باطير غنايتك لمررت لا عبدك قبلت
 اليك في يومك قتر لي يا قتر الالب طاقرك انت
 انت الواحد وانت المعطر وانت انت الكرم
 يا محمد صادق ارادة بشر الله عالم سلا بانوار صدق منوره
 فرمايه و امم رب بطراز عرفان بيلايه ولكن الى حين تربي
 از انهم طاهرين قوم لمفتر تاين نطقه شبه كنه درها
 اصفا شده قرائن والآيات الله وسلطانه و حجة وبرهانه
 للذات هم الفاسين فكر كاي بهنر الهجر له انجا بحيد صفت
 تنك نمونه لمرور نفس بعرفان حق خازنه ارادة

قلم اعلا در صحیفه حمراء از صد و قین مذکور و مسطور یا مسطور یا مسطور
 خلقک الله خیر علی الارض الذکر من ذنای و اطوار ف حول
 ار لود و مشتیر و احمد بما نزل فی کتاب بر طوبی لمن فاز بها
 لانه فم احمد البها فی هذا المقام الاعلیٰ یسجد بربک رب
 العظمة فی ملکوتہ العسیر البدیع یا جبرئیل لعمر الله انزل
 لمر در صور عظم و مید و لافند و طوبی در میان
 از حیات محروم و ممنوع از کورتی نامی لطمه حرکت لهر و محبوه
 ابریز فائز گشت مشکین لکرحید بطاهر سامع و ناطق ^{میتواند}
 و لکن عند الله انما لکن مذکور و مسطور انهم الصوره هو اعلم
 الاعلیٰ و نقی فی سراسر امن جنتنا و لا الامر القدم
 یا جبار حضرت محمداً منیر ما یفند کتابی بعد در ^{توجه}
 وقد لطمه لاجدک و ابن عبدک متی کا مجرب حوکل ^{استند}

از آن بجز این نظر الیک و با نظر من عندک منقطعاً غیر از آن
 آنست انت المودیر العظیم الحکیم یا ابراهیم خلیل که در
 در آتش زنده و سوزنده محجود لذاب گفتند حکیم استخار
 و روح را کفار اینم خلق بی انصاف لانیل از حق من
 بعد از آن وجه باقیال فائز نیست الا من است در تنگ لعمری
 ما فقلت للذین یبذلوا الاموال العسیرین و بنابر العظیم
 یا علی عالم از عرف بیان هم معطر و حکماک ذوق و ذوق
 تسبیح و تهلیل مشغول از حق مطلق عباد خود را فائز فرمای
 با آنچه حال آن فائز گشت سبحان الله طیبه و رضی عنک
 عجب و غریب در عالم ظاهر خود بکمال قیامت کلبی است
 عالم واقع و جز سایه معتدل از من قدرش در هر صحن ظاهر
 فرمود آنچه از راه سبیر است اعظم از کلام انبیاء و اولیای

طوبی بصیرت و سماع سمع نداء الله فریخ نغصه لانه الفای
 فریخه المقام المنیر یا علی حمد کن سلطنت و جود لاکه در حقش
 مذکور و باد معروف یا علیخ اعلیک بجا الله حیرت
 لدر حیرت است معشر علی را که از قلم لام الی امین
 بطهور و کیفیت آنرا گاه نه لایسبب منع چه بود و علت
 محروم چه عند ربک علی کتاب فریخ کتاب عظیم اینم علوم
 از اول لام الی امین در دست احد است که هر روز بخیر و کج
 اسیر تا در آخر لام یا بنم خج و درود و نهد الله بزلت و سنده
 لدر یوفک علی امره انه هو المقتدر القدر یا جعفر
 قلخ الامروز در زیت بزرگ و مبارک آنچه در دست
 مستور بود امروز ظاهر شده و میجو مقام زان
 بزرگت لکه حق تو جسته نامید و بر لدر ثابت در لایح

انب نوحی بتبایه آسمان لدر الرحمن مشهور شمس و قمر
 سمع بصر انجم او اخلاق نسبه نصیه معاشرا لیس
 ولا شرم بر در مکان هر مقبله الیوم عرف فیصل
 یافت و اغلب طاهر باقی انعام و حیات نمود اولادها
 در صحفه حمراء مذکور خذ قبح غیاث بر شمشاد شریک
 بنکر لدر الغریز البیوع یا غیب اللیح امراله ظاهر
 و لایات اله نازل اسرار مکنونه امام و جوه مشهور
 و فرات رحمت از ظلم مقصود عالمیان جبار رحمت
 میطلبیم عباد خود را از سیوضات قیامت منع نماید
 بحر فضل محرومان زرد از در شمس از راه طریقه علیا
 بطهور کات اسما در جذب و وله و سرور نیز طوبی
 از کلا سسبیکه با صفا فرزند اجتناب بایر بگردن

لعل شمعش بر سر چه در قلم اعلیٰ از سخنم غصا بودی ^{بجست} ^{مهر آینه}
 منم جهت و نیز گزینم ذکره لا یعزب عنم علمه ^{قرآن} ^ط
 علمه و احاطت حکمته تقدیر منزه است و ما یشاء و یکتب
 لمن یرید یا یرید و هو المشفق العفویر الرحیم یا آقا خ
 امروزه لکن ای زنت از بانم بر حق معانی قصد برین بیان
 نماید جمیع این سرینیه را بنویسد و نیز به شمعش یا بر چه
 اغنام لعل در هر سخنش رود یا بر برین ذیاب مستدل است
 میزند قرآنی و صبرنا از یک است هو القصهار و انحراب
 بالصبر الحمید لا اذرتنا لک فر هذا الخیر ما یکن
 محله ای کتاب الله رب العالمین یا محمد قد بر علی بلا یا
 ارض لا لاجر کلمه مبارکه علیا قمبر نمونیم در لایمیکه
 عالم بنا بر بعضا شاعر در اظهار امر توقف نمودیم

دیریم آنچه را که احد بر نبرده و شنیدیم آنچه را که نفسی
 شنیده و گنجه بلاد بسیر مالک اسما از شعله شری
 و از نامه که نبرد فخر اعراف و قطعات الیاد و سر
 اولی عبارات جاریه در بسید مجموعی است طویلی از برای
 نفوسیکه ز عرف این در لوم او رسد از نعمت با شیره
 دائمی محروم نماند اشکر تک آنکه از ترک و
 عرفان صراطه مستقیم و نماند الحکم المتین
 هو الظاهر بالبرهان من عکس البینا

آمه علیه بجا آید مولی الاسماء از نه البه الا اعظم اراد
 از هر سید الیک موجدان را مودبه لقریه بعینک و کفر از آن که
 و بنمسر العرفان را زادت ان تجلی علیه تجرین تجلی
 لتجرب الاله رب العالمین اسمع الله انتم من

اني تقربك الى المقام الاعلى ويوترك على خدمته لمررت العلم
 احكمم ونطقك ثباته ويسبقك كونه افضل من بر عطاءه
 ويسعد صريعه الامه المنزلة ترفع من الارض والسموات
 ويريك ما اشرف ولاع من لاقى لوجه العزيز البديع قد
 سمع المظلوم نداءك ولانزل لك ما يقرب اسمك في
 كتاب الله العزيز الحميد وزاخر تهجك توبة اليك
 المقام العزيز جده الله مطاف المخلصين والملائكة المقربين
 يوم فيه ظهرت الاسرار وبرز ما كان مكتوماً في علمك
 يوم الدين وفيه ارتفع صريه الامه وخررت ما غشاها خفي
 سدره لمررت طوبى لمن فهمه وسعد ووديع الغافلين ثم عد الله
 باستقامته لانزلك سطوة الطالبيين الذين يقضوا عهد الله
 وميثاقه وكفروا بحجته وبرهانه وغشوا نعمته على انفسهم الا انهم

وللخيرين في كتابه المبين قد يملأ الارض ضغوانا
 من الظنم والاوهم قد آثر القيوم بنوربه انزوت الارض
 الشاد ونبار اشتعلت بها افئدة المصلين لا لم لا تنجلا
 شبهات العلماء عن التقرب الى مولد الورد والام
 بجلم سبحات الناقين عن هذا النبأ العظيم من
 لا يصم اليوم لاحد الا يحسد الامم الاخر خبره الله فرب
 المرسلين افجوا البصاركم تالله الحق عند يوم المحاسبة
 والنقاء طوبى لمتبر وفارود وكعب عاهد بعد نبت
 ثم على الامر منقطع عن الارض والاشجار خرف وخر كاس
 العرفان من لا يمر على ربك الرحمن ثم لا شرب منها رغا
 للذين كفروا له لانه اذا الى بسطاميين اتهم تنطرد الام
 الظهور قبل آثر الميعات ونزلت الآيات اعرضوا عن غير

امرهم المقدر القدير طوبى لك يا محمد برحمتك العليم
 فراقك الى الله مقصود العارفين وطوبى لك يا نبي
 رحمن الوحر قبر فيها الارض التي نكروا ظهور الله رب
 العرش العظيم سوف يرفع الله هذا المقام الاعلى
 عبادته لانه ولي المقبلين شهد اليه انهم يحبك علماً باس
 فبراعه وولايته ذكره لمفر السمرات والارضين انه هو
 المقدر على ما يشاء ولا يمتنع من الاستعداد وهو القوم الغافل
 العله الحكيم انك اذ لا احدك كوتر بياني واجتنب حرد
 قلم قدس جانك اللهم يا خير مستير وسند مستبك
 بالكلية لست بحبا انجرت لقمته المخلصين من عبادة و
 المقربين من خلقك وبصباح امرك التز به لارت كفاق
 مملكك يا خير خنفر فاد ما لامرك وقائماً على خدتك لرب

ترلا فی منقطعاً غیر جزئیک و متمسکاً بیدر دست الوتر سستک
 بر حمتک الترسیف الوردی و بنور امرا که است در فوجت
 الاعلا و با سبک الترسیف بیج کبر الاسماء و تحریک بر من
 فرمایوت الا نشأ ربنا نؤمن به فی علی عهد کمون باقی بقا و
 اسماک و صفاتک و لا اناخذة المحو بزلام ملکوتک و خرد
 انک انت المصدرا المبین الغرر الفصاال ^{بک} پسر ذاکر
 مشهور از حق غیر جنجالس ^{سند} و ^{سند} اللهم بحجاب ربنا و فرمایوت
 سزا و در تمام دوست یا لایها الناطق الالوج
 بیقین مبین بر این امر الله و ما طهر من عنده بمثابة اذقاب از
 جز نشر و رضح و لایح و ممتاز و کتب بر غرور و غفلت البصار
 از دست هده منغ ^{منه} و همچنین قصص اول آرزو بر لار صفا
 طوبی لعبد ما منعه الاحباب و ما خوفه ظلم لا غشبه الارض

و اشهرار ما سمع و قبال الاله ربنا الارباب و در
 و اعصار علم را که منتهی ظهور و ظهور بر من است
 و عند ذکر شتر قائم و بکلمه عجل الله ذاکر و چشمه ظهور و
 نزل را که هر طور مرتفع است با سببها و اعضا و اسباب لغز و
 هجوم نمونند و وار و در دنیا بخیر است که لوح و کتاب از ذکر شتر
 او مرتفع از حق بطلبید عباد را بطسار عمل و انصاف
 عزیزان فرمایند که است این خود را از حیات لبر و نعمت سرب
 محروم نازند در هر عصر از اعصار در افق عالم با نور
 نیز ظهور میورگشت خلق بی انصاف بر اعراض قیام نمونند
 حیات گشته و عباد را از انوار شتر منع نمونند و محروم
 امید اندک استجاب با صبح آفتاب از حیات و روشن نماید و
 غرق و عیب در از بر لود ما بخیر حکمت و بیان نبات گشته

شایسته از بعد مرتبه شوم و مقام لایم را برانند و بتدرک
 یافت بشغف کهنه که لکن لظن کسان لظلم لده
 قبح العظیم انه ما اراد الا ما ترفع به کلمة الله المطمعة
 من عباده وما تمسک الیه شیخه بکلمه عارف بصیر
 کما عالم خیر البها و من لانا علیک و علی من یربع و ملک
 فر امر الله رب الکمر الرفع و مالک نزل الیوم الیوم

هو العالم بالفضل والاطمین باعدل

یا ایها الن ظر الی الیوم کتاب متخیر که چه ذکر نماید طنون
 او نام در افند و قلوب غافسین بتصرف نموده
 این بسیا متفکر است قائم ظاهرش و نفوس غفله لاجان
 سخن تقیر العالم و اعلم الامم بعد از ان کتاب نموده از آنچه
 در عین عظمت کبریت و همی زینت چشم خود اعمال عرب

قبله ویره اند و بگوشت خورشیده اند محمد و بعد از آن خربط
 مشرب می نمایند و بهانم است و قدر متین کنند ما در هر کت که بود
 در اضلال ناسن بیچاره شغیر او از نفوس است که ناحیه
 مقدسه و جای بقا و جای ترتیب دلخیز یک عالم
 طنز و یک اقلیم او نام تازه بمیان آورده و عاکنه ^{چند طایفه}
 عباد و شرک حفظ فرمایند میگویند بیان تحریف شده
 کتاب اقصای که در جلاب منظر خالص علیه بجا داله در حضور
 نازل شده و ذکر هجرت این مظلوم در آن مذکور است و لکن
 در تلام مطلع او نام نسبت دلخیز اند در این صورت علم
 چه تحریر نماید و با چه ذکر کند آنچه از مشرق مشیت الهی
 نازل شده بمتابه آفتاب از هر شعر ظاهر و ممتاز بر هیچ
 بصیرت مستقیم شده و همیشه از حق طلب اولیا و خیر

مؤثر فرما در حفظ نفوس است بر منتهای حیرت باد ^{مستطاب}
 نشوند لعن الله آینه و خامه متخیر آنجناب کور میزند
 در نیمه مظلوم از اول امر ای صین بنیامین غیبت باطل از ^{سپاس}
 لایات مایل فرمود و فوق قدرت و اقدار عالم
 عهد ^{مهم} هیچ شرح ^{مهم} هیچ امر ^{مهم} چنانست ^{و با}
 النداء ^{مهم} باقی اعلی دعوت ^{مهم} کثر ^{مهم} نصیح ^{مهم}
 دین را نپذیرفتند نذوا ^{مهم} الصبح ^{مهم} و را حکم ^{مهم} تکلیف ^{مهم}
 عهد ^{مهم} از اولام ^{مهم} و ^{مهم} ملت ^{مهم} مرض ^{مهم} در ^{مهم} غافل
 جهلا ارض فرصت یافته اند و عهد ^{مهم} زده ^{مهم} آنچه ^{مهم} که
 هیچ ^{مهم} خبر ^{مهم} عهد ^{مهم} چند ^{مهم} قبر ^{مهم} الواح ^{مهم} منسیره ^{مهم} بر ^{مهم} لایه ^{مهم}
 هینمه ^{مهم} در ^{مهم} قاع ^{مهم} علیه ^{مهم} بجای ^{مهم} و ^{مهم} غیر ^{مهم} را ^{مهم} شد
 لعن الله ^{مهم} منطق ^{مهم} هر ^{مهم} حرف ^{مهم} هر ^{مهم} حرف ^{مهم} در ^{مهم} فتح ^{مهم} بار ^{مهم} است ^{مهم}

وانی من کان مخزونا فاعلموا من العلم و مستورا عن الابصار لولا
 انهم ارضوا فموا فموا انهم يربون كبريات ريش
 وبعنايت حتى يسهروا در دار بگو ما حزب الله شما بگو
 و شما نصرت حتى تخم بيشيد آنچه بر ما و او شو صی
 و شاکریم نسبت الله انهم يوفى اوليا الله على الاستقامة
 الکبير و على ما يحب و يرخص الله به المقدر اللهم انهم الغر المحجلين
 البها من لانا عليكم و على الذين سمعوا و قالوا الحمد
 يقصوه هو الله تعالى انه الحكيم و البصير العارف
 هر مالک جو و سلطان و جو و لایق و سزات که از زین
 رسد و انکلا کتب مخصوصه در رتبه اولیه خبر غزوات
 ذات مقدره و مالیه افنده و قلوب نجه بیک کلمه
 لرافق ام الكتاب ظاهر فرموده صراط ظاهر و مومن

بهر صیحه مرتفع و نزل در صور محیط و جان در مرور ^{عظمت} قوت
 و قدرت و عزت سلطنته و اقتداره و لحاظت کلماته و
 بالتحقیق المذكور له المظلوم قدر اسم الحجة کتابک و
 ذلک ذکر ما کتب بهذا اللوح المبین التبریک منه الموضیغ
 بیان الله رب العالمین نشهد انک اقبلت فراد دل الایام
 و قدرت و اعرفت باله و کلامه و ظهوره و امت در اراده ^{عظمت}
 و اجلاله نشهد الله بانک تعالی الزم بوفتک فی
 اخر لایک كما لیرک فراد لایک لانه طبع المطامع ^م
 و المحمود فر حکمه لان الله نذکر وجهه و بغایت فصد لا یحیی
 و رحمت کبر خاتر طوبی لک و نعم لک ^{در طهر لک}
 بما ذکرتم فی سجنک الاعظم و عهدت فی الاصر اطلب الاقوم و لوز
 قلبی رضیا، معرفت و غیر نور افاقک استکب باسلطنت

الوجوه وهاك الغيب والشهوه بكل النواحي والاشياء
 وتقدرتك لتر غلبت من فم الارض والسماء وبهلاج
 بحرنا بك وتخلت نواحيها لك لتجعل من قوت الاحوال
 ناطقاً ببنك وقاماً على خدتك ومعترفاً بما تكل من سما
 عرفناك انت انت المقدر المهيمن على من في السموات
 والارضين لا اله الا انت الفخ المولود العلم خير ما اتيها
 احاضر في هذا الحين لمام عرش الله مالك يوم الدين قبر
 لزلزل لك اسمهم الاسماء ما طارت به الصخرة الصماء
 فضلا عن الاجساد والاجسام والارواح ^{لست} لست
 بفضيل وعنايتهم لتر سبقت لرضي وسمي ونور عناني
 اشرق من افق عطاكي ينفذ قبدي سفينة من لبروح
 تملأ ذكري سماه ومصباح من لريح بذكر لوليا روح ^{قائل}

مشغول مشركين و عالمين عهد محمد نورا نوره لله عن حقك
 ولوح صبحه زود و فلم تنصق فلما لفاق نثبت بز الرحمة
 وقال رحم عبداك يا ارحم الراحمين ثم استر بطنه ثم
 يا مقصود افئدة العارفين اتخد ان رحمتك سبقت
 الكائنات وفضلك احاط الموجدات كل الامور في
 لا مقدارك و بحر العفوانام و محضك و نورا نورا العارفين
 عين ازلوكت يا ستار سبقت باهك المختار و يا
 استسك بنا لا تحتك فر افئدة الاخيار ان ترينهم
 عبداك يا مخلاب البر و تقوم انت انت للكرم و
 العظيم لا اله الا انت هو الله العفو الرحيم
 لا نريد ان نذكر انك الذي فاز ذكره بالا صغافره في هذا
 الذي نطق بان العظمة في سبحه الاعظم الغرة و العظمة

لله رب العالمين يا سميع ورتقوع من خبير غزواك ^{نقط}
 على سب تحريمه الملائكة والذين طافوا من مشر الله العظيم
 مع الدنيا لا هلكوا وذا الكتاب بقوة لا تمنعها صفوف
 المفترين طوبى لك يا نبيك من الله المتكلم
 الصادق الامين قبلك الحمد يا محمد يا محمد الى اسمك
 الاعظم وتوزر قلبه نور امك الميسين يا قلم لا ذكر ثم نعوذ بالله
 في هذا المقام الرفيع ثم تله عليه ما فوج به نفعات
 عنانية ربه المشفق الكريم نسأله ان يرزقك باسمه
 ويقدر لك ما تقر به اليه من صين القرد والبهائم
 والعطية واشتد عليك على عباد الله المؤمنين

هو اثارها مع العلم الحكيم
 سبحانك اللهم باسمه ما ج بحر البنية في الامكان واشترق
 في الظهور

نيرا الظهور من راقى سماء البسمان وغردت حمامة القوس
 على غصن الايقان لانه لا اله الا هو الغنى الواحد المقدر العزيز
 المنان قد ياطا الارض بشروا في انفسكم ثم ترونا
 هيكل القدم على العرش الاعظم ونظن بما خضع له كتب السما
 وادعوا لفضل من فر السجود والارض طوى لغير عرف
 وويل لعمى منكر كفار قد فرسح باب اللقار وظهر
 من كنز العرفان الحكمة والنبيا امد من لبر المشقة
 المختار قد حضر كتاب لبر المظلوم وسعفا ربك
 الاطع فذكر الله مولى الورد ورأينا توحيك الا ان اقل
 لاجتال بلوح خضعت له الالواح لا انزلناك من قبل وفي
 هذا الحين فرسح به باب العلم على وجهه كما مقيد بصار طوبى
 لك بما فرقت فر اقم الايام بنور المنى لا تمنع عن العباد

للاميرت واليه ملك الاسماك نسند الله بركاته وتعالى
 فمرقة الاحياء رحمت جانده ولو ترو ذكره وسيد رحمة
 سقت الاديان انت اذا وبرت عرف بياني
 من لا تلمر قد سبناك اللهم يا اسئلك بظهورك الذي
 اهتز الطور ونطقت الشجرة ما انجرت به افئده الابل
 لمررت بخلق فمرقة الاحلام مقبلاً الملك ومرتها الى ان
 فضلك وبع عطائك اسئلك ان لا تخلف عنك من
 رحمتك للطائفين في حرم بيتك المحرام قد سئلت في
 بقدرتك وسلطانك وقد سئلت عدل بعظمتك واقدر
 وقد سئلت بغير ظهورك وبروزك وعلوك وعنايتك
 يا مفضل العالم ومحجوب الامم عبدك الذي تبعه واعترفته
 قربة واعرضوا عنك في الايام المرورية اللهم على

لا اقرار بعد الانكار وعلى الاقبال بعد الاعراض كنت
 المقدر العزيز الوهاب صدر اللهم يا ارحم الراحمين
 وارضفناك الذين عملوا بما لم يحسنهم في كتابك ثم تعظمهم
 بين عبادك بالامانة والرياسة والصدق والصفاء انت
 انت مالك ملكوت السماء والارض والارض والسموات
 امرت عرفهم صراطك ونبأك الذين شرت به في كتابك
 وصحفتك ثم فقمهم على التمسك به واتشبهت بزيده انت
 انت المقدر المحماد امرت امر عبدك لتبديت قام
 على فدمه لملك بين عبادك ليره باب سمواتك
 وارضك ليقرب العباد الى البحر الا العظيم حججك وكرامك
 انت الذين لا تمنعك السلحوات الامم ولا شتمهم
 ولا سطوتهم وظلمهم ولا قدرهم تفعدت انت وخلقهم بغير

و زنت انت الامرا کما کم فر المبدد والمائب لا اله الا انت
 الفرد الواحد هو الظاهر اللامح البین الغر فی فضل
 کتاب نزله المظلوم الذمیه قام القائم ونطق القيوم ملک
 رب ما کان و یکنم انیس علیک بحالی بعد از انتر و انقا
 حقیقت از لقی ظهور و ارتفاع نزل و مظلوم مشرب
 بی شعور در بهما ضلالت و بیدار و غور هم الی حدین نگاه
 نشد و از نوم غفلت بیدارند تا لطمه بر ضلالت
 جمیع انقلاب عالم معرضین اهد بیا بود و بهر تنه نفسیکه
 معادل جمیع کتب المهر آوید در لای انکار نه زنده و باو
 خود متمسکند الی حدین ادراک یوم الله سلامتموه اند هزاره
 در لیت سنه بزرگ قائم و اولی دو صر نقیب و نجیب شمر
 بالاسر مجادله سینموز بیکفر بیکر مشغول عالم معرین

بگمانم در اوقات متممک ^{صد} صدر آنست نهوسر ^{صد} نهوسر به وجودها
 این نهوسر چه قدر هنر دیوم الله لایز کرفی الیه هو انهم
 تعلمون قدر قطوب طال الافاظ و الاوام بما آت
 سلطانم الايام نویسن ^{صد} شمس آنرا در این ملک برب نید
 از حق میطلبیم هر که مؤید فرستد ما بر این بجز لازم و سز
 اینجاب باید در کت صین بزرگ حق جبر جلاله و شمسین
 مستعد نمایند الهما و علیک و علی فر معک و علی الذین
 قالوا امننا باله هوالث مع العلم بحسیر ^{صد} المفرد بحسیر
 عالم با نخل ظهور مالک قرم منور و صریرت علم اعل مرتفع
 و مسرزه منتها با جفتیه لطیفه مشهور و کونریا لرین
 عشر جابر و روح القدس بقدر آنست الحق ناطق و لکن
 عباده غاف و محجوب سبحان الله که معرفت و مقرب

بر ظهور محکم طور و در قفسه و اعصاب که بکری است از سید
 بطور قائم و چینه مناد و عزت از ملکوت عظمت بعد از الو
 ناطق و اشتراقات الی الیه ظهور از اقی عالم مشتق
 کس بر اعراض قیام نمون در بخت دم اظهار شرف و در
 مقام علمی و فقهی را از آنکه هر بصیرت واضح و هویر است
 الی احین که از آن گرفتند و دست بر نداشتند اعادنا
 و الا کم نیشتر هو لاد یا شیئا الت نظر الی الوجه و المذکور
 له المظلوم نا ضعیف و بعضاً نفوس بر نکره که با علم
 معروفند الی احین که نیشتر شد الله از آنکه حفظ اولی
 فمیشتر الی نیشتر به لو انعمه الله کفراً و احدی و محکم در
 حزب الله از قبیل مظلوم بکبر رب من از حق مظلوم
 نماید فرمایند که در دنیا و آخرت را بشتر بگویند تا تمام

برانید و بنام غفرتمک نامید نیت نصیح مالک اسما
 و سلطانم تعمیر مات و در از قلم اعلی جابر کثرت طوبی
 للعالمین و طوبی للفائزین ذکر کرد بلای اسرار نمودند
 نکره بینای و نکره و بیایه و نکره جانگسار است
 لانه هو المشفق الکریم یا رسد سمع ذکر کرد ذکر ناک و نکره
 بالعدل و الانصاف و بالمرت به در کتاب الله العظیم
 بالحکیم فشرح نکر کر لاک و قدر کف الحمد یا مولی العالمین
 و لک الشنا و یا معصوم فمرا السعادت و الارض استخده
 لانت و عین و هدیر الاصر اطلق استقیم استک
 یا تمجید مستقیم علی امرک و ما طعنا ثنائک بحمید
 البهار علیک و علی اهلک بشیر هم من فقیه و کثیر علی و جوم
 من لیس المظلم الغریب لیس سبب نکره ذکر نمود

لا ذكرنا هُتْمَ قبره وفيه عبايات لا تعد لها زخا
 العالم وما عند الأمم لتعربت هو الذكر العليم يا
 ربي لا سمعوا نراذ الرخمة انه ينزلكم ويوصيكم بالعباد
 امر من الرخمة لعلم اسمعوا النداء من شطر الجن
 من سره استمع انه لا اله الا هو الفرد الخبير لعمر الله لا اله الا
 يا نبي لكره ما من فرقة الموت الا انت ربي محمد بن
 مالك الاشياذ فرهدر المعاصم الرضيع طوبى لكم
 ولاذ انكم بما فازت باصفا ذنابي ولا بصاركم جارا
 لا ازر وتعلو بكم باحلمت لمانته جبر العزير لمنيع قدوة
 لكم من اهل العلم ما قرنت به اعين المهترئين لا اله الا الله
 مشرف من الاشياذ عن الله رب العالمين يوصيكم بحكمة
 والصبر والاصطبار والسيكون والوقار امر امر امر

الحمد لله

المقدر القدير الذرأ في ركابك على السحاب ومناد
باسم الغرير البديع البهاء عليكم وعلى الذين سمعوا
وأجابوا بحسب الفضل الكريم

الاقربس الاعظم العلى الاعلى

فوسعنا ذكرك واطلنا باورد عليك لذة التوجع بحر عينا
ربك الغرير العظيم تشهدك بيننا بان رحمتك
المكنت وفضد اعط العالمين هديا ففقد الزمان
لعمرك الامور في قبضة قررة ربك المقدر القدير لا
عقافات عنك توجب بالقلب الاطهر الى المنظر الاكبر
فيا لك الصدر وفاضل البشر قد نزلت ما عندنا
ما عندك انت انت الغفور الرحيم لانه يقبلك في تلك
الحالة اذ وجدك عرياناً يلعب به العباد لانه لغفور

الكريم انهم فقدما عندك انهم طمئن باعنت الله واذنهم
 بل انما صرنا من استعصم من الله في قبضته ملكوت ملك السموات
 والارضين انهم لم يلبسوا معينا فاعلموا في حقهم بائنه
 واذنهم تفرق رفاقك والذين هم كانوا معك انهم يرافقتك
 ويزلرك باحق انهم ناصر من لان ناصر له وحين من لا يحسن له
 والله لهو الغزير الحكيم بعمر من لا يحرف نكبات الآيات
 وتطلع نساكم رحمة ربك انهم لم يتر منها لياخذك الله في
 عاتقهم من فرغ من الملك وتقوم بهتاد هذا المظلوم الغريب
 الغريب ثم ثم اذكر ربك ولا تخف عتافات عنك
 انهم ربك هو المقدر على ما يشاء وانهم لهوا الحكم على ما يريد
 فاعلم انهم يزينتك حتى وعنايتك ذكرهم ولكنك شاك ولان
 التوكل على الله الباقى العلم خبير وضع الاخر انهم ثم خذوا

السور باسم ربك الرحمن قديهم ومحبوبهم
 ومقصودهم وهما ومعبودهم لك الحمد بما افاضت عليهم من
 سبحك ملك ربك وشؤونك مودعك وفضلك
 ولو انهم بالهم قد فرغوا من غيرك انك وامن لسلطانك
 ولكنهم لم ياتوا بشئ من غيرك انك وامن لسلطانك
 وامن لملكك وحبوك بحيث ذكرتك وكنيت صامعاً
 ذكرك لربهم فانهم منقطعاً عما ملكت يداهم
 بنورك وناظراً الى طورك لاكونهم خادماً بعبادتك لا لملك
 لربهم فانهم بحبوك ثم انهم منقطعاً عن شئ من غيرك
 واعرضوا عن جلالك بعد ان انزلتهم من سماواتك
 بسطنتك واقدارك لربهم لا غير منفسر ولا نظرد
 بين عبادك خديراً بما افاضت عليك ثم انهم منقطعاً عن

كنت انت الغفور الكريم العزيز المسبح

بنام خلد وند ولا سر تولا

ندرایت باصفا مظلوم عالم در عظم غایت نام خلد وند
 بما اقبلت الی قبه الوجوه وکلک مستقیماً فی امر الله
 العالمین از حق میطلد انجذاب را بر خط با نجه با و عطا
 مؤید فرمایید امر و زشتان نفوس مستقیمه معلوم
 لعمر الله سوف یظفر بالحق من لزم مقتدر قریب عبد حاضر
 لمر الوجه حاضر و مکتوبه با و را در رشته بوی میفرود
 و وصیت انجذاب را عهد نمود و این کلمه از اوق تسبیح
 انجذاب مشرق بوی با هر قدر نیت ما عند رب جاد
 الحمد لله باین کلمه علی موفق شدید و بحت ایست
 در شتید قدر کرنا هنده الحکمه لکن نظر تمام آن

بنا

ربك هو الذالك العليم ان شاء الله ثم اني صوملة زير الرب الخ
 ظاهر شجوه وبانم فائر مني نزلت ربك هو الخيرة وانه هو
 ان طلق البصير فاسم بانك تلال من متوجها اليك
 منقطا غم ورتك وتسمع بجموح وصرخ ورتك هدا
 ان اعليه فرحتك وحت لولماتك واصفناك
 اسسك بن تفتح على وجهه مفتاح اسمك الاعظم باب
 غيتك وغنايتك يستعد كل لار فائر ولا عصا
 وجود حمر وحر وبقدر ربك وسلطنتك لا اله الا انت
 المقدر المتعال العسز القدير لمر ربك تقدر على
 يرتفع به الملك بجموعه وذكرك في ملكوتك وجمودك
 لمر ربك لا اله الا انت ورتك باسماك الكريم القابل
 من ملك الاعلى يا تفتح من الآخرة والاول انت انت

مالك الحضر شروث لثرا لاله الا انت الغفور الكريم
 هو لمهيم على من في الارض والسماء

طوبى لقلب اتقى ولو وجه لوجه ولعينات وولاد
 سمعت اذا ارتفع الشداد فمالت بصره لمنتهرا لنداله
 الا هو الفوق الواحد العلم الحكيم قد حضرا سمك لمر بالمظلوم
 ذلكم ما تجزيت به افئدة الذين ما منعتهم حجيات العالم عن
 التقرب الى الله رب العالمين طوبى لالبيك لانه فاز
 فراقت الايام اذا ارتفع نداء مالك الانام بين السيموات
 والارضين لانه قبل بعد ما سمع اذا عرض عن الانبياء
 كثر عالم بعيد سمع واجاب قال لك الحمد يا مقصود
 القاصدين كذلك قال قلم القدم في مضاير اللوح امراً
 من لمر الله الامر القديم انك اذا رايت امواج

بحرنا واجتذبك رحيم عطائي قد علمت كرامتك
 باهتزاز الصراطك مستقيم وبنائك لعظيم اسعدك
 بالكلية لترتجبا اظهرت حكم الصدور وانصعق من غيرك
 العلوم والفتوح بان تسلمت من غيرك كانت عالم من عوالمك
 لترتجبا اسعدك بسراج المرآة حافظة من رايح الضغينة
 والبغضاء لترتجبت من افئدة اعدائك الذين زبنوا
 رؤوسهم بارفهم من جنادك وغصبت احقبت بسنك
 بالتحدي من غيرك يا بانك وناطقاً بتذكرك مستقيماً على
 املاك انك انت المقدر على ما تاد الله الا
 انت القوم هو المقصود الغالب القدير
 لمرورك من ملكوتك يا مخلصنا على ناطق طوبى
 لقومنا اضعفتهم اجنوبك مستقيم يا زلت سطورة الملوك

يا نبينا عليك بجاه الله العزيز الحميد لا تزف لعمرك
 فر نوم عجب وريب مبین لیس لهم یاسو قهم الی مرضاة الله
 ولا یانجیهم الی الافق الاعلی همد ما عندهم یعادل ما عنده الله
 لا نفس الحق قدرته لا یتبع هولاء کم ولا ینفطر طمک
 اتقوا الله ولا تكونوا من الظالمین ذکر فر قب لولیا الله
 ورجائه وبتشرهم بزر وعین نسد الله مان
 یقرهم لیسر وقدر لهم جسر لقاءه لانه من الله الالهو
 یخبر من رت الی صراطه المستقیم قد هذ الیوم الی
 والوفاء نعمان قام علی خدمته امر الله لانه فرهم هذا
 المقام لدر الله رب العالمین ذکر الی سر باجحة لیس
 لکلا شغدر نار النجضاء فر صدق من حق بعید الیجاه
 المشرق من افق سماء همی علیک وعین معک

و علی الذین باجبتهم حججات العلماء و الاسطوره المعتمدین

بنام کونینزه پائنده

این مطلقا کوه بود و در ده و سیه عهد سلطانم و جود و کتب
 شهنشاهی و با سینه زر کلاسر او شبیه و صد و پنجاه و پنجاه و پنجاه
 کلمه می باشد که طراز و بیاج کتاب و جود است ناطق آنه لاله
 الا انما المحسن العظیم انشاء الله انجذاب کجبال روح و
 ریحان نزل کر محمود علی ان مشغول شد و پنجاه و پنجاه
 قائم در شهر لاهور و قریه مظفرنگر کبریا کونینزه
 بنام غیر لاهور الله و ظهوره ناطق و عاشر بنام سینه
 دنیا شمار از منتهای در سید حق محمد شاد و پنجاه
 خط کشید مشی طین در ارض منتشرند و باضلال ان
 مشغول قدر که لک نصیحا من غنده کتاب من

و نیز که کم بالله و لایته و بعثتکم ما یحکم علیکم الیه انه لعلوا لغفور الرحیم
 البقاء المشرق من لادن البقاء علیک و علی الذین ابوا
 الی الله بسم الذین برزوا تغت الصبیحین البریه الفرد الخیر
 یا استعین بفرج کبر فائز شد و بر در عظم فرزند چه حق
 جز جلالت ز نظر سحر عظم تو توجیه نمود و کلاذک فرمود
 اشکر و کنتم الحامین یا نعمه الله مالک اسمایه
 انش و الله لان نعمت حقیر و ماده مستحقان
 و با بحجه الله مطرز عالم فرود و عند الله با تشدد نیک
 که منصف خیر یا عبد الله عنده حق حقیر تعالیست نیک
 طوبی از کلاز نفسیکه با تشکر نمود و وید از کلاز بسیکه
 مقام او را نشانخت و از او غایب شد و یک اصبع
 بی در نمود از کلاز هر شتر مقام و مقدار و هر معین است

من فاز بالعبودية لله الحق انه فاز بجدار النور شهيد لك

منه نطق بالحق انه لا اله الا انا الامم اعلم

هو الظاهر فوق الاشياء

فترشد في النفس وشهدت نفسها ^{بشيء} وهذا ^{بشيء} هو كونه

لتشهد الاعلى اسفلا والاركان تنزل له والقلوب ^{منضبطة}

والنفوس مرتجفة كذالك نطق في كل بيت ^{طوبى} بيانه

لمحمد من شئته فانه ^{بشيء} من شئته وفاز بالصدق ^{بشيء} في كل بيت ^{بشيء}

ارسله وجر من قلبه ^{بشيء} من هم حشته عرفانه وصحة

سفينته ^{بشيء} التي اكلت الرحمن وكره ^{بشيء} كناية بحكم طوبى

بما لك هذا اللوح ^{بشيء} الذي شهدوا عرف فيه المظلوم

لنفسه ^{بشيء} المسجون الغريب ^{بشيء} انك اذا فرقت ^{بشيء} لزم شكراته

ربك ورب العالمين وقد اشهد انك ^{بشيء} فرطت

كأما نحن نكنوناً فخر خلايق الغيب ومخزوناً فخر من نزل غصمت لآله
 الآات الفرد الواحد المقدر العليم الحكيم

هو الأتسر الأعظم الأبحر
 قد فاز أذابت بأذن الله وتشرق كتاب في
 الأعظم بمخبر رب المهيمن القيوم بذلك تتحرك العقول
 الأعلى وغنت ادراق سره لمنتهى ونطق العظمة
 في ملكوت القادر أنه لا اله الا أنا العسر نزل المحبوب
 بشر نفسك من قدير بك لأنه نزل كرك فلهذا المقام
 المنوع ويعلمك لتقول متوجهاً الى الافق الاعلى سبحانك
 يا فاطر السماء وخالق الاشياء اسئلك بالأم
 التبريه طار العشق وارتفع النداء في الافاق وارتق
 المشاقق من الم الفراق بان نزل من سما عظمة

يا جليل متميزاً بك وعقلاً عما سواك انت انت المقدر
 على ما شاء انت انت ذنوبنا في فضلك ملكوت الانس
 لا اله الا انت الواحد المقدر الفرد العليم الحكيم طمئن
 بفضلك مولدك قد توحيبت اليك بحضرات عنانية
 انه لهو بسمه الميم القسيم السميع البصير
 سبحانك يا ارحم الراحمين وما لك وسطا في شجرت
 وتلمح وجلا صبر بوحده نيتك وفرد نيتك وتعلوك
 وشموك وقدرتك وراقد لارك قد خلقت لك
 يا ارحم الراحمين والقلب محبت والبصر له هبة
 صنعك والنظر الى افقت عمت عينك
 وخسرانك لانك لارك يا شمس الا وقد ظهر من تحتك
 وذكرك بعد عرفانك مطهر توحيد ومطلع نور تفريدهك بقدر

یا لعل فیهذا الحسن فی فکر الاحیان بقایک و فدا ما هو
 و بقدرتک و عجز ما سواک امر رب مع ذلک و اعتراف
 کاشترت بک طهرت بطلوئیه لا یقدر العالم ان ینعم و یؤ
 امر رب استک بعهده المظلومیة لیرتاح بها کقدر نصیر
 و در فواد بان تنصرا حبتک الذین تلاحم تحت برائن
 الظالمین امر رب عز و هم بقدرتک و سلطانک انت
 انت المقصد القمیر هو المویذ العظیم الغالب القدر
 یبید علیک بها در بک الجلید در این یوم غریز
 مربع جناب علی قبر محتر علیه بحاء الله با وضو
 کیه سزده و طائفان حمر لا دعوت نمحه در این صین جناب
 اسم حجی علیه بحاء ذکر شمار انمو و نیابت علم منو
 آنچه سزده که را در مقربین بحه طویله ک و نعتا ک البحاء

من لمة عليك وعلى من معك اللهم فخذ بيده ووجهي
قبضة اقداره بكل كلف لا دالة الا هو العبد المذنب
لا تكبر من هذا المقام الاعز الا تكبر على رباتك الذين
ذكرناهم فقم ان ربت هو المقدر المختار يا محمد
ازقرك في ذكر ازدهان غنات مقصود عالمين
لا خسرته وني لوارس كل كنت طوبى لك لعبد الطاهر
يا نعم الله نعمت حمقى ومائة سماك يا نبي الله
بعده وسمت لمة الحمد بانم فائز وصيت فيما يم شاملا
بحفظ اسمة غنات شده ان هو الغفار وهو الفضل
الكريم يا عبد الله اجعد نراي جن مالك وطير
فربولته العزير الرقيق وانه تير اجعله حصن النفس
ليحفظك من شر الظالمين الذين اكلوا حبة الله وبرهنا

واعرضوا عن الحق علام الغيوب يا عبد العلى لا تلتزم
 المقام على وجهك ونشر ما جرت له سبقت الوجوه
 الغيب والشهو نسد الله لغيره لئلا يترعباده ولما له على
 محبت ورضى لانه هو السامع العزيز المحبوب البها
 من لانه عليك يا نبي وعلم معك من كل لانه وذكر
 لانه ربك هو الف والواحد العظوف الغفور

بسمه الامنع الاله سر الابر

كتاب من لانه ما من نسد الاستيقان الاله الالفان
 وادق الاله رب العالمين لناخذة نفحات الوصال مرة
 لغيره هذا اللوح الذي به طرزت الالواح لانه رب
 المقدر القدير انشرح بما توجه اليك وجه القدم من لانه
 الشيخ الاعظم ونذكر كرك برقى ادا سمع هدا السقا

المنزل

الملك فراك يا ملك العالمين لا تخز من شرفنا
 فخرنا الامور انه ينصرك بالحق انه ولي المتقين اقربا
 نزل لك من السماء الوحي لانه يجزيك الى مقام ترى
 الدنيا وما فيها من الشدة والرخاء والثرة والغدا
 ثم عندك لثمة ربك هو العلم الخبير طوبى لك بما فرمت
 بهذا اللوح لاذ كانها المحبوب من ربي العالمين لك
 سيرت سمات اللطاف عن يمين خليفه فضلك
 حبا لآل انهم لهنوا الغفور الرحيم انما البهاء عليك وعلى
 من معك من حبيرت الذين اقبلوا الى هذا الوجه المنير
 بسم الله الرحمن الرحيم

لثم اليوم نيا دبر يعقوب يا قوم قد طغى منكم الامر ونبت في الصبر
 ووضع الميزان في نصب الصراط وبرز ما كان مستورا في كبر السرة

رب العالمين هذا يوم فيه تتحدث اخصاه منزل الالاه
 والبطحا ينال من قرات ملك السما والارض المعه تقدر قهر
 مكم للطور ونطق قرات ان لانه لاله الاله العلم بحسب الاله
 سمعنا نراك اجنباك وسعنا ذكرك ذكرناك بحضرا
 المبين قوم بين العباد بالحكمة والسيما وقد يا قوم انصفوا
 فيما ظهر ولا تكونوا من الظالمين قد امرت طافت حوله الحجة
 تشهد نراك لسان القدم في التجنح الاعظم اسعوا ولا تكونوا
 من الموقنين قد عرفنا الاحبار هذا فقر الاله اعظم
 ولا تكونوا من المشركين هذا يوم فيه تكلمت ان نزلنا
 بهذا الذكر الاعظم وسعهم كثر الحسب الذي حرر من عبي
 العظيم كذلك ذكرناك ولاننا لك ما تقر به عبينا العارفين
 واجهر له رب العالمين

هو الامر الحكيم

يا مبدئ عليك بها وعني ورحمتك تسبق الوجوه لا ذكرنا
 كما سمعنا في كتابك واذننا لك في كل ما نطلب
 العالم قراته الرحمن بظلمته فهو كمن استغيا على الامر زمانا
 بين العباد بما يحجبهم الى انفس الاعلى وهم يتكلمون الله رب
 ما كان وما كنتم قد حضر من برنا العبد الحاضر وبه كبريت
 اجاب وذكركم وادرك منها اسماء وقرانها بالامر
 ورحمن ذكر من المحبوب البهاء عليك في من فزت بقائه
 وسمعت نراك في وشررت كذا في حق ونطقت بذكر من علي
 ان ربك يستعد ويرى وهو الحق عظام لغريب

هو الامر الاعظم اللهم

سبحانك في من غيبناك زمام الحيات وفضلت

از تبه انگشتان استندک با شکر که تیره نزلت الایات
 و طهرت البینات از توفیق عبادک علی اعلا و طهرتک
 و اظفار ما یرتفع به ملک امر رب تر از تیر اظلمه احاطت
 خلقک و برتیک نور هم المهر با نور و حکمت و تیرات
 بشم ظهورک امر رب استندک بنفک بحکم فز کل
 اذا جعلنا نظراً الی افق عظامک و قاصداً بحر غنایک
 و رضیاً ما عندک و ما قدر الی اصغیابک و سفرائک
 امر رب تو حجت بوجهبر الی مطلع انوار و جهک استندک
 از تیر لایحه من عنک فرقت عالم من عول ملک لنت از تیر
 المقدر علی ماتت از تیر انت المهیمن البیت یوم تم
 الکتب لی یصلح به امور الاحسنه و الاولی لنت از تیر
 المقدر علی ماتت از تیر انت منبک منافع الامور طهرتک

وماخذ وانك انت المقدر المختار

هو لانه سر الاطعم

يزر شهر فيس ولد الاسم للذ عظمس الزمينة لرحمة خمر
العالم واستبرك بقدمه الملا الاعلى واحد من كنف السماء
هتلكوا لكره وسجوا بالروح والرياح تالله هذا
شهره استضافت الشهور وفيه كنف اللين المرفوع
المكتمل ونادى على التداوين الورى الملك لهذا المولد
الزمينة اسم نغز الامكان وما تليت الاشجار وحب
البحار وطارت الجبال ونطق الفردوس وصاحت الصخره
ونادت الاشياء ما ملا الانس والهمس عوا الى منق
وجهر كبر الرحمن الرحيم هذا شهر فيس زمينه الجان
بانوار وجهه تحف الرحمن وهمرت الورد على اسد

المشتهر انجرت افئدة المقربين ولتسكن سر القهر من
 العاقبين طوبى لمن ادركه وعرفه تركا لموعوداً
 فركت الله العزيز الحميد وودعت عرض من الترتيب
 اليه وجوه الملائكة وانصت ككثير من شرك جهم اذا
 بهذا اللوح استراه بابيع الالهان وقد كنت الهام
 الرحمن بما ذكرته بهذا اللوح الذي يتصوع عرف قميص من
 وتوحيته بحار فضلك اشهد انك انت المقدر على
 ما انت دالاه الا انت المقدر العليم الحكيم

هو لفظه الناطق العليم

شهد الله لا اله الا هو والذات له هو الموحى في
 والمستور من قلبه المذكور في قلبه والظاهر في رايه
 الصريح في كبره وخصه ويزيد ولا يحيط انت الله

جمیع احکام سابق اعلیٰ ناظر بشیر و بحیر حکیم منتک لمرور
 نفس بعرفان حق جد جلالت فائز شد و او اس از عباده بعین
 در کتاب کفر نذکره و مسطور است طبع از کلام نفسیکه
 بانقیام بلند علی فائز شد و کفر انقیام باستقامت
 تمام و کامل شد از کلام معرفه اله است و از امر
 بر حشر و نصرت که در کتاب کفر نذکره است مقصود تبلیغ است
 انهم کمال حکمت و مدار که مبادا در مغایر ظاهر نشود
 و سبب اضطرار نفس کفو البهائم علیک و علی الذین
 فازد ابایام کفریسم و عملوا بما امروا به فیرتابه المسکین
 بسم الله العظیم الحکیم
 هذا کتاب یبطل باحق و یحیدر انفس الی حیرت علی
 و قد جعله الله حجه من عنده علی الخلق جمیعاً یا قوم قد سوا

انفسكم عما يمنعاكم عن تركم الرحمن ولا تكونوا من الارض حيا
 شقيا اتقوا الله ولا تتركوا الفتح واتبوا سنن الله
 ولا تتبعوا كل شيطان مريد ولا تدعوا مع الله الهاخر
 كان على العالمين حيطا وارسد اليكم عبد امر عباده سلطان
 كان على الحق مبينا ليدعوكم اليه وتقر بكم اليه فانه عز
 لا اتم الزهري دلوا به بعد التمر جاكيز عن مشرق الوجود نبيا
 ثم كان في اللوح عظما كذلك غرود الورد على فان سر
 المنتمى ما دبر من لزمه غرير فلكيا لكت انت يا اية الله عز
 غير شطر سحر ثم اعلم بالامر من فنهذ اللوح التمر كان من فلك الام
 مسطورا والرحمة عليك وعكس عبيد منسبا كبرى
 فمن لهما على وجه اخذك ثم ذكرها بحمد النبي التمر كان في الالواح
 موعودا لتسقيم على حب مولاهما ولا تتركها في تحذيرنا

وعندها علم حكم شمسها من لادن معقده رتبة برا والروح عليهما
 انهم سلبت على امر الله وتوجه الى شمس الله تعجب طاب فترا
 بسم ربنا الاقصر الاكبر الاكبر
 الحجر له النور سحر العالم باسمه الاكبر ولد له اذوا استوي
 على التراب انه هو النور الاكبر فمنها النور
 بان الرحمن قد طربا حتى استوي عليه باسمه المنعم على
 الاسماء ولد له هو النور وعشرون النور في شمس فوق
 السماء تعالى ملك الاسماء والنور ظهر وانظر بالاسم
 واخذ النور لمرود احقه ونقصوا من شامة وارسالوه
 بالظلم الى هذا النور ذكره العلم الاعلى في الوجود حتى
 تعالى ملك الوري وسلطان الاخرة وللادوي و
 ورسلم واكبر على مظاهير امره ومطالع ذكره الذين قاموا

ابلاستقامته الكبر في الامم فيها تزلزلت الارض وتزعزعت
 اركانها البلاد يسد السخاوم ربه باليوتير من اولاد علي
 بتلج امره ونشر احكامه ليستضوع عرف الاحكام
 بغير الانام انه هو المقتدر المتعالي العزيز العظيم
 قد شترني كما علم ويدرني الى عوارطكم فلما قرنت ووجدت
 منه قيامكم على خديته الامر واستقامتكم على حب الله في
 هذا اليوم الذي فيه اضطربت افئدة العباد للامن
 استظرت في ظل عرشه ربه المقتدر العزير كوجبت
 وقصدت مقلد كماله بالاسناد ولا يصف بما
 يظهر من قيم الانشاء دخلت في مساحته الا انتم من
 باجر من معين قولكم في الامم ربنا وربكم ورب من
 في السموات والارضين لاذ انطق بال عظيمة

بما تصوع به عرف الله بين البرية قال جلت عظمته وعظمته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فرضه عبد الرحمن وعرض له المعلوم ما ظهر من كتابك

وعزيت اقبالك سمعنا ووجدناك بايات بحمدك

المختصون عرف عناية الله رب العالمين ^{٥٥} كما في

قائما له الباب ونسب حالك وتجاوز عليك في هذا

الامر المبرم المتين اشكر الله بآياته التي لا تكفر

ذكره ويهدر من ارادها الصراط المستقيم بغير ترك

المجيد من شطر الخيم ببيتك بفضله الذي لا يظلم احد

والارضين قد خلقت موقفا تمنع عن عباد الارض الا

من شاء الله المقدر القدير وسعت ما حرم حرم

عرفاد العباد الامن انقذته من غدر رب النفوس الكرم

لك ذلك شرح لانه المعاني عليك يا مخبرك الى المقام لا
 شئونات الارض عن هذا الامر المبين ذكر من قبيل
 لحيه للذين قبلوا الي سماء ونطقوا بشاكي وقاموا على
 نصره لمر السبع قاتلهم الارض تاله قطنها
 كثر فيها القوا الله ولا تكونوا من الغافلين هذا يوم
 ايسر نعم العالم بما استمر بالكم القدم على العرش عظم
 ازم اسر عور علوب نورا ونم اقبلوا بوجه بصا الى
 الاعلى ولا تكونوا من الخاسرين تاله هذا يوم الرجح لو اتم
 من العالمين وهذا يوم بدقت عيون الامم وظهر فيه
 ما كان مستورا من اصبح الله المهيم العسير الحكيم فلما
 تحرك الاصبغ سحر القلم الاعلى لك ذلك مخبرك من بطون
 لوح حفظت ذكرا ذوقت باصغار نزلت وشربت

رخصت بی اول وجهت نظر الله و قدر کت ^{مقصود} ^{مکتب}
 العالم و کت الحرم با محبوب العارضین ^{مکتب} ^{مکتب}
 القدر او با مالک الاسماء کف اشکرک بعدا
 اعرف بعجز من ضا السور من والارض کف
 لثنتک بی فی الصید اسئلک بان توتیرک علی
 و قدرتک و توقیرک علی من غیر لظهورک الغیر المنیع

از حق جبر حلاله

سید و امیر که از برادر عالم بی کوشتر مقدس
 شک و ریختنت شو و فیض بطراز انصاف
 کفو باقیات تو انوار با بر و جلالت بی انوار
 در سلک کند قسیم نیر اعظم در این عهد کمال خجسته
 و انفعال در حق نظر کنی چه که موقوف شده بر عزت

یومیکه شبیه و مندر نداشتند و نزارد و همچنین فایز شده
 بمقامیکه در هر یوم معادل کتب از سماواتش نازل
 میگردد و مع ذلک مشا هر هفتاد و هفتاد و هفتاد
 مرتبه تسبیح و تائید که قابل و لائق ذکر نموده است سبحان
 بجز هر وقت که تحقیق مشرق و مغرب طوری باشد که
 ناطق مع ذلک کبره اول نفس از مشغول یا مجبور
 لغیر خود نیز تا خود را قابل این یوم نرساند و نمیداند
 قسم بفرستد معاً که در یوم از عین عرش جبارت است
 عرض میشود از حق تعالی است کفر با الهه شهادت انشاء الله
 آنجناب و اینعبود و آقا یانیکه در آن روز صاف کند
 شویم از آنچه لائق لام گفته بودیم و بعد از مال گرام
 نسبت نایم و از او بطلبیم ما را خط فرمایند از آنچه از او

نبوه و نیت صد هزار حمد که این عیب و بلا محروم ^{بمعه}
 و ممنوعان ختم نموده فرمود بر استماع ندر اشرف حال
 مسکت بینما هم که در ظاهر قباب عظمت و سرور ^{است}
 حفظ فرمایند و با تشریف مشتغرانمایند که از کد و سلاط
 عالم کبکرتویم و از حضرت لبر بار خانیم ^{لنه} لاهو المقدر
 علی ما شاء لا اله الا هو الغالب القدر ^{الینکه} مرقوم
 فرموده بود در اخبار حتم کتاب حتم ^{لقد} سر عرض ^{شده}
 داشت آله احبار رحمن در هر بلده که هستند مؤمنان
 بر اعمال پسندیده و با آنکه آله فرما کتاب تا اخبار
 سبب سرور و عفت فرج و رقع شود فرمودند نویسی
 بنسب بنسب ^{بهر} از یوم ^{فیه} تحمیش ^{الارض} ا
 و تعرض استعمار ^{ما} نظر فیها ^{ولکن} الغض ^{از} از ^{در} ^{شده}

سبب خزن لانهایه بوجه مهمت للدر زین مقام تفضیل
 ذکر شود عرق خلعت التدرار غرق نماید و لکن خیمه یام
 زینامیت که رحمت سبقت کرده و اسماء کرم ظاهر شد
 و در یام فضا لام و جوه با هر شسته حضرت شسته
 میفرمایند لانه حکمت عباد الله لکن سعوا و اجابوا و لکن
 از حق طلبید که در مقدمه فرمایند از آنچه لائق بود
 نبوه و نیت لانه لسمع و لعلیم و بر و هو استار حکم
 لانه من نزل المقام علی وجه رحمت لانه من طر و انی هو
 و شر بود از حق فضل و قاموا علی صدره لمر البیع
 البها و علیهم و علی اللالی لاقمن بالیه الف و انچه نید
 قدر انجرت که ناز را لیهما و سمعها و لکن انما فرشته
 مطلق علی شان با منعها فوضوا العباد و لایستوی

من في البلاد ولا اشتراك في العلم وشبهها نفقياً
 تملك في قعر الاكلب عالم من لادن قوتی که قمر
 لعمیر آنها زادت من البلاد والرزاق به بعضی
 من انهم غنم طربت ومنه لقره برزق قمر ای دبر
 من قره الله المهمین العسیم اللهم والامر راجع
 اینکه در باره بعضی از احباب قوم داشتید در بعضی
 امور است باطراف توجه نموده اند از حق بدست
 من و آید همه جمیع را بنده شما صحت و فرج و بهمان
 جمع فرمایید و بزرگوار و شایسته شرف غایب محبوب خود
 جناب در قاعه التوحید و التناهد و جهاد الله الاکبر
 از قرار یک نوشته به نزلین لایم بنظر میوه چند در بار
 محمد مستند لانتاء الله مؤید و موقر باشند چنانچه

توقفشان معلوم نه لذا انعیب در عرض جلاله
 نموده و لکن انشاء الله بعد از اطلاع بر عمر استقامت
 بغرامت لکن ذکر جناب جابر محمد آقا و جابر علی
 و جناب سراج آقا و آقا میرزا غلام علی علیهم السلام
 نموده بودی آنچه گفته ذکرشان در صحت است
 اطلاع عرض شد و هر یک بغایت حق جلاله
 فائز شدند و انفعال قدمت هر یک بپیش عرض نماید
 انشاء الله بیا بحمد الله مؤید شوند و بهای پر استقامت
 موفق شوند مگر ذکر ایشان از قلم جابر محمد آقا
 فائز و ابامات فرحسیده که انرا خلق انشاء الله بقاء
 خود عارف شوند و باسم حق حفظش نمایند و مؤید شوند
 با عیالیکه عرف خلود از آن استقامت خود و نیا فرحسیده

قابله ذکر و تجرد نیست و لایق توجیه نه در یکی از احوال
 مبارکه در مقام نزول و نصح عیب و فقره است مضمون
 نیست میفرمایید چه بسیار از بوسه که در شب
 تشذوذ شرقا از او استماع شد غیر نغمات تغنیات
 و در صبح غیب بکها از او مرتفع در این صورت از برای
 هر عاقل لایق از آن مشهورات فایده اولی استغناء
 و از عالم باقر محروم کند این نام بسند و وجود الهی
 هوای مع الحجب و لایکه در باره جناب مدقام
 علیه بها و الله مرقوم شد همه بخود و توجیه ایشان
 مخصوص تسلیم از نظر انبیا است بقادر و جبر عرض شد
 بهر نام نطق به نام الرحمن فی ملکوت البسمه
 بسم الرحمن الرحیم

يا قاسم ذكرناك من قبل ليجيب ذكر الرحمن الرحيم
 لا تخوفك جنوى العالم ولا ضوضاء الأمم الذين يفتنون^{الذين} بيننا
 وعنده وكفروا بالماثرة التي نزلت بالحق من ملكوت
 عنانية ربهم المقتدر القدير طوبى لك يا نبوت
 الا وهام مسرعا الى احق لتقنين النظر ثم لذكر لولا
 حشرهم الله وما لربك التأسر فذاك اليوم الغرير
 قرأه العلماء لولا نعم الذين اتبعهم من جنهم
 ولالكابيسين قد اشتعلت نار البغضاء في صدورهم
 على شأن محب الروح الامين قد نبذوا الكتاب الله
 عن دراهمهم واخذوا الهوى ثم الا هم من الاخرين
 فكتاب الله رب العالمين ثم النظر لولا الروح
 قاموا على الاعراض على شأن ضاقت عليه الارض بسعتها

لعمر قورود عليه ما صاح به كما منصف بصير قد ماين
 الارض تفكروا فيما ورد على اصفى والله في القرقرم الاول
 ولا تلوثن من النافلين ستفر الدنيا وما فيها تسدون
 عما فعله بطم عظيم كبر في قبيل العباد الذين ارضوا
 الغرنا باسم الرحمن وشهدوا منه لمرأهم ليرحمهم
 قد طوس لكم بما اقبلتم الى الله الفردنجبير البهاء عليك
 وعليهم وعلى الذين هم كوا بالعروة. ثم في هذا اليوم
 المقدس العزيز البديع ثم استمع نزل الاحسن
 شرط منظر الاكرامه نزلك مرة اخر في هذا الشهر فضلا عن
 وهو المشفق الكريم طوي لوجهك با توجه الى الله و
 بما تحرك لتبذل لمرتبك التها بصير كبر في هذا الاحوال
 ناظرا الى الحكمة التي نزلنا ما في الوجود شتر في هذا اليوم

المبین کذاک علیک نیز فی قبضه زمام العلوم و عرف
 نیز کان فی زمینہ ملکوت اسماوات والارضین الحمد لله
 العالمین این خادم عالی خدمت است نیز پیر میرزا
 و از حق تا بدین طریق بدلتا منفعه حیات البلاد و سبب العباد
 و مقصود از حیات و سبب و فراغند و جبار و مظالم
 ظلم و برکتی که نفی قهر از او است تمام شود مقصود علمای
 بود و مستند که از ضراط مستقیم که مردم را میگرد
 سبب و علت فساد در عالم از حق و سبب بود و مستند و
 بقول از آن مطالع ظلم بر مطهر را وارد شد آنچه در جمیع
 بود و نزدیک است نمودن فی الحقیقه جا بماند و کن خوسر
 بطراز علم ما بین با سحر جلوه داده اند و الا عالم محقق نمیزند
 اکتفا است از کلام رسد و مبتدا به قلب است از برد

الحق

ای حکم طوبی لمن یراه و یحبّه و یوحسب الیه و یحسب الیه
 ویؤانسر معه و لکن فالصالحون جبه الله لا یحتملوا حر من الله
 نسیم انصاف مرور غایب و نامین برادر غفلت بجاست
 بخشیدت برادر نسیم لایم رود تا از فیض قیاس تخمیر محروم نما
 صد هزار از سوس سنین منقصر شد و شهرت دستورات
 که شد و دقایق با بهار رسید و به نور لایم ارض از
 فراتش غفلت بر نمود استند در عالم غم و آن ان
 متعیر الا فریب الله ربنا العسله الحکیم انیکه مرقوم فرموده
 بعد که جناب استاد شریف محمد تقی اداغ د استاد حجاب
 علیهما بجا و الله بلیان در آب با فقه اندر ذکر هر دو در
 لامع لایم سوس عرض شد فرمودند انت االله جناب
 جناب شریف محمد تقی که حق حایر حلاله مشغول شد و بعضی

مطمئن امروز بر هر لازم و در حجب است که جانزله است
 فسر کتاب متممک باشند امروز در اعمال خلاص
 طبع لعنه عمر است و لاک ملک الیه فیسیر ان
 رفته کبر فخر قبیل علیه و بشره نیز کمر ایاه لفرج و یون
 اش کرین یا پیر لآنز کمر شتر بجای لآنز لاسن باه
 المهین العقیوم و نذکر اجته فی منیر جواب اللین
 مشرکوا کونوا البیسه فی ایدم رحیم الرحمن و عمر فواجبا
 ان العظمه قبل خلق الامکان لانه لا اله الا الله
 اولو صد العزیز الوهی و نذکر اجته اللین استشهد
 فهناک فصلا فی لانا و لانا الفضال العزیز المحبوب انهد
 انکم انتم باله و ما کلب بالحق و ستم نزله الاصل و اجم
 یوم فیله اضطرب کما قوت قریب لستم اللین اقبل الالاق

الا على رذيله مولى الورد وفرغ ما منع عنك اكثر اخلق شهيد
 بترك ما عنده علم ما كان وما كان قد رايتهم في سبيل ما نأخ
 السدا الاعلى الى انهم صعدتم الى الرفيق الاعلى بما انشبت
 لا يبرر الذين ظلموا ولا يتعولوا الا وهم والظلمة معيتهم لا
 عليكم بما شاء الله ورحمته ونفحات تضيء عن من نظر مقصده
 الملقه سر المبروك استهدا انتم لا تمنع بالله وسر عنكم
 بقلوبكم الى البحر الا عظم وفسدتم بالمرتم به جمل من اهل
 الغيوب منكم من تزي غرقة ومنكم من شرب كأس
 بعد كأس ومنكم من سرح الى البحر الا عظم وتمرر من سر
 هذا المقام المحمود عليكم نور الله وعنايته ورحمة الله وقضه
 ببولام الملك والمملوك نفوسيكه در ان ارض شهاده
 فانرشد ذر ذكرتن كمر راز قلم اعلى جابر رسته بقية

اهل حق در آن ارض بوجهی که در کتابی بر سر زینت
 با آنچه از قلم اعلی در باره شهید امرایان بیان شده فصل
 مخصوص ایشان از لائق عنایت ظاهره اگر جمیع فرعیان
 مطلع شوند بطریق است توجیه نمایند طوبی که در صفح
 سید و لروح طاهر می آید و لعلب مشرب رحیق حقی
 و نفس صعدت الی انفس و لعبه ذنوبی که تالی العظیم
 که نیک از نیک با حق از غم به امر غم غم و الا الامر
 حکیم و امید در باره مرحوم آقا یوسف مرقوم در شتند که
 ایشان از قبیل شیره و عنایت حق جلاله بایش
 متوجه محمد الله الذی غفره و ذکره فضل غم غم و هو الغفور
 الرحیم اینک در باره ابن جناب مرفوع مرحوم میرزا علی
 محمد الله و عنایت مرقوم داشتند خدیو قبر مخصوص ایشان

از سماء غمامت لودج انمع لودج تنزل و ارسال شد تا آنکه
 نور ایمان متور شود و در ظاهر صحت عجز بحال استقامت
 بیایند جناب میر جلیل میر فائق علیه بحاء الله
 الاکبر چند قبر مراد ارسال داشتند و در آنکه
 یک از بستگانم فرود آمدند و بعد از آنجا که مصلحت
 بر آمد از قبر اینعالی خدمت جناب ابن علیه بحاء الله
 کثیر برس اندیش بر نجات آب زلالین استقامت خود
 بیمن توجه نمایند و از کتاب لبر از قسمت برین نعیم
 لابه الله فایز بر که الله قبر صحیح و بعد از ذکر لایعاده
 قبر الابراع قدس بر که رتبا و رب فخر التسموات
 و الارضین خدمت جناب میرزا میرزا علی راز جناب
 ابن فانی سلام برس اندیش الله امید دارم در رحم خانی

احجاب و محرق سجات واقع شوند و مؤید کعبه بر کعبه
 الیوم سنه اول در کت در لیل اولام انیس خادم بستند
 میسما بر از حق خبر جلاله که هر ساله موقوف فرمایند بر توجیه
 آنچه بطراز بقا فرین است اینک ذکر اسرار محمد
 و اجتماع ایشان در منزل آنجناب فرمودند در صحت
 امنع لانه عرض شد مخصوص هر اسرار اسمالوح
 اعراض نازل و همچنین مخصوص حضرت جناب محمد
 ع ب علیه ۶۶ و در کتب مراغه که جناب ابن دین
 علیه بکاء الله ارسال نموده بودند که بقیه ضار حضرت
 قیاض فائز شدند و بانوار ملکوت مزین گشتند
 انسان کلرز ابجد در فصد پیمت همار حق خبر جلاله
 کت حیرت نشانی بود لافد نماید که از خود غافل شود

سئله تعالى بان يشكر نفسه من قبل عباده و نیز ذراته ^{مقتدر}
 لصفیاته و اولیایه چه که این سب و رخص است ^{حاشا} شکر
 غیر او قایل او نبوده و نیست و لکن چنین امر فرموده است
 خود را بشکر و تا محض فضل قبول فرموده و مفسر باید
 اینکه در باب جناب صدر مرفوع رحمه الله ذکر نمود
 ایشان در اقطر غافر و مخالف بودند و بعد در آن
 توهمشان بطرز دسله ظاهر شد از ایشان در پ
 آنچه در دلید بود بر اقبال و محبت علی قمر معلوم و بعد
 مره بصعد و آخر نزل الاله اتمه ما کان محمداً ^{الله}
 در آنجین بسیار مضطرب و فائز بعد غایت حق
 بر ما شد ^{الله} الله هو المختار فیما ارسله و هو العلیم حکیم
 بارز در او خراز حق جبر حلاله نسبت با ایشان از هزار

عنایت یافته فرمودند در او از امریکه سبب خزن
 جمال قدم کجوا از او ظاهر نشد همچنین نظر بقنایه
 بعضی از متنبین این نیز بطراز محبت اله فرزند کعبه
 و هست امر فرمودند در باره ایشان خبر کعبه
 خیر تعظیم نماید آنکه علی کاشف رتبه برود بکشتار و عظیم و اینکه
 در نقره مرحوم حضرت شیخ علیه السلام بهادله بهادست
 کما عباد اعلاه مرحوم داشتند حسب الامم حضرت
 شخص الله الاعظم روح و ذوات و کینتو تراب قدمه
 الفدال رسال میدارند مقصود از این شکل از این است که
 که بر عهد و نادانان خود غنفت مشغولت میفرستند
 نماید و باقی اعلی توجیه کند آن بچاره که موفق نشد
 و مقصود از ذکر آن این است که جمال قدم از کلبه این ظهور

امین لیسرا بفقیر است که استدلال نماید منصرفاً از نهال
 استخیرانه بزرگوار است از امره و الضمائر تجرد ان تریح اله
 والبرهان قائماً له مرابره و الحجة لطوف محمد عرشه العظیم
 و امثال این بیانات آنحضرت ز زبان ملک اسمائیه
 شد و در نصف بصیرت شهادت میدهد بانه لایزال بوده
 و لایغرف بوده بعضی از شمس خارج و در خارج در بیداری
 ظننم در آن حضرت و آدم سالکند همان نموده اند که حضرت ارجاله
 در عام و حدیث و امثال آن نیز نموده فرمود استقامت
 عمیت ابصار هم از آن حضرت سر عن حد ما عندهم و منزله عن
 است را بتم و ما تر که افهم محکم در باره و در دست
 ذکر فرموده بودیم چه در گوش بزرگ جناب مشهور علی
 مزین بود سبب اجابت سرور و خیر احمد که بنامی چون

بزرگوار از دروستان کجاست فایز بوی شرف است اصفا در ذره
 علیا و فایه تصور فایز است از این فقره مقام است
 ثابت مستقیم معلوم شیوه و بر عالمین پیروز میگرد
 سوف بظهور مقام بزرگترین سلمه الاعلی الامرب الله
 مالک الآخرة و الاوالی اینفای خدمت این نام بزرگ
 میرساند ان شاء الله لا اله الا الله و حق باشند بر آنچه
 در تفاع امر است و مؤثر باشند بر حفظ مقام خود بر الله
 رب العرش العظیم خدمت آقایان که از زمین یعنی
 نفوس سید منقطعاً غیر العالم در ظاهر علم غنایت مالک قلم
 مستظنند سلام و کبر و خلوص محروم میدارم ان شاء الله
 بنور اتحاد متور شوند و کمال اتفاق ظاهر اندر در عرف
 اتفاق بسیار محبوب است که موضوع شیوه دوست معین

و ناصر و جید حق جید جلالت در اکثر الواح انجمن عالمات
 از قلم علی نازل قوله جید گریه باشد باینکه حق با اعمال طیبه
 و اخلاق رده است حق را نصرت نمایند و میفرمایند
 هیچ جید را قوس و اعلا را اعمال و اخلاق پسندیده
 نیست لکن هر که در هر یک از این دو مقام علی
 فائز شوند از هر دو است کما بر عنایت و شفقت حق
 کما لعل همه از جمله عنایات حق است لکن آنست که از علم
 در باره کمال در این دو عالم نازل میشود طبع افکار
 بزرگتر بنا و رنگم و در این فضا جید نمایند کلمه قبول
 فائز شوید و در صحیفه همراه با تمام لایحه بزرگوار است
 ذکر کرده است از عرضش نیاموده اند و صاحبان
 در سببش جان باخته اند جید جید از هر دو عالم

وقرین کبریت رحمت کرم برت اقامه در هر حال
 از حق جبار جلالت از کلام هر توفیق طلب مینمایم و استغفار
 کند این نعم از کلام زینقا تا امید طلب نمایند از ضعف
 عجز آید بر این فضل که هو الفضل المقدر القدریم
 مخصوص جناب مشهور علی علیه السلام در قبر و بعد از آن
 لایق بر نعت منبغه از سما رحمت رحمانا زینقا
 ان شاء الله بنقی تش معطر شوند و با نورش منور شوند
 البهادر المشرق مراقب البقاء علی جنابکم و علی من معکم
 و علی التین آمنوا بالله الفرد الوحد المقدر العزیز الخیر
 ۹۲ شهر ذی القعدة سنه ۱۰۹۹
 تشهد الله انه لا اله الا هو والذين ظلموا اولئك عباد
 ما يؤذونهم نجات العذاب من كل الجهات الامرين

وهو الله ربنا ورب الاشياء ومقصودنا ومقصود من غير الارض
 والسماء وسبحانك يا آله الملوك ورحم المملوك
 ترمز اولكنايك تحت من لب البغضاء وتسمع حنينهم
 لارض الطاء وديار اخر اسمك باسمك الذي تترت
 الاسماء بان توتر اصفياك على القبر والاصطبار ثم ^{حفظهم}
 بجنحوك يا من في قبضتك ملكوت القضاء كمررت ^{بي}
 ما ورد عليهم وتسمع صبحهم وحنينهم وتعلم اراهم في طهار
 لمرك وراصلاح ديارك وراجلار جوك ورايدك فضلك
 من خلقت كمررت اسمك بلنا لاجر سائدت ونور
 ساد القياك بان تحفظهم ونصرهم وتب لهم من
 الاعلمتكم العليا التي بها تفتوح عرف رضائك
 ووجدهم مخلص نفحات قميص غنائك انت الذي

لا توصف باوصاف العالم ولا باجبر من تعلم من كنت
 غنياً عن الذكر واليسا وعن معارج العلم والتبسيط
 لشيء احتجائى اعترفت بعجزها والكتب اقرب من تصورها
 ما يقدر على ان يشرحها ان يستن في مضاميرها
 لو يجرول في بيداء ضيالك لا يفتك العليان سلطان
 الاسماء لم تلاكنت غنياً بغاؤ ذلك وتوا بقدر
 ولاقدر ارك لمررت برمان اضعف كمشيد
 قوتك والذليل شئت باذيل رداً عنك وبعيدك
 جاترين بطراز القيد في محضرك وترد برودة انخضوع
 له من باب عظمتك بان تجلس لوكياتك وارضيتك
 من ظلم اعدائك ثم افرغ عليهم صبراً بجدول فضيلتك
 لان البسلا في حركت ما ملك الاسماء اهل من حلو

و در بحر مبین کهنه و سوف بر فم است کوزه و العاشر خسران
 من اعمالهم و المخلصون با بحر القلزم عن اظهاره و ذلوه و بیا
 لرریت از نور البصار خلقک لیر و ما یخفوا عند
 انشراحات انوار ظهورک و لو انهم با لیسر قد عملوا ^{نقطع}
 عنهم نفحات فیض قیامتک و فوحات شفقتک ^{و جنت}
 و لکن با لیسر رسیدیم و مقصود در درجای نماز سجود
 رحمتک و سموات عطا یک نهد ^{بنا و طهر شد}
 بان لا تحرم عبادک عما رطمت سجودک و لا تمنعهم عزیمت
 بحر ظهورک ازک انت المقدر علی ما تشاء و لهم شیخ
 ما تریه و فرقتک زمام فرسوسان ^{صحن} و الالار
 و اصدی و اسم علی استرق الامر و مطالع اکلم و مطا
 نفسک یا مالک الاسماء و فاطر السموات الذین ^{نیز}

ليهودهم ولرثعوا فامرود به فمهرم لمرک و از طهرت من ^{منه باله}
 بقدرتک وقوتک انت الله رب العالمين
 ومقصود المقربين وغاية امال المخلصين وبعد فربغ انعام
 لا تفلتم لست تصون منها ما نبال من على النداء بخلوصا وحلم
 وقابل على خبرته لمر الله مقصودا ومقصودكم ومحسونا ومحسولكم
 ومعبودهم في السموات والارض فلما قرئت عرفت
 طرت باخبة الاستيقان الى مالك يوم الطلاق فلما
 حضرت عرضت في كمال علم اذا نطق لسان الرحمن في ملكوت
 البين بما فازت الاستياد عليها بوتر العرفان
 قال عيسى لبس الزميرين باج بحر الاسرار عظمته
 يا ايها المقيد الجبروت لمر استمع نداء المظلوم في
 هذا الحين للفرح احاطة الاخر من غير الذي كفردا بالكر من و

ميثاق المهيمن اليوم قرا فوا علما العصر على الرب
 وارضيا في قرا خدا الله كبيرهم وهو المقدر على ايات
 بقوله كمن فلتني والمث كمن انتبهوا من ذلك قرا فقه
 الاخر وهو المقدر على ايات وقرضته لذمة الامور
 قرا فقههم العفلة على انكر والله وبرهانه وهم
 لا يفتنهم برفلنهم المساجد بسروا فوا على نفسهم وهم لا يشركون
 يقدرهم على صدر العالم بسروا فوا خلق العبادي
 كذلك اذ فقههم الامام والظنون سمع من اسنهم ذكري
 وثنا في وتر غيرهم فقههم لا ولا من وجهاي
 فلما آتى مطلع الحكم وشرق الامر كفر دابة وفتوا عليه
 بطلم ناهج بهم كالعظمة على عشر اسمه ليقوم لهم لولا
 سبق كتاب من الله لارينا هم من لوقور من لقر

ولكن صبرنا الى ان يطير الله وارسله انه هو المقتدر على
 لاله الاموات حتى عظام الغيوب انت لا تنظر الى نوبة
 الاعداء ومارتفسهم ان النظر في الموضع الاول في
 من قرره ربك المهيم على الغيب وشهوه لا تزيم ^{لصبي}
 يعبر بطين ولا يعلمون ^{قد} يا ايها العالم اجمع يا
 حجة آمنت بالله في مطهر قلبه وما ترمي ان اعرضت
 عن الذراتك باعداد كتب الله كلها انم نصف
 يا ايها الغافل ^{المرحوم} قاله قرئت على الزحف
 الملأ الاعلى وعباد ^{لنبي} من بعث بهجلا ^{التي}
 ولا تعرفوا على الزحف ^{كلم} من مطلع الاقمار ^{برايا}
 الآيات وازهر ما كان مستورا ^{فر} العلم ^{مسطورا}
 فركب الله مالك ^{الوجه} قد تنوح ^{الاشد}

من ظلمكم ولا تتعلمون بانفسكم ولا تتعرفون قديماً
 العبد والدين الذي ستم بعبد الحسين الذي يغفر على مولاه
 في العراق وكفر نعمته بعد انرا لها والدين من ستم نصياد
 في ارض الطاء الذي شهد الرمح عليه في كتاب كان مختوماً
 بخاتم الامر ومحفوظاً في علمه المكنون والدين لمام الانام
 لارض الصاد الذي ناحت من ظلمه كحان الحجر والدين
 طافوا ملكوت الله العزيز الوجه فلما كفروا بدين
 واطغروا هذه الله يقهر ما رأيت عين الابراع لذلك
 قهر خبيد وخبث الذين ظلموا على اولياء الله في حرم
 ولا ادر معلوم وسوف يقضي خبث الذين قاموا على
 الظلم والماعراض على شئ زاراد والدين في غرور
 الامر ويطفئوا نور الله العزيز المشهود بالاسماء

الى الوجه لا اردنا غير العالم وهم لرد لوفضروذلتى
 وقد اطمعنا نفيسنا لاصلاح بلادهم وديارهم وبهم قاموا
 على الاعراض وارا حمر النمر يخرج بوز هذا البنية الاطمان
 المرصوص قد اتقوا الله ولا تجا ذوا عن مفاد علم وحدود
 انه قد اتى بعتدرة لا تمنعه من رفح العالم ولا جنود الامم
 لانه اتم تعرفه كذلك اشرف نير البنية من رفق لبرهان
 اقبلوا اليه بالاولياء في التاء ومنه حولها ثم اقبلوا
 بقلوب نوراء وقولوا سبحان قدوس رب الملائكة
 والروح البهاء المتيق من افق ملكوته والنور الظاهر
 من سما جبروت على اولياءه واصفيا الذين نصروا
 امرهم وقاموا على حدم على شان ذكرهم مالك الصمد
 فر لوحه المسطور ليه الحمد قد نزلت الايات

البتینات وظهر بحر الغایه لنا فی الطافه لاولئنه طوبی
 لمنفس قازت وبعین رأت کدام بیان وکنش
 قابله وکرلین فصدتمیتهر لجهه همت لامتعبد فانی
 در هر صین که رشحات بحر فصد رایش بهره علمایه از
 کاب کجودش کرمجوب عالمین قائم منکند فصدت منکند
 در خورشید بهره وکوله همت برهنه بحر فصد ظاهر وستر عینا
 مشهور وکنش اثر فخر و محجوب باسراف فصد لوعلموا
 فصدوا انفسهم فرسیدیه مستقیم وصر اطره القوم وجماله الغیر
 القدم اعمال نفوس عالم رایت نکلا مشغول فصدت
 والاولئکه هر یوم بعدی همت لعدا لرایت نکند
 سمعت باذن ضرب زهرا مولانا فر حسین من الاحبار
 قال وقوله الحق یا عبد حاضر یکم یخارجه من تحت
 ع

برید از ملوک عالم اشراق نیز فریاد بجهت مستبته شد و بعد
 تنبیه بانگ کلمه باطن لاجناب فیما ملکتها الیوم وغدا ایملکتها
 و بعد از عرض شکر سلطنت اعیان نمود و متشکر از بندگان
 در شد فریاد حقیقه از حجاب و عمارت و بیع فریاد
 و بعد از در اول نیابت و زوال امر اهر چه تفریح نمود
 در اول نیافتند و فرمودند که ملک بجز بر جمع در عالم
 نماند هر حکم نماند آنچه او بعد نمود و کلمه الله العزیز
 و حکم ما یرید و هو العزیز والواحد العظیم الحکیم و اینکه
 مرقوم در شکر الیوم آمده رسید و چشم هر دو جان
 از اول شکر روشن و در بیت جناب با طر علی بهار
 و عنایت جناب الامیر محمد و جمعی از اعیان کلمه علیهم
 بهاء الله حاضر بود و قرائت شد و همچنین بیلو آن نمود

دوستان ارسال گشت و همچنین سوره الواحده مخصوص
 لطرف بود و بعد از سوره صدر ارسال شد جمیع
 این فقرات در فراتحقیقه بتلخیص جمع گشت در ساحت منع
 ادرت عرض شد هذا لفظ به کلیم الیهیم و له عز
 اجلاله ینمیر طویله از بلا مرز سیده بقدر دم
 حق فائز گشت و از برادر سید ذکر اولیا در ادوار منع شد
 و از برادر سید بتلخیص از نظر گشت که الحمد لله
 فائز شد نه با آنچه که منرا در گشت منع امر تکمیل
 فراتحقیقه و الامام و اخذ من العلوب باسمه الغریز محمود
 لانه شکره من قیدک افرح و کفر من القامین طویله
 بمحمد و للذین حضرت او سمعوا آیت الله بر العالمین
 نسئد الله بان یوفی الذین فازوا بعرفانه فریاد برود

حلاوة بیانه اولنگ من المدد الاعلیٰ من کتاب الاسماء
 عظمیٰ فیما
 فاطر السماء الیوم امتزج لآثار کتبت و بیان اعظم
 اعمال است صدق ز طبع لمن یبلغ امر الله و یبلغ شئ
 منحه و نیست در مقصود از ز فرشته عرفان حق جبر جلاله
 و این امر اعظم و غایه تصور جبر نیستی که بتبلیغ و
 زنتار آثار ان انما دم یسند الله تعالیٰ بان یوفی
 اولیاته فرقت الاضطرار بما یحب و یضیر انیکه در باره
 ابن جناب من صعد علیه بحداد الله و عنایتیه در حمته
 مرقوم من موقوفه حق شایسته و کوا امنت که ان یعبود
 در حمته از حق جبر جلاله سئد و اعلم حرات خلاق
 مؤثر فرماید و طبر از عهد صالح از منین نمایه حضرت الیاس
 از موقنین در کتابی که هرگز کوزر طوبر له طوبر له و لکن

در کتاب
 طوبر

المجموعه جان ملاحظه فرمائید باین بعضی از امور از پیشوایه
 با خارج مراد و کلمه در از منسور باشد چه که است
 انسان من غیر نفاق و دفاق کلمه لکه شنیده ذکر نماید
 و این سبب حملوت میگردد ^{از این} هر کجاست ^{است}
 شونز تا در کار و اغما لکه سبب و علت ^{نفاق} ^{عناد} ^{در علم}
 ظاهر نشود ^{کلمه} ^{عناد} ^{شونز} ^{آنچه} ^{سلاکه} ^{باکن} ^{ناموز} ^و ^{نظون}
 نمایند ^{با} ^{کلیه} ^{تا} ^{فرزند} ^{دینکه} ^{در} ^{باره} ^{جناب} ^{میرزا}
 علیه ^{عنايه} ^{الله} ^{مرقوم} ^{داشتند} ^{جناب} ^{لامیرزا} ^{مهتر} ^{علیه}
 ذکر ^{دین} ^{نعمه} ^{اند} ^و ^{همچنین} ^{در} ^{قره} ^{از} ^{بکار} ^{دین}
 دین ^{نیر} ^{ارسال} ^{داشتند} ^{از} ^{دین} ^{نعمه} ^{هم} ^{جو} ^{بر} ^{عرض}
 ارسال ^{داشتند} ^{انشاء} ^{الله} ^{موفق} ^{شونز} ^{بر} ^{آنچه} ^{میرزا}
 لام ^{مکون} ^{در} ^{مجت} ^و ^{بخت} ^{بسیار} ^{از} ^{حق}

و ایلم که حاصل است از توفیق فرمایید که سطوت پادشاه عالم
 و ظلم را محو ریش نرود از حق قدر جلالت منع نماید و اینکه ذکر
 جناب استادمش و جناب مستدراج و جناب
 حاج مراد و جناب لاف علیهم جناب الله ذر کون
 در رحمت امانت را در عرض شد نسبت بهر یک
 از احوال بحر فضل ظاهر و موهبها و همچنین جمیع در کسب
 که در عرض از انوار آفتاب خنایت رب منور چه که هر
 بندگی محبوب فائز شد زنده استیلا هم و در تمام عالم و انقیاد همه
 خدمت بهر یک عرض فنا و نیست معروض میدارد و در حق
 اتحاد و اتفاق آن نفوس مطمئنه تائید را استعدای دنیا
 و نشسته عالی از کجایم منیر الذین قاموا علی الطهاره
 و اخلاصه و اماره الله علی کل شیء قدیر و اینکه مرقوم فرمودند

جناب مرزا مباح خا علیه ۹۶۶ استعدا لوج مخصوص
 از خود خود نموده اند این فقره عرض شد و الحمد لله باقی
 مقدر گشت و لکن این جناب ملاحظه نمایند که کلمات
 موافق است عطا فرماید و لوصحیر مخصوص جناب مرزا
 ابو علیه ۹۶۶ ناسک و ارسال شد ان شاء الله بان
 فائز شوند و همچنین مخصوص نفوس جناب مرزا امیر ^{۲۲۰}
 و جناب محمد قید علیها ۹۶۶ لوج الامنع است
 از مشرق و فضا ظاهر ان شاء الله بان فائز شوند و از
 بیان رحمت بیانت مند الله الحمد مخصوص هر یک مقبلین
 و فائزین ظاهر شد آنچه که فرقیست از مشرق و نظر
 مقدر و جهت از حق مطبوع صاحبان الواج و لایق
 فرمایند تا از کلمات سبحانی رحمت حاصل نمایند

اوست قادر و توانا زکر صبح جناب لاجپه صادق علیه
 و غفرانه از درض یا فسر موجه بجز تعلقا در وجه مالک قسم
 عرض شد و اینک دعوات عالیات از مشرق در رده
 مشرق قوله هو العفار اشتهار ^{شکر کبریا}
 یا محمد قباد صادق طوبی ملک بما آمنت یا یحیی فریوم من
 عنه الخ من الامرش و در ارد از شهدانک از قبلت الی
 لفق الامر اذا عرض عن اکثر العباد یا آله المملکت
 و سلطان البحر و استمک بنفحات و حکم فریادک
 و تقویات قمیص عرفانک فریادک و بلاسم الذی
 به سیرع الموحض الی مطلع القضاء یا مالک الاستم
 و المقربون الی مقر الفداء یا فاطر السماء یا غفر من
 صدع الیک و ملق عنه شیئا به حیوک از مرتب کتاب

تغذیر

بفضلت کتبت لاولیائک واصفیاتک امرت
 تعلم ما ورد علی اولیائک فرایک وسمع حشمتهم
 وراغبهم فرسخ رعد لک استک بهم وبالذین انفقوا
 لرواجهم شوقاً للقاءک بان ثوبه احسانک علی ما تب
 وترضی عن انزل فرید الحسن علی من صد لک وورد
 علیک به قمر به آثره برولام الملک و الملکوت انک
 المقدر علی الممالک و المملوک لاله الالانت الغیر الو
 یحسب فوکره العرم محبوب و محبوب کما تبعه حسرت
 چه که رنیه لایم ربیع حنات لهر عالم را را حاطه نوحه و وقت
 صعوه و مردن است چه که ران فانزیرت زکر که کتبت
 شمس از رفق سما و کتاب لهر لایح و شمس مست محو از آخذ
 نماید وقت از کلا نیاید در هر حال رضی و شکر باری

چه که در مصلحت این عباد دنا و کاهمت هویدا
 و الا لا تعلم ما عندنا و هو العليم الخبير و همچنین در کتاب
 مشهد مرعی علیه بها الله فرموده چون مره بقره نکر حق
 قانکر گفته اند ان شاء الله مؤمن تر بر قدرت الهی شود
 و آثار و انوار سرره و حجب بر او امیسم الله در ملک ظاهر و باطن
 جانم و مکتوبه از جناب صلب روحا لا ضلیم علیه و عنایت
 با همه جناب لاجمده حسین علیه بها الله رسید و در حق این
 عرض شد فرمودند یا عبده حاضر عرف خودست از این نه مشهور
 ان شاء الله مؤمن باشند در جمیع حاله بر ذکر و تضرع بر روح و
 بر جانم لا سمعنا نرا که و اذکار التین کانت قرآنیه و
 ذکرنا هم نبر کبر المبین و عزیزنا هم فضلنا من عندنا و وصیه هم عابریه
 بیستون الامر وانا الامر الخبير کفر ذکر که در تفسیر از

در بیان مبارک استماع شده در کتب و اخبار جناب امیرالمؤمنین
 علیه السلام هم ذکر است از جمله اشرف رجال القمین لم یحطوا بحکم
 ذکر ارفاع معظم جناب الامام مصطفی علیه السلام الابرار فی قوله
 لرحمتی لیس خادمی من ذلک الا موفی دار ذرته است لیس
 یا مجرب فی ذکر استقامت ابرار عظیم است و الله حکمت موفی
 شکر و بخت است فائز در این جناب است از من است سر علی
 در حضور شرم و بعد از حضور امام کرم فرموده بود که جناب
 نبی قدس علیه السلام احب الی الله من ان یطرحوا کتبه
 کثیر بر بند و بغایت حق میسر و در دار در رضیم و تحت
 لسان عذابت حق بجه طوبی لادلیه فریضه پاک و طوبی بر طریقه
 لمن ابی الله فی القبر الامام و ما ذکرناه و ذکرنا هم فضیلت
 عندها و نوصیه بحکمت و استکون و الوفا و عدم التضرع علی

من العباد لهم از منتهی بود الوتر للعباد فرستاد بهر تهمیم الغفور
 و نیز مراض المیم و آراء عرف صحبت سرف بر فعهما الله بالعدل
 لعلها بالبر والتقوى من غير الاثم الله رب العالمين و نیز لاوليا
 لظرافها و نبشهم با قبله لهم و ذكرهم الا هم ذكرهم
 و من حولها طوبى لاوليا فمنها كل الذين نبيذوا الودام العباد
 بصراط المستقيم و نام همما بحكمه لئلا يرفع ضوضاء الذين
 عن نزل الامر العظيم الحمد لله على نعمته حق فانه نزل
 ناطق ولكن ما يرب نحو زوجه له ما كرين و فادعين در عدد
 تقصير سيمه صاده بوجه دستند چنانچه از ارض را و شسته
 بود و نیز حضور نام صا لها در حضرت جناب محمد عليه
 بعباد الله و عنایت سرجو و نیز غم خود در مولد ايقان سيمه
 بالآخره عهد و فاله انكسرت و بمقام اصر الجمع و بعد از او

الحمد لله

آنجهات نحو لاجرا اضلال و جلب المال لذلک آنحضرت
 مراقب باشند اطراف را آگاه نمایند چه که جنون شرک است
 حق ظاهر شوند و باینکه اسم خود را تغییر میدهند
 لعاذرة الله و لا کم من شجرة طویاء و همچنین با کد فرمایند
 قهر بر قائم رسالت صدق نمایند و از نفس مطمئن نباشند
 لکن چه احتمال میرود در حسن نظر بکدرتیکه این نحو واقع شده
 سبب خصلت گشته از حق مطلبی را مثال آن نفوس را
 برایت فرمایند و غمخیزان در ظاهر بجهان حال محروم فرمایند
 انسان جانرا اخطاست لولا فضل و عنایتی که ان بخادم
 از ذنب من گنج نازیب بر صد هزار انسان از حق جلالت
 میطلبیم که بان نفوس عطا فرمایند آنچه در سبب نظیر و تقدیر
 قبول است و باین عطا فرمایند آنچه که سبب و علت است

او قیام بر خدمت است عرض دیگر نسبت با کتراجبات
 اظهار غایت شده لکن الله بان فائز نمیشوند و مقصود
 لکن خدمت هر یک از اولیا کرامین خادم کا کثیر
 و از هر استند عینا میر که فانی از دعا خیر فراموش
 نفرمانند تا حق جبر جلالتین خاک رسامو تیر فرمایند
 خدمتیکه با دلجویی شده البهاده الظاهر اللامع من رفیق
 غمناک ربنا علی حضرتکم و علی الزین مشربوا رحمت الایمان
 من بر عطا در بجم الغفور الکریم و اکملته العلی العظیم
 فی ۲۴ شهر رمضان المبارک ۱۳۱۰

هو الاظهر الاظهر الابرار

سبحانک اللهم یا ابرار ک الحمد جعلت سیرا بایر الظالمین فی
 و غزمت لایز هب عن من اتی حلاوة ما شرب من کما شرب

فخر حشک از سرین عرف عبادک جهانک ولا تجعلهم محرورین
رحمتک التزجرت من صیغ مشیتک لایک انت انت المعتمد

بسمه الاعظم

سبحی للحمیم الهمم هذا فخر قواک انت منتظر ابرار جمع حمتک
وهذا ذل من قرار لدن اضغاث نفحاتک وهذا فخر کون
عرفانک اذا بالهم قواک متک تقا و من حمتک
ویر عوکل باساک التز جعلت اعظم اسماک و مهین علیک
ارضیک و سماک التز علیها نفحات حمتک التز
بکلها عن نفسها و تقبلها الی مقدر التز فی استغناء و جمعک
و ظفر سلطانک و استقر عرشک انت انت المعتمد علی
ما تشاء لا اله الا انت الغزیر الکریم از سرین اسماک
لا تظرو من لردک ولا تمنع من تصدک ولا تحرم من حشک

انت الاله ستمتت نفسك بالرحمة ثم بالرحمة فاحمدا
 استلذت بك وتوجبت اليك وانت الغفور الرحيم

بسم الله الاعز الامنع الاكبر

اکثر از رجال از شرط در احوال محروم نماندند از فضل
 نماندند از شر قیام نمانند و بزرگتر شایسته نمانند و بزرگتر شایسته
 کهنه که کهنه حق الیوم صحت در صقع واحدین بر الیوم
 نفس سحر حق اقبال نماند از راه محسوس و از رجال عرف
 مذکور از فضل بخواره که بزرگتر شایسته در این لایم هم شمس
 جمال از لاف عظمی و در احوال بفضیله لا کحصر طالع شده
 و فضیلت کثرت فی السموات و الارض و لا حصر لفضله
 که کهنه حق صحت از مغان کلمات رحمت بی نام و رسم
 با هم عظم نفس سحر یان که کهنه در حال فرود شد و فانی

حجاب پر عالم اور ازرا شرف قدم منع نماید بلکه در این
 معصوم مشایخه نماید و بشرط رحمت تو چه نماید بگوئید
 کلمات سلطان معراج را بشنو آیت و صیت جمال قدم آید

بنام خداوند مهربان

ایسر نامه آیت از مظلوم آفاق سگی زلزله آید تا طمعه حق
 بشنود و با آنچه الیوم شایسته است عهد نماید طوبی لانه
 فازت بالا نام و عملت با امرت من لدر الرحمن لدر الله
 اخت نما در بجز کسنت لدر العشر حاضر و سئل من
 که بانگ امه کلمه الهیه اشراق نماید بغیر از سما آسمانیت
 الهیه آیت بر لعیه منسیه نازل شوخ لدر اجابت نوحیم و
 کلمات عالیات را در فرستادم اشکر تو را لدر

یا محسن العالمین

هو الله سر الأظم المظلم
 لأنزل الأسماء من باله وابتعن ما امر به في الكتاب طوبى
 لقبه الى الله ولا اله الا هو فارت به في اليوم الذي فيه نطق
 لس العظمة لا اله الا انا احسن من العقار يا مسموم من
 في شطر من شطر من شکر مرتب بما عرفك مطلع لمره ونطق
 بزكرك لذكرك انبيج الاسترار احمد الله في الاحوال
 وتمت كل بالعودة الوتقر لثلاثت استارات الذين كفروا
 برت الارباب لأن شرفه توجه الى الوجه وقت ذلك
 مالا اطلع به الا العنبر العلام كذلك ذكرناك فضلاً
 من لثنا اذا فرزت به اشكر وقولي لك الحمد ما يولى الامام

بسم الله الرحمن الرحيم

قد تجرد العالم بظهور ما لك القدم باسمه الاعظم ولكن اليوم

لا اله الا هو

لا يعرفه قد طهر المكنون ويغير الناس منصفهم في الآخرة والاولى
 ولكن الناس انهم لا يعرفون قد تحرك العالم من نفوس القديس
 ونطق الروح من اللوح باعلى المتدأ ولكن الناس انهم
 لا يفقهون انهم ما استمعوا من منظر سبحان الله لا اله الا الله
 القيوم اشكر ما تحرك على ذلك قلوبهم على سمك هذا السب
 العزيز المحبوب انك عنت الوراثة على افاض البعاد
 طوبى لمن سمع اللادرس للادرم للعظيم ويد للمرضيين
 قد المهر ما المهر سلك بطلع لايت وشرق وحيد
 للذين من فرأى غرب البدر انهم ما دعا الكبر الى رفق لدرج وما
 جحوك بانهم تقربوا والذين امنوا الى افق الاعلى وظهور جبال
 الاله ثم اشربنا بالهم خمر وصالك وكوثرنا كبريتك
 انت الله عز وجل عن علمك فمن شرد ولا يغرك ان قدر

الفراعنه و نحو که اجمالی بقره لاله الا انت العزیز الحکیم
 لا اقدر الله لاله الا هو لهم هو العسیوم

باسم در است بخت

فیسیم مجبور جانم و معین امکان در کبر جمیع لاه و ارض ممکنه
 مبار که سلا که از مطلع بیانم ز غم طالع که تو صغیر ما بر که کفر و فریب
 که فریب بدو شره است شونز کما بهیشتن جان فردا نماند ان الله
 نجات بیانم مجبور عالمی کلا بیاستد و از خرم غمخوار در روز
 مستور است بنات منند الیوم یوم نصر است طوبی از برای
 نفوسیکه حق تو جهتند و از ظلمی که نشند

البقره الکافر

یا من بلائک و اولاد صدور مخلصین و ذلک ان شفا انتمه انتمه بین
 و ترکیب حیات الشاقین و وصلک رجاء الشاقین و

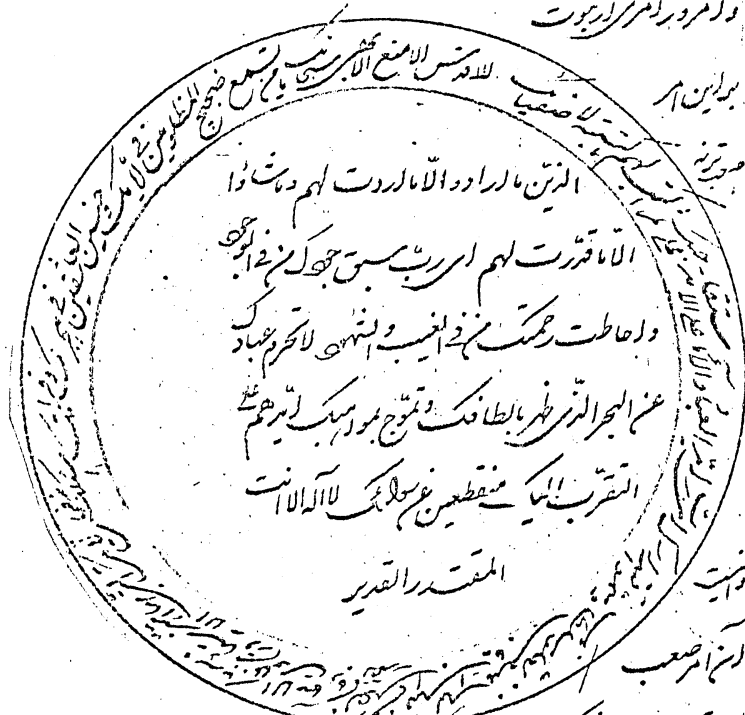
و بهرک مذبذب الموحدين و فراقک موت العارفين
 استکب بصبوح اشتاقين و بهرک و صبح العاشقين في
 بعد هم غم غم غمک با نهر تر قمر غم غم غمک و کوه تر حبت
 و رضایک که بر بخت نه و لاله اشترنت هلاک و اشترنت
 بخت و ناحت فيما ورد عليك من هدر خلقک
 قدر لها ما قدرته لا ما کن العالم لطفن من من خلقک
 و نيز نيز جمالک في العرش والاشراق و انک انت الی کما
 فرودين هو افسرد و العزيز المقدر المحبوب التلاق
 حمد محبو سیر الایق و سیر است در لیل نزل تمهید سر از صوف
 ممکنات بوجه و لا یقلل معانی از نعمت موهبت خیر بود
 زیر از نعمت و وصف جمیع من غیر الارض و اشهر است بهر
 با مراد مخلوق منبجند و خلق با مراد کیف من بخانه در حق

الى حضرت خديجه بنت ابولايق روند و كسر او فابدا رونه و قهر او
 با نظر حضرت العباد انهم فصلت از آن سلطان رحمة بر برت
 فبجانه و تعال عنهم بصفتهم و بعد معلوم بوجه حفظ
 و حضرت آن در قبضه اوقات در حق بوجه و خلاصه بوجه هر من حفظ
 غير الله فبجانه الله مانع حافظ الامواله الخلق و الامور
 به يحفظون و لم يزلوا الله عبادا و خوف حفظ و حما
 او بوجه و خلاصه بوجه و باين بوجه جناب در برت الله
 در ارتلام بالمو اجمعه و عهد و الله كثر خير و الله
 و از آن بوجه بولاب عنایت مفتوح كشته و مفتوح بوجه
 الا ان هيش الله در كمال طينته بوجه ما يد الله بقرضه
 و باب و مقطوع و ممنوع است البته بغير مبلغ بوجه
 حرب مستقيم با نيد و ما نيز برت با بقرضه و خير بوجه

ولم يزل من الرزق

بدرين

مورين

ديت

لزم اصعب

متصعب حمد نميكنند اور الصدر لا انتم والله رب

العزيز الغالب القدير والسلام والرحمة والتكبير عليكم

وعلوكم كما رحمة فرغ عنك فاعليكم اذ على العالمين

بسم الله الرحمن الرحيم
 يا مالك الاسماء ومنه الامارات
 انت التي فرضتكم زمام الحكمت لاله
 الالات المقتدر المعالي المهيم الغرير القويم

بسم الله الرحمن الرحيم
 يا مالك الاسماء ومنه الامارات
 انت التي فرضتكم زمام الحكمت لاله
 الالات المقتدر المعالي المهيم الغرير القويم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

دانش دالته از جمع بلايا و در لاد کشف حفظ المص محفوظ خوان
 بود و در زینم روز ما دانش دالته نوشته بحیثه جبر ناره پتیر شیا
 و ک نم دیگر ارسال میشو کلمه در پوسته ممکن نبود و دیگر

وذكر انك فقره صلا باقا من غير ان تكتبه بوجه اخر
فقطشرا لثقتي انجاب لرسال نماير و لكن مصلحتي
لا يغير فقره باجر فقره در مرقوم نموده بوجه ديگر رساله رساله نماير

هوالت شاهه انخير

ذكر من لانه انتم منتم بالله الهه لقتي يوم ليطمن بفضله مولاي
على خدمته الامر باحكامه لانه يذكرك في الواح الله ربك
و كنجتم قد كنت نذكور الله المظلوم شكرك بوجه
وقد لك الحمد بمنزل الآيات و لك الشكر ما في فضلك
زمام الوجوه طوبى لايك التمر قصد المقصد الا
العليا و وفق زوجه الغريبه في سبيل الله الغريبه الوجوه
ذكرناه في الواح شتر بذكر لا يعادله ما يرمز في الارض بوجه
من عنده لوح محفوظ لا يوصيك و اوليا في بكمه ليل

شتغرت بالانحصار في صدر الذن كفر و ايات مشهور
 الجهاد عليك وعلى اهلك وعلى من معك وعلى الذين يبرزوا
 الا و ما تميت كين بعبرة عن تيه رحمتهم العزيز الغفور
 ننام مقصود عليا

قد فرزت بلوثر الذكرة بعد مرة ولين از فضلها برز
 لمركت امدوزت نيمه نسته حق ومقامات دروينا
 نظر بعدرم قابليت خالصتور وكونت ولكن نسته اصبح
 قدرت حجاب لا حزن تاير ومقامات هرسر ومقامات
 هسر على را ظاهر فر عاير اوست قادر ومقدر الهلته
 بانه سمايه ونعمت الهيه فانتهر حيدر نانا باسحق
 جت جلاله انهم مقام لا حفظ نامل امدوز روز و هو مقامات
 و برون اعمال است طبع از لبر نفسيكه فانتهر باجبه

سبب علو مراتب رتبه من المخلصين في رتب المبين
 البجاء عليك وعلى ربك الذي كان نزلوا من القلم على
 قبه صمعه وبعده ربه رتبك لهو لغفور الريم

بهوا الاقربم الاعظم

كتاب نزل بحق ويحد من السر الى الاقرب الاعلى المقام
 نطق فيه سوره المسميه انه لا اله الا الله المهيمن القويم قديم كل
 حجر نزل الله ووجدت من عرف القمص ولكن ان شئت
 لا يشرفه قد ارضه فبذبح البياض في الامكان طول العو
 سرح قلبه لغفر توبه الى الله العزيز الوحد قل يا قوم
 لا اilm انتم تعلم شئون الارض عن ملك السماء عوا
 اهو اكله و توجهور الى مقام شهدت ذلته قرات اليوم طهر
 الاسم الملكوت اشكوا لله بما فرقت بركه رتبه بعبره نظر

في غفاته الله والظافه وقفسر لعطائك الفداء يا ارحم
المقصور ودر حر لغضلك الفداء يمين باهوك باج عرف

القمصين و باج بحسب العلوم

هو الامير الاعظم للابن
يا سليمان لا تم تخويك باخرات ولا هدر ارض ^{غضبت} در
وضالت بخارنت هر چه شونم با صبح بقدر الى الحق طين و
يوم با نايوم الله ذاكر و اشيا بقدر نزل اتم الكتاب با
ولكنه كوشيكه فائز شونم با و قبيله مزين كجه بحسب الله
مالك الاسما قنيد لجه ميت در صبح و نتم لهد ارض از
اخر ارب مختلفه بيه باجد و معاير و هما كل و كن اس كذرا
توجه ميت مانيد و از زنه كور غافر در حين ذكر نذ كور با هم
قائم و لكن نذ از رو محجب مرسند و نرسند مرسند

و اذراك

در دراک نمینمانند جمیع این غفلت و ضلالت و نادانی
 در عالم را فرا گرفت سبب و علت آنکه از علم علی مرتضی
 بجهت دستند چه که در امانت که ترتیب داده اند و در آنکه در زمان
 جهال ارض بصد هزار حمید و سرور و خدایند از آنکه
 در امانت بقرآن اشراقات انوار آفتاب یقین محرومست از آن
 سخن و عباد و بچاره از فیض فیاض صنوع و از نایب هم محروم و
 از علم ارض اگر چه تحقیق مطیع از نفوس غافلند بجز حق
 و از شرف در عالم یافت نمشد مگر آن نفوس که از شبهات
 و حجاب و اودام عباد و مقصد سر بجهت دستند با هم حق
 مغرورند و در ذلت حق با سبب مختلفه نتمیز کنند
 که شرب این آبهاست نمودند لایفسر این هر صده صبر
 لایظلم از نفوس غافلند از علم است هر چه میماند بر طبع لای

عرف المعلوم عجب در اینک مع این اعمال علی مرین ارا^{ضی}
 و اطراف بلا بتمت نزارند و خود را احمر و با دگر و فقه و آشی
 بیشتر از تبا لجم و لذت نیز آتجوه هم در این حجت و بیتند و بر با^ن
 و ولیس یا سلیف هر که مجبور است کفاره آلا نیند
 بر عرفان این فضیله است آن شب که ناله نریده و در رض نظیر آن
 حمد نموده اسرج و کلمه فرشت گزینم احمد که رب العالمین
 بهیوات هده خیر

قرآن از آیات و از طهرنا البینات در سدا من سدا
 البیضا کبره العرفان طوطی ناز و در لغتین امروزه
 در کت صین زهل و نعمت از سید اکرم متبا غمیت
 باطل طوطی از کلام نفوسیکه با بن عظیمه کبر خا نرت نر بوز
 رحمن محمود با هم حق جبه جلاله نوشتیدند در این رحمت

انشاهای خفیه و حکمتها مخفی و حجاب از زبان الهی متسرّی نماید
 هر چه بر زبان محبتش میفرماید آن کلامیست خائز و فریاد
 غیر حق و لا منقود و معدوم است همه نماید همه از قصد الهی
 رب العرش العظیم لا اله الا الله در ساحت اقدس برآورد
 بصدقه و استبداد اینم قصد اعظم را بغایت حفظ نماید و از سار
 و خائنین مستور دارد که لکن نظر اهل علم از کافیه مطلق در

حصن مبین و بنجم مبین

بسم الهی منعم علی الاسماء

یا اسمعیل نیز که کجک بکلمه من بنظر التمجید و به عوکل الی الله الحسین
 الحمید از خلق اهل عرفانه فضا طرز نقل الآیات کفر و
 و کتابه المبین کن قائماً بایستقامت لانه که سطو الاله
 و مناطق بسیار لایمنه ضوضاء الغافین لانه مستغنا

وحضر له من المظلوم سمك انزلنا لك بالتفويض بدعوى الرحمن
 في الامكان تعالى فضله الذي احاط الوجه ورحمته التي
 سبقت من قبل السموات والارضين لا يخفى عن علمه
 فمنه السمع ويرى وهو السمع البصير اذا فرقت بقاها الى
 وسمعت صرير قذرك لك الحمد يا لاهبنا وضحيت بسبب
 وانزلت لي دليلا واظهرت ما كان منكنا في علمك
 فضلا من عندك على اوليائك اسئلك بالصلاة
 التي هي بخرت الارض والسماء وتخلبات النور
 ظهورك من افق الظور بان تجعلنا طاهرا برك وسانك
 وشمسنا بحبك كسر ربنا الفقير قصد باب عنك
 اسئلك ان لا تخيبنا عما عندك انت انت رب
 الراحمين والكرم الاكرمين لا اله الا انت العليم الحكيم

بپوشش همه انجیر

امروز روز کلمه مبارکه است و جشن و جشنیه است
 اسمعیل رسید کلمه با قطع خلیف ظاهر بنام
 تبتیک نام در حینیک در هوا معلق بود در این
 رسید و قال هر کس من فاتحه قال له الکتاب
 با این کلمه عرف انقطاع عالم سلاطین و روح
 لانقطاعه الفدا امر دسترا علی با کاتب بر لعه
 ناطق و در مقام اول و ترس اولی بصورت
 و نفی فیه با در رزدا انصاع من فی الارض و السماء
 من القداه با سنا المنجر و با سنا الکرم از سطوت
 ظالمین و ظلم معتدین من فی زمین باشد عالم از کلمه
 حرکت نموده و جهات از نفی کتب معطر شده بود

از لرزایان برادر سر خود را محروم ننماید از راه خفا
 خود را منع ننماید بوجه بیضه و قلوب بوسه بقبل
 نماید تا بدینکه الله فائز فرماید و از عالم و فانی
 و آنکه آنمظلوم در حین سیکه در بحر احسن از سبج البیاض
 ذکر نموده در نامه حضرت پادشاه در کلام این حکیمه
 ای امیر مقبلاً الی العزیز الوهاب و غیره در کتب غنای
 لوی سبک از غنای البهاره قدر آنکه من لای کسر اللامه
 از او جدت عرف بیاوردم غنای مقبلاً الی
 کعبه الوجوه و قدر آنکه امر بامانک الغیب و الشهود
 است که بنفحات لایمت و اللالی المکنونه فرج بحر
 عطایک از تعبیر منقطعاً غیر جزئیک و ناطقاً بین تک
 و قاطعاً خدمتک است ازت العزیز و است ان النض

لا اله الا انت العزيز الغفار

بسم الصالحين من اللاديين السما

لستم الظالمين علموا بعد الا بكم من قبل الا انظروا لظهور

يقولون لولا اني ونحوهم ما ورد على السما من قبلنا

لا يستهون من نزل الله مالك كان وما تنه قد خلتوا على

الاصنام وهم لا يشعرون قد نزلهم صفو فهم اول

وز فارقهم علمت من نزلوا عن و لا تخم من خلق بقوله كن

فيلتزم سوف تلغى صفو فهم وتبتر عنهم زخارفهم وهذا

ما كان محموا من لربهم اللهم العفو عنهم قد ان

افرجوا فرجهم لعلهم ابطله سوف نوحهم لنوح النحل مستند

بذلك من عنده كتاب لمن انك لا تحزن بها

ليس العباد اشكر الله الذي ذكرك من نقاب المحمود

خدایا سراسر استقامت با اسم مالک البریه تم از شراب منتهی
 الظاهر نه لاطن بربان الغایه فرنگی است
 العزّة والقدرة قوله جل جلاله

یا ایمنی طوبی از بر این سبکه در این لام بر خدایت
 قیام نموده اند نه علی الامر و فریبید الله از نفس ظاهر
 او را سلطان اعمال غمزه متعال نزل کور طوبی بر قبل علی
 الله ذکر کرده و این سبک خلیل لانه کرده است بهما قبول
 عمل فریبید مستقیم که من قبل علی وجهها ان شاء الله
 با نیر نزل علیها ما یقتضی بها البیس و حفظها من شر عدو
 الله علی قوله تبارک و تعالی کاشتر قبری
 یا حشر قبری علی یا ناز قلم اعلی خازن شد الله احقر حجت
 او نام لا با اسم مالک لام شیخ نمود امر و فریبید

اعظم لام ووجه عالم منصوب وینا دبر ما علی الذل اذ ان
 انا المميز العليم طوبى لمن بانته قدرة ومانعته سطوة
 اقبل الى الافق الاعلى ما استطاعة كبر لانه فهم البهاء
 فربوح بسمة الذل العليم بمنين
 يا صادق امروز هر نفس با حق اعلى قهار منق وبعرفان حق
 صبر حلاله فانگشت او صادق بهر هست و لکن
 با نیت قام فانگشت زنده لا اقدر له الى اخر لا احسن له
 بصدق حکم نایه لمر الله از هم صدق محمودین شکر کن
 مقصود عالمین کلام بجه شش ناطق بشر چه که انلا شمس صد
 بر تو کج منق و تر لبصرا ط مستقیم هر ایت فرمود بر جمع
 قرمز در اعصار اعداد و اطفا نور الهی و انما و ما سر
 چه منعم اند و سعی مبدول در شسته اند و المنع الله

اطرد هم امر از عین دیده و اظهار بار الهی بقوله الغریب
 لکن نفوس غافل در آنچه از قید دل برشته نظر نمایند
 مقام این بوم مبارک را در ملک میکنند و با آنچه مقصود
 فائز میگرددند و لکن حجت دنیا و دنیا نشینان را در
 نموده اند تا نیکو شعور از کلا کسرت بر نهند و لا اله الا الله
 طوبی از زرار عباد در هر علم علما و سطوح اعداد ایشان را
 از بسبب انحراف منعم نموده و از کوی تو با محروم خست
 الا امر بنی الهه نفع داری است و حکم باریید و هو الفرد الجود
 الغریب ذکر جناب الحمید
 میرزا زینب قنبر علی علیه بجا دالله و عنایت و ذکر
 استقامت و اشتغال ایشان را بنا بر محبت رحمت
 و همچنین ذکر نفوسیکه بحدایت ایشان و در اینها

ایشان بر راه اعظم و صراط مستقیم و ناسخ عظیم فائز گشته
 اینم در تب و پرشکاه حضور بشرف عرض فائز اذ انطق
 سان العظيمة باطارت به الاحباب و فضیلاً عن الارواح
 و یک لوح اربع آمده سر مخصوص ایشان از رسماً و عنایت
 نازل در اسرار شد این خادم خدمت ایشان بکبر
 و سلام میرساند لیه انحرار ملکوت بیای مقصود و عالمیان
 نصیب اعظم و قسمت اکبر ارض نمودند و در دفتر عالم
 ذکر باقیات صاحبک ثابت گردد استغفره و کفره
 خصمیت کفر از جو محفوظ است و از تغییر بقدر است همچنین
 نفوسیکه بروح جدید فائز گشته اند و از رحمت بیاب
 هر آنی بعرضه با توجه نمودند مخصوص هر یک لوح آفرین
 از نور رسماً و عنایت نازل در اسرار شد بجزیم

بیان الرحمن الخ ملکوت الیه و تقریم الیه قدر الخ
 و کتب لهم بالینس باقیما بعد لانه و يجعله لهم کتباً عند
 انه هو الحافظ الامین این خادم فایر برکت را ذکر
 میں نماید و از بحر کرم میطلبند آنچه را که سبب انزال
 نعمتها یاقیه و مانده با رسالت است حال مقام
 بنیاداً مرتب است از بعد منکوبه شما هم مکتوبند
 الا معنی رفت شو انهم مکتوبه چه که لیه انحرار نور فیوضات
 قیاض حقیر از رفیق اراده اش را فرمود و ایشان را
 بحر احدی رسوله نحو بالیت انخادم کان معهم و خارجاً زوا
 از حق خبر جلالت میطلبند ایشان را باید فرمایند تا حین
 بیان از لایات منزله بیات بشند و از نور انقباضت
 را از لایق الراجعت هره نمایند فضیلت کماله

لحاطة بوجهه نفوس مقبولة في قبره من ذكر بوجهه لانه يومئذ يبين
 ذكره لاسم من ذكره اخرنا نركضتمد به قادر بره صا
 اين عنيت كبر بوجهه لا والله الا انفس المهينة على المن
 هو الناطق في هذا المقام الرفيع

يا محمد قبر على نيكرك المطبوع مما ذكرنا في قبورنا لا اله
 الا هو الفرد الواحد العلم بحجبه قد نزلنا الآيات وظهرنا
 البينات والناس الزهيم من الغافلين قد حرت الآيات
 واثمرت الاشجار وظهرت الاسرار والقوم كثر بها
 من الراقدين هذا يوم لا يعادون ان منه لقرون
 الاولى يشهد بذلك ملك الاسماء وموات همد
 العلم كن يستقما على الامور قائما على خدته مولى كبر
 سوف تقض الدنيا وما فيها ويرى المخلصون ما قدر لهم في الهمة

رب العالمين لا تخزن مني شيئا مني
 يا قيوم سلامي الحسن وشفاعتي العلي
 الحمد يا منصور العالمين نسئدك تعالى بان تقدر كنت
 الاخيرة والاولى وكتب لك ما رفعك بهذا الاسم
 بين العباد وانه هو القوم الغالب القدير لا اوصيك
 بالحكمة فلهذا الامر الله ربك زلت لقدام العارفين ليها
 عليك وعلى الذين فازوا بعرفان اليوم ولا منوا بالبري
 الى بسطنه هو الظاهر من انقصة الاله مبين
 كتاب تلك باحث من لدن من عنده علم السموات
 والارض والاعلم وفيه خبر الصفة التي في كتاب الله
 من قديم من بعد ذلك لا يخفى بالله قد نصب الصراط وضع
 الميزان والاصراط المستقيم طوبى لعماد اسع

قام ولصامت اذا عرف نطقه ولم يتوقف سرع الى
 الافق الاعلى ولا الافق المنسبر قديماً الا ان الارض تقوا
 الرحمن ولا تتسبحوا كما شيطان مرير فخرظهر المكنون في
 ما كان مستوراً فكتب الله العزيز الحميد وعوا الظنون
 بالله وترتدت سماء العرفان بغير الايمان شهيد
 بركم فز نطق فركب الاشياء لانه لا اله الا انا افرو
 الواحد المقدر القدير سمعنا ذلك ذكرناك فضلاً
 من لانه ان اعرف ولكن من الشاكرين لآل الرحمن
 اشارات للذين كفروا بالله اذا لم يهلكوا بسين
 وسلطان عظيم ولامر محكم مستن كذلك مهطل لمطاع
 الفضل من سبحان العدل طوبى لمن رام وودى اللعان

باسم گوینده دلا

حمد مقرر از دل و شک و عقید و منزه از عرفان من
 لایمکان است امتیاز و سر حضرت مقصود بر لایم
 و نیز آنکه کلمت و بیان مراد آن آفته همدامکان از
 فروع اعراض همه عالم از وضع و تشریف و
 اعراض امم از علی و عرفان اول از اسما مشرک منعم
 اقدار فکر و نفوذ شیش و حجاب خصال و سجا
 جلال از تنجیر باز نمانت عظمی از نه هو الله و در کثیر
 قرآن مولی الوری طوبی از کلام نفوس سیده نذر شری
 اصفا نمونند و عقوبت مقرر طاهره در خلاصت
 دیگر کزینر حلت العکمه و جبر اقدار و عظمت الای
 و غیرت ماضی و جبر تصرفها یا میرانج امد و نیز از نه نمانت

التمهیز العلیم ناطق منیر از حق تعالی
 از بلاغ نفوس سیکه نور ادم نور نرو و بنا بر سوره مشتعل
 کتب مقصود عالم را در ذکر آن از قبیل و بعد از آن
 عظمت جابر شروت عالم و از کار ارم هم تعبیر
 سلجج و لکن آیات الهی و ما قدر من عنده با قمر و دائم
 ظلم ظالمین و ضوضاء معتدین و محلولات تعمیرات
 قرصه و اعصار او را تفسیر رسد و مجموعی از دو عالم
 قلم اعلیٰ مجموع نیست اثبات اندر اثبات از آن
 از بی بی طلیح در بر حسن بر تاسدات میفراید و بحدیث علماء
 بی سینه و منادیا لکره لانه علی کاشف در تیر یا اتمه ان ظ
 الی الوجیه ابن مریم میفراید بمن عطا فرمود در تیر لکره علماء
 بعرفان شرفانز نشسته چه مقدار از علماء کسب ادا

و اوقایه محمود مند و اسرار است هر از در قمر اقبال و قبول نجات

و چه مقدار از رخسار که در طاهرین خلق از ضعفها و جهال

محبوب بر اعلی مقام عزت و رفعت و علم و دانش

مستقر گزیند بمحوالله مانت آید شبت و عند ام کتاب

طوبی لک و نهنگ مالک از زمین محمود است امید

و عطا نمود این فضل است عظیم اعرف مقامه کبریا

من و این که در باره الله اکبر

جناب میرزا محمد علی میرزا علی محمد و الله مرفوع در

این کلمات عالیات از آفاق بیابان منزلت

نازل قوله تبارک و تعالی

هو الله یا محمد قد علی من علی الله ناطق منیر

الهی کلمه مبارکه لا اله الا انا العلیه اکلمیم و ما من منیر

الله

کفر و سنجید در اوقات فراغت هر چه بر خلق تمام
 يعرف المخبون به با نوار و جو همهم و الحزمون به ساهم سبحان
 آثار قامت و لشرطت عت کثر ز اعاطه منحو
 و کسب اعمال سدیست محکم عباد در از تعرب منع کعبه در
 بهما تعب بد بخود و لکدرشته لیه احره آنجناب فایزنده
 با نچه سب فلاح و نجات سبطت امر منع
 نموده و ضعیف شده علی محروم نیاحت بقلب منزه
 نموده و بعرفان آفتاب حقیقت فایز شده در زکات
 از قلم اعلیٰ نزل اشکر رب المتفق المرحوم
 از حق جبر جلاله میطلبم اولیا مخرج را تا بر قدر ما هر چه حفظ
 آنچه عطا فرموده چه اگر علی قدر عین نکره بکلیات نکر
 فضر و عطا که مخصوص اولیا معتبر شده ظاهر شود

مگر در بیدار و خواب لب لبک ناطق گویند در هر
امر را دستور و در نفسش سخن بهما مشهور

هو الناطق فی خبر بیت لسان

کتاب نطق با حق لغوی معنی و بحدی در انفس الابرار طایفه
المهمین القیوم طبع لمن وجد عرف بیان رتبه الاعز و بنده
بناطق به لب زب العظیمه فی مقامه المرفوع انک لانت لدا
سمعت التذات من الاقوال الاعلی قدریک الحمد لیک
الاسماء و فاطرات السماء بانوارت قلبی نور معرفت و زلت
لی لایک و استغنی عنک اسئلت بقوتک الی
ما رضعته اخبی و الصوف و باسمک الی سخرت بعبادک
الغیب و الشهود بان تجلب فی حق الاحلال متمم کما بارادک
و متمم کما جملک و عاقلان بما انزلت فی کتابک لک الحمد

یا

يا محمد وسيد وسندبر ما ذكر شجرة بعد مروه ونبته
 بطراز غفانك ذلته نزل على الاقبال اليك سلك
 بان توفقن بجوك وكرمتك على الاستقامة على امرك
 والقيام على خدمتك انك انت المقدر على انك
 لا اله الا انت الامر احكم صدر اللهم باسمك يا محمد
 واصفياك الذين باقتضوا عهدك وميثاقك وما منعهم
 فوضوا خلقك وشبهات عبادك للذين لو نعمتكم
 واعرضوا عن جلالك وكفروا بطهورك ولايتك
 يا الله الاسماء بان تنزل على من ساء عطايتك
 يا محمد نزل اليك انت المقدر القدير وبالاجابة خير

هو المشفق الكريم

يا محمد عليك بها للوجه در ظاهر له المظلوم خضر

ولكن في عالمك مقه سر زجرات وسجرات بجهت
 لا زال بتلكو بعنيت حق جبر جلاله فانز خبير
 از قلم اعلی اذن صادر لاریب فیه از قلم اذن
 علمم خبر ورقه سبقت گرفت اقبلت وفازت
 لا احقنا بالرفق الاعلی و نکریم بما یقر به ذکره بر و ارم الی
 و اسماء و صفات و نقریم فی سبکها و رو علیکم فی
 سبید الله فاعلم الاعلی اذکر الورقة التي صدرت
 بعد ما صدرت وفازت بعد ما طارت و تشرفت
 بعد ما حضرت و رات بعد ما تقربت بذكره استقر منه
 الافاق ما ورت عليك بحمد الله و رحمته التي سبقت
 من فضله الارض و السماء استشهد انك اقبلت الی الافق
 الاعلی شوقاً للقاء الله و لك الالاسماء و انخذ من الرحمن

المحموم باسم القوم على شئهم بمنعتك سبحان العلي
 ولا شبهات الفهماء لا تتخذ انك سمعت التذاد
 واجبت وقصدت المقصد الاضمر والذروة العليا
 كان الرجال فيهم مبین طولك لك بنافست
 بروك فر الفراق وقد الله فر فراك حكم الوصل
 واللقاء لان هذا الافضل ظهر واشرق من افق برامة
 ربك الفضل الكرم لعمر الله كفتك ما نزل بك من
 ملكوت مشية ربك الغفور الرحيم كلك اظننا
 الاعظم نعال المواهب والالطاف والتمس لنور
 الفضل والعطاء انه هو الذي لا حاد كرمه المحنات
 الكائنات يرفع من ريشاء فضلا من كونه وهو الامر
 المقدر العزيز العظيم

بوالحسن باقی

نیوی

چند مرتبه ذکر قمر اعلی و کرامت جانشینان الهی در هر روز
 تسبیح شکر شکر الکریم قدر و عبدی ضری ما تو که هرگز نبوی
 و عرفان در ذکر الله رب العالمین سید این
 سائیت در بنکر حق باطن گشته و ملک البصائر
 در باقی اعلا و جبرئیل محمد شریف کبریا
 در آن داد الله بغایت حق بخاطر این مقام مومنان و نور
 که در ارض را کبریا برسان و بنکر حق جبار جلالت
 که کبریا بر حقین است و اسم پاک است با خاکی گشته
 نماید در تبلیغ امر طهر بگردد و بیان آن تا مرگم
 بخاطر امر اسلام و مقام عالم آنه لاهوتان صحیح است
 و علیهم السلام و علیهم السلام العسیر العسیر
 علیهم السلام

خوات مع المحدثات به الخیر

یا ایها الظاهر الی الوجه علیک بها والله مالک العرش
 یوم یوم البه و نزلت من زهر هبتر مرتفع و نور لمر شکر زهر
 افقر طمع طین لبصیر شمد و زهر و سبغ سمع و هری
 سبحان الله عالم لا حیرت لافه نوحه چه که شاهر نوحه
 اهد آن زر نور نیر اقیان که نشسته و بحال دوام
 فشک نوحه زهر یا محمدی علیک بها فی نامه است
 جناب جلوه علیه بها الله و رحمة ب رحمت لافه تس
 فرستاد و با صفا و حضور فائز نشسته لا وجد نامتجا عرف
 خبر و استقامتک علی لمر بر نشسته الله لک ان
 یفتح علی و حکم بفتح اسمه الا عظم باب الکریم انه
 مولی الامم لا اله الا هو المنهم العتیموم لمرید لکنه انجنا

باسم حق جبار جلالة الحق باشند و بزرگتر من غیر ^{بعضی}
 عراض از انتظار رسید و چند نهد قند حجاب از ^{مستجاب}
 ریانی نالک والی صبر است چه که کفر است ^{سماح}
 و اصلاح سلفی نه مگر موقوفه و خلق در بدایه حرارت هر کرد
 نفس معوضه که در جزیره کنگر جمع می علم کس که نوحه ^{حرف}
 بر بصیرت زبیر اندر و کنگر بر کور از فردو لک در عبد الله
 و یا مشرود و ملاقات نمود بگو که بخرد همین علم و میرزا
 قرار ده لیکن لک الحق در عینه چهار نشانیان ^{مستجاب}
 و غیر خیر است حاصله نیز در تحلیله ^{مستجاب}
 بجا که لایمیکه نمی طلوم از سیاحت ^{جمعیت}
 نمودت بهره شده از غافل جمع ^{مستجاب}
 و دیگر لک یا غیر منصفه ^{مستجاب}

خدعه و مکر ظاهر یا بحیر و عجا و لاکن من انی سیرین باری
 حال هم مجبور و زوده و نیندید و ناسیر بیچاره هم نظر بوقوت
 با سیر لام حیات عمر نینداید کز او لی زلا با خبر بود
 میکنند ^{تسبیح} جوهر او نام لازال ره مور از بر خسته
 نموده و مسامیر الی الزم بر جع الار دلج الی امقرها و ما قر لها
 آنچه گفته شد در لوجه الله بعد از است چه که ناسیر بیچاره
 از اصدار میخیزند و بدرام کسیر و امتثال آنست مستی شانه
 لذا وجدت نفحات ربی ثم عن مقام مقصد الی العتبه
 رب ما کان و ما کنتم و قد ظهر لکم رشحه و ظهورک برور
 دستوارک علی عرش البیت فی قطب الامکان
 اسکب نفحات و حکم و ما تصوع من لایک فی
 لایک و ما یروج بحر عطاک و یحلیات شمس فضلک

انهم توتروا عبدك على الرجوع اليك والامانة لهم من فوق
 وجهك انت انت التواب المقدر الغفور الرحيم لشي
 تملك مقصدك اليك متممها بحمد فضلك استك
 زرفع عن عبدك باسمك انت المقدر على ما
 وفي قبضتك زمام خلقك لا اله الا انت الفرد الواح
 العزيز الوهاب ونزل كرادونا في هناك نسد الشا
 كيتب لهم قلم الال على خيرة عالم من عوالمه ويسقيهم
 كوتر الاستقامة الذي من شربه لا يمنعهم من العلم عن
 التقرب الى الاسم الاعظم ولا تخوفه سطوة المعتدن
 ولا شوكه الذين كفروا بالله مالك الوجوه ومزج الغيب والشهود
 البصيا من له ما عليك وعليهم وعلى الذين تجوزهم بسيد الله
 رب العالمين وما لك يوم الدين ونظم القول بذكر اخيد

وهذا

وارتك ونسب الله تعالى انتم تحفظها بحجوده وضمه وضمير
 من غلق الثاقبين وستر الظالمين لانه هو المقدر على ما يشاء
 بقوله العزيز هو المشرق من افق الملكوت المحكم
 كتاب انزله الرحمن لمن في الامكان وبه دعا كعثر الى
 الاق الا على والذروة العليا المقام الذي شاد سدره
 المنتهى الملك لمن تربط طاهرين يا محمد من
 هديناك تسبيد وعرفناك له لنير والفتنك همم لم يحيا
 نطقت للاشهاد الملك له العلم الخبير لئلا ان
 تحرك شؤنات الدنيا وما لربك من الظالمين في امور الناس
 ثم على خدمته الامر باسم ربك الغالب القدير لاذكرنا
 انك من قبل ومن بعد ان توجه الى الوجه ونفس روحه في
 سبيل الله رب العالمين نسبحه لانه صعد الى الرحمن

الاعلى ووجرت منه كنان العرش الاعلى عرف محبة
 الامير تعالى هذا المقام لعنبر الكرم انتم سراج
 ايتمتعوا في كل عالم من عوالم ربه مارة تلاء على سعيد الرضوان
 وروثقه واخر على صورة ملك من الملائكة المقربين طوي
 لمن فاز بكلمة الله قد صعوده وبعده لانه من الفانرج كما
 الملك العزيز الحميد طوي لا خيك سليمان لا اخصيه
 بما يرتفع به ثانه من العباد وشمس الله بان تقربه اليه
 لانه لهو المقتدر القدير اذ كبر على انك لتقبلت وفاز
 وذكر اسمها بمقادير عشر الله العظيم ونزلت حركت لتفرقت
 بانوار محبت لربها واقبلت الى الافق الاعلى اذ ان غرضه
 كل عالم جديد كبر في محك بغيره وحمته لا ذكرا
 بالاياد له شمس وشهد برك لسان الله الصادق الا

اللهم اعلم انك من انعم غزير حميد قد ذكرك الامين بقا والوجه
 مرة بعد مرة ولرا دلكم خسر الآخرة والاولى عن غيبه
 المشفق بسم الله الرحمن الرحيم في الملكوت الكريم
 م ه لانك انك في شطر الامم من الطور لانه لا اله الا هو
 المهيمن بقستوم طويل المنبج الاوكام وخسب الغنن لمرأ
 من لبر الله رب العالمين عالم بنا را وهام مشفق داز
 انوار فخر ظهوره في محجوب در ليا اولام صبر بر طم
 مرتفع ونرا سر سوده ظاهر ونور لمر لراق اعلى مشرق
 مع ذلك خلق في الصاف شعور نيامه لبر الله الحمد
 انجاب بخدمت لمر فائز وبنر كوشش ناطق وبقصير لوجه
 وهستند غفلت باس بقا سر سوده كه از صبر حور
 متنبه نشند و مر از فراتر بر نبر استند انجاب

ووجه کتابت این کتاب است که بشنود لکن آنرا نفع صوفیاء
 چه مردی الهی باشد مشرق من افق سما نفع علیک علی
 الذین منعتهم سجات اجمال عن التوجه الی الغرض المقال
 لا غیر فرغ هذا المقام علی انک من معک ان ربک لهو
 الفضل بسم الله المبین علی من فی الارض و السماء القديم
 یا ربنا انظر الی الافق الاعلی و الممتد بحسب عطاء مولی الکر
 اسمع النداء من غیر عطاء الله لا اله الا هو الفیض الی
 المقصد العلم حکیم یا محمد و حضرت کتابک لیس لمظلوم
 بعد مرة و سفینه زد کتابک لاجلک یا قریب الی العرش
 الذی یاج لنام و وجه العالم لتشکر رب الغرض محمد قد
 من کتابک عرف التوجه والاستقامة والاقبال الی
 تعالی الی وجهک متوجهاً بالذکر فی کتابه المبین قد ورد علی

فر هذه الأيام ما دلت به الكفاة المبرهن قد يا خزانة
 ضعوا ما لا يغفر الايامه وخذوا ما لم تم به لانه هو الشا صبح الايام
 طوبى لعبد تمسك بالامانة والديانة وما يرتفع به امر الدرب
 العالمين قد ظهر في الدنيا الكبرية ما ذرفت به دموع
 العارفين قد نقص عهد من اجدهم من نزلت فاح قمر وحي
 يشهد نزلت قد منصف بصير نسد الله بك وتعالى
 انتم يؤثرون ومن افضله على الرجوع ليس لانه هو التواضع لغضبه
 الرحيم كبر قبح على وجهه لولياي الذين شربوا حزين
 حزين كاس عطاء وذكروهم بالكلية ملكوت براني
 الغرير البديع قد ما الا الارض قد استوى صعد الغضد
 على عرش اسمه الكريم لا اكم انتم علم ضوضاء علمي لانه ينزلوا
 حجة الله وبركاته الحسنة لعظمها نور افئدة الذين

بجدة النور المشرق من افق سماه لوح ربك الصا^ض

المقتر الصدير لا نوصيك والتهن امنوا بالحكمة للتا^{تفع}

ضوضاء العاقلين انما انزلهما بالبرية بفتح الله ع^{وجه}

البلاب الخيرات لانه مغين المخلصين مقتصر^{مقتصر} المقربين لها

المشرق من افق سماه غدير عليك وعلى من بعك

وعلى من سب^{سب} الميسين العليم ثابت مستقيم

انما فرج ما كنت نزلوا المر العرش وسطورا من^{قلم}

وقام على خدته لمر من سماه ربك هو العلم الخبير

لا ارسل اليك نجات^{نجات} المصير و انزلنا لك خضع له

كذلك رفيع كرفيع الاحل^{احل} نطرا في افتر وقام على خد^{مضى}

وتمت بها هم الغرير البديع قد غابت انجم الظنم والاد^{اد}

ما اثرت^{اثرت} شم^{شم} الصين من افق اسلة ربك الغرير العظم

١٢

لم من عالم غفصت المعلوم وكم من عارف المر القويم
 وكم من غافد انب من التمداد وراقب الى الاق الاغلى
 ان لفضله نفعه بسلطانه ما اسلو ويحكم لانه لهو المقدر
 القدير كثر من قبيل على اجبال الذين قبلوا الى اسطر ونظمو
 بشائ في هوان طق الظاهر لمخبر العلم الحكيم الجليل
 المحمديه التي سخر العالم بسلطانه وارجت ذب الامم بآياته العجيبة
 وعرف كل شئ بعظمته وراقدره وانشه من ذم من تغرته
 وعظمته وعطائه الذكرو الشناء والتكبير والجهت على امارته
 الذين داروا البلاد لاغلا وكلمته وقتت رآره واطمنا را بجزا
 اليه ويعلمهم صراطه المستقيم ونباه العظيم يا محمد علي بن
 وغيا تير لا ذكرا من قهبر بآيات الله المقدر العلم الحكيم
 لا اسمعنا نرايك اجفناك وراينا رجا لك اقبلنا

من نخطب عن العظمين طويح لك بما كثر من صنم الاوامم بعصمه
 الحكمة واليسا واقبلت الى النور واسطع من هذا الافق
 المبين نسد الله بلك وتعال انه يحبك كما لو كثر
 الهمان فره هذا اليوم الغرير البديع ويحبك باياته
 ويصرك بسطانه وتقرت اليه بفضله لعنير العظمير يا
 الناظر الى الوجه قد ذكرك الامين عليه بحمد الله رب العالمين
 مرة بعد مرة الله يحبك لوجه الله لعنير احمد بن
 پارس نزل من مظلوم حمقير لا يشنو در فرقه اعصار خورشيد
 بغير شيعه نزل كرد و اوله و شين و كزله بعين شعور نيكه
 از لوحه حمقير غنم و محبوب سبحان الله باسمه انما ان
 و خالق ان محروم شد از ثلث اعمال ان در يوم
 محبوب عالمين كلاب و مقامان نوافضح و معلوم

وابعده واهم و احسرا حلالی علی علمت اهره گشتند چه که
 بمشابه ذناب قصه مجنون لبر مقصود سر بر منحنی در اول
 بعون رب منحنی و در آخر بسنگ دم اهره شرفیور دادند
 و شهید شرفیور قدر ^{ساخت} و مالک و مالک و سلطان ^{ساخت}
 اسلک بسرا جک الذر را طمه الارباح و باسکال الذی
 جعلته ممفقا علی باب الرحمة و الفلاح لرحمته و اولیایک
 من الذین انفقوا الودع و محضهم و لم یواظبوا علی سبیلک
 لحررت لیرماع علی استقامته لانی لیس طوه المعتدین و
 لا تمنعها ظلم الظالمین انک انت الله رب العالمین
 و مالک یوم الدین اولیای آن ررض ملاز قد منظر
 بگریبان از حق میطلعت فلما سید فیما بر استیجاب
 لاسما فلما لغز انند و از ضرا و استقیم و بن عظیم منجرفند

از قید خراب عطار علیه کتب و الله العزیز المتعالی
 بن حمت از دست فرستاد و جلال بن لک و ارسا کشید
 انت و الله فایز شوند با آنچه سبب اعلاء کلمه الله است
 در جمیع جهل با هر حکمت تشک نماید لکن بر ترفع ضو
 المفقرین و انی نین الا فرب الله المقدر العظیم الحکیم لیسفا
 المشرق من افق سما غماتر علی الذین بانقضوا عهدی
 و میشتای و علیک و علی اولیای هذک و علی من فرض ضو
 الذین شرکوا رحمتی بمن کافر عطا و قالوا لک
 الحمر یا محبوب العارفين و مقصود از فصد المقبرین و المخلصین

هو المشرق من افق سما لبرهان

یا محمد عندک یحیی در این ربيع رحمت و یوم نورانی با
 اولیای الهی محبت و رافت و رحمت و حکمت زین

هر امری که در کارگاه ما نماند و باقی اعلی و عظمی کنستند قبول
 در عقلت از رفیع کلمه مبارکه است ایجا دو اتفاق اولیا
 بعضی به آنجا بلبین ظاهر و باطن با آنچه ذکر شد گفتند
 و با اتفاق در عقلت کبر است از بر امر اصلاح عالم و مفسد
 امری است چونند **تسبیحک اللهم یا ارحم الراحمین**
 و فردا نیتک و بان عندک علم کثیر از کتاب ما اطلع علیه
 الا انک امر ربنا **سبح** سبحانک و سبحانک
 و شکر فضلتک ان تو تیز علی خدمه امرک و علی همه تضرع
 به عرف رضایتک و مکنز باقی بقیاد ملکوت بر زبانه الهی
 اقبلت بکف الیک **سبح** ان تو تیز علی ما **سبح** لا اله الا انت
 انک انت المقدر العزیز الفضال **سبح** در خدمت
 از جانب منطوقم ذکر نما **سبح** ان تو تیز همه و تو تیز علی ما

يقربهم اليه لانه هوائ مع المحبب البها و عليه من
 لدر الله بهو للكلب على الشبب المقصد القدر
 السبب من لظهر ما اراد و غرض العبد سبب الواسع المستقيم
 و هو العباد الى سرق بعلم و انزل لهم فاجبه تغز العرفان
 فوالامكان لانه هو المنزل القديم مكم الطوبى ساد و ربيع
 التشر الى ما اراد و لا اله الا الله علم على ما ربه يا محمد شرح باسم
 ربك ثم لذكره بربوات المخلصين طوبى لله من خضعوا الا
 ربهم و هنيئا لك يا من تربت كونت حبر الغرير البديع لانا
 ذكرناك قبيل في هذا اللوح المنير كن مستقيماً على الامر
 و ناطقاً بهذا الاسم العظيم طوبى لك و لا يبك الزنيد
 المقصود و صعد الى الله رب العالمين لانا حاضر صوته
 و ذوات مع المحبب لانا لانه حركت شؤنا من الخلق

ذو

تو که فیض الامور علی الحق مالت هذا اليوم لمنيع
 لانوا ترك غير خدمه الامر ذوقك على ما صدره من الام
 العليم خبير البعب وعيك و عا مقبب مستقيم
 بيا م سلطان اسما

امر محمد نرايت باصفا من ظلم لوقت فانزلني
 ويرى ولانه هو السميع البصير انشاء الله لعنايات
 مخصوصه الهيه بركش من شمس و باخچه در كتاب
 عام طبر لايك لانشهد له توجه الى مشرق الوحي و
 مطلع الحجة واسرمان وصعد من سبيل الى ربه الرحمن عز
 لا يعادل هذه الشهادة كنوز الارض وانحف معه كل علم
 من عوالم ربه المتعالي العليم الحكيم اجره فيض ضايع نشد
 ونخله بنشد الكونى سر ليه برارد لرترازم در لبراع الهيه خا

ان ربك لهو العليم الخبير بعنايت الله سرور ربنا ربنا ربنا
 لراد احب رقبته واخصور لربنا ربنا ربنا لهو المعطي الكريم

بسم ربنا الافر اسر الا عظم العلى الابر

يشهد الخادم لانه لا اله الا هو . لم يكلمك كاذب ولم يمتد ياقه كان
 بعد اعترافه بانه كان مقهوراً عما يكتمه وما قد كان ومنه ما عين

للاستعداد والامثال والاشباه وهو الله العزير المتعال

قد ارسل الرسل وتلك الاليت وظهر ما ارسله فضلاً من عنده

وهو العزيز الفضل وبعد قد يقبل ما يكره ولا يجد من عجزه

حسبك محبوبنا ومحبوبكم ومعصودنا ومعصودكم فلما اخذت فتحت

وقرئت وعرفت ووجدت تصدق المقصد الا ^{قصر} ^{الزيرة}

العلي الى ان حضرت وعرضت اذا توجهنا الى الوجه ونظرنا

فاح يعرف اليه من الامكان قال وقوله الاصل ^{فصد}

الحمد

المهنه على بسمة العزيز العليم للاسماء
 يا ميم قبرا لرسما سمع نراء المظلوم رنه نيزكر كحا ذكر ك
 مقبر بعد ما راطه الغافلون من حج التجمعات منهم من عرض
 ومنهم من اكره ومنهم من جادل ومنهم من قام حجرة وافر على الله ربه
 العالمين وبعيد اولها فظناح برسكان جنته الخلد
 اصحى بسمة المقام الرفيع انه لك تولت لهم نفسهم
 انهم من الاخسير ربه الله العليم حكيم لا ذكره ك بما
 لا يعادله ذكر من الارض وندكر ك من جزا الحسين فضلا من عند
 ولانا الفضال الغفور الكريم انك لا تحزن من شدة لعمرك
 انهم الظالمين من غير النفس والهوى الا انهم من الهامين
 هم يقدر احدان منيع ما اراده الله لا اول من الهامين على
 من غير استوارت والارضين مشتم كتمه الصبر يا بوجون

بالانفعهم الا انهم من ضلال اميين ^{لكنهم من قس على اولي}
 قد رزقه الله بغير عنده واستقبله ملائكة الغدا من وقال
 يا عليست نعال ينظر كصياح الجحيم ^{فلمّا ورد استغادا}
 من شتره وعلته بالله العنبر احمد ^{واخذ الاخر بقدره}
 من جنة ودر بعد ما نسر خمر ^{لانه خمر الظالمين}
 من عنده وهو القوم الغالب القدير ^{يا محمد مر عامر العجرات}
 اعمال الا اطمحه هر زرت في اظهر و بطر من هزار حن
 بطلب يد جمع لا بعنايت خود موفق ^{دارد و بصرا اذ استقيم}
 هدایت فرمايه غفلت پسر تقصير ^{رسیده که از علت}
 هست خود و عرفان آن مجرب ^{میشود في الظلمات لا يشعرا}
 تقود هم رهبر محض كيف تشاء ^{و هم لا يعرفون كمال خبره}
 بر اطفال نور كبر كبر ^{لكن الله يعجزهم لئلا يغيبوا}

و المهيمن القويوم ووسنان كنه لرضيلا زيقبر حتى لم يبر
 لث ر الله كنه كمال استقامت باق امر ناظر باشند
 و بگفت ميتشك كه لك وصينا فرموده و نه بر آين
 طوبى لم عهد بال امر به و ويدر للفاظين البها المشرك
 لفق غنا تر علك و على الذين ما تخوفتم ظلم الظالمين
 و سطوة الامر بين

لته احمد در اين صبح بخشت نه كه بخت و علم ماه مبارك ميضا
 بزكر حق صبر جلالة فانرشد دير بنه نعمه لا تقاسن بنعم
 الله نيا طلبا للوجه ليعبد فان لزل رسال جنواب دستخط
 انجذاب بر حسب ظاهر اجمال نموده و لكن حجت هر دو لا
 و همچنين قايب انجذاب كه اين تاخير و تعويل محض محبت
 و ملاحظه حكمت و عدم فرصت بوده و بهر حال

مبالغه و ستحظار است که هر مانده و این بعد مجمل زیاده
 در جلاب عرض نماید و لکن در حین در جواب است منع
 از سر اعراض عرض میشود و در آن حین بزرگتر نمیشوند
 در این صورت که در در اسال آنرا خیر بود با سزای
 چه که صدمه مقصود دانند در استحت از سزای بزرگتر اند چنانچه
 نقطه اولی بر روح با سوره فراره میفرمایند جمیع از زلزله است
 که مبارک از العرش بزرگتر آید و استجاب الهی که بزرگتر
 با این مقام اعلیٰ فائز شده اند باید در طلب در جلاب
 اسما کثیفی است که مسئله بنمایند بانی بر وجه اولی است
 منقوح سزای که بر اثرات اعمال و مکافات آن
 که چه بقدر استم ابره هم است مطلع که آگاه شوند لعم
 محمود بناد محمود بگویم محبوب من فرشتوات و الارض که

هر نفسی است که فائز است شکر است و سطوت و نزول و قدرت
 و اقتدار را در عالم را بینه چشم نمک عینه است به
 می نماید خرد و باس عالم را لا حاطه نموده است
 در هر کس هنوز از خرد بیکه غیر الله قصد نبرد است
 و نبردند و مقصود است نه عمار عالم و اصلاح لامع و در پیش
 نمودن رسیدن تا چهره بانان بقول او علی کار
 دست بر نداشتند از در جمیع احیان است در هر کس
 و در کس هم نظر با دانات متعدد به عین دست از ظلم
 کشیده سر سینه که در از پیش که در لیا اولام علم علی
 حجت خود را بصیر در اصطبار از منزه همه و از انوار
 در افعال و اخلاق و اقوال ما لا اله غیر منزه است
 منعا عظما فی الزبر و الالواح مع ذلک بر اولیا و اصفا

وارد آمده آنچه که البتد در این فرسوسه ز ما سخن برسانند
 سوف برضه العافیه نمرات اعمالکم حار و اثار عملوا
 فرقیب لکن ای مقام فر اجمله منقصه شو خسته لکن کار
 له اطه نماید و بسم هلاکت است از حتم ذکر نیز از مقام
 بنظر حضرت المقصود در لاله لاله الاله الاله الاله الاله الاله الاله
 دینکه در باره جناب امین صاحب میرزا ابوالحسن علیه السلام
 و عنایت مرقوم داشتند جناب ایشان در حمت
 لکن سر لکن و بار لکن الاله فائز و لکن الاله الاله
 با حلال پیکر آریان حضرات افغان علیهم السلام
 برضه شریف برده اند و بعضی مکاتیب آنجناب
 بایشان رسیده و باین بنده داده اند و تقصیر بر یک
 در حمت لکن سر عرض شد از جمله مکاتیب و به

ذکرش در مکتوب این بعد و ایشان هر چه بخواهد آنچه ایشان
 نوشته از صحیح است و بطور اضمحلال منتهی حواله نمودن به بحجاب
 حاج علی علیه السلام برسد و با ما با این است در تفسیر زینکده در
 محبوب روحانی بحجاب در قاضی علیه السلام الله الا بحکم مرقوم
 داشتند بعد از درود و دیگر در ساحت اقدس ایشان
 کلمه که مشعر بر حفظ ایشان بخواهد و با قاضی حضرت زینکده
 حاج علی علیه السلام بجهت آنجا که ایشان بر سر نشد
 و از ارض شمس و با مقصود ایشان از نوشته بخونند
 همچنین مکتوب ایشان را که در مکتوب بیاز و در کتاب نوشته
 بخونند و این بعد از سال داشتند بعد از عرض در ساحت
 اقدس ایشان فرمودند علی العجالة سبب فرج جمال مرقوم
 واقع شد چه که تفصیلات خودشان را با مقصود مرقوم

داشته بودند که در حفظ و حمایت حق قبل از آنکه
 این فاجر خادم از حق تعالی نه سر از این کلاه برافرازد
 در جمیع احوال و فائز نماید آنچه سزاوار در عنایت است
 ذکر تحفه الاسلام فرموده چون در او از آنکه نه بر کافر نفسی در
 اعمال جنبشیده فرج کرده کاذب مشرک صبا و نقل نماید طلب
 رحمت از کبر تحفه الاسلام کند اقد و در راه معبود
 بسبب عهد ناپسندیده بهجت و کفر با حق قبل از آنکه
 و انبیاء و اصفیاء و اولیاء شریک در بعثت ظاهره فرودخت
 لعن محبوبان و خیر و رجحان المقامه در بچین از عمر اول
 در آنکه نزد او در ریاست تمام نه و کفر با حق در هر حق تبروی
 ظاهره شیطان با عوذ با کفر حقیق بار عباد و پیاره
 در لایزال این نفس ظالمه غافله محیده مستلا امید میدهد که

حق جل جلاله شایسته بجا برده و از زمان حال این حج حفظ فرمایند
 و بمطلع نور حق ایستاده برایت نماید در این ظهور امین
 از سر بر قدرت الهی مفیدین و طالبین سلام است
 نمانده مع ذلک مستثبانه نشده و نیستند و غنچه
 بر فراش غفلت ناله و خنیت نم برقع و بمنزل خود
 و بجزایر اعمال مغرب سبحان الله نفسیکه
 متب بنا له سانه ملاحظه نمایند در صحت بجه غرور کبر
 حاضر لایستغور در این نفوس خلیقه شده لاقوه ذکر تیره
 از اینها اقدار شده در هر حال باین حق جل جلاله است
 و طلب حفظ نموده لانه لهما العفور الکریم و هو السميع العبد
 و اینکه در باره محبوب معظم حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام
 نوشته بودید ذکر شان در صحت است امین زهر شده

و کمال غنایت ظاهر و در این لایم بایعده هم چنین فرمود
 فرموده اند انشاء الله جواب خدمتشان در رساله منجیه
 لیسکه در باره جناب لادب عارف مغیر و دست کلم
 جناب میرزا عجب ار علیه غنایه الله و رحمته فرمود داشته
 بعد از بعد از صوم و روزه و قرائت آنرا لایفای باقی انداخته
 منجیه در تحت اسم لادب عارف مغیر معروض داشتند
 نطق به بیان العظیمه فی الزوده العلیا قوله جابر جلاله

بایعده حاضر

جواب این که نویسنده از وقت مطلقاً کسب بر سر هم بجز
 عرف حشر و یقوم علیها غیر اندک الشیء العظیم کما یجب
 انشاء الله عالم سلا بطراز این اسم مزیّن عالی جاهل
 جدیده بدعیس مخلص شوند این بیع روحانی را لطیف و منجیه

در

و نیز چه که در مطار رحمت در کرمین نازل مقصود از آنکه
 حجاب ضلال و سباحت جلال خرق شو و آفتاب
 عدل از افق سما و انصاف اشراق فرمایند که کمال
 روح در یگانگی و سکون و اطمینان خود را در عین تیرگی
 مشاهده نمایند و در صفا حقیقتی که در سبب
 و علت فساد عالم و امم است با هم مالک فرم کنند
 تا جمیع اضراب از فرات رحمت رب الارباب
 در یوم آفتاب بیاید و آفاق با نور اتفاق متوجه
 در این صورت مرض عالم رفع گردد و کمال صحت و کمال
 که آنک زین افق سما و ابرایا بنیر العرفان طلعت
 بسبب و غلبه عالم بر زمین که در آن حکیم و احققه این خادم
 قاری از کتب این نام سرور شد بهجت صدر است

و عرف محبت از او است تمام چه که فرین بود بزرگ محبت
 عالیان لکن چه بظاهر است از خطاب ما نیفاست
 و لکن هر چه عرف ذکر مقصود ما مقصود فرست سواست
 و الارض از ان متضوع از حق جدا جلالت است اولت نزل
 نماید فرماید بر آنچه ذکر شد بر دام ملک و ملکوت ما ۲۰
 نام از جانب این فانی خدمت ایشان سلام و تبریک
 مکتوبی محبت مکرم جناب آقا خلیفه علیه بحب الله بحباب
 آقا محمد حسین علیه اعوذ نوشته بود در ایشان نحو فانی
 ارسال داشتند و بعد از اطلاع در ساحت امن
 اتم سر عرض شد ایشان واسه سرز کورده در مکتوب
 ایشان هر یک بزرگ الله جبر جلالت فائز شدند باطن
 ذکر لوی طفر علی کج هر چه منسند آمد انجور انم و لوی طفر کج هر

يخضع لاسم الله ولو على الاشياء ثم قرأ بحين الى
 ان تصنع الخادم مثل افان زرار المقصود في قبال الاسماء
 اين با رست اعظم لا تجيب مكرم بايتان برسانند
 و در جميع رحمة باير كه حكمت ناظر باشند بهر آري
 العرش ذكر كنه مخصوص اوله مطار ذكر از ساد رحمت
 رحمانه ناله شده و شيوه و لكن جسته بهر ملاحظه وقت
 نمايند و حكمت را از دست ندارند ب اين نغمه نيز
 از عا محبت مينمايد و مقصودش اطلاق و احوال است
 و حق هم ستر منفر باير چه كه تمام لاله مبعوض نكته است
 و لكن در است باير نيز نور الله باشند و ما نضره و مجاز
 و جهر ملاحظه نمايند ب نكته است از قبال عظمت
 باين حكماست عليا خلق و اين عبد كبر ذكر نغمه قوله تعالى

لا تصدقوا ما نزلنا من الكتاب الا بالحق واول ما نزل من الكتاب
 ما يراد به انجیل این تفصیل را بدو است اما حق قدر جلالت
 دارند دستخط حضرت محبوب معظم جناب غیب قیام
 علیه بجا آید اله الا هم رسید فرما تحقیقه هر فرزند از آن بر قیام
 و خلوص ان الاله و لیت هر دو کوره و هم هر اراده عرض
 همت در این کتب با مختصا ذکر است حب الامر
 ما یراد به انجیل کمال حکمت را منظور نمایند اهر کتب نیز
 که فائز میشوند و خود جمال فرموده با سوره فوره در عراق بجا
 تشریف بردند از روز جمیع هر حکمت متمسک باشند و
 با هر قیام هم در عراق معاشرت نمیکند و با هر روح
 و ریاضت معامله میشد تا آنکه حین هجرت با هر کس که
 نوحه بر نمودند و بعد از نظر لغدم حکمت وارد شد آنچه

وارد شدند و حال در شهر بعضی از نفوس تمام حیدیه حکایت
 و میشوند چنانچه در ارض بم بعد رسیدن بوار کجا همین
 و آمین با جو نفس خادع ماکر که آداب بقدره از قرار
 در استقامت کسب بجز توجه نمودند از قرار منزل کور سواد
 متفرق گشته اند و جو نفس مکار که قاعدی که بجز در
 خانه بی از اجتناب معروف رفته و اخبار را بمانند نموده اند
 کسب بیچاره بکمال صدق و صفای هر چه خست را در آستان
 ضیافت کامیابی بعضی از دستمالی علم خبر کج
 با جمیع شدن بخیال آنکه در حقیقت یا از خود مقصود یا از
 رجحان لطمه کرده اند که اجماع بر این نفس شتافته و بعد
 از اطلاع بر نفوس مقبله بعتد سوا از ما را اخبار در او
 و اطراف اصحاب حق را احاطه نمودند و جمیع سلافت

کوه را بار در این لایم احتمال میرود در جاها سرد و کوه
 همین جملها و کوه در صد اطلاع برآیند و در جاها سرد
 تصدیق نمایند و از هر وارد مطمئن نشوند تا تدریج مکن
 قلوب ظاهر شود التالی من الرحمن والعلمه شیطان
 بتانی و صبر حلال است معلوم شود هر چه یک در انقضایها
 از روش ممتاز است این فقرات عرض شد تا در سبب
 نگاه باشند لکن جمیع آسمان در زمین لکن جمیع نوشته
 قادر بر اطفاء نور و اخلاص در راه ربه با نکرده و کل
 خود را عافیت هر که کنند و لکن در نوشته بار داده حق
 جبر حلاله حرکت نمایند و از جمله امور مهمه خط لایم الحقی
 بجهت است لکن جمیع آسمان کلمه کلمات این فقره نوشته شد
 و با طرف اریا کشت مع ذلک در ارض طاهره

در اندیشه من و شجاعت بجهت کوی کتب و صحف و زبور
 بالوحی حق و لا محصی سیم همی نموده اند بر که حفظ شود واجب
 و لازم است صد هزار را فرستادند که بحفظ علم بر سر
 سابقین و خائنین افتاده است و الله اولی بر حق در انزیم
 موفق شوند بر حفظ کس بر بیت استکبار استکمال اعظم و
 با قدر ک علی العالم بان تحفظ اولی است بقدرت و
 از هم علی حفظ ما انزلت نه سعادتیست که است المعینه
 علی ما تشاء لا اله الا هو العز و العلم حکیم خدمت
 هر یک از خود است که از ارض عرض فناء و ستر و سلام
 و بیکسیر سیم انشا الله هر موفق شوند بر آنچه سبب
 و علت اصلاح این عالم است عباده بیکه بغیر حق توجه
 ننموده اند و در لیا و لایم مقصود هر اصلاح عالم در است

را هم نداشتند از این کلاسیف نسبت داده اند و
 هم میدانند که این نفوس مقدسه بر سر ایند از آنچه گفتند
 و میکنند و لکن این حکایت بجهانه و دست از دست
 از کلام راضی و نوب و غارت و امتثال این آلاء الهیه
 علی القوم الظالمین الذین ظلموا فی الارض و تقصوا ^{عنه}
 و اکثر و اما کلام ملکوت الله رب العالمین و آنچه از
 مرقوم داشتند در ساحت از منع اتم عرض شد
 به انانطق به قال عز اسمه و غیره ^{نما} ملکوت العلم
 آنچه در عالم رویا از کلام او خف شده که دلیل است بر
 استقامت و برهانیت بر خدایت ان شاء الله در
 جمیع اوزان بگردد از محبوب امکانه خائز باشند
 و همچنین دلیر است بر تسلیم در رضا و شهادت در لوم

سبب حیوة لوجه مهمت لم یکن ولا کلیل سخن ناظر باشند
 و با و متمتک لانه یحفظه فضلا عن غنده و کتب له خیر ما انزلنا فی

کتابه المبسین

بشارت اینفان لکنه جناب محبوبی امین الربیب الاعنی
 حاج میرزا ابوالحسن علیه بجا و الله الا بخر بشر ف حضور
 فائز و از آنجناب اولاد میران ارض در رس حسن است
 ذکر نموده از آنجه که سبب فرح قلب اینفان شد
 و همچنین ذکر محدثه والده و اخ و اخت علیهم السلام
 نمودند مخصوص آنجناب لوصر از سما عفات نازل است
 ذکر و رفات انتاد الله باسمه فاکر شوند و همچنین از
 آنجناب مرقوم داشتند جمیع در سحت من لایعزب
 عن علمه فتم عرض شد هذا لفظ برب رب العالمین

ملکوت قوله عز بیهانه العرش
 یا محمد علیک عنایتی طبع کتب و لذتین آمنوا بالله العرش
 انجیر لغوی سر لاجم ذکر نموی کلمه نکر حق فائز شد و در حق
 هر یک آیات بیانات از سماء مشیت لکهن نازل طویله
 از بلامر ایشان و از بلامر آباست نه و امحانتان چکه
 چه راست حق جز جلالت از ایشان ظاهر شد و حمت
 سابقه و اسعد کدر لاجل احاطه نموده از قبیر مظلوم آفاق بر
 بشارت ده و تکبیر برسان و کدر را از زمین بکیم حکایت آنچه
 سبب عز امر لکهن است و نغمه مینماییم از آنچه جوهر
 انبیا استر نمایم یا اولیای فرشتگان از هم استموا نورا
 المظلوم الله نیز کرم فرستادن لکهن عالم مقام ذکر حق را
 برانند و از برادر هر یک عالم بیشتر از این عالم باشد بسته

انکلا انفاق نمایند تا بکلمه فخر شوند حال انبساط نظر
 لعدم استعداد عالم مستور است و لکن نظیر ما الله به
 الشان علی کثیر و قریب در هر حال تکلیف تا نظر باشد و بود
 متمسک بهر نفس را این برانند و مظهر مشهور چه که این
 امنا خائن مشا هره مشهور و ما بین احد فاکا و بلسا
 محبت رحمن بلا از البصار فاشان مستور در بر دراز
 سارقان محفوظ الکب یا مرکم المعلوم انه هو الاله العلی
 المشفق الغفور الکریم

فی الحقیقه تمسک بکلمت لازم و واجب است چه که
 در اکثر الواح این کلمه نازل و ثابت میگرد و عرض این
 خدمت آقا با نام وجود است حاجی آنکه الواح و نوشته
 بسیار مستور دارند کونش در حجره جائز نه با هر دو کلمه

چگونه مستوره حفظ شود و احد را در آن خیر و خارج بر
 مطلق نشود هر نفس مختلف است بر حفظ لایق نشیند خود
 انجذاب و جمیع در آنست ^{لطفاً} مطلقه در معصود و از آن مظهر
 اعظم اصلاح عالم بوده است و جز آن چیزی نبوده است
 عظمای مع ذلك است خائف و مضطرب است
 چه که همین را خد و نوب و غارت و لید بر خوف عالمین
 و آید این است و گفته می ظاهر شود و انوار عدل عالم را
 احاطه نماید علم عالم بسیار کوه است نالیت القوم
 لغرض و تعلیم و بقیه منزه البهائم الطاهر التامح المشرق
 فراتی غنایه ربنا علی جانک و علی من معکم و علی اولیاءکم
 فینا ک

في عام شهر رمضان المبارک ۱۳۸۱

انزلنا القرآن في هذه اليلة ليذكر الذين هم
 على شاكله من الامم والاولاد
 والاصحاب في حقايق
 انت على كل شيء قدير ثم انزلنا لهم ما هم
 قائلون فاذ نزل عليهم بحقهم من انزلنا
 في خلقك انت المتقدر المتعال العزيز
 الحكيم

بِسْمِ الْمُهَيَّبِينَ عَلَى الْأَسْمَاءِ

عمر مالک حجج و سلطانی و جلال لائق و منزله است و سبب کتبت
 عالم را بنور ظهور متبوی فرستاده و از دانش عالم با صفا فرمود
 الرحمن عزیزین داشت طوبی از بلا نفس سیکه فانی شد
 بمقرع شش راه یافت یاریها المذکور له المعلوم کلمه
 از کجای سیکه در اول یوم ظهور از آن عظمت جبار فرود است
 از علامت اولیها کلمه منجبر و حافظ و ناصر و معین کتبت
 و آن کلمه کلمه مبارکه لغیر یاری است و سبب نزول
 آن اینکه همه مقتدا خود را با این کلمه عبد الظنیم و او نام
 حفظ نماید و حق را محبت رود و از بعضی مع او قرار یابند
 ذکر نموده اند آنچه سبب حزن ملا علی است بگویم عبد
 بر خود رحم نماید در آنچه ظاهر شد نظر کنید و با ما توجیه

خائفة من رؤسهم مباركة لأرسلهم بعد طوبى
 للغائبين يا أولي الأبصار طوبى
 لهم هاكسوا في رؤسهم ولكن آنچه لازم و مقدم است لطهره و جود است
 بطور تصالح از فساد و تلاح و ضعيفه و بغضاء حق جنين لفته
 و جنين فرجه و با هم حكيم منحه طوبى للعالمين و طوبى للمنهضين
 و طوبى لسير الظاهر في استبحر الأَعْظَم للمستقيمين
 كات آله الوهاب لمن آمن من المآب ليقره بالبين
 الى اعل المقام قد يا قوم تاله فطخسه ما كان من سطوة
 افر كتب الله رب الأرباب قرر نعت الصبيحة بحق
 و نال المناد الملك لله ملك الرقاب و نسف الجحيم
 و قامت القبور من عمة الله الغن المتعال قرر نعت نسمة الله
 و فاحت نفحات الوحد و القوم الكرم من غفلة و ضلال طوبى

لمن فی زلال نهر التل و وید کعشر غافر مراتب
 وذا فرزت بلو حردل و جهک منظر الله ربنا ربنا ربنا
 و قد لک الحجر با آهر با ذکر تیر از کنت عنما عم ذکرک
 و هر تیر از کنت غافل از صراطک و لقطتیر از کنت
 را قرا استک با مالک الوجوه و سلطان نعمت و شهود
 بان تقدیر لعبدک هذا خسر از زلمه قریب کتبم
 زینمه یا معصوم بر طراز الامانه و التقریر و ما غیر الا یا ک یا مولی
 الودیر و رب العرش و المشرق لاله الا انت المقدر الخیر

بسم الصادق الامین

یا صادق انکلمه مبارکه له حسب عالم با خلق مشهوره عالم
 ظاهر و علی الارض سلجی جابر حسب لاله نعمت من غیره در
 الی و لایم قلم لیس در حرکت چه در بیت چه در کلام چه در لایه

و حال بر جید جاسر و جمیع ملکات شفقت باینفکرم ^{بنسبت}
 طویح از کلا نرسیدند بر ایشیر و شتمید و عهد نموی آنچه لاله
 در کتاب کهن نازل شده از حق طلب ما تو و خود
 از رحمت استقامت نبوت اندازند لهوا المقدر العدم

بِسْمِ رَبِّنَا الْأَدْرَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَعْظَمِ

سبحانک یا قیوم الاسماء و ملک العرش و قهری
 ارسک یا سبک الاعظم الامنع الادرس الاغر الابهی
 انم بقدر طرفه النب و عهد ما انزلته فر کتاب لجرل
 مستقیم بمنعمه سطوه العباد و لا وضو صا البلاد انتم
 القیاض الکریم و فر قضتک زمام فر التمولد و الارض
 هو الله ادرس الاعظم العلی الاعلی

هنر ذکر من لمر المظلم الی الرین و یجهر الی الافق الاعلی و غیره

کونرا العرفان من الابرار علی درتهم الغفور الکریم قرصیح العالی
 مزیناً بانوار القدم ولكن الناس اکثرهم من الغافلين قد
 منعتهم الاوهام عن عرفان الله وشرق وجهه الا انهم
 من الخاسرين طوبی لعارف عرف المعروف وطوبی
 مشکب المطلوب الذی یزعم انه لا اله الا هو الصریح بحمد
 لشم الذی یرجع الیه الله قد جعله سبحانه فریضه المحسن
 المتین باب یاریز ذکر شیء ما کما مقصود فان یزعم مقدر
 ان عرفا وعلما که شب وروز بزرگ مالک اسماعیل محمدی وچو
 شمس ظهور از رفق سماء مشیت طهر شراق محمدی
 موقوف بر محتجب مت بهره شند الامر شربک بو
 کرم و شفا دیوم هر کمال روح و روحان بزرگ محبوب
 عالمیان مشغول شید دنیا و دنیاچه نیست چه کند

تا بطراز باقیه فرزند شوهر و از کورتر اهدیه پاست میدیشیم
 از برادر امر و خلق شده و از دلش از برادر اصغر نیز ^{مطعم}
 عنایت ظهر موجود گشته نذر امر حق در قدر حسین نفعست
 طبع لادن سمعت و لوجه و همت و لاسن آفرت و
 اعترفت با شهادت اله المقدر العلی المکرم کتابت
 شد و نزلت اسماع گشت ازت دالت در قدر و قات
 بقیوضات نامتناهیة الهیه فایز باش و باقی اعلا محوسب
 جمیع در گشته از مرض در از رحیم عن فایز نوست و از نرد
 باقی اعلا خاطر نذر از سانس اینم مظلوم کبیر برب نذر از
 نوا اینم مسجون نذر کور گشت جناب شیخ احمد علیه کفایت
 چند در اینم مرض بعد ذکر هر یک را از علق و وجه نذر
 بان بوقه علی ذکره و نماند و نوبه علی حاجت و میرضی

هو المقدر المتعالى العبد الخبير

بسم الله الاكبر

بالتوحي

قد خسر من برنا كالبك واطلنا بما فيه ورجيناك بهذا
المنيع نشهد الله بان يوفقت على حبه ورضاه ويري

في كل حين الى هولاء الله تسمع فيه تسبح الحمد الا على

لله ربك العزيز الحميد طوبى لك بما عرفت ربك

وسمعت نداءه وكنيت من المقيمين ^{تقطع} توه على الله ثم ا

ثم سورة انه مع عباده المتوكلين انه اذكرة قره الايام

وبزكرة تستر لفة الموصدين لا تخزن من شئ و قد قر

في الكتاب مقام رضيع قد سجدت لله خاشعا

رسلك بقدرتك الشرا طلت من في جبروت الامر

وان خلق وعلقت السموات والارض ثم بهمت الا اعظم

العظيم بان تترزقنا قدرته لاصفياء ثم حفظ من
 بلاد وكرمه وانك انت المقدر القدير لمررت في
 عن فريضة المخلصين التي نزلتها عليهم من سماوات
 ولا تبعد عنك على عزادتك ثم جعل لي ما لم يقصد
 صدق عندك ثم احفظني بعبادك المخلصين لمررت في الذي
 تمسكت باسمك الكريم وانك انت المعطر بالذيل الغفور
 الرحيم فالتب لي من قلم الاعلى بحفظ عن التوجه الى غيرك
 وانك انت المقدر على ما تارده وحك لا اله الا انت
 ابحلوا والعلم الحكيم وانجزته الملك المعطر العن العظيم
 بسم الله الامنع الا لله الا لله
 انما يفسر في ارجح النور والله قرانك نعتة فاق
 الوجه عن الحق تهكيد برب وانه فرجه لكي هو من فاقه

المرزا

المتعالي العزيز القدير يا فرج فرج فرج فرج
 وارتد لا عظم عند ربك عن ملكوت السموات والارضين
 قوتك على نصره لمر الله ثم اعرض عن وجهه لمن
 ومن كان فرقة بغض الله تالله تغترو وجهه ويكتب عنه روح
 العقيم قد ياتون اتقرون ما نزل عليكم من ربكم الله
 وتغفرون بغيره فويل لكم يا ايها الغافلين انكروا الزبور
 من اصبغ خلق السموات والارض وحركه اخرى
 يرجعون الى عدم بسيط وانك فاشكر الله بما قرب لغفرت
 وشررت كواثر الايمان من لا ير فضله وصبر من الغافلين
 استقم على الامم بحمد الله وقوته ثم اطمن بغضه الله ان فضله
 يفتيك عن العالمين والروح عليك وعلى من آمن بالله
 وتوجه الى شطر القدر تصلي طاهر منير والحمد لله رب العالمين

جناب منج هو المناد من لوق العشر لا عليه بحداته
 امروز در ذات کائنات بعین مشغولند چه در محبت و
 لائله دست زنده کشف حجاب فرمده و در انجمن عالم کمال
 ظهور و بروز ظاهر و هویدا یک بخت از تکلیف بر ابراهیم
 پرتو افکنند که بحیات برین فائز و شطرنج مشغولند چه
 نماید در فائز نوید با آنچه سبب ذکر با کوه قیامت
 اقیانوس است هر نفس الیوم غایت از وفات رفتاد
 در عذاب دلم و افس دلم و حسرت از مستبانان
 در حقیقت از حق جبر حلاله طلب فضل نمایند در مشایخ
 محرومان عالم معصوم فائز شوند بعید بحقیقت وارد شود
 و علیه از کجربايات مدد الله علی قاتلین و قاتلین
 من اقیانوس است علیه و علی من سمع الله لولذات
 تقع

من أشهر واجاب بخصوص

هو المشرك من ايق البرهان

كتاب انقله المعلوم لمن آمن بالله المهيمن القويوم لينبذ
 نرك و ذكر كرا الى ملكوت و تقر به الى مقام فيه نصبت ملكية
 لانه لا اله الا هو هو الحق - علام الغيوب طوبى لوجه منغته
 للاعراض عن ذكر الله مالك الوجوه و طوبى لخلع بيته
 لاي الظلم و ليجر ما يجبه هذا الاسم للمهيمن على كل شئ
 و مشهود لعمر الله لانه شمس تادمر القوم هم لا يعرف
 و اسما و تطلق و القوم هم لا يسمعون قد منعتهم الالهام
 و هم لا يعرفون انظر ثم اذكر اذ لا مبشر برأيات
 الوعد و الالهام اعرض عن علماء العصر و ما عرضهم
 اعرض العباد الامن شاد الله رب ما كان و ما كان

منهم من اكرمهم ومنهم من اعرضهم ومنهم من اقبل عليهم بطناهم
 به اهدى المكدت لذلك نشجع الظهور لورائه فضلاً
 من عنده عليك انه اقبل اليك من غير سحنة الا عظم ذيل
 لك بالاعاد له الخرائن والكنوز وقد حضر العبد الحاضر
 بكاتبك وقرئه لذي المظلوم حينما كهد اللوح المحفوظ
 الذي كان مكتوباً فحجب الغيب ولاحت من انقطة
 شمس غنائه ربك العزيز الموحود قدوة من كتابك
 عرف محبتك الذي يسرع الاضياء الى مقرا الفداء في
 سبيل الله مالك هذا اليوم الموعود طوبى لك
 بما نطق بالحق في يوم ربك وتعلمك بما جبر من سنانه
 العزيز المحبوب نسئله تعالى ان يوتي بك على خدمته لدم
 ويمدك بخنوده وينطقك بتنايه وينصرك باسمه المهيمن على

لا شفاء لانه هو المقدر على ما يشاء بقوله لا شفاء
 لك ذلك لانك عليك من سماء الحكمة والبرهان لمطاب
 رحمة ربك الرحمن لشكركه وتقوم على خدمته الامر بقاء
 لا يعصم القعود البهائم المشركين من افق ملكوتك عليك
 وعلى الذين منعتمكم شهبات العالم عن الاسم العظيم
 وما حجتهم حجبت كمال عالم محبوب
 بنام مقصود عالين

عالم لا حجاب له علم از حضرت معلوم محروم نموده
 چنانچه آنجناب آگاه شدند و در يوم ظهور نیز اعظم از
 افق عالم بر سر استرگه کشف شد و بر هر صاحب بصیرتی
 واضح و مبرهن گشت در قرصه و اعصار بزرگ حق جل جلاله
 مشفق و ماسم مبارک شریط از عزیز کبر برترین

و در مجرای سر و می فزاید و کجاست نوحید باطن و از طول غیب
 متأسف و محزون و چشم صبح ظهور مید و افاق حقیقت
 از لاف عالم اشراق منو کله تبت و کفن غیر
 لکعاشتر با نیک قدر کفایت مینمودند بالاخره قوت
 بر قدرت سید عالم دادند با سر او با مات قدسید
 و علت این خطا و اکبر شد حال محمد در بیان
 همان قدمی مشر مینماید بگویند امر فاضلین در نمازهای
 قبل از فکر نمایند که این متشبه شود و بساط ظلمت و
 او نام رسا با اسم مالک لایم بر بچید و قدر حق
 اعلی العالم مینماید و لکن در یوم امتحان که سر
 جمیع ملکت بهره کشند از حق میطلبد آنجناب را میو
 فرمایید بر استقامت کبر که بگویند و الاله و کونست

ناسیدت به همیصر عالم از غبار ظنم و او مام ظاهر شو
 و بطراز اطمینانم و یقین منم که اولیا و انوار
 کثیر برینند و با دو کارتم اعلیٰ متذکر دارم برین
 مجید و سبید کذب باز شو هر مبدد و مرجع را بنده
 و حق دهنده ناظر باشند انیت امر مبروم ظاهر شد
 امید هست که لایم کنم و ما عرف لام را بنده
 و منقطعاً عن بعضی راجع شوند *قل انکم لانا الهی*
اقبلت الیک و شکت لعمرو فضلك استمد
بنسایم لایک و نفحات و حیک و الایسیرار
الترکانت کتونه و علمک و با هفتیه لکم جعلتها
لما به الیهما و من کتابک بانم توتیه من علی القیام علی صبره
 امرک امر برین لا تنظر الی نفس و ما عند برین الی

بحر فضلك وسما جودك تنشر كرمك أهمل كبر راجه
 عرف ظهورك من ليلتك ملك الاعلى واريد القيام له
 بابك واحضورا امام عرشك لا ارس خلقك العيون
 لرؤيته واسمع نذوت الادان لا صغانه اوت
 لي يا لاه من لقاك ويا غير فضلك وجودك
 انت انت لرحم الراحمين لا اله الا انت العليم الحكيم
 بسم المظنون العزيب

قد نوح به جردت بما وجوه على اوليك الذين يزلون الله
 في العبداه والعشر واللعن والاصلاح الا هم في العالم
 يشهد بك لك كك القدم فرمق في انترت كمنس
 الفضل وشهدت التسلوت لانه لا اله الا هو اليهم القويم
 طيب لك بما قبلت الى الوجه اذا عرض عن جلاله

للارض الا تخفم لا يقمنه قرا ناراق سماوا ^{سبحك}
 ولكن القوم هم لا يشرفن. وقد نقصوا من قديم ونبذا
 عطف رهم الى انهم لغفروا وبالله نزل منور في الاعصار
 والعرفن قد ياطراد الارض قد غفروا من كان موجوداً
 في كتب الله القوا الرحمن ولا تتعوا كما غافد محجوب
 اشكر الله باليدك وتوفدك ولقائك له رباب
 فتح على من في الارض اسماء ان ربك لهم شفقت
 العطف وضع لودام ان تسروتمسك يا ذا الجبين
 كه لك يا ملك من سبغ ذفر كل الاحياء لئلا اله الا
 هو العسر نزل الوهج لئلا ثبت على الامر واذكر كتب
 في الاخير هو انشهر ايسع والبكر
 يا على لئلا يظلم لعل انهم نزلوا كما سبغ في الاقن

الاعلى وتعرف ما احتجب عنه مطالع الاسماء
 ارسل الله رب العالمين قد اظهرهم سيد ربي
 ومقصود قلبه ملك ببولج بحر ما يك وزوز من فضلك
 بان توتير على فرق السجيات التي حالت بينك
 ومنع عن التوجه الى الزوار وجهك وعن الورد في طي
 بحر جهك ادر بيت ترم مقبلا اليك ولجنا همة
 اسئلك بان لا تخير عما قدرته من العلم الاعلى لعباد
 الاصفاء الذين يسروا اوصافهم لظنهم والادام بقدر
 وتوكلت انت انت المقدر على ما تشاء وقد قصدت

ملكوت الانس والاله الا انت المقدر القدير

بسم ربنا الافر سراسم الاعظم العلى الامير
 فانه له جناب افاض عليه بحمد الله سبحانه ونسبته ليجوز سماه

در نظر

در کیهانست پنجم ماه مبارک رمضان تقاد عرضت عرض
 عرض شد هنرهای آنکه در اجواب من از نه مالک
 المبدد و الماکب قوله جرح لاله یا محمد حسین
 حمد کن مقصود عالمی از آنکه تو عفت فرمود آنچرا
 در علم و ادب و عرفا و امر از راه محمد و مندا الامن شد
 لکن تقصیر طایفین در این نعمت کبر و مویسیت خط تقصیر
 تقصیر از غیر غیر عطیه بکالت الحمد یا مولی الجلید ناطق نور
 از حق طلبید که در بر مقامات خود نگاه فرمایید و یا
 از بصارت نور عرفانست منور نماید و بنمایند قولاً
 و دلانجا بر خلیف علیهم السلام ذکر بعضی از حق است
 ایچرا که هر از انما سر دره لوحید نصیبند و در این
 صین کجا غایت بجز یک متوجه طبع از بر این نشسته

در لایم کلمه بنکر کلمه اعلیٰ فائز شدند و از کاس سر عزت
 است امیدند و اینک ترا و کلمه نمودم بر مارت فائز
 شمر اینفقره بطرافقه فائز و قمر از اوقات قبل
 در این کلمه در ورقه مذکور شد توجیه نماید و بنویسد
 فائز شود در باره میرزا علی استدعا نموده است و الله
 و الله نیز لکه باقتربه اعدین المومنین جناب
 قید خان بنکر حق جلاله فائز شده که در این کلمه
 با ائمه و عرفه فرموده الغریز البیدع ^ص کلمه
 طرا بغایت حق فائزند لا ائمه ناهم فضلا من لانا و فضلنا
 بعضهم علی بعض امر امن عفت دنا و کلمه علیهم من غیر المعافا
 الامتاع الا که سر الغریز المنیع و نیز کراماتی اللالی کلمه
 که در المعلوم و نیز درین جرمتر است سبقت فرموده است

وللارضين والجمعه لله رب العالمين اشراقات
 لنور آفتاب غایت حق قبا اهلاله از فرق کلمات
 محکمات طاهره والوح وهو بریا طبع از برادر نفوسیکه
 در این بر مبع غراف نفیوضات حضرت از من فائز
 گشته و از دریا جنتش آتش میدند اینغذ فائز
 جمیع جنتها آنرا درض تکمیل میرساند و از حق عبتر جلاله
 میطلبند کار را مؤتیر فرمایند بر آنچه سبب به امانت خلق
 طوبی لمن عمل به فی کتاب من الله العزیز
 الوکاب البهائم علیهم و علی الذین آمنوا بالفرز الخیر
 والجمعه المقفدر العزیز القدر

بسم الظاهر لعلم

هدیه از من به لادرض من بیع نکره الله باذن الاصل

والعدل وهو تزيين من تنجبه الى الذرورة العليا كونه
 له به بر قلم الا على طبع لمن سمع نداءه ووجد عرف
 بيا لعمر الله لانه من الف ائرين من كتابه في الحسين
 بكتاب الله وما كلفه من لدره عالم خبير لم يكن
 الرد لثقل في الاغصان الحسية وفي هذا العصر قلنا
 لا ظهر من نفس اعرضوا عننا وافتوا على نطقنا بحب الروح الا
 طوبى لمن سمعت بما شهد به الله ونعميا لمن فاز بهذا الا
 السديح لا اظهدنا الامر ودعونا الكحل الى الصراط المستقيم
 المستقيم من التمس من قبه ومنهم من اعرض والذي
 اعرض لانه من اصحاب السعير انت تستكبح الامم
 وتثبت بزبد ركبنا كسرا

جناب هذا اليوم العظيم ميرزا محمد خان

علیه نام خداوند یکتا ^{سه الله} ^{بجواد}
 از هر هفت عالم بعد از کشف حجاب جمع با این شکر
 لایق نماند نمودیم و در ضمن این ترانه شکر آرزوی طلب
 داشتیم و حق با حکام متوجه بشر است اعظم المسموع
 ظاهر هر مسموع آنچه خود استند می فرزند و هر چه شنید
 با صفا فائز مقصود از جمیع آنچه ظاهر شد لکن
 گوشت مستعد شود از کلام صغیر یک کلمه علماء و
 اینست یا ملا الارض لا تجعلوا دین الله سبیلاً ^{لا یغضاً}
 اگر لکن تکلمه در عالم محالند تا به هر حضور فارغ شوم
 من هده نمانند بکولع الله نرهب لهم و در پیش از برای
 اتحاد و اتفاق کفره نه از کلام اختلاف و اتفاق
 یسجد بزرگ ام کتاب والقوم هم لا یسمعون

اليها والشرق من افق سما ملكوتك عليك وعلى ابن
 نبذوا الامام متمسكين يا نور اليقين

هو المقدر على الشفاء

انا اظن ان الامر وازلت الآيات ودعونا العبد الى الله
 المحييمين لقيت يوم من اناس من تحت الهوى معرضا
 عن الله مولد الورى ومنهم من نبذ ما عنده واخذ ما لم
 من لير الله مالك الوجوه لا ذكرنا بالذين آمنوا ونبذوا
 بما يقربهم اسمائهم به بلام الملك والمكوت كذلك
 نطق بان العظمه اذ كان بين اير الله نعيم غفورا
 عن الله مالك الوجوه البهائم على عهد اليها والذين
 شربوا بها الرحمن الختموم

فذكر جناب الامير زاهد خان عليه عهده الله فمعه لوجه

بعد از عرض در ساحت اقدس این آیت ثبات
مخصوص این نازل قوله عز بربك انه

هو الهميم ^{على الاسماء}

یا محمد از حق میطلبی کلاماً باید فرمایید بر استقامت بر حق

ثباتی که در این دار فانی کسب مقام باقی شود در این

افسرده که عالم بنا بر حقست معتقد بنابر امر و مقلین

قادر بر کسب مقام را با تغییر از او مقطوع و مطوع

فما از او ممنوع از حق میطلبیدیم ^م انتخاب را در جمیع

احوال مؤثر نماید و آنچه را که در حقش موقوف فرمایید

اوست قادر بر کسب ثنونات عالم را و مانع نماید و

ضمناً اتم از شکرش باز نرود

بسم العزیز الباق

یا علی ما کان کما نبت و ما یمن از بعد میاید با این صفت
 غنیمت شمر و بجا غیر نبت است جهت از در زمین نخبه بر
 ذکر است و هر در در این نبت قسم باقی است
 از آن و از عمید از جمیع اشیا، نذر اسرار ملک الله
 مولی الورد اصفا می نماید در مشرق ظاهر و در
 از غرب هویدا و در غرب بر سر بیابان استوی
 و از مشرق ندر است رفیع از حق تعالی اولی خرد
 بر دست نماید و از شرق است از نور نیربان محمد
 نماید از دست بخشنده و از دست عطا کننده و هو
 الکریم بنام کفایت از غاف فیض
 نفحات در عالم سلاطین و معرفت فیض جمیع
 فرا گرفتند و لکن بعضی فانی و خبر مردم مانده اند چه که

با دوام روستا خواجه شنبه زنده بگو که روز در کتب
 الهی بوم الله نامیده شده قدرش را بدانند و با وقت
 با حق خود را از قیوضات این بوم مبارک بی بهره و بی
 تمامید همه گنبد ما از زلال پشمال عرفانم در دست
 بیات مید و از زمین محو م قسمت برید از نه الهی
 المعطر بسم الله القام فی ملک الیوم العلمیم
 از رده مطلقه الهیه عالم را منقلب فرموده فرمود
 من سلطانة لعمریه آنچه در این ظهور عظیم ظاهر شده
 سبب بزرگت از کلام اصلاح عالم و تهنید نفس
 اللهم یا ضرب الله بسمبارتک نماید از قدر فرمود
 الی الله زمر بجزر الامور الی سببها یا ضرب الله ظلم
 ظالمین شتار محرف نماید امر الله عالم را در احاطه

ز فو است که رسالت تعدیس لهر بر شما و با ستم شمارا
 نصب شو امید آنکه هر موفقی شوند با نبات کلمه الله
 مانتاد در افتاده و قلوب الله تو بر اولیائمه و یوفقم علی
 بر فقمم فرموده بین عباد الله علی کلشرف و قدر
 هو المنان در بین المومنین الارض

با ضرب الله ندم بر تقی لدر ظاهر در مشرق رحمت طور
 بمکملترین و مشهورترین عظیم بر با جذب بیا فخر فی الامضا
 لرضیحه لاشرفه از جسمی جبات طاهر از جن مطهر
 لذات اولیاء را در مقدمات بعضی حفظ فرماید در عظمه الله
 مانتاد در کار عالم منفقون بعد و هست قدرت کواکب
 الذکر الا عظمه ولا تکنوا من الخافین انت ذالک
 بانی قدر لهر لک لک با جنتی الی ساد عطا

وعرف مشرق لايت ومطلع بينك استمدت بر
 الترسبت الكائنات ونور وجهك الذرى انزقت
 الخلف من رزقك لي ما تميز اليك ونطق من بينك
 انك انت الفضل الكريم الجهاد مشرق اللامح
 من رفق سما لمبرمان عليك وعلى الذين قبلوا
 قالوا لك الهوا مولد الامكان ولك الشيا بمقصود
 من في السموات والارضين الهرك يا اله العالمين

هو لفظه المستور

ذكر من لم ينس مع النداء ولجانب ربه الناطق
 البصير طوبى لعقير قام على خدمة الامر ودينه
 لضعفة قوه الاقوياد وشوكة الامر والذين نبذوا
 عن درر نعم وقالوا مانح به لهم الفرح حسر الاعدى

فيصير من دمهم البكور والاصير ^{لأنك لم تهمهم}
 مشغولات الخلق ^{استمع نداء ربك} لانه نيا ديك
 فيم شطر الشجر نداء انجذب به لرفته العارض ^{خذ}
 كتابي باسمي افر عن ذمري ^{ولا الامر القديم} ^{لكن لم ي}
 السمو لارت ^{بهم} استقر العرش على هذا المقام العزيز
 البديع ^{كذلك} نطق لسان المظلوم اذ كان بين يدي
 النبي ^{النبي} الهادي ^{فله} عليك ^{وعدا} ^{عند} ^{بستقيم}

هو المناد من بين الارض والسماء

يا ايها الاوثان ^{ذير} ^{لم} ^{مول} ^{الاسماء} ^{فمن} ^{ذو} ^{الشجر} ^{الذي}
 استقر فيه عرش ربكم ^{العظيم} ^{لانه} ^{قران} ^{لجوده} ^{العالم}
 ودعا ^{النصارى} ^{الى} ^{البحر} ^{الاعظم} ^{طوبى} ^{للمقربين} ^{وفاز}
^{وويل} ^{للمنكرين} ^{يا ايها} ^{الارض} ^{دعوا} ^{ها} ^{عن} ^{القوم} ^{بانه}

لا يغفلن

لا نيفعلم الموم يستحق دوير الالهة الاسم الذي
 جعله الله مطلع اسمائه ومظهر صفاته ومشرق لوره
 المبرم المنير كذلك نطقنا في فضلكوت بيا أنت
 انم فزت قم وقد كلك الحمد محمود العارفين لا سمحة
 كنت لظهورت ما كان مستورا وبعثت ما كان
 مخروفاً ولطقت بما هم النسر الى الصراط المستقيم
 البهادر المشرق من افق سماوية عليك وعلى الله
 تمسكوا بحبل الاستقامة على هذا الامر التزم به زلت
 لقرام هو لظاهر المبين العارفين
 درلين حين ارادوه منحيم اولياي لظهور راجعاً ذكرنايم تالذ
 عرف آيات از حشمة جازيه از حروفات رر
 نوشتند و فخر شونند انه سحت اوليائه و يعرفهم بغير اسم الله

للواضح المستقيم بالهدى تارة من الجهر راكبو شرفان بشه
 وازلا نور آفتاب معاني در این یوم نوسانی محروم نما
 لانه هکله سر اولیانه الی البحر الا عظم الله سمع من الموجه
 قد امر یوم المآب وهدی ربکم الغزیر التواب اللذی
 یطلق فی التجزیه الا عظم العظیمه لله رب الارباب بالاولی
 فراتاد اسمعوا نداء المظلوم لانه یرثکم الی الاستقامه
 اللبرر لئلا تمنعوا الالاسماء عن التوجه الی الله رب العالمین
 قد حضر له من العرش اسمائکم ودر سلما عبد الله الذی طار
 فی هوام وعتک بمنی قمر و تشبث بزید امیر طوط
 له و نعمی له بالاراد لاولی ذکر المکر الغزیر السدید لاذ
 تحرك علی ذکرکم قلب و نطق لای و توجه الیکم وجه الله
 رب العرش العظیم از حق میطلکت شمارت الی استقیم

فرمایند که ذکر اسماء و شمار از بجز فضل و عطا محروم است
 یا هر قدر تا اراده کند شمار بزرگ با قافایم نماید
 تا آنچه در آن مرض از ظلم ظالمین برستد عالم وارد شود
 عدل در استر تدبیر شود غیر اعمال مجبوره بجز سبب روشنی
 تاریخی قدر کرد و از بزرگیم هو الفضائل الکریم لمر و زیاده
 بخدمت لمر شغف شود بعضی از عاقبتین در طرف
 در ضلال خلق بچاره همد بلوغ مبذول داشته اند
 در حزب قدر تفکر نماید مخور را بهترین عالم میدانند
 و در یوم ظهور از اخیس ترین از حزب امام مشهور گشته
 لعن الله بر حضرت فاطمه از آن حزب ظلم وارد که علم از ذکر
 عاجز و زنی از احصای قاضیه بیان فارسی حضرت
 نقطه اولی لاجد که هر عباد ما زل فرمعه بان برکت نماید

وقرأت كسيدة بامر من ركنونه عارف ثوبه لعمر الله هذا

هو الحق وما بعده الا الضلال

يا وليا الله فرمينا نبيك لعلكم تتقون ثم انزلنا من السماء
 قرآننا ثم جعلناك من انظر العين عن
 الله الغريرا المحمدا خذوا كتاب الله بقدره فمعه
 وقوة فمن له نعمة لانه يحفظكم ويعرفكم ويرسلكم الى الحق الظاهر
 المتكلم المبين جناب امين عليه بجهل وخباير غير ذلك شمارا
 منحه طويلا له ولكم وطير شك بحمد الله المتين يا وليا
 فرمينا وسمعوا انزلنا ولا تكونوا من الضالين
 لذكروا ربكم الرحمن يستقامه ترلعه به فرايض النافين
 لانزلهم المظلم من ذكر وجهه واسم سيدة قدر انزلنا
 من بين بافاحت به نفحات الوصر وراحمه عنانية ربلم كالمشفق

المشفق الكريم نسئد الله تبارك وتعالى ان يقيم لولته ^{سنة}
 ممن يعطاه الله ولي المحسنين قد ذكركم من ورد عليكم ذكرناكم
 بهذا الكتاب العظيم افرحوا بفضله ورحمته ثم اذكروا
 في البكور والاصير

يا غلبين قد عرفناك البسيت وطلع نور البرهان
 لمام الوجود والقوم الترهيم لا شعرفه قد حاطت للبيان
 لم يبلغ اللارض طولك لمن سمع وراى من ذكركم قد مضى
 لا ذكركم في الوجود مشتم واذن لنا لك باقرب العباد
 الى العزيم المحبوب قد ارتفع النفاق في المدرك والبرهان
 هذا ما نخبناكم فيه من امر اخر لدرنا لك الوجود قد نرى
 قد امر اليوم وظهر من كان ملتونا مخزوناً من علم الله العزيم
 ثم على الامر بسفاته لا تمنعك شبهات الذين انكروا

حجة الله وبرهانه ودر کمبودها اکتوت به الوجوه قریب ذوات الله
 ودر کفهم ودر خندا و اما در وادیه مطیع لظنن قریب قوم خانوا الله
 و لا تتبعوا کما یحبون ^{هم} هنر لایوم فی آله من کما
 مرقوم من قبل الله رب ما کان یومین کبر فی قیاد اولی فی
 الذین ما نعلم ظلم العالم و لا اعراض الذین کیف و ایت
 و المستهود کبر مستقیم علی الامر بحسب لا تمنعک مظاهر
 الاعراض الذین یفقدوا المیتان و العهود ^{قریب}
 کت الحجر جابیه فر لا یکت و اظهرت لی ما کان مستوراً
 عن العین من کبریت کلانی مقبلاً الیک و منقطعاً عن غیرک
 اسکت بقدرتک التشریف الاشیاء و بسطت
 لک لرحاط ما کان یومین لکن توید فی علی خدمته لمرکز بحسب
 لا تخونن سوطه الذین انردوا یتک المعمود ^{کبر}

عبدك وابن عبدك قررتي ما يرضى به سبك بين خلقك
 لانت المقدر على ماتك وافر فضلك زمام لعلومك
 اردنا فر هذا الحسين لغيره نكره ستمير زاصح نال ليعطيه
 كوثريه اسم الرحمن وقت ربه اليه لانه هو الحق علام الغيوب
 قد يا قوم اسمعوا انزل الله ولا تستمعوا الذين كفروا
 بالله العزيز المحبوب قد ذكركم في غير ذكركم في هذا
 المقام المحمود لتذكركم بتذكركم على الاقبال لئلا
 منع عنكم كل مشرك منغوض نسئ الله ان يقر بكم
 ما يرفعك وينزل عليك في حساب الكرم ما انجزت
 القلوب يا رحيم قد نزلت الرحمة من سما وخطا نور
 العزيز الغفور طوبى لعبد اقبل اليه وودى لخصه في
 نسئ الله ان يفتح علي وجهك باب فضله وسبب كونه

وليقارن من لا يدرك بحدود العطاء لانه من آل الله لا اله الا هو يعبد
 لمراسم عنده وهو المقدر المهيمن العزيز الحكيم وشهد الله
 لغيره يوم تترك على خدمته امره وتقرنك اليه انه هو المقدر
 العزيز القدير يا ابن العظمة اذكر من ستم بعجزنا
 التي ترفض عهدك وميثاقك وشهد بما شهد الله
 لانه لا اله الا هو الفرد الخبير قديما على البين هزل يوم
 به ربنا انه واصفائه بقوله يوم تقوم الساعة رب العالمين
 لا اله الا انت منعك ضوضاء المنقرين عن الله رب العالمين
 قديما قوم التي تركت الله قوم كفروا بالله العزيز الحميد
 والله لا تخوفن سطوتهم ولا يمنعن ظلمتهم شهد ربك بوحى الله
 العزيز الحكيم هزل يوم فيه لطوف الطور حشر
 الظهور وبياد يوم الله قدامه مقصود سلطان مسين

شهدت الاسماء بما شهد الله قبر خلق السموات
 والارضين لانه لا اله الا هو المقتدر العزيم يا محمد
 عليك بهائم وعجائب لا ذكرنا الا انك انزلت صعدا الى الرقي
 الاعلى بما انجزت به لفظة الذين نبذوا الاديان
 مقبلين الى الرقي الاعلى قد حضرنا لك لدر العرش
 وانزلنا لك ما عجز عن احصائه المحصون طويلا لك
 ولمن ينزعا عن القوم رخصنا نزل من لاله الوارث
 الغفار قد كنت نزلوا المر المطلق شهد بك
 رب المهيمن القسيم لا اردنا ان نذكره ذكره في قول
 الايام نذكره لثقت به الارض والسماء ولا العير
 الفضائل يا نبي قبره ما قر عليك بهائم وعجائب
 لا ذكرناك مرة بعد مرة بايات انجزت بها فدية

الذين قبلوا بوجه نور لدا الى مشرق الانوار كبروا في
 مقياس وذكروهم بما يقربهم الى مطلع النور الذي ينزل
 الملك لله الغرنا القياض وذكروهم باسمه سعيد الذي
 اقبل الى اقطر نور شورت به لفضة الابرار البهائم
 عليك وعلى من ستر نعمته الله في نزل الحسن الذي ينطق
 في ملكوت البسمة العزة والعظمة لله ما كنت يوم المعاد
 وذكروا نبيك الاخر ليفسر بعنات ربه ويقدر الى العبد لله
 ويقدر لك الحجر في ربه على التقرب والاقبال يا مريد
 قبر محمد عليك بهاء الابر قمر على الاثر منقطعت
 العالم وظهر القلوب بكونها من ربك الغرنا الوهاب
 ذكراك وذكروا لك مائة العرفان والنعمة التي تظهر
 من كنز رحمة ربك الغرنا المختار

طه لى لا وليا لله واصفيا له الذين تمسكوا بحبل الله
 بالكلية لئلا يزلنا ما في الكتاب

هو الله سر الاعظم الاحم

يا قاسم لهم استمع نداء المظلوم لانه نيا ويك في ذلك
 لتقوم على خدمته امر ربك العزيز الحكيم انصر الله بالكلية
 لتلاير تقع ضوضاء الذين اعرضوا اذا قمبر وجه القوم بنور
 مبين ثم اعلم ان النقرة تبليغ الامر والاستقامة على
 ما امرت به من لزمه في تقرير اياتك لزم منعك شئونه الخلق
 عن الذرات التي باحى سلطان عظيم قدرته في الشجر الامم
 الاحم الى الله العزيز الحميد لانك من هذا المقام على
 وجوهه لا وليا له الذين نبذوا الظنم والامام مقبلين الى
 اقر اليقين وكتب على الذرات قبل الاق الا على والوقا

فيكلمونك للاسماء و على الذين فازوا برحمة العزيز السيد
 لعمر الله من شرب منه لا يمنع من الاشياء و غير الله
 فاطر السماء يشهد بذلك الاسماء فيمنظره الاله
 طوبى له من يعنى يا قاسم افرح بما اقضاك من
 المقام الاعلى و ذكرناك بما فاح به تعرف اليه
 فهو الغفور الكريم قد سمعنا انك اجبتك بحمد الله
 للامر لا يعادله ما على الارض انما شكره قد كلف المحمدي
 العارفين البهائم عليك و على من نطق بالحج فهذا
 اشبه بسعة الميم على الاسماء اعظم
 لانه كرمه و جده عرف الوصال في المثال اذا شرف
 مطلع الدنيا بانوار جمال ربه الغنى المتعال طوبى لمن قام
 على الامر و فتح برؤن القلوب بمفتاح اسم ربه

الذي

العزيز المحتر لا نذكرك من شطرتهم، المقوم على ذكره من
 العباد كمن على شان الاضطر بك اشارة الى القوم
 ولا تخوف مطوة كما مشرك جبار تستغفر شولة الآ
 ومطوة الامراء ووزير الملك لله ملك الاجاد انه الرب
 توجه الى مطلع البقاء لانه من اهل البقاء من ان اطلع به
 الآلهة بين الامنع الايسر الا عظم الأريب
 ذكر من لنا من ازل ولا يموت قرب الى البحر الا عظم
 نور افق العالم بقراية المهيم على من في اسرار الابرار
 طوبى لغرب تقرب الى الوطن الاعلى ولذا الرتبة
 بذكر ربه الحكيم من التأسر من كان منتظرا امام الله ولعاقبه
 ولذا ظهر اعرض واتبع سنن ابايهم ومنهم من سب
 العالم مقبلا الى النور المشرق من هذا الاق المنير

طوبى لك بما وجدت عرف الرحمن وراقت الى الله
 رب العالمين استقم على الامر ثم ذكر انك سر بهذا
 السبادة المشرقة لزلت لركانك لم تتركين

موالنا طوق في ملكوت البسيات

قد لزلنا الآيات وراظنا البينات ولكن القوم فمضنا
 مبين الا الذين انقطعوا عن الامام وتوجهوا الى الله مولى
 المخلصين قد زينا سماء العرفان بمصابيح الحق والبر
 طوبى لمن يقرب اليك غافدا بعيد قد قررت عند العباد
 بظهور ملك القدم ولكن القوم لترهم من المعرفين طوبى
 لك بما قررت بانوار العرش وتوجهت الى الافق الاعلى
 فمهدنا الفجر المنير لا تياس من فضيل ربك انعمت
 غير لهذا اليوم المرفيع الرحمن بسطنا عظيم لك

نزلناك ما تقر به عندك ويختم الذين بقى من آل أبي
 الكبر اذ كره سمعت ورايت من آيات ربك
 لعن الناس يوحى الي الله رب العالمين

هو الا قدم الا عظم
 لا تذكر قبيل الى الله ذكره بين العالمين قدس النظر
 للذين يوحىوا الى انفسهم بالذنب يوحىوا الى امور من
 بالله الفرد الخبير كونوا الغر لم كما كنتم لانفسكم لذلك
 يا مكرم رب العالمين لا تحددوا فرام الله وحبته
 ولا تحلقوا فرام من الامور كذلك تعلم الله فضلا عن
 انه لهم الغفور الكريم يا محادكم يظهر امر الله بين لعب
 واستقامت استقيم رجب المضطر من توكلوا على الله
 ثم انصروه بالذکر والبيان لعنت من الذين ردوا

فرصاد الامام وكانوا من الغافلين

هو المقتدر على بالراد

قد توجه وجه القدر من سجنه الاعظم الى الذين سبوا
 رخص الجملين باسم مالك الاديان الذي ينطق في الامكان
 انه لا اله الا الله المقتدر المختار ليفرح من لمقبلون بالفرح
 الا عظيم ويستعجل المخلصون على شان لا تحمد هم اعراض ^{الفقهاء}
 ولا اعراض العلماء ينطقون بحكم الاولان ينسبوا الاديان
 بالحكمة والبياسة وينكرت الناس بهذا الموعود الذي به
 ظهر طلعه المقصود واخضت الافاق افرحوا بانته ^{سبطه}
 رغا للذين كفروا اذ جاء الوعد والى لسيدان ^{شركته}
 بانزل لك هذا الذكر الذي به لارت الصدور وقرت ^{الاصابع}

بنام خداوند مبین

در جمیع احوال حق قیام و عزت حق را در کفر و منکر
 این از فضلها بزرگ است چه که امروز هر کلمه در از
 نم مشیت ربانی خایه و از قلم اعلی ثبت شد باقی داد
 خواهد بود افسر جو العنایة اله و فضل لانه لاهو الغفور
 الکریم و بفرست لازم و در حسب است در با خلاق و عباد
 مزین و عباد شود که سبب توجه و تقرب با من مبد
 کف و بفرست از او عرف خلوص است تمام نماید دنیا
 فانی و آنچه از بر او احب تقدیر گشته بقر و در آن خلوص
 که تک القیناک تذکر الناس با نزل نرسید مشیت
 ربنا ان طین المقدر المهدی القیوم
 هو ان طین فی ملکوت القدس
 قدر من اجمال خاشعہ متصدقه من خشیتہ اله و لکن الناس

فيخرجهم باعذهم ولا يكون من اثنا عشر من نشر الله
 الله جهاد عن وراهم وهم يعينونهم انفسهم ويكون من
 الغالين يتقرب اليهم الموت فيعجز الاحياء ويهرف
 غفلة عنه الا اتهم من الهالكين طوبى لك بما فرقت
 بعرفان الله هذا من فضله عليك انشر ربك هو
 الفضل الكريم ومع الناس وما عذهم فخذوا لمر
 في كتاب عظيم الذي انشئت من افقه تنمسن لودبر
 لعمر الله لما احوالهم من السور والارضين
 بحسب الله ربه لراد من فعله انه هو المقدر القدير

بسمه الاعظم الاكبر للاب

ذكر من لربنا من فانه بانوار الاليمان اذا حضرت الغفلة
 سكان الارض والسماء الا من شاء الله المقدر القدير

لزم الخالصين قسراً عروا إلى الله والقاصدين بوجهوا
 المنظر المنير لزم الله بذكرهم توجه إلى البحر الأعظم إذا عرف
 عنه الأمم ويصير عليه من هذا المقام البدع لآك
 لزم بحسبك لشارت الذين كفسروا بآله لودتغك
 حجات المتوقفين للذين ممنوعوا عن كونهم محولهم بما استعوا
 من جاهد بعيد لا تعرفه لزم توكل على الفرد الخبير

بسمه الأقدس الأعظم للاب
 كتاب فتم لزمنا لمن شرب من الوهر لزم الله بملوثة
 الممتنع المنيع وما منعة من الله لومته لآثم ولا شقاوة
 مشرك ولا سطوة الظالمين طوبى لك يا أيها العبد عاقر
 بما لا فائدة أكثر العباد وأقبلت إلى وجه ربك لزم من
 عنه ما نجا بعيد أفسح ما كنت تذكور الله العرش

ونزلت كتباً تنزيهاً للنبي نوحاً لربه الرحمن وظهرت بها
 مستوراً فسر علم الله المقدر العليم الحكيم انهم الذين بانافوا
 اليوم سوف تأخذهم الحسرة والشدة انهم تركوا
 العلم الخبير قد فضلت كل امر من الذين طوبوا من عز وجل
 للخالقين تفكر في فضل الله ورحمته انه يذكر الاحياء اذا كان
 مسجوداً بين ايدي الخالين قد سغنا نراك ووجهنا
 حجبك ونزلنا كتباً تنزيهاً لربك مدوام الله ربك ورب
 العالمين احمد الله محمد الفضل الله لا يعادله شئ
 في الاربع قد غلبت ارادة وسبقت رحمته في السما
 والارضين فعمم تعدي في الايام واحسن منه ما تشغبه
 في الدنيا انهم تركوا المحصر الحكيم طوبوا لعلهم يحول على
 ذكر الله وليد كتب نزل من سائر الوحي من الله مقدر

قير لآك انهم منعك لو ايام الناس عذارت عليه
 ذاكرا انك ربيت وناطقاً بهذا الاصل القديم انما جهاد
 عليك وعلامة الترسيم نردتها ورحمتنا فرهد
 الكتاب البديع كبر في قلبه على وجهها ثم بشرنا هذا الذكر الحسن

هواشيا بن الحنبل

قرئت جاباً على ابي حنبل خضر العبد الحاضر باسمه ورحمته
 وتزين لكثر ولا صر منهم جعله الله كوتراً لحنين لا هدايا
 وسراج الامير الامير الاديب طير بصير الرسر لعطش
 مشرب باسمه القوم يا عبد العلى بذكرك مولد العالم على
 هذا الجهد الاعظم اشكره وتلك الحمد ما لك العيب
 والشهود اسحت ذلت ظهرك وانهرت ما قام
 من قاعدت همة كثر ضرير ونطق كثر حديد وتحرر

کثر سطح و از جذب قدر قبر الیه الیه الموعود^ه
 لوح الله بقدره فرستاده و تمسک باین تعلق به
 عند الله فالک الوجوه لانه یسمع و یرى و هو الحق علام الغیوب
 بنام دولت کینا

از هر زین سیم در این ظهور عظیم انصاف مبارکه^{مشهور} صفا
 عالم محبت و داد آلاء و بغض و عن و خراب ای
 اهد بحال بشوید از مشغول کینا و جهد نمایند تا نور^{ای}
 عالم را متورس زرد و آفاق را مزین اختلاف در جمیع^{قرن}
 و اعصار سبب تر غرض و ذلت بجهت^{مهر} بشود
 از سطوت امرا و اعراض علی باقی اعلا ناظر بشود بعضا
 حق مطمئن البته در کساست خود را از اشتراقات انوار
 لغایب عزت و اقتدار محمود سازد زود است

هر مستقیم مقام خود را منت همه نماید و هر مقبلی با زیاده
 مقدرتش زده که او را از ظلم علی جابر شده آنچه که لغت
 او را از خدا نماید طویر از بر این نویسد که بعد استقامت کند
 و در بدین غایت استقامت استقامت استقامت استقامت
 استقامت استقامت استقامت استقامت استقامت استقامت
 و در بدین غایت استقامت استقامت استقامت استقامت
 و در بدین غایت استقامت استقامت استقامت استقامت

بنام محبوب عالمیان

عبد حاضر خود مظلوم حاضر مع کاتب در دولت و عزت
 بزرگو و شاعر حق صبر جلاله طویر از بر این نویسد که فائز شد
 بیوم ظهر و مظهر غیب کلمت و ترخیز از این ساخت او که
 حق را فرخ علی الارض اعلا و اقرب نزد این خدای عزیز علیه صلوات
 را شنیدیم الحمد لله بحمدت امر بوقعت و بزرگو مظلوم

انما نبرهن هذا المقام عليه وعلى احب الله فمرناك على
 كل عذبات مستقيم و همچنين برادر تو به صفا ما که اسما
 خازن است و الله مؤثر بر آنچه که الیوم له و الله مقبول است شما
 از نعمت بعد از این که ذکر نامه در صحت و قوت هر چه قدر این مقام
 اعلا را برانید و باسم حق در جلالت غفطش غایب تا که است
 و سبحان عافین و معوضین شمار از ضرر و مستقیم
 نغز از هر و منع نماید و نذر که هر سبب ان الذین قبلوا الا
 الاعلی اولئک فاز و الکلمه الله لهم العت يوم جمع الی
 العرش مذکورند و در صحیفه حمرا از قلم اعلا مسطور لها
 علی من کتب کتابک و علیک و علیهم و علی ما تمسکت
 بیده الله المقدر بسیر الذنوبه نزلت المائمه الغفور الکریم
 ذکر من لذنا لم یقاب بانوار الایمان فی الامم ربهم الرحمن و

الحمد لله

رَسَدَةً لِقَاءِ الْوَجْدِ لَذِكَا نِيْهِ الْمَطْلُومِ عَلَى جَبْرِ مَنْ مَسَّحَ الْعَمْرُ
 لِعَمْرِ اللَّهِ لَا لِإِعَادِلٍ مَا يَشْهَدُ وَيُرِي بِرُجْحَانِهِ قَوْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَأَنزِلُ رَبِّي
 تَعْرِفُكَ لَتَشْكُرُنِي كَيْفَ تَشْكُرُ الرَّاحِمِينَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ كَسَّرَ سَلَامًا
 الْمَوْهُومِ بَرَعْمَةً فَلَمَّا بَلَغَاهُ رَأَيْنَاهُ نَاكِصًا عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنَّا لَنَسْتَعْتَبُ
 الْمَحْكُومَ الْمَتِينِ لِأَنُوصِيكَ بِحَبْرٍ نَالِ مِرَاةِ الْعِبَادِ فَتَرَى الْكَلِمَاتِ
 لَتُرَى بِكَ لِمَا لَمْ يَشْفِقْ الْكَرِيمُ تَمَكُّبًا بِمَا لَمْ يَنْفِي
 هِيَ الْأَجْمَلُ لَكَ بِوَصِيكَ ظَمْرُ الْأَعْيُنِ فَمِنْهَا الْمَعَامُ

الرفيع

بسمه ان طين في كل يوم الى البيضا
 شهد الله لنفسه بنفسه قبل خلق الاشياء لانه لا اله الا الله العزيز
 الوهاب من سمع النداء فارتجبت النجوم والشمس اعرض
 لانه من جهد الضلال نعيماً لا يغيره احد من كتابك بقدره من
 عنده وارتفعت ما انزل الرحمن من الزبر والالواح اشكر
 ربك بما ذكرت له من العرش وتحرك لك القدم الاعلى
 ملك الاسماء مسجوداً من لبيد الاستدراك لانه لك عز
 وذكر ما لك بهذا اللوح الزم زمرة من راقية شمسة كالحية الى

الاعظم للآدم

لشم يا قلم الاعلى لذكر منبه توجه الى الاقوال الكبر لذات سما والام
 سلطان غلب من فضة السموات والارضين لناخذة نهجت
 الآيات عشت نبرع الكائنات عن ورده مقبلا الى الله
 رب العالمين يا ربها الطائر فهو له الايقان استمع نذر
 محبوب الامكان من هذا التبرج التي تبه لارتقاء ظهر الوجود
 وناح الروح الامين لا تحزن من شئ فمرا على الامر بحمد الله وقوته
 وكن من الذين بمنعتهم لست رات العلم عن هذا الذكر
 الحكيم يا ربنا ك مقبلا الى البحر نزل لك هذا اللوح المنير
 لرحمة ما ذكرت له الرمش وتوجه اليك وجه القدم هذا
 المنظر الكريم لشم الذين منعوا اليوم من بحر الخليل لوكنت اصفا
 التبرج في لوح حفيظ نعالك بما قبلت الى المقصود

رحمت العزائم من كاسر لطف ربك الرحمن وكنت من
 الفاكهتين نوصيك بالاستقامة الكبر لان الشيطان
 عنم ورسالة الرحمن يدعوا وليا له الذين كفروا باله فرزاق الا
 كذلك ينزلك من عنده علم ما مشر في كتاب مبين لتمام العباد
 عليك وعلى الذين توجهوا الى الوجه اذ ظهر من هذا الاق من غير

للا قدم اللعظم

لانه لم يفرج وجه جلالة بيان ربه الرحمن بقاب منير قد تعطر العالم
 من نفوس الوعر ولكن لم يشركين في خسران عظيم قد فرس من الجبال
 الى القعر المتعال ولكن ان سر الكره من النعيم لانه لم يفرج
 الى الوجه ونزل له ما شئت به ذكره في كتاب الملك العزيز
 احميد اشكر ربك بهذا الفضل قد لك الحمد يا
 جعلت مقبلا اليك ومتوجها الى انظر عفاك اذا عرضت

المرآة الخلق استلكت بان تفتقر على فخرتك وتجب من ان تبين

هو الاقرب الى اعظم الامم

ذكر من انزل من طار باخيه الامام الى الله الفرد الواحد العزيز
 الحميد ليا فده جذب الشدا وقصر به الى الترتيب ^{المبين}
 انما ذكر في ذكر ربه وتقر عليه ما طارت به افدة العارفين
 اعرف قدر هذا الفضل ثم شكر ربك المقدر القدر الكريم
 ناطقا باسم ربك وذاكر انكره الحميد لك عظيم
 طم الا على نفعك في الآخرة والاولى لاذ افرزت به ذلك

الحميد محبوب هو المستور على العرش العارفين
 قد انزل في النبيا وملك الامم انما ينادي بين العالم
 برع الامم الى الصراط المستقيم بذلك اعترض عليه العلماء
 منهم من فخر عليه ومنهم من جادل بآيات الله المهيمن الحكيم

فيا قوم لا ينفعكم عندكم دعوا الاوهام متوجهين الى الله
 الا نام كذالك يا مكرم عنده كما مبين قد ذكره ذكر الربي
 العرش ونزل لك ما ينفعك من الاخرة والاولى لا تخمن
 الا ان تخمن اشكر الله بهذا الفضل الاعظم ثم اذكره من عباده
 الغافلين لتعجبوا عن عرف المقصود بقصبتن الى الفرد اشهر
 هو الله تعالى شانه العظمة والكبرياء

قد يا الله الاسماء و فاطر السموات
 بالاسم الذي خضعت الاشياء و سررت سفينته العنابة
 على بحر الكبرياء و به ظهرت رموج بحر علمك من خلقك
 و لا يزال يمشي حلتك من افق لرادتك ان تجلب من الزمزم
 يا منعم صر ضااء العباد عن التوجه اليك يا ملك الايجا الهي
 رب تروى تضعيف الذي تمسك بحجر قد ترك و رضع

الله

يا ذا الرجا الى سماء جودك وفضلك لا تترك
 عن نفحات لايت وما قدرته لانك الالهيين قاموا على
 ونطقوا بذكرك وثناك انك انت المقدر على ما تشاء
 وباسمك نصب علم نفعه واثبات دلاله الآلات الغفور الكريم

بسم المقدر على الله سماء

يا على قدر فرقت بذكر من قبيل الله بذكر من قبيل الله وسمع
 من بطن ثناءه وير من قام على خدمته لانه ربك الالهي
 البصير كم من تهوهم اعرض عن الحق وكم من غاب عنك
 على الله العذم الحكيم يا ملاء الارض استمعوا وانطقوا به
 القدر فمن المنظر الاكبر انه لا اله الا انا المقدر القدير معشر
 البشر لانه اخر قوا الحجاب الاكبر انه هو العالم الالهي نزلت الله
 عن وملكه وارتفع هو له اذ اتى الله سلطان بين كائنات

بجهد الاستقامة وقد كلف الجهد بمقصود العامين

هو الاقدس الاعظم العلي الاعلى

ذكر فضل المظلوم الى الذين طاروا فسر هو له محبة الرحمن اذ نالها

المن وفضل ملكوتها البشير لانه لا اله الا هو الغفر والواحد

البصير لا نبشئ الذين اقبلوا الى الوجه بذكر الله وثنائه

لعمرك الله ذكره خيرا مما خلق في الارض يتعهد بذلك من ينطق الله

لا الا هو اعز من محمد طوبى لكم بما قبلتم الى الاقرب

الاعلى وشرتم كونوا الاعلى من غير خطا ورتبتم المعطر الكريم لا

فوصيكم بتقوى الله وما يرتفع به امره لانه لهوا الحكم خبير ان

اذكروه بالتروح والريحان لينتخب به اهدى الامكان

الذين اخذهم سكر الهوس عطش من منعوا عن صراط الله المستقيم

لنراهم وايا اوليائهم في بلادهم هذا انزل الله الرحمن في قوله

الحفیظ یتسکوا بآب الله ونازل فی سائرته ینفعکم من کل علم
 من عوالم ربکم لمقتدر القدر کذلک طرز لوج البقا و جلا
 قلم الا علی نعم انفس فازرت ولعین رات ولادان سمعت
 نزل الله رب العالمین الهاء علیکم و علی صامقین من الاولاد
 و شرب کونر باسم لاقاب حقیقت الیقین
 لمر و زینر عظم لهد عالم رات رت میده
 ایچنه منزه لوج طاهر فرمه صراط مستقیم طاهر منزه فرمه شود
 کوهما و صحرا و نهر کایه کدر رات رت میده منزه لظهور
 اسم منزه و کثر مخزن بایستد بر امر الله باستقامتک
 سبب استقامت اهر عالم منزه سالها در ان عباد
 و لظهار امر حسب بدینع مبزول شد حالت احمد منزه
 نقص منزه منزه بر مالک اسما قام منزه اند و در صد درج

امر الله بركوه انذروا عن تطهير راسهم را هدايت فرما
 و از اين ظلم عظيم بازدارد. استقامت قادر و است
 توانا است مهيم و جهت و لا ذكرت له من الظالمين
 و اين لوح المنع را در سنازل لنا خذك فرج بيننا الرحمن
 و يجهلك من المشرقين در جميع الاحوال بحمد غنايت متمشك
 باش و با استقامت كه بر مشيت چه كه در روزگار كنند
 مترصدند البقاء عنك و على الذين فازوا و اجفالا
 الاقصر هو المنال في الملوك الذين اعظم
 يا على ناهرات كه با نغمه لا عيب العار سال نهم و حبت
 مظلوم حاضر و با صفا فائز از اقصا لام نذكو ربه ابر
 يا على اوليا به در هر صين بر حرارت محبت اله نغمه نهند
 حرارت از محبت ظاهر و محبت از توجه صفت

انشاء الله انجناب و اولیای بار سر در مشتغرتان
 و نور معرفت منور و در جمیع اجزاء بحسب مقتضای
 امر و خدمت امر ظاهر که از خلق است باینصورت و عبادت
 سبب تسکین یا ضعیفانه و بغضات در افنده و قلوب
 از حلال قدر ظهور که انچه با این دست مشتغرتان
 سقتن جملین منور اینصورت بعد اعراض ان
 خلق است اسماک یا مالک جمالی العلم و انوار
 با سکت انور به غیر الامکان و انجرت به افنده ال
 مان توینر عذر و کله و سناک با کلمه و الینس ارب
 و فتن و اولیایک علی انور انفق کرین تر لای قائماً
 کر باب کرک و متمیه کجا محمد عطاک قدر انچه
 منقطعاً عن حزنک و مشتتاً بحال حزنک و غمزنک

عبادك انك انت المقدر القاض الحسب العظيم

هو ان طق من سبح العظیم

یا علی چند قبر مخصوص او لیا ارض تا نماند
 آنچه که باخ عرف عنایت کس را لحاظ نمودی از تقوی که
 بجبر لغزمت کند و بدین فحش متشبهت حال مجرد ^{نفسیه}
 تو بحت آدم سرفاخر از حق تمیلتی که را تا سید فرما
 تا نذر از سر تعلقه از سر دره طور را اصفا نمایند و با غیر ^{نفسیه}
 لا امر قیام کنند از کرا قباب قرآنی الی باب بجه و کون
 استیا قرآنی مالک الاسماء طوبی از برادر سید که
 با صفا فائز شد و بر خد مت قیام نمود و وید ^{نفسیه} از کون

وکان من المرصین

یا صاحب بخش لله العجب بخش مالک حقیر فائز شد مر جمیع

خزان عالم با آنچه حق عطا فرمده معادله نماید ایمان در اجابت
 و عرفان هر یک جامه عنایت حق جبر جلاله است
 برین به من است، فرم خفته و بمنع علم برید فرموده لکن هو
 المقدر القدر قدر این جامه مبارک را در این قلب را از
 طرز آرزو محروم نمائید الله از تو تیرک و تیرک بجوای
 لکن هو المقدر الغریب

یا قریب خان که روز نزل ترفع و عالم از عرف ظهور
 معطر بسبح زلاله الاصفاء و بر من ارادت است
 از اول ظهور که بحر عنایت مولا جنت کلمه لکن را بر دستیم
 و من غیر استر و حجاب ظاهر کشتم طوبی لعلین را در ^{دین} اولاد
 سمعت لکن الله از تو تیرک علی الاستقامه الکبری
 لکن هو فاطر السماء و مالک ملکوت السماء

یا عبا سر قید حدیث بطور راجع و اسرار آنم ظاهر
 سدره مبارکه ناطق طور در این صحن بآمنت بک
 یا رب العالمین محکم از آنم فقره علی مقام ظهور نام و چه
 متفرسین متبصرین ظاهر و مشهود گشت بشنو نیز از نظر مرا
 و از حق بطلب آلاء ماید فرماید بر آنم که عرف بقا از آن
 متضمن و نور رضا از آنم ساطع از آنم بک هو فاضی جا
 الطالبین هو المقدر المقهور الخ

یا الیاس رب الناس مکیوم یوم یوم است
 قادر است در آنم بر تخصیص مقامات باقیه و عنایات ذمه
 و مائده سمائیه و نعمت سرمدیه جسد نما و از حق لطایف
 قابل ورود در رتبه لحدیث و عالم را معدوم و مفقود است
 کفر بعد تعرف نیز ذکر که نیز نظر استخیر قد الله ان طلق

المتكلم العلم الحكيم شيد الله ان يوفقك على ذكره وتسابحه
 وتقرّب اليه لانه هو المتحقق الرحميم يا حبيب قبري على
 سمع نداءك ناديناك من بين ظلمات الكبرياء لانه لا اله الا
 ملك الاستياد وخالق الارض والسماء ارفع بما
 رقبه الكعب وجه الله وذكرك بما يبربر ولام مكنوته العزيز
 المنيع طوبى لربك سمع وبصيرتك اليوم يا صفا نداء
 مشاهده لآثارك كنت لكل سمع طيب طاهر نداء
 شوق جميع اشياء رت لى ظهور عظم را اصفا نداء
 ويهيج نداء في در عالم باين نداء رت معادله نداء
 قد علم طهر رجبه فزبح الفرح بما انجذب قبر باين طهر
 في الاك ولجده ما في طعام التغم بما اطلت ايام عدوك
 لمررت لرحم اوليك واصفا نداء حنظلم نداء

انفرا

ارضت انت المقصد العبد
 يا عبد الله نفس كواهر داده و میده بر خفا و مباح و
 بشان با آن متمسکند که خارج از احضار محصل است
 غفلت کما را محمد دم محمد و از بر حمت کما منع کرده
 طوبی از بلای دار لای قوت که با هم حق بر دما لای در
 و باقی ظهور فایز گشت قدر کما از بر واجب است
 علی التوجه الیک القدم علی خدمتک انت انت الفیاض
 الکریم از رب ترا با هر قصد بر علمت و احتیاج مکن
 است استک از لای تخشینتها عندک انت
 اللهم زد السیر یا عبد الله طوبی ز نش کما تحت بر این ظلم
 مبتسم از روز باید که باقی اعطای ناظر باشند و از نش
 فایز و لای که از و طبع جمع خلق در از از لای نام بنمای

محروم نموده نارضی و هووسر خاشاک نینداید که بارگاه حق
 جده جلاله قدره الهی است که بقیامت و تعودک
 و بمشک و استوارت و قرانه لایمت و نورک و بیات
 و باطنی از مرگ امان خلقک از حفظ اولیایک منشی
 الظالمین الذین یقتضوا اهدک و میثاقک و از کتب امان
 که صادق امین و کافر عالم خیر لا اله الا انت المعتمد
 یا علی چند قبر عریضه جناب خلیفه علیه بهاء الله و عنایت
 بساحت ادریس فائز و مخصوص مهربان از اسما و نیکو
 در آنم که در لایتر از سما مشیت مالک مجرب و عطا و غزوها
 نازل است یا لکم و مرشاهم و همچنین مخصوص آنجناب
 ثم انزل نطق بنیاد مولاه نازل شد آنچه که مقرر شد
 و منزه از مشیت است لا زال اولیای حق حق است

مذکور بوجه همیشه لایست فرزند الحین ابنک ^{لنطق} ^{المنزلی}
 ثناء مولا ه مرتبه بعد مرتبه ترا بیشتر راستندیم و آنچه از
 لسان در مدح معصوم علیان ظاهر شد تشریف قصه در اصفا
 خانز طوبی لسان لظن ثناء مولا ه و نظرش امام وجه مرا
 شد نفوس حاضره و همچنین طائفین هم شنیدند و در
 درباره اشتر ذکر نمودند آنچه را که سبب تأیید و علت
 توفیق است متسین نیز سزاوار قید مطلق و کثیر برسان
 و تجلیات انوار آفتاب بیان مقصود علیان فرین
 دار سختم القدر فی هذا المقام بذكر الاسمين الذین ذکرنا
 من قبضه فی هذا الزمان ولا الفصل المدغم العلم حکیم
 و بصره فی آخر الکتاب اولی الامر و حبیب الامانه و الیه
 و الصدق و الصفاء الامر و ناصر الامر لصلاح مرضیه

ودر حال طلبه بجهت دست طوبی للعالمین هینئاً للعالمین
 جناب زمین علیه بجهت آ، الله رب العالمین ابن الام
 محمد و بجهت امر سر فائز و ذکر اولیا سر آن درین
 مکرر معروض داشته فرماید محققه معین اولیا و احبابه
 و بهت در عرض رساله ذکر در این اطراف را
 از قبیل و بعد نموده و مینماید خیر خواه عالم و از هم بجهت
 نشد الله از نبوتی که فتح الاحلال حاصله شد بود
 الکریم التور و البجهت علیکم یا اولیا الله و رضی الله
 عنکم انتم یوقفکم علی ما یحب و یرضی لاله الا هو ما
 الافق الاعلی و الظاهر باسمه الامیر

هو الرحمن الرحیم

ازین عالم من ناز فراقک احترقت اصدّه المقربین

بگرد

ايجرك بكت عيختم لهدر ملثن البقاء وشفقن جوهين حوريات
 الفردوس فر الغرفات العظيمة وصاح روح القدس
 ونوح مطلع اسماء المحسن فر اجتهه الابر وتترقت اعين
 المحاضين يا علي من زفراتك احترقت الاحجاب
 وترللت لركان البسيت وصاح روح الامين لية
 حين الله توجت اليا الحرم الاله منظر ربك المقدر
 العلي العظيم سا فر معك اهد الملا الاعلى وطا فواني
 حولك اليا زهر ظمير يولد ديدن لتهر فني حبس محبوب
 العالمين بالله فر طه و طاة تصليين عليك اهد الملكوت
 والذين استقر دافر بدلين الاسماء من لهر ربك
 المقدر القدير وخطبك روح الاعظم من اسما
 والارض لهر يا علي طوبى لك بالقرمت الائمة النبوية

يطوفن في حوله مظاهرة الامم النبئين والمسلمين طوبج
 بما استنشق رائحة ربك الرحمن الرحيم ووردت
 لقاء الثمرات في حسنة موسى الحكيم يا عبد انت الذي
 سميتم في الملأ الاعلى بسلطان الزايرين ^{سنتك} ^{تالتهما}
 في ذلك احد في العباد وشهد بذلك كل الاشياء بما
 شهد ربك ملك الاسما وفاض الارض والسماء يا حنذا
 انما المقام الذي ما نراه لحد الا فرشت در ربك العزيز
 الحمد انت الذي في حنينك حن قلب العالم ومن
 صرحك في الاستيقاض في حبيك في القرآن كبت عين
 العظم على مقر الدر القطع عنه ذكر العالمين طوبى لك يا
 فزت بالحق الاعظم في حال المظلوم الذي ينطق من السموات
 والارضين بان المنتمين لك ^{والمؤمنين} ^{من مفره}

شوقا الى وجهك والمقام بغير حرماتك واليسر لشعرك
 لو عيت بدمع لمر الله الغفور الكريم يا علي بذلت لحيي
 الا عظم قد قررت عيناك بالنظر اليه ومنه تهب عرف
 الوصول وراحمه اللقا اشكر ربك ثم اسجد وقد انسخ
 لله رب العالمين هذا مقام خلق ابن العيران بعد الصرا
 وشراب رحمت الآيات من ثم ارادة ربك ملك السماء
 والصفات واخذه سكر غير نزل ربك عبادك
 رضعن فلما افاق قال انت انت لهر والفرخ السما
 والارضين وقصد فرقة بخلد وشفا له من ذنوب
 من الف الف حجاب قال لك الحمد يا لهر يا لهر
 الامر والنهي وجمعيتن من الفانين لهر يا علي لان معك في
 كل الاحكام وكن ناظر اليك فراحمه اذك بنار

الفراق واشتياقك الى فناء الذي نطق به فزارة با
 لا اله الا هو الملك المتعال العليم الحكيم الذي با على نفسه
 بمقصود العالم وتوجهك الى الكعبة البقا خير من
 الذين طافوا حرم العتيق قد قررك بالانحصار
 الا انك المحيط العليم قد سبحت اللهم يا محب
 قلبه بمقصودك الحمد بما تقتضيه التقرب الى مقام
 الذي فيه استنارة النور وجهك ولا حمت شمس غنا
 لربك لم لا در با محمد شمس فتر هذا المقام الذي لم يزل
 مقصود اصفيك ومرجع اولياك ولك الحمد
 يا محب ما سبقت ضجيج اشتياق من الفراق وهدية الى مقر
 القرب والعز والوصول كحررت لا تحرم محبداك
 غم التقرب الى مقر ادرك ولا نظر دهم غم غم فدا الله سبحانه

مشرق عنایت که مرتب بر سر احتراق تلویش
 فریب هر که در اضطراب لافده آلمین فریادت
 فاشتر حکم ضم الوصال بیدر جنتک و از زخم تنبید القرب
 واللقا بفضک و احسانت انت المقدر
 علی ما تشاء و لا اله الا انت الغزیر القسوم حمد محبوب
 عالمیا نکلا کبریا عظم فائز شد در و بحسنه کبریا
 از اشتیاق آنجناب باقی اعطی جمیع اهل عالم
 در حنین احتراق و از حق جا کبریا به مشیت خود
 که آنجناب را بمقرا طهر و منظر اکبر مشرف فرمایند
 بجالی قدم فائز شد در بفضیکه شبه نداشتند
 مباشر که از حضرت آمار غزین در طلعه قدم عالم
 نزل اهر بر لاریانی لرا دهر در کار عالم و خالق بر

اسما و در حال سکون و لطیف از مطیع و مرعوم راجع شود
تعمیر لازم نه از نه الحجب القصارین

هو الله تعالی انما یفصد و اعطی

یا علی علیک بکلمة نشهد لا ذکرناک مرتب بآیات لا
من انی کثر حرف منها سر عناية الله رب العالمین
لعمري الله ما ج فرم کلمه من کلمات ربک بجا احتیاج
ولکن القوم فریبیدین لا اردنا فر هذا الحین نزلت
مره اخر با کلید عناية ربک و میکلک بقران الاستغاث
الکبر فر هذا التبتا العظیم قدر استبید علیه بها و عینی
ذکرک نقاد العرش و عرفة غصن ضیاء اقبلنا الیک و ازین
لک من لثم الكتاب هذا الكتاب الغیر البدیع قدر حق
ما ورد علیک فر خرد حکم از ضرب الی و ورود کفر من

جعلها الله مشرق لآية المهيمنة علم من أسرار الله
 السبله تلى لزم يفتح على وجهك باب جوده وعطائه

هو الفضل هو الشا مع البصير المكرم
 يا احمد قرأ في يوم القيام والى فخره في يوم عظيم قد ظهر
 اسرار المكنونه والمعزضه فيهم عظيم قد ارتفع صوت
 العذليب والناس انهم من الغافلين نبادرنا
 العظمة ولكن القوم انهم من الساعين طولك كوكبا
 ولمن فاز بعرفان الله المقصد العدير

هو المشفق المكرم

يا محمد قبر حسين مبارك بشه لقبال شما مبارك
 درود شما بنيا لك با شربت رحمن الوهر من عطارد
 ركب و مرثيا كيت باقرت با نوره البسما لست زير لهما

خبر سماء العرفانم ولكن انظر امر الله عرفانم اذ جلا جلاله
 واما آخر استقامت براد و امر این استقامت و
 ظهورش عظیم است از حق بطلب ترافا نرفضا هر نشانی
 اسباب عالم منع نمند و از توجه باز ندارد از هر ترک
 بهوات مع الحیب قدر الهی تر تر از خاک من
 و تاب ارضت و مطهر است که الرحمن من مطالع الکفر
 الطغیانم اسکت یا منجر المجدد من خبر من السلا
 و حافظه من خبر الما هدا و انجم غیر تسمیاً علی امرک و متمسکاً
 بحکمک امر رب ترورات امر قائم امر با بر عوکل
 سکت تاک الوجوه بعزک انهم لا تحرمه عن کلور غیر نکر
 است لست المعطر العسیر نیر

القصاص

بهوات شاه

موبات الخیر

حق جبار جلالة منبر فرستاد و محققه داد و مالک ارض و نظر از
 فرج و سرور فریقین گویند و با کمال انبساط قصد باطن
 حق نمایند و لکن خیر انصافه عباد و امام مشغول از اولاد صبیح
 یقین محروم مانده اند و از این فرژده فاخته سبب اخراج شد
 چنانکه قلب بنبر مشغول و گردانید تا نگرداند الا صورت ما و نس
 سبحان الله فرات شیرین را نام و حجه جبار و نیز اعظم
 از اعلیٰ افق عالم مشرق مع ذلک خلق حق تعالی
 در هر حال با بیدار حق جبار جلالة مستند بنحو عباد و خود را
 محروم نفس را به حمد کتب مقصود عالمیان را که بنابر شتر
 جان عطا فرمود و تورا بر توجیه و اقبال و عرفان با سینه
 لانه هو الفضل الکریم لا اله الا هو المقدر العدل الحکیم
 - م -

بنام تو تم تامل

یا محمد قنبر حسین که برتر مستیر که در لوح محفوظ مکنون
 بود در محرابان طاهر و آن برتر که ز بنیان آرزو
 بسینه عالم نهی نه مشهور و با علی النداء ناطق و لکن
 حجابها کثیر بغیر علما ما سپر بیاره ملازلین فضل البرود
 اعظم منع نمون طوبی از برار نفسیکه با صبح تو کتر حجاب
 تن نمون دست را با هم تن شکست و باقی اعلی توجیه نمون
 از اعلی اعلی غمت الحق طوبی لک با منزل با سهاک نیر

اللوح الاعظم و هذا کتاب البیسین الحمد لله رب العالمین
 ذکر جناب جبرئیل و جبرئیل و جبرئیل
 تفسیر علیها بحمد الله و جمیع از برار زنده علیها بحمد الله
 فرموده جبرئیل مراتب بیانه تقاد و جبرئیل تقدم عن

قوله عز وجل

بسر المظلوم

یا ضرب الله علیکم محاسبه و غنایاته قدر ذکر کم هم ذکر کم
 یا تجزیه بدافعه المقتربین طوبی از بر از بر از نفوس سیکه
 المهر ذکر المهر فایز گشته یا ضرب الله محبدا شجاعا
 تمسک نمایند و مظلوم را بجهت اعمال و اخلاق نصرت
 کنند قدر و مقام وقت را بدانند عمر مشرب را از بر
 نبوه و نیت قرض در اعصار طائف را نیز نمایند
 جبر حلاله مشکت نمایند شمار آتایند فرمایند سبب هدیست
 خلق شوند بطرس صیاد سمک بوج فایز عالم شد و داد
 رحم را با ذر بلا غنیم بوج سبب تزلزل اند علم و علم
 قدر خود را بدانند و مقام خود را بشناسند سطوت

عالم و ظلم و جور داشت گزینم یوم اویومین بوجه و همت و عیناً
 کاخ و اماناً و کینه غمناکانه تا فرصت قبر نفس را به
 در خدمت امر صرف نمایند لعن الله انیت گزینم طله
 نصیحت که سزاوار است و بیاج نام البسیه بانزیت بهر لبت
 علیکم و علی من لکم و بهر کلم و غیر کلم و علی الذین یزولوا
 رحمت الاستعاضه من بر خطا در اتم الکرم الله بهم
 که فائز شدند و بعصای حق جلاله منفخر و مزین
 از حق میطلبند از هر یک منظر جاری نماید و با سمات غیبیه
 مدد فرماید اگر چه اولیای حق در این لام بوق آنچه ذکر کرد
 فائزند هم بزرگتر فائزند و هم بایستار این مقام بسیار بلند است
 حق قدر جلاله هو السامع المحجب است هر دو گواه
 سسر المعلوم رتبه بان یوتیر اولیای علی ذکره و نمائند و خدمت

لمره المبرم والعزيز المنيع سغف ذكرك ذكرك
 تشكر ربك المقدر العليم الحكيم انت اذا سمعت النداء
 من الافق الاعلى قد اطمعك كالحجر نارا تفرقت
 وحيك وترفض فضلك القدم وداشده في حجبك البديع
 اسنك باهلج بحر غفانت وولات غطتك وبنيتك
 ورسلك الذين مانعهم سطة الجبابرة عن التقرير اليك
 ولا ظلم الغفرا عن من التوجه الي انوار وجهك بالتحديد نيتنا
 على امرك مستقيما على حبك كمررت نور قلبه بنور معرفتك
 وزيين بهيكل بطراز التقوم وراسم جليل الاخلاق انت انت
 الحاكم في يوم الميثاق ومنور الافاق ثم قررت خير الاخرة

والاول لا اله الا انت المقدر على

بانت وتقولك كنه فيكون

بنام خداوند بزرگوار

انش الله لم یکن ولا يزال بحمد مطلق امر الخیر و مشرق حرم صدر
 متمسک بشیر دنیا و فیها در صین در زوال است
 با مردانم خولایه ایمان حق و عهد با خیر امر فرمودت بجهت
 جهد ما بر صراط الامر مستقیم باشم و از ما الله فاریع و از زار و کوز
 اکثری از ما بر بوسه شیطانیته از افاق بوحید محروم مانده
 تابع هوایا سر میزند و همچو همان می نمایند که حق را بعبادت
 میکنند زهوت که بجز از حق نیستند با هر حال
 فسر ح و سرور بزرگ مالک ظهور مشغول باشم البها علی بن
 استقامت الامر و اتبعوا امر الله المکمل المستسین

هو الله سر الا عظم

شهادت الله انه لا اله الا هو لم یکن کان مقدس عن الذکر

و باین

ولبسمان ومنزها عن الوصف والتسمية قد قرأنا
 ما يجر عن الصعود الى سما عرفة والمخلصون عن البلوغ الى
 ادراك كنه ذاته لم يكلفه ان موحد ذاته ذاته ووصف
 نفسه نفسه لان ما هوه قد خلق بقوله تعالى كيف يقدر ان
 يعرف من لا يعرف بدونه ووصف من لا يوصف بما هو
 تعالى سلطانه وتعالى قدره فلما استقر على عرشه
 الرحمن ووصف نفسه بايات وراضيات وطلحات لا يحصى
 ولما اشتهر بان يصفوه بما هو من قومه الاعلى وقبيلهم
 وشاكرهم فضلا من عنده لانه هو المهيمن المقدر العليم الحكيم
 لمن استقام على حبه وشرب رحيق الايمان من هنز البحر
 الذي ينطق كل قطرة منه لانه لا اله الا الله الحق الخبير
 اعرف قدر الامام وتوجهه الى الاحمد الى الله رب العالمين

که لک نطق لسان الوحي لقمه تک لایات ربیب العزیز الحمید

هو الاله ستر الاعظم

یا میرزا لقا است که سر العرش ترا کور کرده و مالک اسما
باین حکایت بر لقمه منسیب که هر یک مفتاح حسن ذریر است

در آنجا که ترا ذکر منمایر جهد مآتا در این صبح ابد بقیوضات

بحر وحید فانزوش هو العزیز العظیم الهج و علی الله

که هر غریز عزت در حقیقت از لقمه مخصوص نفوس است که

بعزالتی مغز زبر چه که عزت هیچ غریز و قدر زین هیچ قادری

با قهر بخورد هر مانده لک با سم حق عزت اغرازه انت را الله با مقام

و بر تبه علیان کوشش زنجیر لود المعطر الکریم البها و علیک

هو العت الاعظم

قد لک احمد بانزل امن و سلو و مالک العرش ذری

با عرش مظهر لبرک و بحر توحیدک استعدت با سبک الاغظرت
 الاقرم بان کتب لی اجر من فاز بقائک و تقرب الیک
 با وکت انت انت المقصد المتعال العلم حکمکم

هو المعطر الکرم

ظم علی در حسرا عظم نذر الیه ناطق و مشغولت انت الیه
 نفوسیک از کوشش ایمان نوشیده اند و ما فی حرم ناظر
 بحال استقامت نیکو حجت مشغول شست انت نیک ظالم
 انت نیا از ضراط محبوب عالمیان منع نماید البها عکید

هو العلی الاکبر

قد سبحت یا مالک العالم و ملک الامم استعدت بالک
 التزیر رفعت الی سماء و نصبت الجبال و حنن العذیب
 علی الافان من بان تقدیر لاصفایک بفرح لیس حوک و سماء

خطاک لر برین تر شحدت الاشما نفاے و تقامک
 و عجز و اذکارک فاقعدری ما زنت لیلہ اشهدک انت
 اجدالکون

هو الاوسر الاوسر

فاسجانب یاسلطام الوجوه و مالک العیب و اشهدک

اشکک بالاسم الذریبہ تقطرت اشما و نشقت

کثر ارض صر باد و نشقت جبال الادم فم ملکوت الادم

بان تفتح علی وجه اجنابک لولاب غزاک و غفایک

لنت المقدر هو العلم الفضال العلم حکیم

یاورقا اعلم ثم اعرف لا اصطفینک لکر و عرفناک سبیل

فضی و رحمتی و سفینک کوثربانی من کوثر عظامی و اسعدک

نمائی و صر قلمی و اخرجناک باجر من ریحین غنی خیر ارجحی

جنای و اخترناک للقیام علی ضرتہ لدر المنبر و ذکرناک العظیم

قرب سبوات اللهم يا مظهر ملكك باسمك الاعظم يا من جعلنا
بما انزلت في كتابك المبين انت انت ارحم الراحمين

هو البصير
يا روح الله قد اقبلت لك الروح الاعظم من غير ان
بالا انصفه عنه مردوم ملكوتهم وبقا جودت زنا وحدث
وعرفت قرك الحمد يا بحر العطاش ولك الشكر يا مظهر
وانطقته فرقة ايامنا بذكرك وما نك انت يا غفور الرحيم

هو الامير الاعظم للعباد

كتابك انزله الرحمن لمن في الامكان وانه لا يحول ولا يحول
وقد بسبب وشرب منه بذكره يا مظهر يا ليحيا ان طرا لا الاق الا
لهم استمع نداء المظلوم فرسبته الاعظم انه لا اله الا هو العلي العظيم
اشكر ما لا يدرك على الاقبال واسمعت نداءه فرسبته المظلوم

للفضيل كبير لانت الله بوجهت الى الوجود ودفعت وخضرت و
 بالاسمعة التي امكن انتم في تلك الهوات بها البصير تفكر في فضله وعظما
 انه اسمعك نذركه الاصل والاراك منظره الابهر وشاكال من كونه الظهور
 بیده عطا له انه هو الغفور الکریم احمد ربك في الدنيا والايام ثم اذ
 بين عباده الذين قبلوا الى الله المنير كبر من قبيل عظيم وبها
 محضه الكتاب الذي ينطق بالحق بين السموات والارض بان الله
 قد اذ منظر الظهور وديناسر باعلى الله اذ صغير وكبير ويزع العصر الى
 الجحش العلي المقام الذي تباد من فيه سره المسته الملك لله
 انخير تلك انتم في تلك شؤنات التي تلو كونه في الامور على الله
 انه خلقك وشواك والله هو الفضال القديم سوف تلي عليك
 من سائر عطا له بالفسح به عليك كذلك يشكر العلميم بها
 عليك وعلى الذين جسدوا العالم من سيد الله ولقد اذ كتابه
 الذر

الذي ترسم من هذا القلم البديع

بمولادته سرا عظيم القدر والأعجب

قد ما لك الوجود واستور على عشر الشهور أسبغ

الذي به تجليت على العليم في التطور و على الروح في النبوة والشهور باب

تملك في دار حجبك في غير حساب جوهر سماوي كركب البرية

لأنه تمسكت بحجر عظامك وتثبتت في غير حجبك أسبغ

بأنه لا تحضرها قدرة للذين استشهدوا في سبيلك وحملوا أشد

فرضاتك أنت الذي تكلمت بالآيات وتفعد ما يزيد لا تمنع حجبات

العالم ولا مروضاء الأمم لا اله الا أنت الغفور الكريم

بسر الناطق في ملامح البصير

وكرتس لذة لمن آمن بالتمسك والنجير واقبل الى قلب العالم واخر

بمفوض باب في العظمة المنكته رب الاله عشر العظم الرحيم

يذكر في من تاريخ قبس وازرقع منسبين فولاده با التيسير ليرى المبرزين
 لشم القاسم لغرض والظالم قام على الظلم ليعتقد بذلك فلهذا
 لانه يجزم بما ورد على حال التوهم من جنون المشركين الذين يطوفون في
 الظلمة وفي الباطن العلم عند الله رب الكون الرضيع لعمر الله
 لشم الكتاب بنوح في التسم الا على سبيل العقاب يوم رتقوا الله ولا تكروا
 التمر الى امرت سماء العطاء بسطان غلب من جن السموات
 والارضين انت لدا سمعت النداء اقبذوا لشم الله
 في يوم الورد ما ذكرتم في من تاريخ لشم الله لشم الله لشم الله
 محمدك وميثاقك وكفر واثباتك الشراحت الوجوه من الاولين
 والآخرين البهاء عليك وعلى كل شئ مستقيم

للاقتداء بالامع الاعظم

ذكر في كتابنا من تزيين بطرارة محبة الرحمن و اقبل اليه
 لدا عرض عنه العباد لانه انما نبي الامام و قبال الى
 مطلع الايمان انه من هذا الفرح سر لمر الله الغفر المعال
 يا اجساد الله لانه اشهد و امر الامم ثم نزلوا بها حكيم يا ثواب المحبة و
 لذكره الله في القرآن و الايام على ما نخرج به العلوب و قوله
 اجمال لانه انما فانه محب ذل الامم فاخذ الاستماع على
 شان لطيف فرح هو و محبة الرحمن بالزوج و الرحمان هنيئ لك
 ما نرتب قبح المعاني لدا عرض عنه كل مشترك مراتب
 ثم على الذكر و البس بين الامكان لغفر يستهين بها الرادون
 و توجهن الى العترة الوهاب لانه احمد الله ما لا يدرك على
 عرفان مطلع البرهان و انزل لك ما فاحت به نعمة البيان

فرا الامكان فتكبر محمد الاعظم وتثبت نبي ربي ملك
 الانام قدر ربي لغيري على خدمتك والاستقامة على
 دمرك والرجوع اليك فرمى الاعلم

هو لادرس للاعظم الاحمير

يا ملا الاعلى استموا ما ارتفع من الارض النوراء تامله لانه الزكرك
 الاعظم نباد من الامم وتغير قدر الله وبه ظهر الالام
 لانه غير نباد موبخ العباد الى افق الاعلى محمد برك
 ضم عبده الله فرادى للابصار قد يامله لبيته لعمرك الله في
 ما ادعيت ما عندكم ولا ريد انتم بهت لنفسكم ما عندكم منطق
 وتهم كما قلنا فرار زال الازال خافوا الله ولا تسبوا اهلهم
 ولا تتركوا ما نوح به المسلم الاعلى اتقوا الرحمن ولا تكونوا من
 الذين ارسلوا الوجوه لعشر والاشراق واذا شرقت

من لفق الظهور كلفه وادابته رب الارباب انيت
 المقصد الى الله لانه استمع ما تقولون ثم تختم ثم تختم الامانة
 لانفسهم ويطرفون من التوريب غيب حكم الامانة لذلك ذكرتك
 وعرفناك لتطلع ما ورد على الله ملك الرقاب ^{عليه} البهار
 وعلى احبك و على الذين آمنوا بالله قالوا الاصباح

يا محمد قد تقرر

قد ذكر في ذلك لمر المظلوم وذكرك بايات لا يحوم
 ما كانه وما كتمه ولا يعاد لها شئ فيها خلق بين الكاف والقران
 لانه في السجح نزل لك والذين آمنوا بالهيبه اليقين يوم اذ
 ربك بما علمت صراطه وانزل لك ما فاج به عرف
 القميص في حالك الغيب والشهود فاستمع الله كرمك
 مستقما على هذا الامر وقوما باسمه المقصد والقدير

الجهاد المشرق من افق البقاء على الذين فازوا بذكر الله
 فاطر السماء واعترفوا بما لطق به ربهم القدم لئن لآ
 الا انا العزيز الوجود وذاكر من كان آخره وارد عليكم
 لئن ربك هو العزيز الوهاب لئن تحب عباده وذاكرهم في
 العشر والاشراق طويح لقاصد قصده ولنا طين لفتن
 وتوجه بوجهه اليسر ولقلب فاز نور العرفان لانكر من

المقام على الذين آمنوا باله منزل الآيات

بسم المهيمن على من الارض والسماء

يا قمر اتق الله ربك ثم اذكره بما ارضىك وهرتك الى
 صراطه المستقيم لئن البهائم من عبيد الله وما اكرم بما ارضاه
 مالك الورد في كتابه المبين قدر شرفك بمنشئ الظهور
 نطق محكم الظهور والتمنه القوم في حجاب غيظ قريندوا مولى

الذليل

الورور بما جمعوا لهم للاتهم من الضاعرين قم بالاستقامة
الكبير على ذكر الله مالك الآخرة والاولى له السميع

وهو الشاهد ان ظرا السميع

هو السليم الحبيب

وقد حضر الامين لمر الوجود وذكرك ذكرناك بهذا النوع المستبين
اسمع النداء من شطر سنج ربك لك الاسماء لتذيق ربك
الى مقام لا تر فيه الا الورور وجرب ربك المبستين العليم
قد ذكرناك من قدر وفضل هذا المحسن لشكر ربك الكريم اذا وقته
عرفت انظر الاعلى قد لهم لهم لا اله الا الله ربك
معرضا عن اعدائك الذين اعرضوا عنك وكفروا بابائك
وجاءوا بدينك بعد لزدعوتهم الى امر ظلك المستقيم
ونجاك بعظيم اسئلك بجزائك وشكر ربك بن

به توفیق علی علیه السلام در امرک و در لک و ذماتک من عبادک است
 انت المحیب فکر الاحلام و اثرات المقتدر
 القدر موثقاتها تسبیح المتقل
 یا علی احمد لله فان لم تدبر به فی خلقه لولا محجوب و محجوبه
 که از بر او معرفت شی خلق شده اند مع ذلک انما هو
 و آنچه مستغنی از حق است که کار بود حسره علینا بطین کوننا به
 یا خبر به آنچه فرقتا به لبسین آنچه الیوم از عظیم اعمال
 که الله محجوب است استقامت بر او است چه که بسیار
 عظیم است تو که علیه در کار الاحلام الله مع من ذکره و
 الیه الله الهوات مع المحیب سوف یظهر بالارواح الاحیاء
 الله الهوات مقتدر العظیم

